

ATASKAITA

Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo Nr. IX-904 pakeitimo įstatymo *ex-post* vertinimas

Ataskaitą parengė:

**Ekonomikos ir
verslo administravimo
fakultetas**

Doc. dr. Arūnas Burinskas
Prof. dr. Dangis Gudelis
Doc. dr. Vygantė Milašiūtė
Doc. dr. Aurelija Ulbinaitė

Šiame dokumente pateikiamos informacijos nuosavybės teisės priklauso Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai. Vilniaus universitete šis dokumentas gali būti naudojamas pagal vidaus taisykles dėl fizinių asmenų ir konfidencialių duomenų apsaugos bei pagal tokios informacijos naudojimą reglamentuojančius teisės aktus.

Turiny

Paveikslai	5
Lentelės	7
Santrumpos	8
1 Tyrimo ataskaitos rekomendacijos ir išvados	9
1.1. Rekomendacijos	10
1.2. Išvados	11
2 Korupcijos prevencijos įstatymo Nr. XI-904 pakeitimo įstatymo ex-post vertinimas	14
2.1. Įvadas	15
2.2. KPĮ vertinimas pagal veiksmingumo kriterijų	20
2.2.1. Subjektų informuotumas ir veikla (2.1 klausimas)	20
2.2.2. Objektivos kliūtys reguliavimui (2.2 klausimas)	23
2.2.3. Teisinio reguliavimo pakeitimų įtaka (2.3 – 2.4 klausimai)	26
2.2.4. Tikslų pasiekimas ir įrodymai (2.5.1 – 2.5.4 klausimai)	29
2.2.5. Nagrinėjamų problemų sprendimas (2.6 klausimas)	34
2.2.6. Stebėsenos sistemos veiksmingumas (2.7 klausimas)	36
2.2.7. Tikslų aktualumas ir tinkamumas (2.8 klausimas)	37
2.3. KPĮ vertinimas pagal poveikio kriterijų	43
2.3.1. Teigiamas poveikis korupcijos prevencijos srityje (3.1 klausimas)	43
2.3.2. Neigiamų pasekmių įvertinimas (3.2 klausimas)	45
2.3.3. Poveikis skirtingoms subjektų grupėms (3.3 klausimas)	45
2.3.4. Nepageidaujamas ar šalutinis poveikis (3.4, 3.6 klausimai)	49
2.3.5. Teisinės sistemos aiškumas (3.5 klausimas)	51
2.3.6. Ilgalaikio poveikio perspektyvos (3.7 klausimas)	51
2.4. KPĮ vertinimas pagal rezultatyvumo (efektyvumo) kriterijų	53
2.4.1. Sąnaudų vertinimas asmenų grupėms (4.1, 4.2 klausimai)	53
2.4.2. Sąnaudų vertinimas valstybės ir savivaldybių biudžetams (4.3 klausimas)	55
2.4.3. Numatytų ir realių sąnaudų palyginimas (4.5 klausimas)	56
2.4.4. Papildomi veiksniai, turėję įtakos sąnaudoms (4.4 klausimas)	56
2.4.5. Gauta nauda asmenų grupėms (4.6 klausimas)	57
2.4.6. Nauda valstybės ir savivaldybių biudžetams (4.7 klausimas)	57
2.4.7. Numatytos ir realios naudos palyginimas (4.9 klausimas)	58

2.4.8. Papildomi veiksniai, turėję įtakos naudai (4.8 klausimas)	58
2.4.9. Identifikuoti teisinio reguliavimo trūkumai (4.10 klausimas)	59
2.4.10. Korupcijos rizikos vertinimo procesų poveikis (4.11 klausimas).....	60

3 Priedai..... 61

3.1. PRIEDAS. Tyrimo metodologija	62
3.2. PRIEDAS. Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo ir jo 2022 m. sausio 1 d. pakeitimų vertinimas	67
3.2.1. Teisinė korupcijos prevencijos sąranga	67
3.2.2. Tarptautinių organizacijų (institucijų) pateiktas korupcijos prevencijos sistemos Lietuvoje veikimo vertinimas.....	73
3.2.3. Tarptautinių organizacijų (institucijų) pateiktas KPI ir jo veikimo vertinimas.....	74
3.2.4. Apibendrinimas	76
3.3. PRIEDAS. Su korupcijos prevencija susiję statistiniai duomenys	77
3.3.1. Su Lietuva tiesiogiai sietini antriniai duomenys korupcijos prevencijos srityje	77
3.4. PRIEDAS. Apklauso modelio sudarymas (konstrukto pagrindimas): su korupcija ir jos prevencija susijusios mokslinės literatūros ir ekspertinių interviu analizė	81
3.4.1. Konceptinio modelio bendras apibūdinimas	81
3.4.2. Konceptinio modelio konstrukto pagrindimas.....	82
3.4.3. Literatūros šaltiniai	96
3.5. PRIEDAS. Tyrimo modelio hipotezės, klausimyno anketa ir duomenų surinkimo procesas. Konstrukto validavimas.	98
3.5.1. Tyrimo modelio hipotezių formulavimas	98
3.5.2. Viešojo ir privataus sektorių darbuotojų apklausų anketų klausimų formulavimas	103
3.5.3. Duomenų pagal apklauso anketas surinkimo procesas	105
3.5.4. Konstrukto validavimas	106
3.6. PRIEDAS. Anketinės apklauso duomenų analizė.....	111
3.7. PRIEDAS. Sąnaudų – naudos analizė.....	117
3.7.1. Bendras KPI poveikio sąnaudų – naudos analizės (SNA) apibūdinimas.....	117
3.7.2. SNA metodika	117
3.7.3. Išsami sąnaudų analizė.....	119
3.7.4. Išsami naudų analizė.....	121
3.7.5. SNA rezultatai	122
3.7.6. Išvados SNA rezultatų pagrindu.....	123
3.7.7. Literatūra.....	124
3.7.8. SNA priedai.....	125

Paveikslai

1 paveikslas.	Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų vykdomą korupcijos rizikų analizę	22
2 paveikslas.	Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų vykdomą atitiktį KPĮ reikalavimams dėl nustatytų priemonių diegimo	30
3 paveikslas.	Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų skaidrumą	31
4 paveikslas.	Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų antikorupcinį sąmoningumą	33
5 paveikslas.	Lietuvos korupcijos patirtis ir korupcijos suvokimo indeksas	43
6 paveikslas.	Kintamųjų priežastiniai ryšiai ir tarpusavio sąveikos	44
7 paveikslas.	Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų atskaitingumą	46
8 paveikslas.	Tyrimo metodologijos etapai (uždaviniai)	62
9 paveikslas.	2022-2023 metų nacionalinės darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais schema	69
10 paveikslas.	Lietuvos korupcijos suvokimo indeksas	77
11 paveikslas.	Lietuvos valdymo rodikliai pagal WGI	77
12 paveikslas.	Europos šalys pagal valdymo efektyvumo ir reglamentavimo kokybės rodiklius	78
13 paveikslas.	Lietuvos teisės viršenybės rodikliai pagal WJP	79
14 paveikslas.	Lietuvos kovos su korupcija rodikliai pagal EBPO	79
15 paveikslas.	Lietuvos korupcijos patirtis ir situacija viešuosiuose pirkimuose	80
16 paveikslas.	KPĮ poveikio organizacijų atsparumui korupcijai koncepcinis modelis	81
17 paveikslas.	Kintamųjų priežastiniai ryšiai ir tarpusavio sąveikos	110
18 paveikslas.	Regresijos koeficientų reikšmės konstruktyvų sąveikų tyrime	112
19 paveikslas.	Regresijos koeficientų reikšmės Organizacijos atsparių sistemų brandos (OASB) veiksnių tyrime	113

6

20 paveikslas.	Regresijos koeficientų reikšmės Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumo (KRVV) veiksnių tyrime	113
21 paveikslas.	Instrumentinių kintamųjų reikšmė Organizacijos atsparių sistemų brandos (OASB) veiksnių tyrime	114
22 paveikslas.	Instrumentinių kintamųjų reikšmė Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumo (KRVV) veiksnių tyrime	115
23 paveikslas.	Kintamųjų reikšmė Skaidrumo veiksnių tyrime	116

Lentelės

1 lentelė.	Pasaulio banko su korupcija susiję rodikliai	78
2 lentelė.	Faktorinės analizės rezultatai	107
3 lentelė.	Priežastingumo tyrimo rezultatai pagal DAG ir DirectLiNGAM metodus	108
4 lentelė.	Moderatorių tyrimo rezultatai	108
5 lentelė.	Išsamūs SNA skaičiavimai	125
6 lentelė.	Kainų ir naudos mastelio keitimas	125
7 lentelė.	Projekcijų prielaidos	126

Santrumpos

Darbotvarkė	Lietuvos Respublikos Seimo 2022 m. birželio 28 d. nutarimu Nr. XIV-1178 patvirtinta 2022–2033 metų nacionalinė darbotvarkė korupcijos prevencijos klausimais
EBPO	Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija.
GRECO	Europos Tarybos valstybių grupė prieš korupciją. Organizacija, vertinanti ir teikianti rekomendacijas dėl kovos su korupcija politikos efektyvumo.
JTO	Jungtinių Tautų Organizacija
KPĮ	Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo Nr. IX-904 pakeitimo įstatymas (2022 m. sausio 1 d. redakcija).
NPV	Grynoji dabartinė vertė (Net Present Value) – rodiklis, parodantis projektų ar investicijų ekonominę naudą per tam tikrą laikotarpį, įvertinant pinigų vertės pokyčius.
ROI	Investicijų grąžos rodiklis (<i>angl. Return on Investment</i>) – ekonominis rodiklis, naudojamas sąnaudų ir naudos santykiui apskaičiuoti.
SNA	Sąnaudų ir naudos analizė – analizės metodas, skirtas įvertinti finansinį ir ekonominį įstatymo įgyvendinimo poveikį.
STT	Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba.
TUI	Tiesioginės užsienio investicijos – investicijos, kurias užsienio subjektai nukreipia į Lietuvos ekonomiką, dažnai susijusios su didesniu skaidrumu ir geresne verslo aplinka.

1 Tyrimo ataskaitos rekomendacijos ir išvados

Šioje dalyje pateikiamos rekomendacijos ir pagrindinės tyrimo išvados.

1.1. Rekomendacijos

Nr.	Rekomendacija	Rekomenduojamas veiksmas
1	Sukurti ir patvirtinti atsparumo korupcijai lygio nustatymo rodiklius ir kriterijus, skirtus sistemingam KPĮ įgyvendinimo poveikio vertinimui.	Išnagrinėjus gerąją kitų valstybių (pirmiausia ES valstybių narių) praktiką, parengti aiškius rodiklius ir kriterijus, leidžiančius objektyviai vertinti korupcijai atsparios aplinkos kūrimo rezultatus, ir įtraukti šiuos rodiklius į institucijų veiklos planus bei ataskaitas.
2	Sukurti ir patvirtinti atsparumo korupcijai lygio nustatymo metodiką, užtikrinant, kad ji taptų pagrindu sistemingam KPĮ įgyvendinimo poveikio vertinimui.	Parengus ir patvirtinus atsparumo korupcijai rodiklius ir kriterijus, sukurti organizacijų atsparumo korupcijai lygio nustatymo metodiką.
3	Parengti nacionalinę vadovų mokymo sistemą, skirtą stiprinti vadovybės įsitraukimą į korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimą.	Parengti vadovų sistemingo antikorporacinio sąmoningumo ugdymo programą, pagal ją vykdyti mokymus ir praktinius seminarus, skirtus viešojo sektoriaus vadovams, akcentuojant jų atsakomybę kuriant korupcijai atsparią aplinką. Apsvarstyti galimybę numatyti papildomas motyvines priemones vadovams, kurie demonstruoja aktyvų įsitraukimą į antikorporacinės politikos vykdymą.
4	Aiškiai apibrėžti subsidarumo principo taikymo taisykles ir atsakomybės ribas tarp savivaldybių ir jų pavaldžių subjektų	Parengti detalias rekomendacijas ir metodines gaires savivaldybėms, kaip koordinuoti korupcijai atsparios aplinkos kūrimo veiklas, taip pat užtikrinti, kad savivaldybių vadovai prisiimtų atsakomybę už savo institucijų skaidrumą.
5	Spręsti įgyvendinamųjų teisės aktų detalumo stokos problemą.	Įvertinti poreikį: 1) tikslinti Vyriausybės nutarimu patvirtintą teisės aktų ex-post vertinimo metodiką, kad ja vadovaujantis būtų galima vykdyti galiojančių norminių teisės aktų antikorporacinį vertinimą; 2) tikslinti vidaus audito vaidmenį korupcijos prevencijoje.
6	Stiprinti organizacijų išorinį auditą, ir užtikrinti vidinio audito nepriklausomumą, ataskaitų viešumą bei prieinamumą, kartu įgalinant vidinius auditorius gauti visą reikiamą informaciją efektyviai korupcijos prevencijai užtikrinti.	Siekiant sustiprinti organizacijų išorinį auditą ir užtikrinti vidinio audito nepriklausomumą, būtina aiškiai apibrėžti vidinio audito atskaitomybę ir kuo labiau sumažinti vadovų įtaką audito procesams. Taip pat svarbu užtikrinti vidinių auditų ataskaitų viešumą ir prieinamumą, sukuriant centralizuotą platformą jų sklaidai. Auditoriams ir korupcijos prevencijos pareigūnams reikėtų suteikti pakankamus išteklius bei teisinės priemones, leidžiančias laiku gauti prieigą prie reikalingos informacijos ir efektyviai vykdyti savo funkcijas. Taip pat rekomenduojama įtraukti audito išvadas į vadovų veiklos vertinimo kriterijus, taip stiprinant jų asmeninę atsakomybę ir skatinant organizacijų antikorporacinės kultūros plėtrą.
7	Stiprinti antikorporacinės analizės mechanizmus viešųjų pirkimų procesuose	Tęsti programiniuose dokumentuose numatytų veiklų įgyvendinimą. Vadovaujantis subsidarumo principu, planuoti ir vykdyti papildomas šios rūšies veiklas.

8	Skatinti privataus sektoriaus dalyvavimą antikorupcinėse iniciatyvose, siekiant stiprinti jų įsitraukimą kuriant korupcijai atsparią aplinką.	Sukurti papildomas paskatas įmonėms dalyvauti „Skaidrumo akademijoje“, pavyzdžiui, per specialias sertifikavimo programas.
9	Susieti antikorupcinio sąmoningumo ugdymą su visuomenės teisiniu švietimu, daugiau dėmesio skiriant korupcijos prevencijos teisės normų turinio tinkamo suvokimo klausimams.	Parengti sistemingo antikorupcinio sąmoningumo ugdymo programą, pagal ją vykdyti mokymus ir teisinio švietimo iniciatyvas įvairioms visuomenės tikslinėms grupėms.

1.2. Išvados

1. Korupcijos prevencijos įstatymas (KPĮ) yra reikšmingas įrankis, siekiant užtikrinti viešojo sektoriaus skaidrumą ir efektyvų išteklių valdymą. Tyrimo rezultatai parodė, kad KPĮ įgyvendinimas turėjo reikšmingą teigiamą poveikį skirtingoms asmenų grupėms, viešojo sektoriaus procesams ir ekonomikai, tačiau įstatymo veiksmingumą ribojo tam tikri metodologiniai ir organizaciniai trūkumai.

Dėl KPĮ veiksmingumo

2. **Subjektų informuotumas ir teisinio reguliavimo įgyvendinimas.** KPĮ veiksmingumas labai priklausė nuo viešojo sektoriaus subjektų informuotumo ir gebėjimo taikyti įstatymo nuostatas. Nors didžioji dalis institucijų buvo susipažinusios su KPĮ reikalavimais ir juos įgyvendino, pastebėtas formalių veiksmų dominavimas kai kuriose institucijose, ypač mažesnėse, kur trūko metodinės pagalbos ir resursų.
3. **Subsidiarumo principo taikymas.** Subsidiarumo principas, kuris akcentuoja institucijų savarankišką atsakomybę už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą, nebuvo visiškai veiksmingas. Neaiškus atsakomybės pasiskirstymas tarp savivaldybių vadovų ir pavaldžių institucijų ribojo šio principo įgyvendinimą, ypač regioniniu lygmeniu.
4. **Teisinio reguliavimo priemonių poveikis.** KPĮ nustatytos korupcijos prevencijos priemonės, tokios kaip vidaus auditas, korupcijos rizikos valdymo vertinimas ir antikorupcinis teisės aktų vertinimas, buvo veiksmingos identifikuojant rizikas ir diegiant prevencines priemones. Tačiau šių procesų efektyvumą ribojo metodologijos ir stebėsenos trūkumai.
5. **Antikorupcinio sąmoningumo didinimas.** Iniciatyvos, tokios kaip „Skaidrumo akademija“, turėjo teigiamą poveikį visuomenės ir institucijų sąmoningumo didinimui. Nors šios priemonės prisidėjo prie antikorupcinės kultūros stiprinimo, kai kurios asmenų grupės liko nepakankamai įtrauktos, o visuomenės pasitikėjimas institucijomis dar nėra visiškai atkurtas.

Dėl KPĮ poveikio

6. **Poveikis viešojo sektoriaus institucijoms ir visuomenei.** KPĮ reikšmingai prisidėjo prie viešojo sektoriaus skaidrumo didinimo. Įstatymas taip pat padidino institucijų atsparumą korupcijai per vidaus kontrolės mechanizmų stiprinimą, tačiau administracinis krūvis dėl naujų procedūrų kai kuriose institucijose liko iššūkiu. Taip pat įstatymas turėjo teigiamą poveikį visuomenės informuotumui apie korupcijos problemas ir jos netoleravimą. Tokios iniciatyvos kaip „Skaidrumo akademija“ prisidėjo prie visuomenės

sąmoningumo didinimo. Tačiau Lietuvos korupcijos suvokimo indekso sumažėjimas 2023 m. parodė, kad kai kurios visuomenės grupės išlieka skeptiškos dėl įstatymo veiksmingumo.

7. **Poveikis pilietinės visuomenės organizacijoms.** KPĮ įgyvendinimas sustiprino pilietinės visuomenės organizacijų vaidmenį kovojant su korupcija. Šios organizacijos aktyviai dalyvavo skaidrumo stiprinimo veiklose, tačiau jų bendradarbiavimas su viešojo sektoriaus institucijomis vis dar yra ribotas, o jų galimybės įsitraukti – nepakankamai išnaudotos.
8. **Teigiamas ir neigiamas šalutinis poveikis visuomenės sąmoningumui ir pasitikėjimui.** KPĮ priemonės sukėlė ir šalutinį poveikį. Teigiamas šalutinis poveikis apėmė geresnį visuomenės sąmoningumą ir pasitikėjimo stiprinimą, tačiau neigiami veiksniai, tokie kaip padidėjęs administracinis krūvis viešojo sektoriaus institucijoms, riboja kai kurių priemonių efektyvumą.
9. **Poveikis privataus sektoriaus subjektams.** KPĮ prisidėjo prie sąžiningesnės konkurencijos viešųjų pirkimų srityje, suteikdamas skaidriems įmonėms daugiau galimybių dalyvauti konkurencinguose procesuose. Nepaisant to, dalis privataus sektoriaus subjektų nebuvo pakankamai įtraukti, o jų motyvacija dalyvauti antikorupcinėse iniciatyvose liko ribota.
10. **Poveikio ribotumai.** Nepakankamas bendradarbiavimas tarp institucijų ir nepakankamai išplėtotą metodologinę bazę riboja KPĮ poveikį tam tikrose srityse. Tai ypač pastebėta regioniniuose lygmenyse, kur skaidrumo ir prevencijos priemonės dažnai buvo įgyvendinamos paviršutiniškai.

Dėl KPĮ rezultatyvumo (efektyvumo)

11. **Sąnaudų ir naudos balansas.** KPĮ įgyvendinimo metu patirtos sąnaudos (apie 50 mln. eurų) atsipirko, o sąnaudų ir naudos santykis (ROI) siekė 4,0. Tai reiškia, kad kiekvienas investuotas euras sukūrė keturių eurų vertės naudą. Grynoji dabartinė vertė (NPV) per penkerius metus buvo įvertinta kaip 194,83 mln. eurų, kas patvirtina įstatymo ekonominį atsiperkamumą.
12. **Ilgalaikė ekonominė nauda.** KPĮ sukūrė ilgalaikę ekonominę naudą, ypač viešojo sektoriaus efektyvumo didinimo ir viešųjų pirkimų skaidrinimo srityse.
13. **Administracinės sąnaudos.** KPĮ įgyvendinimas padidino administracinį krūvį viešojo sektoriaus institucijoms. Vidaus audito procedūros ir korupcijos rizikos valdymo vertinimai generavo papildomas laiko sąnaudas. Tai pabrėžia būtinybę optimizuoti šių procesų vykdymą.
14. **Privataus sektoriaus prisitaikymo sąnaudos.** Privatus sektorius patyrė apie 15,45 mln. eurų prisitaikymo sąnaudų, susijusių su politikos kūrimu, darbuotojų mokymais ir dalyvavimu antikorupcinėse iniciatyvose. Šios išlaidos atsipirko per sąžiningesnes konkurencines sąlygas, sukurtas skaidresnių viešųjų pirkimų dėka.
15. **Efektyvumo ribotumai.** KPĮ efektyvumą riboja metodologiniai trūkumai ir ribotas stebėsenos priemonių taikymas. Nepakankama atsparumo korupcijai metodologija apsunkino priemonių kokybės vertinimą ir vienodą jų taikymą visose institucijose.

Apibendrinanti išvada

16. KPĮ įgyvendinimas sukūrė teigiamą pagrindą ilgalaikiams antikorupcinės aplinkos pokyčiams Lietuvoje. Vis dėlto, norint maksimaliai išnaudoti įstatymo potencialą, būtina stiprinti vadovybės lyderystę, plėtoti bendradarbiavimo mechanizmus tarp institucijų ir

optimizuoti administracinius procesus. Šie pokyčiai padėtų dar labiau sustiprinti viešojo ir privataus sektorių atsparumą korupcijai ir užtikrinti efektyvesnį KPI tikslų įgyvendinimą.

2 Korupcijos prevencijos įstatymo Nr. XI-904 pakeitimo įstatymo ex-post vertinimas

Šioje dalyje pateikiami atsakymai į klausimus, pateiktus Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2024 m. liepos 12 d. įsakyme Nr. 1R-210 „Dėl Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo Nr. IX-904 pakeitimo įstatymo teisinio reguliavimo poveikio ex post vertinimo plano patvirtinimo“

2.1. Įvadas

Korupcijos prevencija yra vienas iš pagrindinių šiuolaikinio viešojo valdymo prioritetų, siekiant užtikrinti skaidrumą, atskaitomybę ir efektyvų išteklių naudojimą. Lietuva, nuosekliai siekdama stiprinti viešojo sektoriaus skaidrumą, įgyvendina Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) nuostatas, kurios skirtos kovoti su korupcija, mažinti rizikas ir didinti pasitikėjimą valstybinėmis institucijomis.

Svarbų šios veiklos etapą žymi **Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2024 m. liepos 12 d. įsakymas Nr. 1R-210**, kuriuo buvo patvirtintas **Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo Nr. IX-904 pakeitimo įstatymo teisinio reguliavimo poveikio ex post vertinimo planas**. Šis planas nustatė išsamų vertinimo procesą, skirtą įvertinti KPĮ nuostatų veiksmingumą, poveikį, sąnaudas ir naudą bei identifikuoti galimus trūkumus. Šis dokumentas tapo pagrindiniu rėmu, leidžiančiu sistemingai ir metodologiškai analizuoti KPĮ poveikį įvairioms asmenų grupėms, viešojo valdymo procesams ir ekonomikai.

Ex post vertinimo objektas

Atliekant KPĮ ex post vertinimą, nagrinėjama nauja KPĮ redakcija, įsigaliojusi 2022 m. sausio 1 d., buvo priimta 2021 m. birželio 29 d. KPĮ pakeitimo įstatymu (toliau vartojama ir sąvoka – Įstatymas).¹

KPĮ pakeitimo įstatymo projekto aiškinamajame rašte² nurodoma, kad pagrindiniai siūlomo naujo korupcijos prevencijos reguliavimo tikslai ir kryptys yra šie: 1) kurti antikorupcinę aplinką Lietuvoje skatinant subjektų savanorišką veiklą ir įsitraukimą; 2) diegti subsidiarumo principą, reiškiantį, kad už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą visų pirma atsakingos pačios įstaigos, o jų savininko teisės ir pareigos įgyvendinančios institucijos prižiūri ir prireikus prisideda didinant jų atsparumą korupcijai; 3) kurti naujas ir atnaujinti esamas pasiteisinusias korupcijos prevencijos priemones; 4) pamatuoti ir palyginti atsparumo korupcijai veiklos rezultatus valstybės ir savivaldybių įstaigose bei įmonėse; 5) puoselėti ir didinti viešojo ir privataus sektorių, visuomenės antikorupcinį sąmoningumą; 6) atnaujinti atsparumo korupcijai priemones vykdančių subjektų sistemą, nurodyti jų teises, pareigas ir atsakomybę. KPĮ pakeitimais siekta spręsti tokias problemas: 1) nėra aiškios už atsparumą korupcijai atsakingų subjektų sistemos, nėra nustatytų visų susijusių subjektų teisių, pareigų ir atsakomybės; 2) biudžetinės įstaigos savininko teisės ir pareigos įgyvendinančios institucijos nepakankamai rūpinasi, kad korupcijos prevencijos priemonės būtų diegiamos joms pavaldžiose ar valdymo srities įstaigose ir įmonėse, todėl neretai korupcijos prevencijos priemonės taikomos fragmentiškai ir paviršutiniškai; 3) nėra nustatytų kriterijų, pagal kuriuos galėtų būti vertinama ir palyginama institucijų antikorupcinės aplinkos kūrimo veikla, todėl sudėtinga objektyviai pamatuoti įstaigų pastangas, įgyvendinamų priemonių efektyvumą ir pažangą korupcijos prevencijos srityje; 4) į korupcijos prevencijos veiklą nėra pakankamai įtraukti visi reikiami dalyviai arba skiriamas jiems nepakankamas vaidmuo joje, pavyzdžiui, valstybės ir savivaldybių įstaigų vidaus audito tarnyboms, privačiam sektoriui. Naujos redakcijos KPĮ tikslinamos sąvokos, keičiamas korupcijos prevencijos priemonių sąrašas, įvedamos kai kurios naujos priemonės, nustatomi papildomi korupcijos prevencijos principai. Daug dėmesio skiriama

¹ 2021 m. birželio 29 d. Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo Nr. IX-904 pakeitimo įstatymas Nr. XIV-471.

² Aiškinamasis raštas dėl įstatymų projektų Nr. XIIIIP-5042-XIIIIP-5044, 2020 m. liepos 1 d., <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAK/c300f7a0bb5b11ea9a12d0dada3ca61b?jfwid=-evwipf5cb>.

antikorupcinio sąmoningumo ugdymui: jis numatomas kaip atskira korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonė (veikla), kuria siekiama puoselėti asmens teisių ir pareigų visuomenei, Lietuvos valstybei sampratą ir didinti visuomenės, viešojo ir privataus sektorių sąmoningumą veikti skaidriai ir sąžiningai, netoleruoti korupcijos ar kito nesąžiningo elgesio, pranešti apie korupcinio pobūdžio pažeidimus; į šią veiklą siekiama įtraukti ne tik švietimo teikėjus, bet ir viešojo ir privataus sektorių subjektus; siekiant didinti visuomenės antikorupcinį sąmoningumą taip pat siūloma į pagrindinio ir vidurinio ugdymo bendrąsias programas įtraukti su tuo susijusias temas. Rengiant įstatymų projektus buvo atsižvelgta į šiuos esminius suinteresuotų subjektų pateiktus pasiūlymus: 1) aiškiai išskirti ir nustatyti prevencinę veiklą vykdančių asmenų veiklas (funkcijas), numatyti jų veiklos garantijas; 2) suteikti teisę asmenims, atsakingiems už korupcijos prevenciją, gauti informaciją iš informacinių sistemų ir valstybės registru, reikalingą priskirtoms funkcijoms vykdyti; 3) stiprinti įstaigų pajėgumus savo jėgomis ištirti bent dalį korupcinio pobūdžio teisės pažeidimų; 4) atsisakyti korupcijos pasireiškimo tikimybės nustatymo kaip privalomos korupcijos prevencijos priemonės; 5) numatyti reguliavimą, susijusį su korupcijos prevencijos efektyvumo matavimu.

KPĮ pateikiamos apibrėžtys, nurodomi tikslai, uždaviniai ir principai, taip pat sukuriama priemonių sistema, kuria siekiama užtikrinti įvairių subjektų antikorupcinę aplinką.

Korupcijos prevencijos tikslai, apibrėžti KPĮ 3 straipsnio 1 dalyje, yra stiprinti nacionalinį saugumą, kurti socialinę gerovę, didinti administracinių, viešųjų ir kitų viešojo sektoriaus paslaugų teikimo kokybę, saugoti sąžiningos konkurencijos laisvę, kad korupcija kuo mažiau trukdytų plėtoti demokratiją ir ekonomiką.

Pagrindiniai korupcijos prevencijos uždaviniai, apibrėžti KPĮ 3 straipsnio 2 dalyje, yra 1) kurti korupcijai atsparią aplinką; 2) didinti antikorupcinį sąmoningumą; 3) sistemiškai ir koordinuotai šalinti korupcijos rizikos veiksnius, mažinti korupcijos riziką; 4) sudaryti prielaidas darniam ir veiksmingam korupcijos prevencijos subjektų sistemos veikimui; 5) mažinti ekonomines korupcijos paskatas; 6) užtikrinti aktyvų privataus sektoriaus subjektų ir visuomenės įsitraukimą į korupcijos prevenciją; 7) skatinti skaidrų, sąžiningą ir atvirą administracinių, viešųjų ir kitų paslaugų teikimą.

Korupcijos prevencijos principų sąrašė, kuris pateikiamas KPĮ 4 straipsnyje, nauja yra tai, kad nurodomi ir šie principai: proporcingos korupcijos prevencijos veiklos, subsidiarumo, skaidrumo, asmens teisių apsaugos, įtraukimo.

Pagal KPĮ 5 straipsnio 1 dalį, korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonių sistemą sudaro: 1) korupcijos prevencijos priemonės; 2) antikorupcinio sąmoningumo didinimas; 3) personalo patikimumo užtikrinimas; 4) kitos įstatymuose nurodytos veiklos ar priemonės, kuriomis kuriama korupcijai atspari aplinka ar didinamas atsparumas korupcijai. Pagal KPĮ 5 straipsnio 2 dalį, pagrindinės korupcijos prevencijos priemonės yra šios: 1) korupcijos rizikos analizė; 2) korupcijos prevencijos planavimo dokumentai; 3) teisės aktų ar jų projektų antikorupcinis vertinimas; 4) pranešimas apie korupcinio pobūdžio nusikalstamas veikas; 5) korupcijos pasireiškimo tikimybės nustatymas; 6) korupcijos rizikos valdymo vertinimas; 7) atsparumo korupcijai lygio nustatymas; 8) antikorupcinių elgesio standartų diegimas. Šio sąrašo 6-8 punktuose išvardytos priemonės yra šios redakcijos KPĮ naujovė.

Europos Komisijos 2022 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje kaip naujosios redakcijos KPĮ naujovė nurodoma³ tai, kad išplečiama KPĮ taikymo sritis, įtraukiant valstybės valdomas įmones ir jų patronuojamąsias bendroves. Pagal naująją KPĮ redakciją viešieji subjektai privalo patvirtinti specialias sektoriui skirtas kovos su korupcija priemones, todėl dabar už korupcijos rizikos valdymą pirmiausia atsakingi tiek viešojo, tiek privačiojo sektoriaus subjektai. Be to, šiame naujajame įstatyme numatyti konkretūs priemonių rinkinys, skirtas korupcijos prevencijai, informuotumo didinimui, darbuotojų patikimumo patikrinimui, taip pat įpareigojimai deklaruoti privačius interesus ir lobistinę veiklą. Europos Komisijos 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje aprašant naujosios redakcijos KPĮ akcentuojama, kad juo siekiama sukurti labiau koordinuotą sisteminių požiūrių į korupcijos prevenciją: už korupcijos rizikos mažinimą bus atsakingos visos viešojo sektoriaus institucijos.⁴

Naujoji KPĮ redakcija, anot GRECO (t. y., Europos Tarybos valstybių grupės prieš korupciją) penktojo vertinimo etapo atitikties ataskaitoje⁵, buvo priimta siekiant pagerinti atitinkamų teisės aktų ir taisyklių įgyvendinimą, korupcijos prevencijos priemones ir bendrą šios srities koordinavimą. Kaip pagrindines šios redakcijos KPĮ savybes GRECO išskyrė, jog įstatymu siekiama: 1) užtikrinti sistemine korupcijos prevencija viešojo sektoriaus institucijose; 2) pirminė viešojo sektoriaus institucijų atsakomybė yra užkirsti kelią jų pačių ir jų darbuotojų korupcijai; 3) numatyti tinkamas teises, pareigas ir veiklos garantijas vidaus korupcijos prevencijai; 4) sudaryti sąlygas įvertinti ir palyginti viešojo sektoriaus institucijų atsparumo korupcijai lygį, kad būtų didesnės paskatos įgyvendinti kovos su korupcija priemones; ir 5) skatinti privataus sektoriaus subjektų dalyvavimą korupcijos prevencijoje.

Ex post vertinimo tikslas ir uždaviniai

Tyrimo tikslas – įvertinti KPĮ įgyvendinimo veiksmingumą, poveikį ir rezultatyvumą (efektyvumą). Tyrimo uždaviniai:

1. Išanalizuoti KPĮ veiksmingumą ir poveikį viešojo ir privataus sektoriaus subjektams, pilietinės visuomenės organizacijoms bei visuomenei, įvertinant jų elgsenos pokyčius ir įsitraukimą į korupcijos prevencijos veiklas.
2. Atlikti sąnaudų ir naudų analizę, siekiant nustatyti įstatymo atsiperkamumą bei poveikį valstybės ir savivaldybių biudžetams.
3. Identifikuoti pagrindinius trūkumus, nulemtus teisinio reguliavimo, įskaitant netikslumus atsparumo korupcijai priemonių taikyme, ir jų įtaką įstatymo efektyvumui.
4. Įvertinti viešojo sektoriaus institucijų pasirengimą įgyvendinti KPĮ nuostatas, atsižvelgiant į jų gebėjimus valdyti korupcijos rizikas ir vykdyti stebėseną.
5. Pateikti rekomendacijas dėl KPĮ nuostatų ir jų įgyvendinimo procesų tobulinimo, atsižvelgiant į tyrimo metu nustatytus trūkumus ir identifikuotas gerąsias praktikas.

Ex post vertinimo metodologija

KPĮ poveikio ex post vertinimui buvo naudojama sisteminga ir išsami metodologija, apimanti teorinius ir empirinius metodus. Tyrimas buvo grindžiamas septynių etapų procesu, kuris

³ Europos Komisija. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. 2022 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius: teisinės valstybės principo taikymo padėtis Lietuvoje, Liuksemburgas, 2022 07 13, SWD(2022) 515 final, p. 10-11.

⁴ Europos Komisija. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius: teisinės valstybės principo taikymo padėtis Lietuvoje, Briuselis, 2023 07 05, SWD(2023) 815., p. 12.

⁵ GRECO penktojo vertinimo etapo Lietuvos vertinimo ataskaita, 14 punktas, GrecoRC5(2020)1, <https://rm.coe.int/penktasis-vertinimo-etapas-centrines-vykdomosios-valdzios-auksciausios/1680a6420c>.

užtikrino duomenų rinkimo, analizės ir interpretavimo nuoseklumą. Pagrindinis tikslas – įvertinti KPĮ įgyvendinimo poveikį įvairioms asmenų grupėms, nustatyti įstatymo efektyvumą ir atsiperkamumą bei pateikti rekomendacijas jo tobulinimui.

Tyrime buvo remtasi tarptautiniais korupcijos prevencijos standartais, įskaitant EBPO ir Europos Audito Rūmų rekomendacijas. Šios gairės padėjo sukurti metodologinį rėmą, kuris atitinka aukščiausius kokybinius reikalavimus ir leidžia palyginti Lietuvos patirtį su tarptautine praktika. Pagrindinis dėmesys buvo skirtas KPĮ teisinio reguliavimo efektyvumo ir poveikio vertinimui viešajam bei privačiam sektoriams, taip pat pilietinės visuomenės organizacijoms.

Analizei buvo naudojami įvairūs metodai, įskaitant statistinius rodiklius viešojo sektoriaus efektyvumo pokyčiams įvertinti, interviu su ekspertais, leidžiančius suprasti praktinius KPĮ taikymo aspektus, ir finansinius skaičiavimus, tokius kaip grynosios dabartinės vertės (NPV) ir kiti.

Tyrimo metu buvo surinkti duomenys iš įvairių viešojo sektoriaus atstovų, pilietinės visuomenės organizacijų, tarptautinių organizacijų rekomendacijų ir statistinių analizių. Šis daugialypis požiūris leido gauti išsamią informaciją apie KPĮ poveikį skirtingoms asmenų grupėms ir viešojo valdymo procesams. Pritaikyta metodologija tapo pagrindu nustatyti svarbiausius įstatymo trūkumus ir teigiamus aspektus, kurie aptariami šios ataskaitos skyriuose.

Ex post vertinimo rezultatai

KPĮ veiksmingumo vertinimas parodė, kad įstatymas yra reikšmingas kovos su korupcija įrankis, tačiau jo taikymo efektyvumą riboja metodologiniai ir organizaciniai trūkumai. Didžiausią poveikį KPĮ turėjo viešojo sektoriaus efektyvumo didinimui ir viešųjų pirkimų skaidrinimui, tačiau subsidarumo principo ir teisinio reguliavimo metodologijos trūkumai rodo, kad tam tikrose srityse dar yra vietos tobulėjimui. Šie rezultatai sudaro pagrindą rekomendacijoms, skirtoms KPĮ įgyvendinimo kokybei gerinti.

KPĮ poveikis buvo daugialypis, apimantis teigiamus pokyčius skaidrumo, pasitikėjimo ir sąžiningos konkurencijos srityse. Tačiau kai kurie iššūkiai, tokie kaip administracinis krūvis ir ribotas poveikis skeptiškai nusiteikusioms visuomenės grupėms, rodo, kad įstatymo įgyvendinimo procesai turi būti tobulinami. Tyrimo rezultatai pabrėžia būtinybę užtikrinti veiksmingesnį bendradarbiavimą tarp institucijų ir didinti priemonių taikymo efektyvumą.

KPĮ rezultatyvumas pasirodė esantis aukštas, ypač vertinant ilgalaikę ekonominę naudą ir grynosios naudos rodiklius. Nors viešasis sektorius patyrė reikšmingas sąnaudas, gauta nauda gerokai viršijo investicijas, o privataus sektoriaus prisitaikymo sąnaudos taip pat atsipirko dėl sąžiningesnių konkurencinių sąlygų. Vis dėlto dalies procedūrų administracinis krūvis ir informacinių sistemų naudos apribojimai rodo, kad tam tikrose srityse efektyvumas galėtų būti dar labiau optimizuotas. Šie rezultatai pabrėžia KPĮ kaip ilgalaikio atsiperkamumo ir poveikio instrumento potencialą.

Ex post vertinimo apibendrinimas

Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) ex post vertinimas parodė, kad įstatymas yra svarbus įrankis, siekiant skaidrumo, atsakomybės ir efektyvaus valdymo viešajame sektoriuje. Tyrimo rezultatai atskleidė teigiamą įstatymo poveikį viešojo sektoriaus efektyvumui, viešųjų pirkimų

skaidrumui, visuomenės pasitikėjimui institucijomis ir privataus sektoriaus konkurencingumui. Tačiau nustatyti metodologiniai ir organizaciniai trūkumai pabrėžė būtinybę tobulinti įstatymo taikymo procesus.

Nors KPĮ prisidėjo prie reikšmingų pokyčių, tokių kaip viešojo sektoriaus atsparumo korupcijai stiprinimas ir antikorupcinio sąmoningumo ugdymas, jo veiksmingumą ribojo administracinio krūvio padidėjimas, resursų trūkumas bei nepakankamai išplėtoti bendradarbiavimo mechanizmai tarp institucijų. Subsidiarumo principo taikymas ir vidaus audito funkcijų įgyvendinimas taip pat liko sritys, kuriose reikia stipresnio koordinavimo ir aiškesnių gairių.

Vis dėlto KPĮ rezultatyvumo analizė atskleidė, kad bendra gauta nauda gerokai viršijo patirtas sąnaudas, o ilgalaikė ekonominė nauda ir grynosios naudos rodikliai patvirtino įstatymo efektyvumą. Šie rezultatai sudaro pagrindą tolimesniam įstatymo tobulinimui, siekiant ne tik optimizuoti jo įgyvendinimą, bet ir užtikrinti, kad KPĮ taptų dar veiksmingesniu instrumentu kovojant su korupcija ir stiprinant skaidrumą visose viešojo ir privataus sektoriaus srityse.

2.2. KPĮ vertinimas pagal veiksmingumo kriterijų

Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) veiksmingumui įvertinti buvo atlikti interviu su ekspertais ir STT atsakingais pareigūnais, vykdyta viešojo ir privataus sektoriaus subjektų apklausa, atlikta jos pagalba surinktų duomenų analizė. Čia toliau pateikiama apibendrinta surinktos informacijos apie įstatymo veiksmingumą analizė ir atsakymai į pateiktus klausimus.

2.2.1. Subjektų informuotumas ir veikla (2.1 klausimas)

Klausimas: *ar subjektai, turintys įgyvendinti Įstatyme įvardytas korupcijos prevencijos ir kitas korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonių sistemą sudarančias priemones, žinojo apie nustatytą teisinį reguliavimą, jį taikė, naudojosi jiems suteiktomis teisėmis ir ar vykdė nustatytas pareigas?*

STT Teisingumo ministerijai pateiktais duomenimis apie atliktą viešojo sektoriaus apklausą, nuo 2022 m. naujos redakcijos KPĮ įsigaliojimo, stebimos gerėjančios tendencijos dėl KPĮ reikalavimų vykdymo. Tačiau taip pat pastebima tai, kad žinios apie teisinį reguliavimą ne visais atvejais yra pakankamai išsamios ir gilios. Išvadą dėl žinių apie teisinį reguliavimą nepakankamumo galima padaryti įvertinus duomenis apie teisinio reguliavimo taikymo problemas. Šiuo požiūriu svarbūs tokie probleminiai KPĮ taikymo aspektai.

Formalaus įstatymo laikymosi, reikalavimų esmės nesuvokimo ir su tuo susijusi nevykdymo problema.

STT vertinimu, nepakankamai dėmesio skiriama taikomų priemonių turiniui, esmei, taip pat korupcijos rizikų ir jų veiksmų nustatymui bei atitinkamai tikslinių šių veiksmų pašalinimo ar mažinimo priemonių parinkimui ir taikymui, daugiau apsiribojant tik vieno ar kito dokumento patvirtinimu. Nuo KPĮ įsigaliojimo mažai dėmesio buvo skirta korupcijos rizikos valdymo vertinimui – vidaus audito procedūrai, skirtai įvertinti įstaigos antikorupcinės veiklos atitiktį KPĮ reikalavimams.

Pagrindiniai apibendrinti gauti viešojo sektoriaus duomenys taikant privalomas KPĮ priemones:

- daugelis paskyrė už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą atsakingus subjektus, tačiau ne visi jie yra pavaldūs įstaigos vadovui arba ši funkcija nėra pagrindinė, kuriai būtų skiriamas pakankamas dėmesys, net ir įstaigose, kur toks reikalavimas yra privalomas;
- ne visi viešojo sektoriaus subjektai vykdo privalomas korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemones bei viešai skelbia informaciją apie jų įgyvendinimą;
- nepakankamas dėmesys skiriamas būtinam korupcinio pobūdžio rizikos atvejų ir darbuotojų veiksmams su jais susidūrus aprašymui antikorupcinio elgesio standartuose, korupcijos rizikos valdymo vertinimui, kai kur net ir vidinių informacijos apie pažeidimus teikimo kanalų diegimui;
- viešojo sektoriaus subjektų parenkamos prevencinės priemonės ne visuomet yra tikslinės, t. y. nėra nukreiptos į viešojo sektoriaus subjektui būdingų korupcijos rizikų ir jų veiksmų šalinimą, nes šios rizikos ir jų veiksniai ne visuomet nustatomi.

Netinkamo KPĮ nuostatų dėl subsidarumo veikimo problema.

STT vertinimu, subsidarumo principas veikia nepakankamai dėl šių pagrindinių nuo viešojo sektoriaus subjektų priklausančių priežasčių:

- nepakankamas savarankiškos įstaigos vadovybės vaidmuo (politinė valia, lyderystė), reikalingas formuoti antikorupcinę politiką visos valdymo srities mastu (pagal prevencijos specialistų teikiamą informaciją, dažnai antikorupcinės aplinkos kūrimas yra tik prevencijos specialisto reikalas);
- neįvertinami ir neskiriami pakankami žmogiškieji ištekliai savarankiškoje įstaigoje, kad būtų įmanomas savo valdymo srities kuravimas pagal KPĮ reikalavimus (pvz., turint daug pavaldžių subjektų savarankiškoje įstaigoje skiriamas tik vienas darbuotojas);
- ne visose savarankiškose įstaigose už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą atsakingo asmens funkcija yra pagrindinė (dėl to atsakingi asmenys praktiškai neturi laiko koordinuoti ir kontroliuoti šios aplinkos kūrimą dar ir kitų įstaigų atžvilgiu);
- už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą atsakingi asmenys, ypatingai savivaldoje, ne visuomet valdo informaciją apie pavaldžius viešojo sektoriaus subjektus (pvz., neturi duomenų apie pavaldžius subjektus arba duomenys nepilni);
- nepakankamas bendradarbiavimas tarp savarankiškos įstaigos ir jos valdymo srities įstaigų (neretu atveju prašoma STT pagalbos ar nuomonės, siekiant įgyvendinti vieną ar kitą priemonę, o ne savarankiškų įstaigų, kurios turėtų ir galėtų padėti pavaldžioms įstaigoms pagal jų veiklos pobūdį; savarankiškos įstaigos prevencijos specialistai nežino pavaldžių subjektų problematikos, nevaldo informacijos apie juos).

Šio principo silpnėnis veikimas pastebimas ir viešojo sektoriaus stebėsenos duomenyse, susijusiose su valstybės ir savivaldybių valdomomis įmonėmis, kai tos įmonės, kurios neturi paskirto subjekto ir turi būti kuruojamos, prasčiau įgyvendina KPĮ nustatytus reikalavimus.

Nepakankamo naudojimosi KPĮ numatytomis teisėmis problema.

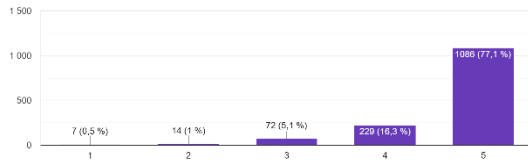
STT vertinimu, privataus sektoriaus subjektai mažai įsitraukia į korupcijai atsparios aplinkos kūrimą, nes KPĮ tik skatina jų savanorišką įsitraukimą, bet nenumato pareigos vykdyti tokią veiklą. Dažniausiai aktyvesnės yra tos verslo įmonės, kurios siekia bendradarbiauti su stambiais užsienio verslo partneriais, jeigu pastarieji taiko tam tikrus skaidrumo standartus ir visiems savo veiklos partneriams.

Statistiniai duomenys, atskleidžiantys įstatymo žinojimo ir laikymosi (taikymo) mastus.

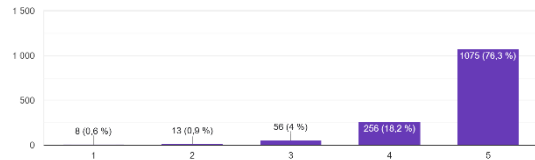
Atlikus viešojo sektoriaus subjektų, privalančių vykdyti KPĮ nuostatas dėl korupcijos prevencijos, apaiškėjo, kad ne visi vienoda apimtimi vykdo nustatytus reikalavimus (žr. 1 paveikslą). Nors dauguma respondentų (71,1%) teigiamai vertina savo organizacijos vykdomą korupcijos prevencijos politiką, skirdami aukščiausią įvertinimą (5 balus). Dar 16,3% respondentų įvertino šią sritį 4 balais, o tai rodo, kad net 93,4% atsakymų pripažįsta politikos atitikimą įstatymų

reikalavimams. Tik maža dalis (6,6%) įvertino žemesniais balais, nurodydami galimus trūkumus arba nevienodą politikos įgyvendinimą skirtingose organizacijose.

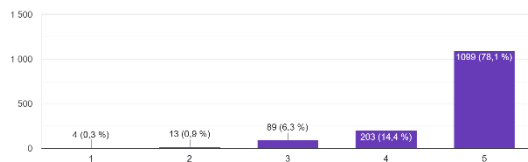
1.1. Mano organizacija vykdo įdiegtą korupcijos prevencijos politiką, atitinkančią galiojančius įstatymus.
1 408 atsakymai

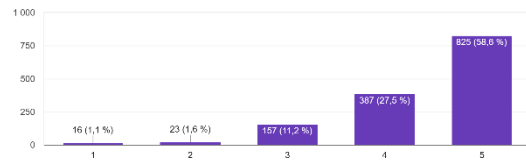
1.2. Mano organizacijos elgesio kodekse pateikiamos aiškios visiems darbuotojams priimtino elgesio gairės.
1 408 atsakymai

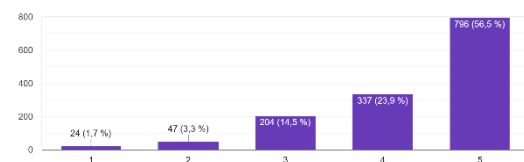
1.3. Mano organizacijoje visa su korupcijos prevencijos įstatymų atitiktimi susijusi veikla yra priinama auditu.
1 408 atsakymai

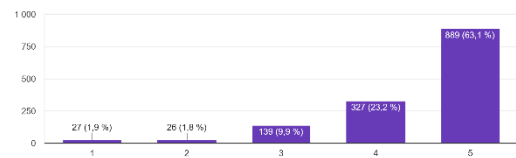
1.4. Mano organizacijoje veikia įdiegti mechanizmai, skirti viešųjų pirkimų praktikos pažeidimams nustatyti ir šalinti.
1 408 atsakymai

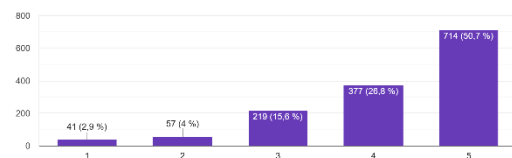
1.5. Mano organizacijoje vykdomos specialios mokymo programų, skirtos darbuotojams, kurių darbas susijęs su didelės korupcijos rizika.
1 408 atsakymai

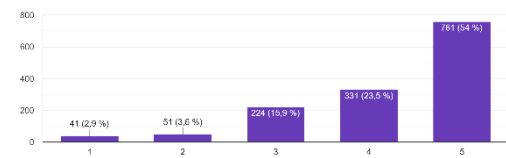
1.6. Mano organizacijoje pranešimų apie korupcines apraiškas teikimo procese yra užtikrinamas konfidencialumas.
1 408 atsakymai

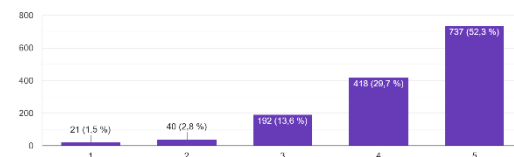
1.7. Mano organizacijoje vykdomi vidaus audita, siekiant įvertinti korupcijos prevencijos politiką.
1 408 atsakymai

1.8. Mano organizacijoje audito metu nustatyti faktai sistemingai pateikiami susipažinti suinteresuotiems asmenims.
1 408 atsakymai

1.9. Mano organizacijoje dažnai peržiūrima korupcijos prevencijos politika, kad ji atitiktų geriausią praktiką.
1 408 atsakymai

1 paveikslas. Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų vykdomą korupcijos rizikų analizę

Aiškios elgesio gairės organizacijų elgesio kodeksuose sulaukė aukštų įvertinimų: 76,3% respondentų skyrė 5 balus, o 18,2% – 4 balus. Iš viso 94,5% respondentų teigiamai vertina elgesio kodekso aiškumą, tačiau 5,5% pažymėjo, kad gairės nėra pakankamai aiškios jų organizacijose. Tai signalizuoja, jog daugelyje organizacijų elgesio standartai yra tinkamai nustatyti ir įgyvendinami.

Vidaus audito vykdymas, siekiant užtikrinti korupcijos prevencijos įstatymų atitikimą, buvo labai aukštai įvertintas: 78,1% respondentų skyrė 5 balus, o 14,4% – 4 balus. Iš viso 92,5% respondentų teigė, kad vidaus auditas yra efektyvus jų organizacijose. Tačiau 7,5% respondentų

pažymėjo žemus balus, kas rodo, kad audito priežiūra tam tikrose organizacijose dar nėra pakankamai stipri.

Viešųjų pirkimų praktikos pažeidimų nustatymo ir šalinimo mechanizmus labai aukštai įvertino 58,8% respondentų (5 balai), dar 27,5% skyrė 4 balus. Tai reiškia, kad 86,1% respondentų pripažįsta šių mechanizmų veiksmingumą. Tačiau 13,9% vertino juos žemesniais balais, kas rodo galimus trūkumus įgyvendinant ar taikant šiuos mechanizmus tam tikrose organizacijose.

Specialios mokymo programos darbuotojams, kurių darbas susijęs su didelės korupcijos rizika, buvo labai aukštai įvertintos 56,5% respondentų (5 balai) ir 23,9% respondentų (4 balai). Tai reiškia, kad 80,4% respondentų mato teigiamą šių mokymų poveikį. Visgi 19,6% respondentų skyrė žemus balus, kas gali rodyti nepakankamą mokymo programų vykdymą kai kuriose organizacijose. Iš esmės kas penktas darbuotojas pasigenda tokių mokymų.

Pranešimų apie korupcines apraiškas konfidencialumo užtikrinimas buvo labai aukštai įvertintas 63,1% respondentų (5 balai), dar 23,2% – 4 balais. Iš viso 86,3% respondentų pripažino, kad konfidencialumas yra tinkamai užtikrinamas. Nepaisant to, 13,7% respondentų pažymėjo žemus balus, nurodydami, kad šioje srityje vis dar yra trūkumų.

Vidaus audito, vertinančio korupcijos prevencijos politiką, vykdymą bei audito metu nustatytų faktų sistemingą pateikimą susijusiems asmenims labai aukštai įvertino 50,7% respondentų (5 balai), o 26,8% skyrė 4 balus. Tai rodo, kad 77,5% respondentų teigiamai vertina audito organizavimą savo organizacijose. Tačiau 22,5% respondentų pažymėjo žemus balus, kas gali reikšti reikšmingus vidaus audito trūkumus kai kuriose organizacijose.

Korupcijos prevencijos politikos peržiūrėjimą, kad ji atitiktų geriausią praktiką, labai aukštai įvertino 52,3% respondentų (5 balai), o 29,7% skyrė 4 balus. Tai rodo, kad 82% respondentų mano, jog jų organizacijose politika reguliariai peržiūrima. Visgi 18% respondentų vertino žemiau, kas rodo, kad kai kuriose organizacijose šios politikos peržiūrėjimas dar nėra pakankamai dažnas ar veiksmingas.

Apibendrinant pastebėtina, kad didžioji dalis viešojo sektoriaus subjektų įgyvendino KPĮ nuostatas dėl korupcijos prevencijos, tačiau kai kuriose srityse pastebimi trūkumai, kuriuos reikia spręsti siekiant užtikrinti vienodą standartų taikymą ir veiksmingumą.

2.2.2. Objektyvios kliūtys reguliavimui (2.2 klausimas)

Klausimas: *Ar yra objektyvių priežasčių, dėl kurių nebuvo sudarytos sąlygos, kad įstatyme nustatytas reguliavimas veiktų ir būtų taikomas visa apimtimi?*

Nepaisant Korupcijos prevencijos įstatymo nuostatų svarbos ir jų siekio užtikrinti sistemingą korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimą, praktikoje vis dar išlieka kliūčių, trukdančių šių nuostatų veiksmingam taikymui. Šios kliūtys dažnai kyla dėl nepakankamo vidinio reguliavimo aiškumo ir subjekto atsakomybės stokos, ypač kalbant apie viešojo sektoriaus subjektų vaidmenį kuriant korupcijai atsparią aplinką. Kliūtys, susijusios su vidaus audito funkcijų neaiškumu ir pernelyg dideliu priklausymu nuo Specialiųjų tyrimų tarnybos pagalbos, dar labiau apsunkina savarankišką korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimą.

Kaip objektyvią kliūtį tinkamai įgyvendinti KPĮ galima vertinti tam tikrą KPĮ reikalavimų neaiškumą (santykio su kitų teisės aktų reikalavimais klausimą, nepakankamą KPĮ nuostatų detalumą ar detalizavimą įgyvendinamuosiuose teisės aktuose). Pavyzdžiui, įsigaliojus naujos redakcijos Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymui, kuriuo keičiamos savivaldybių institucijų – mero, savivaldybės administracijos direktoriaus – funkcijos, kyla klausimų dėl KPĮ santykio su savivaldos teisinius santykius reguliuojančiais teisės aktais, būtent, kiek už korupcijos prevencijos veiklą turi būti atsakingas meras ir savivaldybės administracijos direktorius (kaip už savivaldybės reikalus atsakingi asmenys pagal savivaldos teisės aktus), o kiek ši veikla turėtų būti deleguota vadovaujantis KPĮ numatytu subsidiarumo principu. Neaiškumų kyla ir dėl to, kad, nors pagal KPĮ 8 straipsnio 4 dalies nuostatas galiojančių norminių teisės aktų antikorporcinį vertinimą gali atlikti galiojančio teisinio reguliavimo poveikio ex post vertinimo subjektai Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo nustatyta tvarka, vadovaudamiesi galiojančio teisinio reguliavimo poveikio ex post vertinimo metodika, ši Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu patvirtinta metodika nereglamentuoja, kaip ex post vertinimo subjektai turėtų atlikti galiojančių norminių teisės aktų antikorporcinį vertinimą.⁶

Be to, nesant KPĮ minimos Vyriausybės patvirtintos atsparumo korupcijai lygio metodikos, nėra aišku, kaip vykdyti KPĮ įgyvendinimo stebėseną ir nustatyti atsparumo korupcijai lygį.

Nesant pakankamo teisės normų aiškumo, kyla su tuo susijusių korupcijos prevencijos veiklos (jos sudėtingumo ir apimties) suvokimo, taip pat atitinkamai su tokiu suvokimu susijusių nepakankamo išteklių skyrimo korupcijos prevencijos funkcijoms vykdyti problemų.

Subsidiarumo principo taikymo sunkumai. Subsidiarumo principo taikymo sunkumai riboja Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) įgyvendinimą viešojo sektoriaus subjektuose. Vienas pagrindinių iššūkių yra savarankiškų įstaigų vadovybės vaidmens trūkumas. Ataskaitos duomenimis, savarankiškos įstaigos vadovai dažnai nesugeba arba nesiekia aktyviai įsitraukti į antikorporcinės politikos formavimą ir įgyvendinimą, stokojama lyderystės ir politinės valios. Ši problema ypač ryški regioniniu lygmeniu, kur antikorporcinės aplinkos kūrimas dažnai yra paliekamas tik prevencijos specialistų atsakomybei, o vadovai vengia imtis aktyvaus vaidmens (žr. 2.2.1 skyrių ir 3.2.1.3 priedą).

Antra reikšminga problema – žmogiškųjų išteklių trūkumas. Daugelis savarankiškų įstaigų nesugeba skirti pakankamai darbuotojų korupcijai atsparios aplinkos kūrimui ir pavaldžių subjektų priežiūrai. Dažnai didelėms įstaigoms, turinčioms daug pavaldžių subjektų, šiems procesams vadovauti yra skiriamas tik vienas asmuo. Tai neleidžia tinkamai vykdyti koordinavimo funkcijų ir užtikrinti, kad pavaldžios įstaigos laikytųsi KPĮ reikalavimų (žr. KPĮ 5 straipsnio 2 dalį ir Darbotvarkę).

Trečiasis aspektas yra bendradarbiavimo tarp savarankiškų įstaigų ir jų pavaldžių subjektų stoka. Dėl nepakankamo informacijos dalijimosi ir veiksmų koordinavimo daugelyje atvejų kyla sunkumų įgyvendinant korupcijos prevencijos priemones. Dažnai savarankiškos įstaigos nežino apie pavaldžių subjektų problemas arba neturi aktualios informacijos apie jų veiklą. Be to, vietoj savarankiško problemų sprendimo dažnai kreipiamasi pagalbos į Specialiųjų tyrimų tarnybą

⁶ Specialiųjų tyrimų tarnybos Teisingumo ministerijai suteikta informacija; <https://www.stt.lt/naujienos/7464/kuriant-korupcijai-atspariaaplinka-laikas-pokyiciui-nuo-formalumu-link-aktyvaus-veikimo:3726>.

(STT), nors įstatymas numato, kad už korupcijos prevenciją pirmiausia atsakingi patys viešojo sektoriaus subjektai (žr. 2.2.2 skyrių ir KPĮ 3 straipsnio 1 dalį).

Šių problemų sprendimas reikalauja stiprinti vadovybės atsakomybę, didinti žmogiškuosius išteklius ir kurti efektyvesnius bendradarbiavimo mechanizmus tarp savarankiškų įstaigų ir jų pavaldžių subjektų. Be to, būtina skatinti lyderystę, kad vadovai prisiimtų atsakomybę už antikorupcinės aplinkos kūrimą, kaip numatyta KPĮ ir 2022–2033 m. Darbotvarkėje.

Privataus sektoriaus įsitraukimo ribotumas. Privataus sektoriaus įsitraukimas į korupcijos prevenciją išlieka ribotas, nes Korupcijos prevencijos įstatymas (KPĮ) numato tik savanorišką šio sektoriaus dalyvavimą. Dėl šios priežasties dauguma privataus sektoriaus subjektų nėra aktyvūs korupcijai atsparios aplinkos kūrime, o tai riboja bendrą KPĮ poveikį. Šis klausimas akcentuojamas KPĮ 5 straipsnio 1 dalyje, kur numatytas savanoriškas privataus sektoriaus įsitraukimas, ir 2022–2033 m. Darbotvarkėje, kur pabrėžiama privataus sektoriaus indėlio svarba (žr. 3.2.1.3 priedą).

Aktyvesnis privataus sektoriaus įsitraukimas pastebimas tarp subjektų, kurie bendradarbiauja su užsienio partneriais, taikančiais skaidrumo standartus. Šie subjektai dažniausiai prisitaiko prie tarptautinių skaidrumo reikalavimų, siekdami išlaikyti konkurencingumą ir bendradarbiavimo galimybes užsienio rinkose. Tai rodo, kad privataus sektoriaus dalyvavimas yra labiau motyvuotas išorinių, o ne nacionalinių teisės aktų ar viešųjų iniciatyvų. Ši tendencija aptarta 2.2.2 skyriuje, kuriame nagrinėjami privataus sektoriaus dalyvavimo korupcijos prevencijoje aspektai.

Efektyvesniam privataus sektoriaus įsitraukimui būtina peržiūrėti KPĮ nuostatas ir svarstyti privalomų reikalavimų, tokių kaip antikorupcinės politikos įgyvendinimas ir skaidrumo standartų laikymasis, įvedimą. Taip pat reikėtų skatinti privataus sektoriaus įtraukimą į iniciatyvas, tokias kaip „Skaidrumo akademija“, kurios yra numatytos KPĮ ir Darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais nuostatose (žr. 2022–2033 m. Darbotvarkės 3 skyrių ir KPĮ 3 straipsnį).

Nepakankama stebėseną ir vertinimo mechanizmai. Nepakankama stebėseną ir vertinimo mechanizmai riboja Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) veiksmingumą. Viena pagrindinių problemų yra aiškių kokybės kriterijų ir matavimo sistemos, skirtos korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonėms, trūkumas. Dabartinė situacija apsunkina įstatyme numatytų priemonių poveikio ir efektyvumo vertinimą. Ši problema detalai aptarta 2.2.2 skyriuje „Objektyvios kliūtys reguliavimui“, kur pabrėžiama, jog aiški metodologija yra būtina norint sistemingai stebėti ir vertinti KPĮ įgyvendinimą.

Vyriausybė iki šiol nėra patvirtinusi atsparumo korupcijai lygio nustatymo metodikos, kaip tai numatyta KPĮ 12 straipsnio 1 dalyje. Be šios metodikos, trūksta standartizuotų priemonių, leidžiančių nustatyti viešojo sektoriaus subjektų pažangą diegiant korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemones. Šis aspektas yra esminis siekiant užtikrinti KPĮ tikslų įgyvendinimą ir suderinti stebėsenos mechanizmus su Darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais nuostatomis.

Dabartinę situaciją komplikuoja ir tai, kad trūksta aiškiai apibrėžtų stebėsenos rodiklių, kurie galėtų būti naudojami viešojo sektoriaus subjektų veiklos vertinimui. Be šių rodiklių neįmanoma sistemingai įvertinti priemonių kokybės ir jų poveikio. Kaip nurodyta 3.2.1.3 priede ir nacionalinės Darbotvarkės 2022–2033 m. plane, stebėsenos ir vertinimo mechanizmų trūkumai riboja ne tik KPĮ įgyvendinimą, bet ir platesnį antikorupcinės aplinkos kūrimo procesą.

Siekiant išspręsti šią problemą, būtina kuo greičiau sukurti ir patvirtinti kokybės kriterijus bei matavimo sistemas, kurios leistų įvertinti korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonių efektyvumą. Tai turėtų apimti konkrečius rodiklius ir metodikas, suderintas su tarptautiniais standartais ir nacionaliniais kovos su korupcija tikslais. Šie pokyčiai leistų ne tik pagerinti stebėsenos procesus, bet ir užtikrinti priemonių ilgalaikį poveikį.

Kitos praktinės kliūtys. Kitos praktinės kliūtys sunkina Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) nuostatų įgyvendinimą ir mažina viešojo sektoriaus institucijų savarankiškumą. Viena iš jų yra vidaus audito funkcijų, susijusių su korupcijos prevencija, ribų ir santykio su kitomis audito funkcijomis neaiškumas. Ataskaitoje pabrėžiama, kad vidaus auditorių vaidmuo nėra aiškiai apibrėžtas, o tai kelia klausimų dėl jų atsakomybės korupcijos prevencijos srityje, ypač kai šios funkcijos persidengia su kitomis vidaus kontrolės ar audito veiklomis (žr. 2.2.3 skyrių ir KPĮ 11 straipsnį).

Taip pat pastebima, kad viešojo sektoriaus subjektai neretai renkasi kreiptis į Specialiųjų tyrimų tarnybą (STT) dėl metodinės pagalbos ar konkrečių rekomendacijų, užuot patys kūrę ar įgyvendinę korupcijai atsparios aplinkos priemones. Toks požiūris rodo nepakankamą subjektų pasitikėjimą savo gebėjimais ir riboja savarankiškumą. Nors STT vaidmuo pagal KPĮ apima pagalbos teikimą ir metodinę priežiūrą, įstatymas taip pat akcentuoja, kad už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą pirmiausia atsakingi patys viešojo sektoriaus subjektai (žr. KPĮ 5 straipsnį ir 3.2.1.3 priedą).

Siekiant pašalinti šias kliūtis, būtina aiškiai apibrėžti vidaus auditorių funkcijas korupcijos prevencijos srityje, numatant jų atsakomybės ribas ir santykį su kitomis audito veiklomis. Be to, reikėtų skatinti viešojo sektoriaus subjektų savarankiškumą ir didinti jų gebėjimus, kad jie galėtų savarankiškai kurti ir įgyvendinti korupcijos prevencijos priemones, remiantis KPĮ ir nacionalinės Darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais nuostatomis. Toks požiūris stiprintų atsakomybės pasidalijimą ir mažintų pernelyg didelį STT apkrovimą metodine pagalba.

2.2.3. Teisinio reguliavimo pakeitimų įtaka (2.3 – 2.4 klausimai)

Klausimas: *Ar buvo priimti Įstatyme nustatyto teisinio reguliavimo pakeitimai (taip pat ir įstatymų įgyvendinamieji teisės aktai), kuriais buvo nustatytos tam tikros sąlygos, galėjusios subjektams kliudyti taikyti nustatytą teisinį reguliavimą?*

Kaip tam tikrą pasunkinimą galima vertinti naujuoju teisiniu reguliavimu sukurtą neaiškumą dėl čia toliau įvardijamų aspektų.

Vidaus audito funkcijų neaiškumas. Pagal naująjį teisinį reguliavimą neaiškus vidaus audito funkcijų korupcijos prevencijos srityje atribojimas nuo kitų vidaus audito funkcijų, su tuo susiję klausimai dėl vidaus auditorių vietos ir vaidmens bendroje institucinėje korupcijos prevencijos sąrangoje (pvz., Finansų ministerijos ir STT vykdomo metodinio vadovavimo skirtingoms vidaus audito veikloms santykis⁷, vidaus auditorių atskaitomybės subjekto vadovui, o ne subjekto

⁷ Ekspertų (vidaus auditorių) įžvalga.

priežiūrą vykdančiam subjektui tinkamumas siekiant korupcijos prevencijos tikslų⁸). Tai sukelia neaiškumą dėl vidaus auditorių vaidmens ir jų atskaitomybės subjekto vadovui, o ne subjekto priežiūrą vykdančiai institucijai.

Subsidiarumo principo ir lyderystės trūkumo problema. Nėra aiškiai reglamentuotas lyderystės poreikio ir subsidiarumo principo santykis, ypač subjektų, turinčių pavaldžių įstaigų, atveju. Kai kurios savivaldybės nepakankamai aiškiai supranta savo vaidmenį kaip koordinuojančios institucijos ir nėra tinkamai apibrėžta, kaip jos turėtų vadovauti pavaldžių subjektų korupcijos prevencijos veiklai. Neaiškus subjektų, turinčių pavaldžių įstaigų, vaidmuo vykdant korupcijos prevencijos veiklą, būtent, lyderystės poreikio ir subsidiarumo principo santykis. STT pastebėjo, kad neretu atveju prašoma STT pagalbos ar nuomonės, siekiant įgyvendinti vieną ar kitą priemonę, o ne savarankiškų įstaigų, kurios turėtų ir galėtų padėti pavaldžioms įstaigoms pagal jų veiklos pobūdį.

Savivaldos teisinio reguliavimo santykio su KPĮ neapibrėžtumas. Įsigaliojus naujos redakcijos Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymui, kyla neaiškumą dėl mero ir administracijos direktoriaus atsakomybės pasidalijimo korupcijos prevencijos srityje. Nėra aišku, kiek šios veiklos turėtų būti vykdoma vadovaujantis subsidiarumo principu ir kokios konkrečios funkcijos turėtų būti deleguojamos. Ši problema kyla ir dėl KPĮ sąvokų taikymo savivaldos srityje. Savivaldybių administracijos skirtingai supranta savo vaidmenį kaip koordinuojančios institucijos (taikant subsidiarumo principą) ir skirtingai imasi lyderystės savivaldybės mastu, kadangi KPĮ nurodoma priklausomybė savarankiškos įstaigos kuravimo sričiai nėra visiškai tinkama savivaldybių viešojo sektoriaus subjektams („savarankiška įstaiga, kuriai viešojo sektoriaus subjektas pavaldus, atskaitingas ar priskirtas pagal valdymo sritį“).⁹

Metodikos trūkumas antikorupciniam vertinimui. KPĮ numato, kad galiojančių teisės aktų antikorupcinį vertinimą gali atlikti galiojančio teisinio reguliavimo poveikio ex post vertinimo subjektai pagal Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo metodiką. Tačiau ši metodika nereglamentuoja, kaip turėtų būti atliekami konkretūs antikorupciniai vertinimai.

Atsparumo korupcijai lygio metodikos trūkumas. Nėra Vyriausybės patvirtintos atsparumo korupcijai lygio nustatymo metodikos, todėl sudėtinga vertinti subjektų pažangą diegiant korupcijai atsparios aplinkos priemones ir vykdyti stebėseną.

Klausimas: *Ar buvo priimti įstatyme nustatyto teisinio reguliavimo pakeitimai (taip pat ir įstatymų įgyvendinamieji teisės aktai), kuriais galėjo būti sudarytos palankios sąlygos ir (ar) skatinama taikyti nustatytą teisinį reguliavimą?*

Kaip teisinio reguliavimo taikymo palengvinimą galima vertinti tuos pakeitimus, kuriais konkrečiai ir pakankamai detalčiai įvardijami vykdytini prevencijos veiksmai, detalizuojama antikorupcinio sąmoningumo ugdymo veikla. Vis dėlto tokio reguliavimo nauda pastebima tik tuo atveju, jei yra suvokiama KPĮ nuostatų prasmė, nustatytų reikalavimų tarpusavio sąsajos (pvz., korupcijos rizikos gali būti valdomos tik prieš tai jas identifikavus, to turėtų būti laikomasi ir kuriant korupcijos

⁸ Vidaus auditorių asociacijos raštas Teisingumo ministerijai, 2024-06-11 Nr. VAA-R-2024/03.

⁹ Specialiųjų tyrimų tarnybos Teisingumo ministerijai suteikta informacija; <https://www.stt.lt/naujienos/7464/kuriant-korupcijai-atspariaaplinka-laikas-pokytiui-nuo-formalumu-link-aktyvaus-veikimo:3726>.

prevencijos darbotvarkes). Naujojoje KPĮ redakcijoje aiškiai įtvirtintos naujovės, kurios atitinka 2022–2033 m. Darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais tikslus, kuriais siekiama didinti viešojo sektoriaus atsakomybę ir skaidrumą vykdant savo veiklą. Tai: subsidiarumo principo taikymas; privačių interesų deklaravimo išplėtimas, antikorupcinio sąmoningumo ugdymas; atsparumo korupcijai vertinimo priemonių įtraukimas; viešųjų pirkimų skaidrumo didinimas; „Skaidrumo akademija“ ir kitos iniciatyvos; viešųjų subjektų veiklos skaidrumo reikalavimai.

Subsidiarumo principo įtvirtinimas. Naujojoje Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) redakcijoje aiškiai įtvirtintas subsidiarumo principas, pagal kurį už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą pirmiausia atsakingi patys viešojo sektoriaus subjektai. Aukštesnės institucijos, tokios kaip Specialiųjų tyrimų tarnyba (STT), veikia kaip prižiūrėtojai ir metodinės pagalbos teikėjai. Ši nuostata suteikė savivaldybėms ir kitoms viešojo sektoriaus organizacijoms daugiau atsakomybės ir savarankiškumo, skatindama jas aktyviau įsitraukti į antikorupcinių priemonių įgyvendinimą. Toks požiūris įtvirtintas KPĮ 3 straipsnyje ir išsamiai aptartas 2.2.1 skyriuje, kur nagrinėjamas subjektų informuotumas ir jų veikla.

Privačių interesų deklaravimo prievolių išplėtimas. Naujojoje Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) redakcijoje buvo išplėsti privačių interesų deklaravimo reikalavimai. Įstatymas numato griežtesnę šių deklaracijų kontrolę ir jų viešinimą, o tai padeda užtikrinti didesnę viešojo sektoriaus skaidrumą ir mažina interesų konfliktų tikimybę. Šie pakeitimai yra detalizuoti KPĮ 16, 21 ir 24 straipsniuose, kuriame nustatytos privalomos deklaravimo procedūros. Be to, privačių interesų deklaravimo prievolių stiprinimas.

Antikorupcinio sąmoningumo ugdymas. Naujojoje Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) redakcijoje antikorupcinio sąmoningumo ugdymas įtvirtintas kaip savarankiška priemonė, skirta stiprinti tiek viešojo, tiek privataus sektoriaus sąmoningumą veikti skaidriai. Įstatyme numatytos veiklos apima mokymų organizavimą, informavimo kampanijas ir kitus švietimo metodus, kurie padeda geriau suprasti korupcijos rizikas ir jų valdymą. Šios nuostatos detalizuotos KPĮ 14 straipsnyje.

Atsparumo korupcijai vertinimo priemonių įtraukimas. Naujojoje Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) redakcijoje įtrauktos priemonės, skirtos atsparumo korupcijai lygio nustatymui. Šios priemonės leidžia sistemingai vertinti viešojo sektoriaus subjektų pasirengimą ir jų taikomas priemones kovai su korupcija. Vertinimas apima priemonių kokybės analizę, jų praktinio pritaikymo efektyvumą ir pasiektus rezultatus. Atsparumo korupcijai lygio nustatymo sistema yra detalčiai aprašyta KPĮ 12 straipsnyje, kuriame nustatyti šio vertinimo kriterijai ir metodika.

„Skaidrumo akademija“ ir kitos iniciatyvos. Ši programa apima tiek viešojo, tiek privataus sektoriaus subjektus ir yra orientuota į antikorupcinės patirties sklaidą bei gerųjų praktikų diegimą organizacijose. „Skaidrumo akademija“ skatina aktyvų dalyvavimą ir bendradarbiavimą, suteikia platformą dalintis žiniomis ir efektyviais sprendimais kovos su korupcija srityje. Šios iniciatyvos reikšmė pabrėžiama nacionalinės Darbotvarkės gairėse, o jos įgyvendinimo rezultatai yra detalizuoti Specialiųjų tyrimų tarnybos (STT) metinėse veiklos ataskaitose.

2.2.4. Tikslų pasiekimas ir įrodymai (2.5.1 – 2.5.4 klausimai)

Klausimas: *Ar, taikant Įstatyme nustatytą teisinį reguliavimą, korupcijos prevencijos srityje buvo pasiekti šie tikslai (jeigu taip, turėtų būti pateikti tai pagrindžiantys duomenys ir (ar) įrodymai, jeigu ne – nurodomos objektyvios priežastys ar sąlygos, dėl kurių tikslai nebuvo pasiekti):*

- 1) *ar Įstatyme nustatytas teisinis reguliavimas užtikrino veiksmingą subsidiarumo principo (reiškiančio, kad už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą pirmiausia atsakingi patys viešojo sektoriaus subjektai) diegimą korupcijos prevencijos srityje? Ar Įstatyme nustatytos pakankamai aiškios taisyklės dėl subsidiarumo principo veikimo ir jo ribų, t. y. dėl savarankiškos įstaigos ir jai pavaldžių ir (ar) jos valdymo sričiai priskirtų viešojo sektoriaus subjektų bendradarbiavimo, reikalingo tam, kad savarankiškos įstaigos turėtų galimybę įgyvendinti joms Įstatyme nustatytas pareigas pavaldžiuose ir (ar) jų valdymo sričiai priskirtuose viešojo sektoriaus subjektuose, kai tie subjektai patys tam tikrų korupcijai atsparios aplinkos kūrimo veiksmų neatlieka?*

Prie subsidiarumo principo stiprinimo tikslo įgyvendinimo gali prisidėti korupcijos rizikų analizė ir valdymas: analizė leidžia subjektams identifikuoti savarankiškas problemas ir veiksmų planus, kurie atitinka jų specifiką. Konkretus poveikis pasireiškia tuo, kad subjektai gali parengti tikslingas priemones, kurios mažina korupcijos riziką pagal jų veiklos pobūdį. Surinkti duomenys rodo, kad šiuo aspektu subsidiarumo principas nėra įgyvendinamas pageidaujamu lygiu.

Gauti apklausos duomenys rodo, kad korupcijos rizikos sistemingai nustatomos nuo 78,4% iki 81,1% organizacijų, kas rodo, kad net penktadalis organizacijų, gali būti, nepakankamai įgyvendina subsidiarumo tikslą šiuo aspektu (žr. 2 paveikslą).

Taip pat šio tikslo įgyvendinimui yra svarbus ir antikorupcinio elgesio standartų diegimas. Pastarieji skatina organizacijas savarankiškai kurti ir taikyti antikorupcinės kultūros principus, kurie atitinka jų veiklos sritį ir specifines rizikas. Šios ataskaitos 2.2.1. skyrelyje pateikiama viešojo sektoriaus apklausos statistika rodo, kad net 94,5% atvejų organizacijose yra įtvirtintos aiškios elgesio gairės.

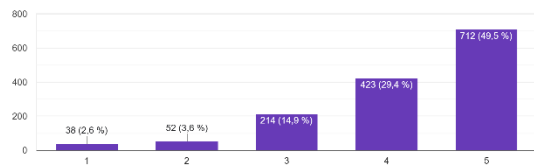
Subsidiarumo principo stiprinimo tikslui pasiekti yra būtini mokymai ir antikorupcinio sąmoningumo ugdymas: mokymai suteikia subjektams įrankius ir žinias, leidžiančias savarankiškai valdyti korupcijos rizikas ir kurti atsparią aplinką. Taip skatinamas atsakingų asmenų ir vadovų gebėjimas savarankiškai priimti sprendimus dėl korupcijos prevencijos priemonių. Europos Komisijos 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje, kuriame pateiktas vertinimas, kad KPĮ įgyvendinamas veiksmingai,¹⁰ nurodoma, kad siekdama gerinti viešojo sektoriaus pareigūnų gebėjimus kovoti su korupcija, STT sukūrė Skaidrumo akademiją – mokymosi platformą, skirtą dalijimuisi geriausia patirtimi. Per pastaruosius pusantrų metų kovos su korupcija mokymo sesijose dalyvavo daugiau kaip 4 000 viešojo sektoriaus atstovų. Be to, STT sukūrė valstybės sektoriaus subjektams skirtą e. mokymosi platformą. Joje jau daugiau kaip 35 000 naudotojų ir išduota daugiau kaip 50 000

¹⁰ Europos Komisija. 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius, p. 1.

skaitmeninių sertifikatų.¹¹ Europos Komisijos 2024 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje konstatuota, kad ši veikla tęsiama.¹²

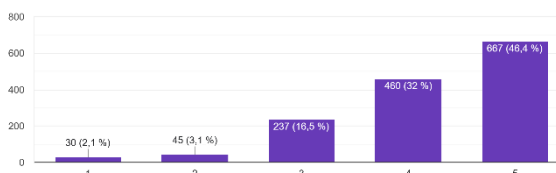
6.1. Korupcijos rizikos sistemingai nustatomos svarbiausiose mano organizacijos veiklose.

1 439 atsakymai

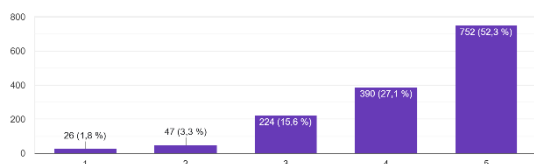
6.2. Mano organizacijoje vykdomi aiškūs galimų rizikų nustatymo kriterijų peržiūros procesai.

1 439 atsakymai

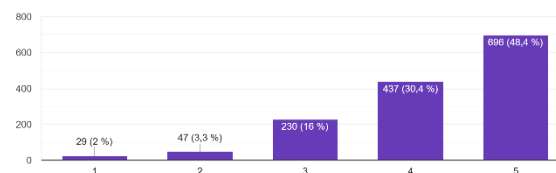
6.3. Mano organizacijoje reguliariai atliekami korupcijos rizikų vertinimai.

1 439 atsakymai

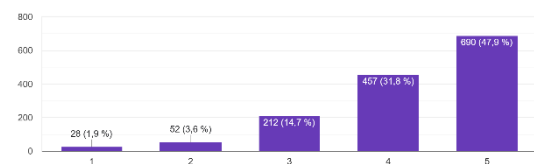
6.4. Mano organizacijoje korupcijos rizikų vertinimai grindžiami patikimais duomenimis.

1 439 atsakymai

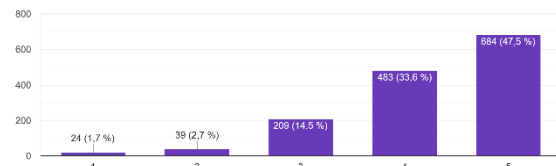
6.5. Mano organizacijoje visoms nustatytoms korupcijos rizikoms valdyti yra parengiami veiksmų planai su aiškiai paskirstytais atsakomybėmis.

1 439 atsakymai

6.7. Mano organizacijoje vertinant rizikos valdymo priemones nustatyti trūkumai taisomi tobulinant taikomas praktikas.

1 439 atsakymai

2 paveikslas. Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų vykdomą atitiktį KPJ reikalavimams dėl nustatytų priemonių diegimo

Europos Komisijos 2023 m. išleistame Kovos su korupcija gerosios praktikos vadove¹³ kaip geras pavyzdys paminėta prieš dvejus metus sukurta ir sparčiai besivystanti iniciatyva „Skaidrumo akademija“, kurioje geriausi skaidrumo standartų ekspertai dalijasi patirtimi ir patarimais, kaip organizacijoje kurti antikorporacinę aplinką.¹⁴

Ypatingą reikšmę subsidiarumo principo įgyvendinimui turi skaidrumo užtikrinimas. Skaidrumo priemonės leidžia subjektams savarankiškai viešinti savo veiksmus ir atsiskaityti visuomenei: subjektai patys užtikrina viešumo lygį, kuris sustiprina jų atsakomybę prieš visuomenę (žr. 3 paveikslą).

Gauti apklausos duomenys rodo, kad skaidrumo priemonės yra įdiegtos nuo 73,5% iki 89% organizacijų: prasčiausiai vertinamas organizacijų sprendimų ir jų pagrindimo viešinimas, o geriausiai – etikos standartų prieinamumas.

¹¹ *Ibid.*, p. 12-13.

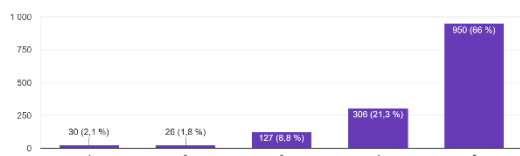
¹² Europos Komisija. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. 2024 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius: teisinės valstybės principo taikymo padėtis Lietuvoje, Briuselis, 2024 07 24, SWD(2024) 815 final, p. 15.

¹³ European Commission, Directorate-General for Migration and Home Affairs, Huss, O., Beke, M., Wynarski, J. et al., *Handbook of good practices in the fight against corruption*, Publications Office of the European Union, 2023, <https://data.europa.eu/doi/10.2837/575157>.

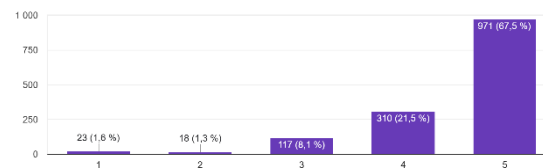
¹⁴ Specialiųjų tyrimų tarnyba. Pranešimas spaudai, 2023 m. vasario 27 d. Naujasis Korupcijos prevencijos įstatymas – tarp gerųjų pavyzdžių Europoje, <https://www.stt.lt/naujienos/7464/naujasis-korupcijos-prevencijos-istatymas-tarp-geruju-pavyzdziu-europoje:3547>.

Klausimo dalis dėl institucijų bendradarbiavimo iš esmės akcentuoja savarankiškų (nepavaldžių) įstaigų (pavyzdžiui, ministerijų ar savivaldybių) bendradarbiavimo pareigą užtikrinti, kad pavaldžios institucijos, nesilaikančios KPĮ reikalavimų, juos pradėtų vykdyti. Kad toks bendra-

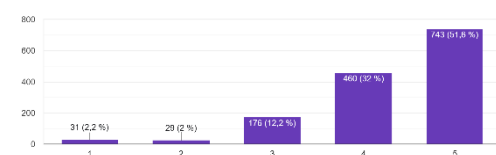
3.1. Mano organizacijoje korupcijos prevencijos planai yra lengvai prieinami susipažinti visiems suinteresuotiems subjektams.
1 439 atsakymai

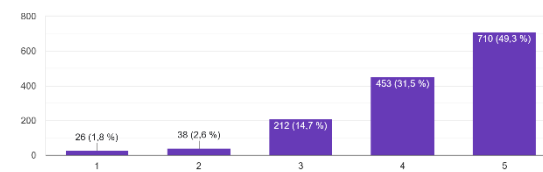
3.2. Mano organizacijoje yra lengvai prieinama medžiaga apie nustatytus etikos standartus.
1 439 atsakymai

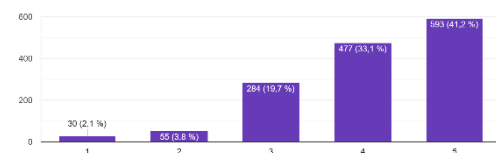
3.3. Mano organizacija informaciją apie vykdomą korupcijos politiką pateikia aiškia, netechnine kalba.
1 439 atsakymai

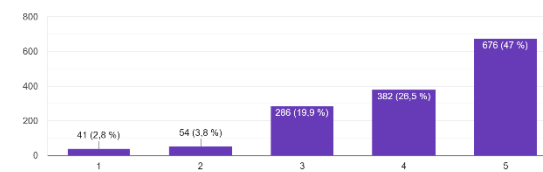
3.4. Mano organizacijos ataskaitos apie vykdomas korupcijos prevencijos priemones yra išsamios.
1 439 atsakymai

3.5. Mano organizacijos ataskaitos dėl korupcijos prevencijos priemonių pateikia informaciją apie išmatuojamus rodiklius.
1 439 atsakymai

3.6. Mano organizacijoje korupcijos prevencijos politikos sprendimų ir jų pagrindimo įrašai yra viešai prieinami.
1 439 atsakymai

3 paveikslas. Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų skaidrumą

darbiavimas yra sėkmingas įrodo šios ataskaitos 2.2.1. skyrelyje pateikiama statistika (žr. 1 paveikslą), pagal kurią, respondentų nuomone, atskirus KPĮ reikalavimai įgyvendinti nuo 77,5% iki 94,5%.

2) ar Įstatyme nustatytas teisinis reguliavimas prisidėjo prie viešojo ir privataus sektorių, visuomenės antikorupcinio sąmoningumo puoselėjimo ir didinimo?

Surinkti duomenys nesuteikia pagrindo į šį klausimą atsakyti vienareikšmiškai teigiamai. Iš vienos pusės, STT 2023 m. veiklos ataskaitos duomenys rodo paskatų ugdyti antikorupcinį sąmoningumą didėjimą: daugiau asmenų pasiekė antikorupcinio švietimo iniciatyvos, išduota daugiau sertifikatų e.mokymo platformoje¹⁵. Pastebimas kasmet aktyvesnis mokinių dalyvavimas antikorupcinio sąmoningumo didinimo iniciatyvose. 2023 m. vykdytos antikorupcinio sąmoningumo didinimo veiklos buvo vertinamos labai gerai. Lietuvos Respublikos Prezidento prieš trejus metus inicijuota, STT įgyvendinama „Skaidrumo akademija“ 2023 m. toliau plėtėsi. Iniciatyvos dalyvėmis tapo 15 naujų organizacijų, kurios siekia sustiprinti atsparumą korupcijai. Savo patirtimi su iniciatyvos dalyviais pradėjo dalintis 8 nauji mentoriai. Prie iniciatyvos prisijungė

¹⁵ <https://www.stt.lt/data/public/uploads/2024/04/ataskaitos-2023-vienlapis.png>

8 privataus sektoriaus įmonės. Stiprinant organizacijų atsparumą korupcijai, 2023 m. suorganizuoti 5 gerosios praktikos pasidalinimo renginiai, kuriuose dalyvavo daugiau kaip 2 tūkstančiai asmenų. Per iniciatyvos „Skaidrumo akademijos“ renginius pristatomi gerieji skaidrumo pavyzdžiai ir įvairios organizacijų praktikos yra skelbiamos ir „Skaidrumo akademijos“ svetainėje, kurioje pagal temas galima rasti naudingos informacijos. Iniciatyvos „Skaidrumo akademija“ renginių įrašus galima rasti STT „YouTube“ kanale¹⁶.

2023 m. buvo įgyvendinamos ir nacionalinėje Darbotvarkėje korupcijos prevencijos klausimais numatytos antikorupcinio sąmoningumo didinimo priemonės. Pavyzdžiui, Švietimo, mokslo ir sporto ministerija įgyvendino priemonę „Įtraukti pilietiškumo kompetenciją į atnaujintą bendrojo ugdymo turinį, vykdyti antikorupcinį mokinių ugdymą kaip mokinių pilietiškumo kompetencijos ugdymo elementą“. Pagal atnaujintas bendrojo ugdymo programas, nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. mokinių pilietiškumo kompetencija, kurios vienas iš elementų yra antikorupcinis ugdymas, ugdoma 1, 3, 5, 7, 9 (I gimnazijos), III gimnazijos klasėse (mokosi 174 804 mokiniai), o nuo 2024 m. rugsėjo 1 d. bus ugdoma visose klasėse. Pilietiškumo pagrindų bendrojoje programoje, įgyvendinamoje 9–10 (I–II gimnazijos) klasėse, ir Nacionalinio saugumo ir krašto gynybos bendrojoje programoje, skirtoje III–IV gimnazijos klasių mokiniams, antikorupciniam ugdymui skiriamos atskiros temos, kuriose nagrinėjamas korupcijos reiškinys ir neigiamos jo pasekmės viešajam interesui, nacionaliniam saugumui, gilinamasi į korupcijos prevencijos priemones. Mokinių skaičius bendrojo ugdymo mokyklose, kuriose pilietiškumo kompetencija formuojama pagal atnaujintas bendrojo ugdymo programas 2023 m. buvo 174 804. Nors siekta, kad tokių mokinių būtų 175 000, pasiektas skaičius yra dėl faktiškai susidariusio mokinių skaičiaus klasėse, todėl priemonė 2023 m. laikoma įgyvendinta.¹⁷

Iš kitos pusės, apklausos dėka gauti rezultatai rodo, kad nors daugumoje organizacijų etikos normos ir sąžiningumas yra aiškiai pabrėžiamos kaip pagrindinės organizacijos vertybės (88,1%), darbuotojai dirba vadovaudamiesi sąžiningumo vertybėmis (88,3%), tačiau jie rečiau vertinami už etišką elgesį (77,8%), labai trūksta etiško elgesio skatinimo sistemų (tik 57,3% tai įgyvendina) ir tik 76,3% gali pranešti apie netinkamą elgesį, nebijodami neigiamų pasekmių (žr. 4 paveikslą).

3) ar Įstatyme nustatytas teisinis reguliavimas prisidėjo prie antikorupcinės aplinkos Lietuvoje kūrimo skatinant subjektų savanorišką veiklą ir įsitraukimą?

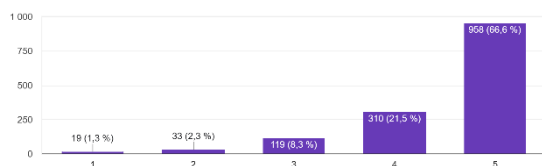
KPĮ numato savanorišką privataus sektoriaus subjektų įsitraukimą į korupcijos prevencijos veiklą. Pagal 2023-2033 m. nacionalinę Darbotvarkę korupcijos prevencijos klausimais 2023 m. buvo įgyvendinta priemonė „Įtraukti privataus sektoriaus subjektus į projektą „Skaidrumo akademija“, siekiant skatinti antikorupcinių standartų ir kompetencijų diegimą privačiame sektoriuje“. STT privačiam sektoriui suorganizavo 2 projekto „Skaidrumo akademija“ renginius, skirtus gerosios antikorupcinės patirties ir žinių dalinimuisi bei susitiko su 5 verslą vienijančiomis organizacijomis, siekiant pritraukti privačias įmones į projektą. 2023 m. 8 privataus sektoriaus įmonės išreiškė

¹⁶ STT 2023 m. veiklos ataskaita, p. 30-31.

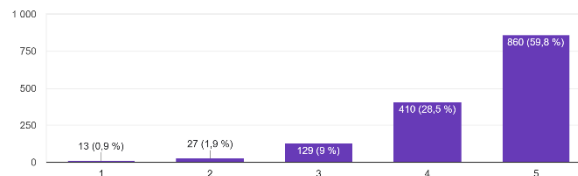
¹⁷ 2023-2033 m. nacionalinės darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais 2023 m. stebėsenos ataskaita, <https://stt.lt/data/public/uploads/2024/06/ndkpk-stebesenos-ataskaita-2024>, p. 7.

norą prisijungti prie projekto „Skaidrumo akademija“: dalis jų įsitraukė kaip dalyviai, o kita dalis – kaip savo patirtį perteikiančios įmonės. 2023 m. numatyta šios priemonės rodiklio reikšmė – į projektą įtrauktų subjektų skaičius (2023 m. – 5) pasiekta. Dalyviais įsitraukusių privataus

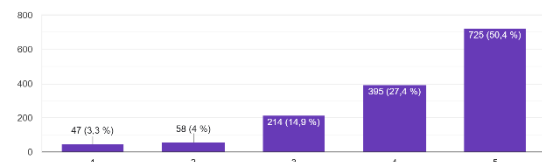
4.1. Mano organizacijoje etikos normos ir sąžiningumas yra aiškiai pabrėžiami kaip pagrindinės organizacijos vertybės.
1 439 atsakymai

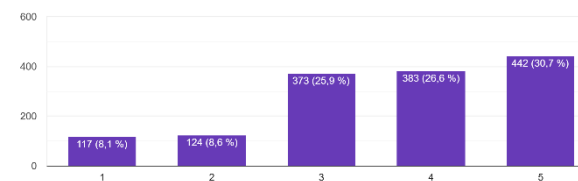
4.2. Mano organizacijoje darbuotojai dirba vadovaudamiesi sąžiningumo vertybėmis.
1 439 atsakymai

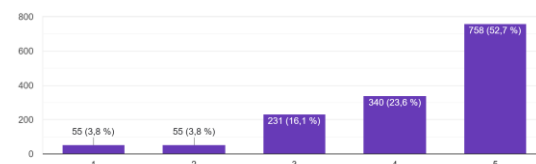
4.4. Mano organizacijoje darbuotojai vertinami už etišką sprendimų priėmimo praktiką.
1 439 atsakymai

4.5. Mano organizacijoje veikia sukurtos motyvavimo sistemos, skirtos skatinti etišką elgesį.
1 439 atsakymai

4.6. Mano organizacijoje darbuotojai gali pranešti apie netinkamą elgesį, nebijodami neigiamų pasekmių.
1 439 atsakymai

4 paveikslas. Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų antikorpupcinį sąmoningumą

sektoriaus įmonių antikorpupcinės būklės pažangą priemonės rezultato rodiklyje buvo numatyta matuoti 2024 metais, po vienerių metų dalyvavimo projekte.¹⁸

4) ar Įstatymu buvo atnaujinta atsparumo korupcijai priemonės vykdančių subjektų sistema, aiškiai nurodytos jų teisės, pareigos ir atsakomybė?

KPJ numatyta, kad viešojo sektoriaus įstaigų vadovai tiesiogiai atsako už korupcijos prevenciją jų vadovaujamosiose įstaigose. Įstaiga, turinti pavaldžių subjektų, galės juose įvertinti antikorpupcinę praktiką, jos kokybę ir praktinio įgyvendinimo veiksmingumą. Toks reguliavimas reikiama atsparumo korupcijai priemonės vykdančių subjektų sistemos decentralizaciją ir rodo, kad diegiamas subsidiarumo principas.

STT turimi duomenys rodo, kad pagal KPĮ esantį savarankiškos įstaigos sąvokos apibrėžimą ir nebaigtinį savarankiškų įstaigų sąrašą, praktikoje kai kuriems viešojo sektoriaus subjektams kyla

¹⁸ 2023-2033 m. nacionalinės darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais 2023 m. stebėsenos ataskaita, <https://stt.lt/data/public/uploads/2024/06/ndkpk-stebesenos-ataskaita-2024>, p. 10.

neaiškumą, ar jie laikytini savarankiška įstaiga ir turėtų vykdyti KPĮ savarankiškai įstaigai nustatytas pareigas.

Be to, STT vertinimu, viešojo sektoriaus subjektų, kurie nėra savarankiškos įstaigos, teisės pavaldžių įstaigų atžvilgiu nėra pakankamos, pvz., jiems nenumatyta rengti bendrų veiksmų planų ar antikorpucinio elgesio standartų, nors tai būtų tikslinga. Korupcijos prevencijos funkcijos racionaliau ir efektyviau būtų atliekamos, jei viešojo sektoriaus subjektas, kuris nėra savarankiška įstaiga, tačiau turi pavaldžių viešojo sektoriaus subjektų, dėl šių pavaldžių subjektų įgyvendintų savarankiškos įstaigos teises ir pareigas, kartu neatsisakant ministerijos vaidmens antikorpucinės aplinkos kūrime priskirtoje valdymo srityje. Tokios įstaigos (pavyzdžiui, centrinės statutinės įstaigos) veikia pakankamai specifinėse veiklos srityse ir dažniausiai praktikoje geriau nei savarankiškos įstaigos žino šios srities specifiką, kuri svarbi korupcijos rizikoms identifikuoti ir jas valdyti.

Praktikoje taip pat buvo susidurta su situacijomis, kai reorganizuojant įstaigas sujungimo būdu, kai steigiamas naujas viešasis juridinis asmuo, iškilo abejonių, kas yra tinkamiausias subjektas kreiptis į STT dėl informacijos apie asmenį, siekiantį eiti pareigas viešojo sektoriaus subjekte, gavimo, kai vykdomos personalo formavimo procedūros iki naujojo juridinio asmens veikimo pradžios siekiant užtikrinti funkcijų vykdymo tęstinumą, t. y. skiriant į pareigas naujojo juridinio asmens darbuotojus, kurių atžvilgiu toks tikrinimas būtinas, tuo pačiu metu kaip ir naujojo juridinio asmens vadovą.

Taip pat išlieka subjektų apibrėžčių ydingumo problema. KPĮ nustato, kad viešojo sektoriaus subjekto darbuotojas yra asmuo, kurį su viešojo sektoriaus subjektu sieja tarnybos ar darbo santykiai, išskyrus pareigas, kurioms netaikomi išsilavinimo ar profesinės kvalifikacijos reikalavimai, einantį asmenį. Šiems asmenims KPĮ nustatytos tam tikros pareigos, įskaitant pranešimą apie jiems žinomą korupcinio pobūdžio nusikalstamą veiką. Sąvoka neapima tokių KPĮ 20 straipsnio 4 dalyje ir Vietos savivaldos įstatyme nurodytų subjektų, kaip savivaldybių tarybų nariai, merai, kurie dalyvauja korupcijos prevencijoje, tačiau kuriems netaikomi išsilavinimo ar profesinės kvalifikacijos reikalavimai. Būtinumą įtraukti šiuos asmenis į KPĮ apibrėžiamą viešojo sektoriaus subjekto darbuotojo, kuriam taikomi KPĮ reikalavimai, sąvoką, pabrėžė Ekonominio bendradarbiavimo plėtros organizacija (www.oecd.org/en/publications/implementing-the-oecd-anti-bribery-convention-phase-3-report-lithuania_640d636a-en.html, 219 punktą).

2.2.5. Nagrinėjamų problemų sprendimas (2.6 klausimas)

Klausimas: ar taikant Įstatyme nustatytą teisinį reguliavimą buvo išspręstos problemos, nurodytos priimant vertinamą teisinį reguliavimą (nepakankamas institucijų, verslo ir nevyriausybinų organizacijų vaidmuo antikorpucinio sąmoningumo didinimo veikloje; didesnio pokyčio kuriant antikorpucinę aplinką trūkumas ir pan.)? Jeigu taip, kokie duomenys ir (ar) įrodymai tai pagrindžia, jeigu ne – kokios objektyvios priežastys ar sąlygos tai lėmė?

Viešojo sektoriaus skaidrumo reikalavimų išplėtimas ir privačių interesų deklaracijų viešinimas padidino atsakomybės ir skaidrumo lygį viešajame sektoriuje. Tačiau čia toliau minimose srityse problemos išlieka.

Institucijų vaidmuo antikorupcinio sąmoningumo didinimo veikloje. Nors viešojo sektoriaus organizacijos aktyviai dalyvauja antikorupcinio sąmoningumo didinimo veikloje, privataus sektoriaus įsitraukimas išlieka ribotas. STT inicijuotos veiklos, tokios kaip „Skaidrumo akademija“, rodo pažangą įtraukiant daugiau organizacijų, tačiau šis procesas dar nėra visapusiškai išplėtotas (žr. 2022–2033 m. nacionalinę Darbotvarkę).

Antikorupcinės aplinkos kūrimo trūkumas. Nors dauguma viešojo sektoriaus subjektų įgyvendino KPĮ nuostatas, pastebimi trūkumai, susiję su korupcijos rizikos valdymo vertinimu ir vidaus audito funkcijomis. Šios spragos apsunkena vienodą standartų taikymą ir riboja galimybes užtikrinti nuoseklią antikorupcinę aplinką (žr. 2.2.1 skyrių).

Bendradarbiavimo tarp sektorių problemos. Viešojo sektoriaus ir privataus sektoriaus bendradarbiavimas korupcijos prevencijos srityje lieka ribotas. Privačios įmonės dažniau dalyvauja prevencinėje veikloje tik tada, kai bendradarbiauja su užsienio partneriais, taikančiais skaidrumo standartus (žr. 2.2.2 skyrių).

Nepakankamas stebėsenos efektyvumas. Nėra Vyriausybės patvirtintų kriterijų (rodiklių), kurie leistų matuoti atsparumo korupcijai lygį, kas leistų toliau kurti metodiką, skirtą sistemingai vertinti priemonių įgyvendinimą ir jų poveikį. Tai riboja galimybes užtikrinti visapusišką KPĮ nuostatų taikymą (žr. 2.2.6 skyrių). Nors korupcijos prevencijos stebėsenos (korupcijos rizikų, atsparumo korupcijai lygio matavimo) rodiklių ir standartų sukūrimas yra iššūkis, su kuriuo susiduria ir kitos valstybės, pastebėtina, kad Europos Komisijos 2024 m. teisinės valstybės ataskaitoje nurodomos valstybės, kurios šioje srityje pasiekė pažangos. Čekija sukūrė korupcijos rizikos vertinimo ir matavimo metodiką, padėsiančią pagrįsti būsimus veiksmus. Nyderlanduose pradėtas nacionalinis rizikos vertinimas, siekiant nustatyti didžiausias korupcijos grėsmes nacionaliniu lygmeniu, įskaitant tikslines informuotumo didinimo kampanijas didelės rizikos sektoriams. Estijoje sukurta elektroninė korupcijos rizikos privačiajame sektoriuje vertinimo priemonė.¹⁹ Taigi kuriant korupcijos prevencijos stebėsenos sistemą Lietuvoje būtų galima ir tikslinga remtis esama gerąja ES valstybių narių praktika.

Viešųjų pirkimų sritis išlieka probleminė (anot Europos Komisijos, viešieji pirkimai, sveikatos priežiūra, vietos valdžia, aplinkos apsauga, teritorijų planavimas ir statybos priežiūra tebėra didelės korupcijos rizikos sritys Lietuvoje²⁰). STT duomenimis, 2023 m. ketvirtadalis verslo atstovų teigė, kad korupcija per pastaruosius trejus metus neleido jų įmonei laimėti viešojo pirkimo konkurso.²¹ Taigi šiuo požiūriu 2022 m. įsigaliojusi KPĮ redakcija teigiamo poveikio nepadarė. Kita vertus, Europos Komisijos 2024 m. teisinės valstybės Lietuvos skyriuje konstatuota, kad toliau dedamos pastangos spręsti didelės korupcijos rizikos sričių, įskaitant viešuosius pirkimus, klausimus. Įgyvendinamos konkrečios priemonės, atsižvelgiant tiek į

¹⁹ Europos Komisija. 2024 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita, Briuselis, 2024 07 24, COM(2024) 800 final/2, p. 25.

²⁰ Europos Komisija. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. 2024 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius: teisinės valstybės principo taikymo padėtis Lietuvoje, Briuselis, 2024 07 24, SWD(2024) 815 final, p. 18.

²¹ STT 2023 m. veiklos ataskaita, p. 6.

Nacionalinės darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais įgyvendinimo 2023–2025 m. plano, tiek į Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano tikslus. Pavyzdžiui, 2023 m. atskiros savivaldybės atliko viešųjų pirkimų procedūrų kovos su korupcija slaptus patikrinimus.²² Pastaroji priemonė, greta kitų valstybių taikomų priemonių pavyzdžių, Europos Komisijos 2024 m. teisinės valstybės ataskaitoje buvo paminėta kaip geroji praktika.²³ Tai, kad korupcijos prevencijos viešųjų pirkimų srityje veiksų ėmėsi atskiros savivaldybės, gali būti suvokiama ir kaip platesnis KPĮ įtvirtinto subsidarumo principo veikimas, taigi ir kaip tam tikras teigiamas KPĮ poveikis.

2.2.6. Stebėsenos sistemos veiksmingumas (2.7 klausimas)

Klausimas: *ar sudarytos sąlygos stebėti įstatymo veiksmingumą? Ar nustatyti korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonių kokybės kriterijai ir (ar) matavimo sistema? Jeigu taip, koks yra stebėsenos ir vertinimo mechanizmas?*

Pagal KPĮ 12 straipsnio 1 dalį, nustatant atsparumo korupcijai lygį vertinama, kiek ir kokių korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonių yra įdiegta viešojo sektoriaus subjekte, šių priemonių diegimo kokybė ir praktinis pritaikomumas bei jas taikant pasiekti rezultatai. Pagal šiuos korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonių įdiegimo elementus apskaičiuojamas viešojo sektoriaus subjekto atsparumo korupcijai lygis, kuris pagal iš anksto nustatytą skalę gali būti nuo labai žemo iki labai aukšto.

Praktiškai STT atliko KPĮ įgyvendinimo viešajame sektoriuje stebėseną (nesant Vyriausybės patvirtintos atsparumo korupcijai lygio nustatymo metodikos, vadovautasi įstatymo kriterijais).

Be to, iš dalies KPĮ įgyvendinimo stebėseną atliekama pagal kitą metodiką, būtent, tiek, kiek KPĮ tematika persidengia su nacionalinės Darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais stebėseną (pvz., antikorupcinio sąmoningumo didinimas, atsparumo korupcijai standartų privačiame sektoriuje diegimo skatinimas), svarbi yra 2024 m. birželio 27 d. STT direktoriaus įsakymu Nr. 2-95 patvirtinta 2022-2033 metų nacionalinės Darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais įgyvendinimo pažangos stebėsenos ir vertinimo metodika (TAR, 2024-06-27, Nr. 11767), kurioje paaiškinama, kaip atliekama pažangos stebėseną ir vertinimas, kokius veiksmus šiame procese atlieka STT ir pagal kokius kriterijus vertina priemonių įgyvendinimą, kokia informacija iš atsakingų už priemonių įgyvendinimą institucijų yra svarbi ir reikalinga norint tinkamai atlikti stebėseną ir vertinimą, ir kokia informacija yra pateikiama metinėse stebėsenos ataskaitose bei metinėse ir galutinėse stebėsenos ir vertinimo ataskaitose. Vadovaudamasi šia metodika, STT parengė ir savo tinklalapyje paskelbė Darbotvarkės 2023 m. stebėsenos ataskaitą (<https://stt.lt/data/public/uploads/2024/06/ndkpk-stebesenos-ataskaita-2024>).

Pažymėtina, kad Lietuvos vidaus kontrolės ir vidaus audito sistema yra tarptautiniu mastu pripažinta kaip viena pažangiausių tarp EBPO šalių. Pagal rizikos valdymo, įskaitant vidaus kontrolę ir auditą, kriterijus Lietuva atitinka 100% reguliavimo ir 77% praktinių standartų, palyginti

²² Europos Komisija. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. 2024 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius: teisinės valstybės principo taikymo padėtis Lietuvoje, Briuselis, 2024 07 24, SWD(2024) 815 final, p. 18-19.

²³ Europos Komisija. 2024 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita, Briuselis, 2024 07 24, COM(2024) 800 final/2, p. 26.

su EBPO vidurkiu (67% reguliavimo ir 33% praktinių kriterijų). Šie rezultatai pabrėžia Lietuvos vidaus audito sistemos, stiprinamos centrinio harmonizavimo vieneto, efektyvumą²⁴.

2.2.7. Tikslų aktualumas ir tinkamumas (2.8 klausimas)

Klausimas: *ar Įstatyme nustatytam teisiniam reguliavimui kelti tikslai (kurti antikoruacinę aplinką Lietuvoje skatinant subjektų savanorišką veiklą ir įsitraukimą; diegti subsidiarumo principą; puoselėti ir didinti viešojo ir privataus sektorių, visuomenės antikoruacinį sąmoningumą; atnaujinti atsparumo korupcijai priemones vykdančių subjektų sistemą, nurodyti jų teises, pareigas ir atsakomybę) vis dar aktualūs ir galiojantis teisinis reguliavimas vis dar tinkamas siekiant nustatytų tikslų?*

Korupcijos prevencijos tikslai, apibrėžti KPĮ 3 straipsnio 1 dalyje, yra stiprinti nacionalinį saugumą, kurti socialinę gerovę, didinti administracinių, viešųjų ir kitų viešojo sektoriaus paslaugų teikimo kokybę, saugoti sąžiningos konkurencijos laisvę, kad korupcija kuo mažiau trukdytų plėtoti demokratiją ir ekonomiką.

Pagrindiniai korupcijos prevencijos uždaviniai, apibrėžti KPĮ 3 straipsnio 2 dalyje, yra 1) kurti korupcijai atsparią aplinką; 2) didinti antikoruacinį sąmoningumą; 3) sistemiškai ir koordinuotai šalinti korupcijos rizikos veiksnius, mažinti korupcijos riziką; 4) sudaryti prielaidas darniam ir veiksmingam korupcijos prevencijos subjektų sistemos veikimui; 5) mažinti ekonomines korupcijos paskatas; 6) užtikrinti aktyvų privataus sektoriaus subjektų ir visuomenės įsitraukimą į korupcijos prevenciją; 7) skatinti skaidrų, sąžiningą ir atvirą administracinių, viešųjų ir kitų paslaugų teikimą.

Šie KPĮ tikslai ir juos detalizuojantys uždaviniai išlieka aktualūs, tačiau pastebėtina, kad KPĮ nurodyti tikslai yra platūs, jų negalima pasiekti vien tik įgyvendinant KPĮ. Vertinant tikslus detalizuojančių uždavinių aktualumą atkreiptinas dėmesys, kad įgyvendinant KPĮ jie taip pat gali būtų išspręsti tik KPĮ taikymo srityje ir tik subjektų, kuriems KPĮ taikomas, veikloje, bet KPĮ neapima nei visos korupcijos prevencijos klausimų įvairovės, nei visų subjektų, kuriems taikomas korupcijos draudimas ir korupcijos prevencijos veiklos reikalavimas.

KPĮ tikslai, nepaisant talpių formuluočių, yra ir gali būti tik ribotos apimties, nes KPĮ taikymo sritis apima tik dalį subjektų, kuriems taikomas korupcijos draudimas, ir tik dalį korupcijos prevencijos veiklų.

Korupcijos prevencijos sąvoka ir korupcijos prevencijos teisės aktų sistema Lietuvoje

²⁴ https://www.oecd.org/en/publications/anti-corruption-and-integrity-outlook-2024-country-notes_684a5510-en/lithuania_6d12e7bb-en.html.

Lietuvos Respublika yra prisiėmusi tarptautinių įsipareigojimų, susijusių su korupcijos prevencija²⁵, įgyvendina kovai su korupcija skirtus ES teisės aktus²⁶ ir yra priėmusi nacionalinių šios tematikos teisės aktų. Šių teisės normų analizė rodo, kad korupcijos prevencijos sąvoka yra plati, apima įvairius aspektus, o nacionalinės teisės lygmeniu šie aspektai detalizuojami daugiau negu viename įstatyme.

JTO konvencijoje prieš korupciją yra numatytos tokios korupcijos prevencijos priemonės: koordinuotos antikorporcinės politikos vykdymas (5 straipsnis), korupciją prevenciją vykdančių institucijų sistemos veikimo užtikrinimas (6 straipsnis), valstybinio sektoriaus skaidrumo ir interesų konfliktų prevencijos užtikrinimas, įskaitant reikalavimų politinių partijų finansavimo skaidrumui nustatymą (7 straipsnis), valstybės pareigūnų teisingumo, sąžiningumo ir atsakomybės skatinimas, taip pat ir priimant elgesio kodeksus (8 straipsnis), viešųjų pirkimų ir viešųjų finansų tvarkymas, paremtas skaidrumu, konkurencija ir objektyviais sprendimų priėmimo kriterijais (9 straipsnis), viešos atskaitomybės viešojo administravimo srityje užtikrinimas (10 straipsnis), teisėjų (ir prokurorų, jei jie yra nepriklausomi) sąžiningumo stiprinimas ir korupcijos prevencija (11 straipsnis), korupcijos privačiame sektoriuje prevencija, skatinant skaidrumą ir nustatant sankcijas (12 straipsnis), visuomenės dalyvavimo korupcijos prevencijoje skatinimas, taip pat ir sudarant galimybę pranešti institucijoms apie korupciją (13 straipsnis), pinigų plovimo prevencijos priemonės (14 straipsnis).

Pagal Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo 2 straipsnį, korupcijos prevencija – sisteminga veikla, kuria siekiama didinti viešojo ir privataus sektorių subjektų atsparumą korupcijai ir kuri apima korupcijos rizikos veiksnių nustatymą, įvertinimą, šalinimą ir (ar) mažinimą, sudarant bei įgyvendinant korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonių sistemą.

Pagal Lietuvos Respublikos Seimo 2022 m. birželio 28 d. nutarimu Nr. XIV-1178 patvirtintą 2022–2033 metų nacionalinę Darbotvarkę korupcijos prevencijos klausimais, priimtą atsižvelgiant taip pat ir į Korupcijos prevencijos įstatymą²⁷, korupcijos prevencijos teisinis reglamentavimas Lietuvoje aprašomas 1) nurodant, kad Lietuvoje yra kriminalizuota pasyvioji ir aktyvioji korupcija, prekyba poveikiu; šios nuostatos taikomos ir užsienio pareigūnams (33 punktas), 2) aprašant konkrečiai korupcijos prevencijai skirtą Korupcijos prevencijos įstatymą (34–37 punktai), 3) paminint Seimo ir Vyriausybės ankstesniais metais priimtus programinius kovos su korupcija

²⁵ Jungtinių Tautų 2003 m. konvencija prieš korupciją (Lietuva ratifikavo 2006 m.), EBPO 1997 m. Konvencija dėl kovos su užsienio pareigūnų papirkimu sudarant tarptautinius verslo sandorius (Lietuva ratifikavo 2017 m.), Europos Tarybos 1999 m. Baudžiamosios teisės konvencija dėl korupcijos (Lietuva ratifikavo 2002 m.) ir 1999 m. Civilinės teisės konvencija dėl korupcijos (Lietuva ratifikavo 2002 m.). Be to, Lietuva nuo 1999 metų yra Europos Tarybos valstybių prieš korupciją grupės (GRECO) narė.

²⁶ 1997 m. Konvencija dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais, parengta vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsnio 2 dalies c punktu (Lietuva ratifikavo 2004 m.), 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/568/TVR dėl kovos su korupcija privačiame sektoriuje, 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis, taip pat viešųjų pirkimų, kovos su pinigų plovimu, pranešėjų apsaugos direktyvos. 2023 m. pateiktas pasiūlymų dėl tolesnės kovos su korupcija paketas, apimantis pasiūlymą dėl Direktyvos dėl kovos su korupcija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2003/568/TVR ir Konvencija dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais, ir iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371. Plačiau žr. P. Bakowski (2023), European Parliamentary Research Service, Combatting Corruption in the European Union. Briefing.

²⁷ Darbotvarkės 4 punktas: „Darbotvarkė parengta atsižvelgiant į Valstybės pažangos strategiją „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“, patvirtintą Lietuvos Respublikos Seimo 2012 m. gegužės 15 d. nutarimu Nr. XI-2015 „Dėl Valstybės pažangos strategijos „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“ patvirtinimo“, taip pat į 2021–2030 metų nacionalinį pažangos planą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. rugsėjo 9 d. nutarimu Nr. 998 „Dėl 2021–2030 metų nacionalinio pažangos plano patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos strateginio valdymo įstatymą, Korupcijos prevencijos įstatymą, tarptautinius teisės aktus kovos su korupcija srityje, aplinkos analizę, sociologinių tyrimų rezultatus, visuomenės, valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų pateiktus pasiūlymus, taip pat tarptautinę praktiką.“

dokumentus (38-40 punktai) ir 4) paminint tai, kad valstybės institucijų veiklai kovos su korupcija srityje sudaryta Lietuvos Respublikos Vyriausybės komisija kovai su korupcija koordinuoti, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. lapkričio 21 d. nutarimu Nr. 1188 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės komisijos kovai su korupcija koordinuoti sudarymo“, šiai komisijai vadovauja Ministras Pirmininkas (41 punktas). Tačiau Darbotvarkėje taip pat aprašomos kitais teisės aktais reglamentuojamos kovai su korupcija ir korupcijos prevencijai svarbios veiklos sritys: interesų konfliktų valdymas ir lobistinės veiklos reglamentavimas (Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymas, Lietuvos Respublikos lobistinės veiklos įstatymas), politinių partijų ir politinių kampanijų finansavimas (Lietuvos Respublikos politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės įstatymas), pranešėjų apsauga (Lietuvos Respublikos pranešėjų apsaugos įstatymas), atskirai išskirtas antikorupcinio sąmoningumo didinimas (nors jį ir apima Korupcijos prevencijos įstatymas). Taigi pagal Darbotvarkę korupcijos prevencija suvokiama kaip apimanti tiek Korupcijos prevencijos įstatymo, tiek ir kai kurių kitų įstatymų reglamentavimo dalyką (be jau paminėtų teisės aktų, Darbotvarkės tikslams pasiekti svarbūs visuomenės informavimo verslą, viešuosius pirkimus, ūkio subjektų priežiūrą, teisėkūros procesą, teisingumo sistemos veiklą reglamentuojantys teisės aktai). Darbotvarkės apimamų korupcijos prevencijos uždavinių įvairovę vaizdžiai apibendrina Darbotvarkės I priede pateikiama schema.

Todėl, atliekant KPĮ *ex post* vertinimą, svarbu atkreipti dėmesį, kad šis teisės aktas nėra vienintelis korupcijos prevencijai skirtas teisės aktas, jo uždaviniai neapima visų korupcijos prevencijos uždavinių, jo veikimas turėtų būti vertinamas atsižvelgiant ne į visų, o tik į būtent tame įstatyme įvardytų korupcijos prevencijos tikslų pasiekimą. Kartu pastebėtina, kad pačiame KPĮ Vyriausybei numatyta funkcija rengti ir Seimui teikti Darbotvarkę, tvirtinti Darbotvarkės įgyvendinimo planą, taip pat numatytas Specialiųjų tyrimų tarnybos dalyvavimas rengiant Darbotvarkę, jos įgyvendinimo plano ir plano įgyvendinimo stebėsenos vykdymas yra tos veiklos, kurias Vyriausybė ir STT vykdo įgyvendindamos KPĮ (KPĮ 20 straipsnio 2 ir 3 dalys), todėl platesnių ar detalesnių nei KPĮ tikslų formulavimas Darbotvarkėje vis dėlto yra siejamas su KPĮ įgyvendinimu, o Darbotvarkės įgyvendinimo, taip pat ir KPĮ konkrečiai nereglamentuojamų teisinių santykių srityse, sėkmė (ar nesėkmė) gali būti suvokiama ir kaip KPĮ įgyvendinimo sėkmė (ar nesėkmė). Toks KPĮ ir Darbotvarkės turinio santykis kelia tam tikrų sunkumų apibrėžiant atliktino KPĮ *ex post* vertinimo ribas.

Institucinė korupcijos prevencijos sąranga

Europos Komisijos 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje institucinė korupcijos prevencijos sąranga Lietuvoje yra apibūdinta taip (žr. 9 paveikslą).

Teisingumo ministerija ir Specialiųjų tyrimų tarnyba (STT) yra pagrindinės įstaigos, atsakingos už korupcijos prevencijos priemonių koordinavimą nacionaliniu lygmeniu. Vyriausioji tarnybinės etikos komisija prižiūri, kaip viešojo administravimo sektoriuje laikomasi etikos standartų, o STT pavesta parengti ir įgyvendinti tam tikras korupcijos prevencijos priemones. Užduotis kovoti su korupcija padalyta kelioms valdžios institucijoms. STT suteikta kompetencija nustatyti ir tirti su korupcija susijusias nusikalstamas veikas ir atlikti ikiteisminius tyrimus ir yra atsakinga už sunkiausių korupcijos nusikaltimų tyrimą (kitos tyrimo institucijos yra policija, Valstybės sienos

apsaugos tarnyba, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba ir muitinė, tačiau jų kompetencija yra tirti tik vieno iš jų pareigūnų padarytus nusikaltimus). Prokuratūra organizuoja ir koordinuoja ikiteisminius tyrimus, taip pat gali nuspręsti visą ikiteisminį tyrimą arba jo dalį atlikti pati.²⁸

Nacionalinės darbotvarkės pažangos įgyvendinimo stebėseną ir vertinimą organizuoja Vyriausybės paskirtas Darbotvarkės koordinatorius (198 punktas).

Vyriausybė 2023 m. gegužės 3 d. nutarimu Nr. 324 paskyrė Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybą 2022–2033 metų nacionalinės darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais koordinatorė, patvirtino 2022–2033 metų nacionalinės darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais įgyvendinimo 2023–2025 metų planą, pasiūlė savivaldybėms dalyvauti įgyvendinant Planą, nutarė skatinti piliečius, nevyriausybinės organizacijas, suinteresuotas visuomenines grupes, verslo atstovus, žurnalistus, viešosios informacijos rengėjus ir skleidėjus prisidėti prie Plano įgyvendinimo.

KPJ taikymo sritis

Svarbu suvokti, kuriems subjektams KPJ yra taikomas ir kokia apimtimi. KPJ nustato pareigų viešojo sektoriaus subjektams ir skatina savanorišką privataus sektoriaus subjektų dalyvavimą įgyvendinant KPJ. Viešojo sektoriaus subjektai KPJ suprantami (2 straipsnio 14 dalis) kaip: 1) savarankiška įstaiga, kita valstybės ar savivaldybės įstaiga; 2) viešoji įstaiga, kurios vienas iš steigėjų ar dalininkų yra valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga ar šios dalies 3 ar 4 punkte nurodytas viešojo sektoriaus subjektas; 3) valstybės ar savivaldybės įmonė, taip pat akcinė bendrovė bei uždaroji akcinė bendrovė, kurios visos akcijos ar jų dalis, suteikianti daugiau kaip 1/2 balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, nuosavybės teise priklauso valstybei, vienai ar kelioms savivaldybėms; 4) 3 punkte nurodytų bendrovių patronuojamoji (dukterinė) akcinė bendrovė ar uždaroji akcinė bendrovė, taip pat visos kitos su šiomis bendrovėmis per paskesnių eilių patronuojamąsias (dukterines) bendroves susijusios patronuojamosios (dukterinės) bendrovės, išskyrus subjektus, kurie įsteigti kitoje valstybėje ir veikia pagal tos valstybės teisės aktus. Savarankiška įstaiga (KPJ 2 straipsnio 12 dalis) – Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija, Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarija, Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarija, ministerija, Lietuvos bankas, savivaldybės administracija ar kita valstybės ar savivaldybės įstaiga, kuri nėra pavaldi jokiai kitai įstaigai ar institucijai ir (ar) nėra priskirta kitos įstaigos ar institucijos valdymo sričiai.

Prisimintina, kad nagrinėjamos KPJ redakcijos priėmimo procese buvo kilęs klausimas, ar į viešojo sektoriaus subjektų sąrašą turėtų patekti (kaip buvo numatoma projekte) ir „institucija“. Seimo kanceliarijos Teisės departamentas pateikė pastabą (2020 m. liepos 9 d.), kad Seimo, Respublikos Prezidento, Vyriausybės, Teismo teisinį statusą apibrėžia Konstitucija, detalizuoja įstatymai, yra nagrinėjęs Konstitucinis Teismas ir šis statusas yra toks, kad įstatymu nustačius šių institucijų veiklos atskaitomybę tam tikrai, Konstitucijoje nenurodomai valstybės institucijai (šiuo atveju, STT), kiltų atitikties Konstitucijai klausimas, nes tokia atskaitomybės forma niekaip nedera su Konstitucijoje įtvirtinta valstybės institucijų sąranga ir jų tarpusavio atskaitomybės,

²⁸ Europos Komisija. 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius, p. 11.

nepriklausomumo teisiniais santykiais. Į šią pastabą buvo atsižvelgta, iš viešojo sektoriaus subjekto apibrėžimo išbraukiant žodį „institucija“, kad tokios institucijos, kaip Seimas, Vyriausybė, Prezidentas, teismai, nebūtų korupcijos rizikos analizės objektu.²⁹

GRECO penktojo vertinimo etapo (korupcijos prevencija ir etiško elgesio skatinimas centrinės valdžios (svarbiausios vykdomosios valdžios funkcijos) bei teisėsaugos institucijose) metu Lietuvai vertinimo ataskaitoje pateikė 17 rekomendacijų³⁰. 2024 m. gegužės 14 d. viešai paskelbtoje GRECO penktojo vertinimo etapo atitikties ataskaitoje³¹ konstatuojama, kad Lietuva tinkamai įgyvendino 4 iš 17 penktojo vertinimo etapo ataskaitoje pateiktų rekomendacijų. Iš likusių 13 rekomendacijų 7 įgyvendintos iš dalies, o 6 liko neįgyvendintos. Iš dalies įgyvendintų rekomendacijų tematika apima centrinės vykdomosios valdžios elgesio kodeksų ir gairių priėmimą, konsultavimą atsparumo korupcijai ir etikos klausimais, viešąsias konsultacijas dėl teisėkūros iniciatyvų, lobistinę veiklą, privačių interesų deklaracijų tikrinimą, kai kuriuos policijos ir Valstybės sienos apsaugos tarnybos veiklos aspektus. Neįgyvendintos rekomendacijos dėl dovanų, Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo taikymo ir sankcijų griežtinimo, Lietuvos policijos etikos komisijų veiklos koordinavimo, policijos institucijų politikos ir sprendimų dėl leidimo vykdyti papildomą veiklą nuoseklumo, politinių mechanizmų, skirtų interesų konfliktų prevencijai ir valdymui po to, kai pareigūnai palieka policiją ir Valstybės sienos apsaugos tarnybą ir pradeda dirbti privačiame sektoriuje. Valstybės institucijos, teikdamos informaciją GRECO apie gautų rekomendacijų įgyvendinimą, kai kuriais atvejais rėmėsi naująja KPĮ redakcija, atkreipdamos dėmesį, kad naujasis teisinis reglamentavimas sudaro sąlygas įgyvendinti rekomendacijas. Lietuvos institucijų vertinimu, tai, kad po 2022 m. sausio 1 d. įsigaliojusiu Korupcijos prevencijos įstatymo pakeitimų savarankiškos įstaigos (pvz. Seimo kanceliarija, Prezidento kanceliarija, Vyriausybės kanceliarija, ministerijos, Lietuvos bankas, savivaldybių administracijos ar kitos valstybės ar savivaldybių įstaigos) privalo turėti elgesio kodeksą arba antikorpucinio elgesio taisykles, kuriuose būtų atsižvelgta į įstaigos veiklos specifiką ir nustatyti pagrindiniai atitinkamų darbuotojų skaidrumo ir antikorpucinio elgesio standartai, taip pat pateikti galimų korupcijos rizikos veiksnių pavyzdžiai ir veiksmai, kurių reikia imtis nustačius tokius rizikos veiksnius, padeda spręsti GRECO įvardytą problemą ir pateiktą rekomendaciją parengti elgesio kodeksą ir pavyzdines jo įgyvendinimo gaires dėl interesų konfliktų ir kitų su etika susijusių klausimų (pavyzdžiui, interesų konfliktų prevencija ir valdymas, ryšiai su lobistais ir kitais trečiaisiais asmenimis, apribojimai pasibaigus tarnybai ir kt.) politinio pasitikėjimo valstybės tarnautojams ir Respublikos Prezidentui³². GRECO palankiai įvertino tai, kad buvo priimtos Prezidento kanceliarijos antikorpucinio elgesio ir etikos taisyklės, kurios taikomos visiems kanceliarijoje dirbantiems valstybės tarnautojams, konstatavo, kad tai yra žingsnis teisinga linkme, bet nusprendė, kad vis dar nėra jokio gairių dokumento dėl etikos ir sąžiningumo principų, kuris būtų skirtas Prezidentui, todėl negalima pripažinti, kad ši rekomendacija įgyvendinta visiškai³³. Papildomai pastebėtina, kad korupcijos prevencijai užtikrinti GRECO penktojo

²⁹ Pagrindinio komiteto išvada dėl Korupcijos prevencijos įstatymo Nr. IX-904 pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-5042, 2021-06-02 Nr. 104-P-37, 4 punktas, <https://e-seimasx.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAK/f03f6980c75411eb91e294a1358e77e9?ifwid=-8f3t20u9f>.

³⁰ GRECO penktojo vertinimo etapo Lietuvos vertinimo ataskaita, GrecoRC5(2020)1, <https://rm.coe.int/penktasis-vertinimo-etapas-centrines-vykdomosios-valdzios-auksciausios/1680a6420c>.

³¹ GRECO penktojo vertinimo etapo Lietuvos atitikties ataskaita, GrecoRC5(2024)5, <https://rm.coe.int/grecorc5-2024-5-final-It-compliance-report-lithuania-public/1680afa62d>, 94-95 punktai.

³² GRECO penkto vertinimo etapo atitikties ataskaita, GrecoRC5(2024)5, 10 punktas, <https://rm.coe.int/grecorc5-2024-5-final-It-compliance-report-lithuania-public/1680afa62d>.

³³ GRECO penkto vertinimo etapo atitikties ataskaita, GrecoRC5(2024)5, 12 punktas, <https://rm.coe.int/grecorc5-2024-5-final-It-compliance-report-lithuania-public/1680afa62d>.

vertinimo ataskaitoje pabrėžiama būtinybė kurti papildomus instrumentus, kurie apimtų ne tik KPĮ reguliuojamas sritis, bet ir platesnius etikos standartus, susijusius su interesų konfliktų prevencija, dovanų priėmimo kontrole ir viešųjų bei privačių interesų derinimu. KPĮ reguliavimo apimtis orientuota į viešojo sektoriaus institucijas, tačiau neišsprendžia specifinių klausimų, susijusių su centrinės valdžios vykdomosiomis funkcijomis, pavyzdžiui, Respublikos Prezidento etikos gairėmis ar ministerijų vadovų elgesio kodeksais. Be to, GRECO ataskaitoje pabrėžiama, kad nors KPĮ įpareigoja viešąsias institucijas turėti antikorpucines taisykles, jos netaikomos valstybės vadovo ar aukščiausių institucijų atstovų atžvilgiu. Ši sritis lieka nepakankamai reguliuota, todėl KPĮ negali būti laikomas vieninteliu instrumentu, užtikrinančiu korupcijos prevenciją visose valdžios grandyse. Taigi šiuo atveju matome, kad KPĮ, kuris nesukuria pareigų Respublikos Prezidentui, nėra tinkamas įrankis GRECO rekomendacijai įgyvendinti, o jokio kito tam tinkamo teisinio instrumento Lietuvoje taip pat nėra. Tai gali kelti klausimą, ar priimant KPĮ keltas tikslas (turėtas siekis) užtikrinti korupcijos prevencijos Lietuvos sistemiškumą buvo realistiškas, atsižvelgiant į ribotą KPĮ taikymo subjektų atžvilgiu sritį. Jei valstybės institucijos laikosi požiūrio, kad KPĮ nėra tinkama priemonė kai kurių viešojo sektoriaus subjektų veiklai reguliuoti, KPĮ tikslai turėtų būti formuluojami ir suvokiami siauriau, o KPĮ priėmimas valstybės ataskaitose tarptautinėms organizacijoms neturėtų būti nurodomas kaip visų korupcijos prevencijos sistemiškumo trūkumų Lietuvos teisinėje sistemoje sprendimas.

2.3. KPĮ vertinimas pagal poveikio kriterijų

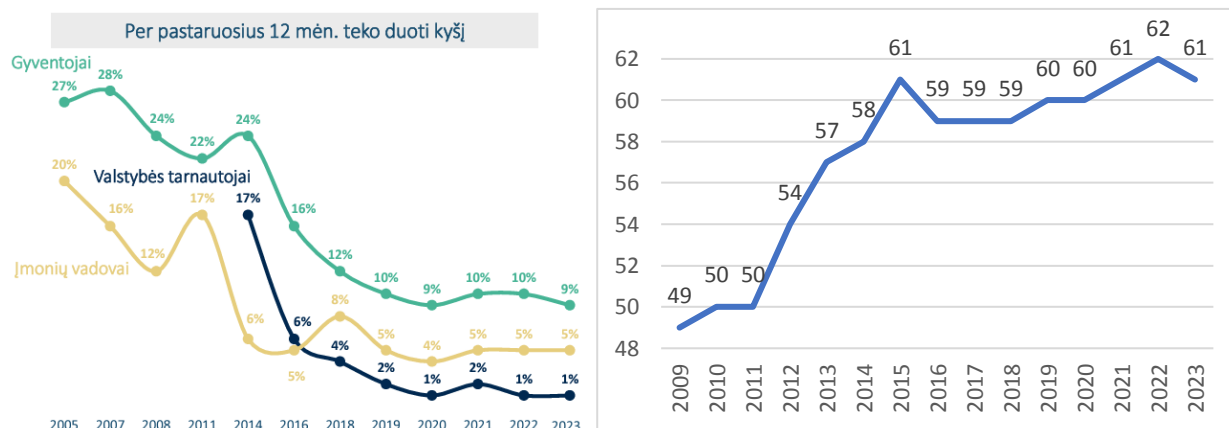
Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) poveikiui įvertinti buvo atlikti interviu su ekspertais ir STT atsakingais pareigūnais, vykdyta viešojo ir privataus sektoriaus subjektų apklausa, atlikta jos pagalba surinktų duomenų analizė. Čia toliau pateikiama apibendrinta surinktos informacijos apie įstatymo veiksmingumą analizė ir atsakymai į pateiktus klausimus.

2.3.1. Teigiamas poveikis korupcijos prevencijos srityje (3.1 klausimas)

Klausimas: ar Įstatyme nustatytas teisinis reguliavimas turėjo teigiamą poveikį korupcijos prevencijos srityje? Jeigu taip, kokie duomenys ir (ar) įrodymai tai pagrindžia?

KPĮ naujai nustatyto reguliavimo poveikiui pasireikšti ir nustatyti reikia daugiau laiko, nei 2 metai, dėl kelių priežasčių. Pirmiausia, kaip matyti iš anksčiau aptartos statistikos, vis dar yra organizacijų, neįsidiegusių visų nustatytų priemonių, kas rodo, kad šis procesas užtruko tam tikrą laiką. Todėl realus įstatymo poveikis taip pat atsiranda vėliau. Kita vertus, statistiniai duomenys už 2024 metus pasirodys kiek vėliau, nei sausio pradžia, todėl, dažniausiai, kol kas galima vadovautis tik 2023 metų duomenimis.

Bene populiariausi tokios informacijos šaltiniai yra Lietuvos korupcijos žemėlapis ir korupcijos suvokimo indeksas, iš kurių kol kas nematyti dramatiškų pokyčių (žr. 6 paveikslą).

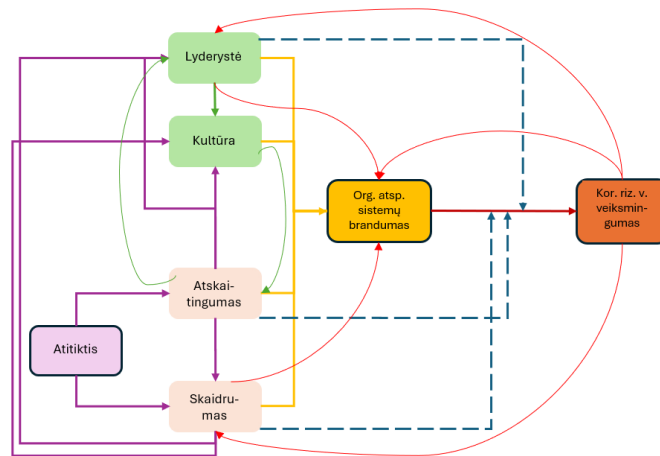

5 paveikslas. Lietuvos korupcijos patirtis (šaltinis – Lietuvos Korupcijos žemėlapis 2023-2024 m.³⁴) ir korupcijos suvokimo indeksas³⁵ (šaltinis – Transparency International)

Tačiau tai nereiškia, kad teigiamo KPĮ poveikio nėra ar, kad jis nepasireikš vėliau. Manytina, kad tokiam poveikiui prognozuoti būtina įvertinti galimus ryšius, per kuriuos toks poveikis gali pasireikšti. Tokius ryšius nustatėme šiame tyrime vykdytos apklausos metu (žr. 3.5 priedą ir 7 paveikslą).

³⁴ www.stt.lt/data/public/uploads/2024/10/tyrimo_pristatymas_lietuvos_korupcijos_zemelapis_2023-2024.pdf

³⁵ <https://transparency.lt/korupcijos-suvokimo-indekse-lietuva-gavo-1-balu-maziau-nukrito-1-vieta/>

6 paveikslas. Kintamųjų priežastiniai ryšiai ir tarpusavio sąveikos

Matome, kad atitiktis KPĮ neveikia tiesiogiai organizacijų korupcijos prevencijos pajėgumų (organizacijų atsparių korupcijai sistemų brandumo (OASB) ir korupcijos rizikų valdymo veiksmingumo (KRVV)). Ši įtaka yra galima tik veikiant per atskaitingumo ir skaidrumo stiprinimą, kurie, savo ruožtu, stiprina lyderystę korupcijos prevencijos srityje ir antikorupcinę sąmonę (organizacinę kultūrą). Todėl, neatsitiktinai bendras atitikties KPĮ įvertintas poveikis yra mažesnis, nei organizacinės atsakomybės (atskaitingumo ir lyderystės) bei organizacinės dinamikos (lyderystės ir organizacinės kultūros – antikorupcinio sąmoningumo) (žr. 3.6 skyrių). Apskritai akcentuotinas ypatingas lyderystės organizacijose vaidmuo, kurio poveikis organizacijų korupcijos prevencijos pajėgumams yra didžiausias iš visų kintamųjų – būtent vadovai įgalina veiksmingus organizacijų korupcijos prevencijos pajėgumus (KPP), reikšmingai veikia antikorupcinį sąmoningumą. Tuo tarpu pagrindiniai instrumentai, kuriais korupcijos politikos formuotojai gali paveikti lyderystę yra atskaitingumo ir skaidrumo organizacijose stiprinimas.

Kita vertus, palankūs tarptautinių institucijų pateikti KPĮ vertinimai rodo padidėjusią teisinio reguliavimo atitiktį tarptautiniams standartams. Taip pat teigiama, kad KPĮ įgyvendinamas veiksmingai.

Europos Komisijos 2023 m. išleistame Kovos su korupcija gerosios praktikos vadove³⁶ KPĮ įvardytas kaip gerosios praktikos pavyzdys, kuriant korupcijai atsparią aplinką. Vadove akcentuojama, kad KPĮ atitinka naujus antikorupcinės pažangos standartus.

GRECO palankiai įvertino naująją KPĮ redakciją,³⁷ pabrėždama, kad KPĮ numatytas pokytis – tai, kad viešojo sektoriaus institucijos yra labiausiai atsakingos už jų pačių ir jų darbuotojų korupcijos prevenciją, - yra posūkis link korupcijos prevencijos sistemos, grindžiamos subsidiarumo principu: „Jei kiekviena institucija veiksmingai kurtų, įgyvendintų ir prižiūrėtų savo kovos su korupcija politiką, vadovaudamasi teisės aktais ir remiama Specialiųjų tyrimų tarnybos bei Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos, tuomet galėtų būti sukurta veiksminga ir brandi

³⁶ European Commission, Directorate-General for Migration and Home Affairs, Huss, O., Beke, M., Wynarski, J. et al., *Handbook of good practices in the fight against corruption*, Publications Office of the European Union, 2023, <https://data.europa.eu/doi/10.2837/575157>.

³⁷ GRECO penktojo vertinimo etapo Lietuvos vertinimo ataskaita, 2 punktą, GrecoRC5(2020)1, <https://rm.coe.int/penktasis-vertinimo-etapas-centrines-vykdomosios-valdzios-auksciausios/1680a6420c>.

korupcijos prevencijos sistema, tačiau, kad tokia sistema veiktų praktiškai, reikia laikytis kelių sąlygų.“

Europos Komisijos 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje pateiktas vertinimas, kad KPĮ įgyvendinamas veiksmingai.³⁸ Lietuva buvo vienintelė Europos Sąjungos valstybė, kuriai 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitoje nebuvo pateiktos nė vienos rekomendacijos stiprinti kovos su korupcija sistemą.³⁹

Beje, pastebėtina, kad Lietuvos stipri vidaus kontrolės ir audito sistema turėjo reikšmingą poveikį KPĮ įgyvendinimui viešojo sektoriaus institucijose. Nepaisant to, kad auditas per pastaruosius penkerius metus buvo atliktas tik 63% viešojo sektoriaus organizacijų, pasiektas aukštas rekomendacijų įgyvendinimo lygis rodo vidaus audito svarbą stiprinant skaidrumą ir atsparumą korupcijai⁴⁰.

2.3.2. Neigiamų pasekmių įvertinimas (3.2 klausimas)

Klausimas: *ar Įstatyme nustatytas teisinis reguliavimas turėjo neigiamų pasekmių korupcijos prevencijos srityje? Jeigu taip, kokios jos ir kokie duomenys ir (ar) įrodymai tai pagrindžia?*

Subsidiarumas kai kuriais atvejais praktiškai buvo suprastas kaip lyderystės poreikio nebuvimas. Pavyzdžiui, vadovaujantis STT pateikta informacija, STT teikiant metodinę pagalbą ir bendradarbiaujant su viešojo sektoriaus subjektais buvo pastebėtas vadovų vaidmens ir lyderystės kuriant korupcijai atsparią aplinką trūkumas: pagal gaunamą informaciją iš prevencijos specialistų, ne visuomet vadovų pozicija dėl įstaigos vertybių ir antikorporacinės aplinkos stiprinimo yra pakankamai aiški arba transliuojama pozicija yra formali, korupcijai atsparios aplinkos kūrimo funkcijas vykdantys asmenys ne visuomet turi įstaigos vadovo palaikymą, taip pat trūksta kitų darbuotojų pagalbos, siekiant nustatyti korupcijos rizikos veiksnius (nenoras įsitraukti, informacijos nepateikimas ir kt.).

2023 m. vienu įverčiu sumažėjęs korupcijos suvokimo indekso balas įspėja, kad yra tikslinga stiprinti institucijų vadovų įsitraukimą ir jų motyvavimą kurti korupcijai atsparią aplinką, orientuojantis į efektyvų korupcijos prevencijos mechanizmų įgyvendinimą praktikoje, neapsiribojant formaliu reikalavimų vykdymu.⁴¹

2.3.3. Poveikis skirtingoms subjektų grupėms (3.3 klausimas)

Klausimas: *ar Įstatyme nustatytas teisinis reguliavimas turėjo poveikį šių sektorių subjektams (visuomenei) (jeigu taip, nurodyti, koks buvo teigiamas poveikis ir (ar) kokių neigiamų pasekmių patyrė tiesiogiai veikiamos asmenų grupės).*

³⁸ Europos Komisija. 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius, p. 1.

³⁹ STT 2023 m. veiklos ataskaita, p. 9.

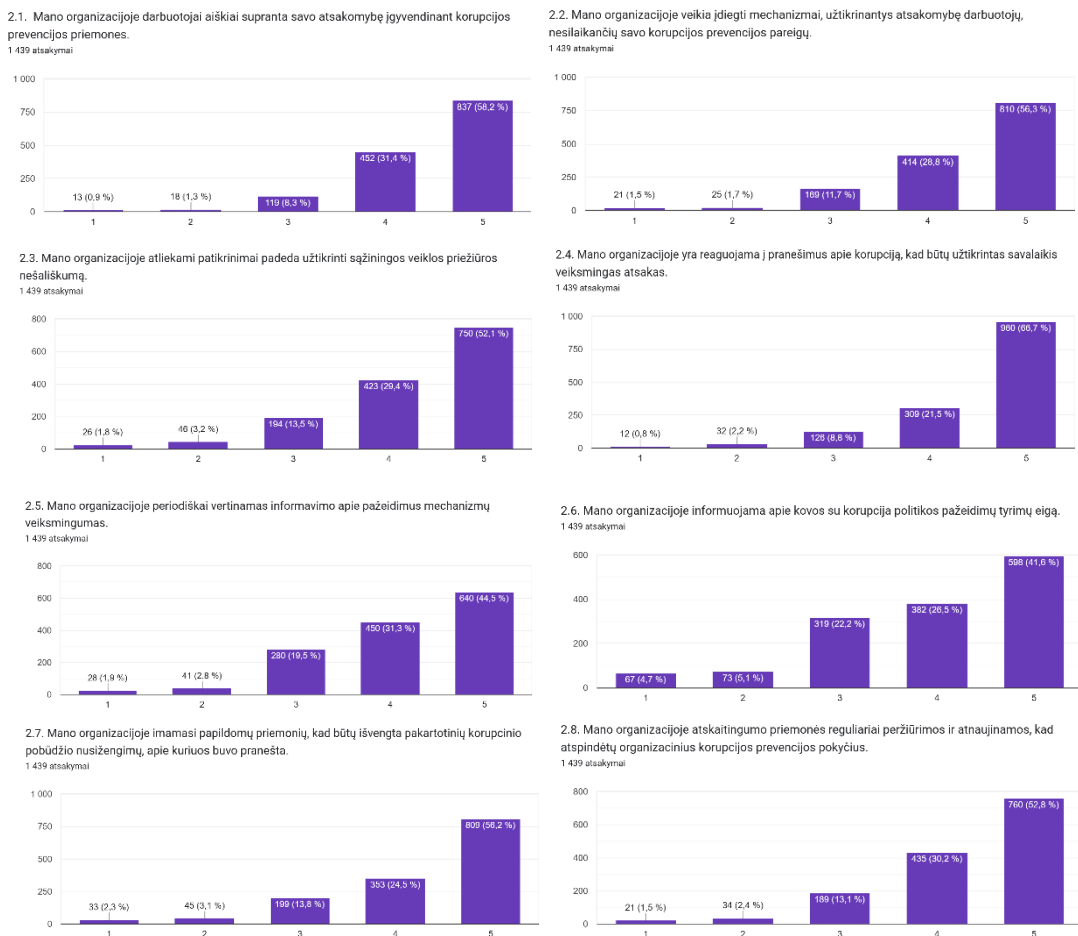
⁴⁰ https://www.oecd.org/en/publications/anti-corruption-and-integrity-outlook-2024-country-notes_684a5510-en/lithuania_6d12e7bb-en.html

⁴¹ STT 2023 m. veiklos ataskaita, p. 9.

- 1) *viešojo sektoriaus institucijoms, jų veiklai ir efektyvumui (ar padėjo didinti viešojo sektoriaus skaidrumą ir atskaitomybę, ar skatino valstybės tarnautojus ir valstybės politikus pranešti apie galimas korupcinio pobūdžio nusikalstamas veikas ir kt.).*

Europos Komisijos 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje, kuriame pateiktas vertinimas, kad KPĮ įgyvendinamas veiksmingai,⁴² nurodoma, kad Specialiųjų tyrimų tarnyba (STT), atsakinga už įstatymo įgyvendinimo stebėseną, šiuo metu gauna daug paklausimų dėl naujojo įstatymo veikimo. STT taip pat pranešė, kad gauna vis daugiau pranešimų, pateikiamų vykdant KPĮ viešojo sektoriaus darbuotojams nustatytą įpareigojimą pranešti apie jiems žinomus galimos korupcijos atvejus. Vykdydami įpareigojimus pranešti apie korupcijos atvejus, 2022 m. asmenys pateikė 97 pranešimus, t. y. 45 proc. daugiau nei 2021 m., kai buvo gauti 67 pranešimai.⁴³

Taip pat atliktos apklausos būdu surinkti duomenys rodo, kad viešojo sektoriaus organizacijų su skaidrumu (žr. 3 paveikslą ir 2.2.4 poskyrį) ir atskaitingumu (žr. 8 paveikslą) susijusių reikalavimų vykdymo rodikliai pagal daugelį parametų yra aukšti, nors netrūksta ir indikacijų apie galimybes gerinti situaciją.

7 paveikslas. Viešojo sektoriaus respondentų atsakymai apie jų organizacijų atskaitingumą

⁴² Europos Komisija. 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius, p. 1.

⁴³ *Ibid.*, p. 12-13.

Žvelgiant į organizacijų atskaitingumo rodiklius matyti, kad ypač žemomis reikšmėmis išsiskiria informavimas apie kovos su korupcija politikos pažeidimų tyrimų eigą: tik 68,1% respondentų vertina tai teigiamai, t. y. 1/3 visų respondentų šią veiklos sritį laiko nepakankama korupcijos prevencijos aspektu. Kyla klausimų ir dėl organizacijų gebėjimo imtis priemonių, kad būtų išvengta pakartotinių korupcinio pobūdžio nusižengimų, apie kuriuos buvo pranešta (80,7% teigiamų atsakymų), ir organizacijų atliekamų patikrinimų reikšmės užtikrinant sąžiningos veiklos priežiūros nešališkumą (81,5% teigiamų atsakymų).

Apibendrinant konstatuotina, kad naujų KPĮ pakeitimų poveikis yra teigiamas tiek skaidrumo, tiek ir atskaitingumo gerinimo srityse, tačiau yra erdvės ir tolimesniam įstatymo tobulinimui.

2) privataus sektoriaus subjektams ir verslo aplinkai (ar padėjo didinti privataus sektoriaus subjektų antikorupcinį sąmoningumą, ar padidino šių subjektų įsitraukimą į korupcijai atsparios aplinkos kūrimą ir kt.).

Privataus sektoriaus įsitraukimas į korupcijos prevenciją yra ribotas. Verslo ir kitų organizacijų pasyvumą liudija ir tai, kad tyrimo metu nepavyko surinkti reikiamos apimties privataus sektoriaus respondentų atsakymų (tyrimo imtis nepakankama).

Savanoriško įsitraukimo ribotumas. KPĮ numato savanorišką privataus sektoriaus subjektų dalyvavimą korupcijos prevencijos veikloje, tačiau surinkti duomenys rodo, kad privataus sektoriaus įsitraukimas išlieka ribotas. Ši problema detaliai nagrinėjama 2.2.2 skyriuje, kur aptariamos privataus sektoriaus dalyvavimo korupcijos prevencijoje tendencijos ir iššūkiai. Aktyvesnį dalyvavimą demonstruoja tos įmonės, kurios bendradarbiauja su užsienio partneriais, taikančiais skaidrumo standartus, nes šie reikalavimai tampa būtini palaikant tarptautinį verslo konkurencingumą. Nepaisant kai kurių teigiamų iniciatyvų, bendras privataus sektoriaus dalyvavimo lygis nesiekia reikiamo masto, o savanoriškumo principas riboja platesnį šio sektoriaus įtraukimą.

„Skaidrumo akademijos“ iniciatyva. Specialiųjų tyrimų tarnybos (STT) įgyvendinta „Skaidrumo akademijos“ iniciatyva paskatino privataus sektoriaus subjektų įsitraukimą į antikorupcinės praktikos sklaidą. 2023 m. prie šios programos prisijungė 8 privačios įmonės, kai kurios jų tapo mentorais, dalijančiais savo patirtimi. „Skaidrumo akademija“ organizuoja gerosios praktikos renginius ir skleidžia informaciją, siekdama didinti privataus sektoriaus kompetencijas kovos su korupcija srityje. Šios iniciatyvos svarba ir pasiekimai išsamiai aptariami 2.2.5 skyriuje ir 2022–2033 m. nacionalinėje darbotvarkėje korupcijos prevencijos klausimais.

STT privačiojo sektoriaus mokymai. Specialiųjų tyrimų tarnyba (STT) organizavo mokymus, skirtus verslo įmonėms, siekiant diegti gerąsias praktikas ir didinti antikorupcinį sąmoningumą. Šių mokymų metu įmonės buvo supažindintos su korupcijos prevencijos priemonėmis ir skaidrumo standartais, o tai prisidėjo prie tam tikrų įmonių suvokimo apie korupcijos prevencijos svarbą gerinimo. Ši veikla taip pat suderinta su 2022–2033 m. nacionalinės darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais tikslais, pabrėžiančiais privačiojo sektoriaus įtraukimą į

antikorupcinės kultūros kūrimą. Mokymų poveikis ir jų reikšmė aptariami 2.2.5 skyriuje ir paminėtose STT veiklos ataskaitose.

Rezultatyvumo vertinimas. Privataus sektoriaus subjektų įsitraukimas į korupcijos prevenciją vis dar išlieka ribotas, daugiausia dėl savanoriško dalyvavimo pobūdžio ir ribotos motyvacijos. Nepaisant to, „Skaidrumo akademijos“ iniciatyva ir kitos Specialiųjų tyrimų tarnybos (STT) vykdomos veiklos rodo potencialą stiprinti privataus sektoriaus atsakomybę ir įsitraukimą į skaidrios aplinkos kūrimą. Numatoma, kad ilgalaikis šios iniciatyvos poveikis galėtų prisidėti prie stipresnio privataus sektoriaus dalyvavimo antikorupcinėse veiklose. Šis aspektas išsamiai nagrinėjamas 3.2 priede.

3) visuomenei ir jos požiūriui į korupciją (ar priėmus Įstatymą padidėjo visuomenės informuotumas apie korupcinio pobūdžio problemas, ar pradėjo keistis visuomenės nuomonė apie korupciją ir jos toleravimą ir kt.)

Įstatymas ir susijusios iniciatyvos prisidėjo prie visuomenės informuotumo apie korupcijos problemas didinimo, tačiau visuomenės nuomonės keitimas yra ilgas procesas. Surinkti duomenys rodo, kad visuomenės pasitikėjimas antikorupcinėmis priemonėmis ir pačių institucijų efektyvumu dar nėra visiškai užtikrintas. Nepaisant to, įgyvendinamos priemonės, tokios kaip švietimo iniciatyvos ir skaidrumo stiprinimas, yra reikšmingi žingsniai šioje srityje.

Visuomenės informuotumo didinimas. STT vykdomos švietimo kampanijos, tokios kaip „Skaidrumo akademija“ ir e. mokymosi platforma, padidino visuomenės informuotumą apie korupcijos problemas. Per e. mokymosi platformą daugiau nei 50 000 asmenų gavo skaitmeninius sertifikatus, o tai rodo plačią iniciatyvų aprėptį (žr. 2.2.5 skyrių ir STT ataskaitas).

Antikorupcinio ugdymo integravimas į mokyklas. Nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. antikorupcinis ugdymas įtrauktas į bendrojo ugdymo programas kaip pilietiškumo kompetencijos dalis. Tai apima mokymą apie korupcijos pasekmes ir prevencijos priemones. Šis sprendimas tiesiogiai prisideda prie jaunimo sąmoningumo didinimo (žr. 2.2.5 skyrių ir 2022–2033 m. nacionalinę darbotvarkę).

Visuomenės požiūrio į korupciją tyrimai. 2023 m. duomenys rodo, kad nors dauguma organizacijų pabrėžia etikos normas (88,1%) ir sąžiningumą (88,3%), tik 76,3% darbuotojų jaučiasi saugūs pranešdami apie korupcinius pažeidimus, o tai rodo nepakankamą visuomenės pasitikėjimą esama sistema (žr. 2.2.4 skyrių).

Korupcijos suvokimo indekso pokyčiai. Remiantis „Transparency International“ duomenimis, 2023 m. korupcijos suvokimo indeksas Lietuvoje sumažėjo vienu balu. Tai rodo, kad visuomenės pasitikėjimas korupcijos mažinimu dar nėra pakankamas (žr. 3.3 priedą).

Viešumas ir skaidrumas. KPĮ naujoji redakcija reikalauja viešai skelbti informaciją apie korupcijos prevencijos veiklas ir pasiektus rezultatus, o tai didina visuomenės galimybes gauti aktualią informaciją ir vertinti institucijų pastangas (žr. KPĮ 13 straipsnį ir 2.2.4 skyrių).

4) *pilietinės visuomenės organizacijoms, jų veiklai ir dalyvavimui viešojo valdymo procesuose (ar užtikrino aktyvesnį visuomenės organizacijų įsitraukimą kuriant korupcijai atsparią aplinką ir kt.)?*

Nors įstatymas ir susijusios iniciatyvos sudarė sąlygas aktyvesniam pilietinės visuomenės organizacijų (toliau - ir PVO) dalyvavimui korupcijos prevencijos srityje, realus šių organizacijų įsitraukimas išlieka ribotas. „Skaidrumo akademija“ ir teisėkūros konsultacijos yra reikšmingi žingsniai, tačiau siekiant didesnio poveikio būtina stiprinti PVO dalyvavimo mechanizmus ir skatinti ilgalaikį bendradarbiavimą su viešuoju sektoriumi.

PVO įtraukimas į „Skaidrumo akademiją“. Specialiųjų tyrimų tarnybos (STT) iniciuota „Skaidrumo akademija“ apjungė įvairias visuomenės grupes, įskaitant pilietines organizacijas, kurios aktyviai dalyvavo renginiuose ir dalinosi geraja praktika. Tai skatina PVO įsitraukimą į antikorupcines veiklas (žr. 2.2.5 skyrių ir 2022–2033 m. nacionalinę darbotvarkę).

Bendradarbiavimo skatinimas. KPĮ ir Darbotvarkė numato priemones, skatinančias pilietinės visuomenės ir institucijų bendradarbiavimą korupcijos prevencijos srityje. Tačiau realus šio bendradarbiavimo poveikis dar nėra pakankamai įtvirtintas (žr. 2.2.5 skyrių).

PVO vaidmens stiprinimas viešosiose konsultacijose. Nauja KPĮ redakcija numato platesnes galimybes PVO dalyvauti teisėkūros procesuose, įskaitant teisės aktų antikorupcinį vertinimą. Nepaisant to, šių galimybių naudojimas išlieka ribotas, o aktyvus PVO dalyvavimas dar nėra užtikrintas (žr. KPĮ 8 straipsnį ir 3.2 priedą).

PVO veiklos iššūkiai. Pilietinių organizacijų dalyvavimas viešajame valdyme dažnai apsiriboja formaliais veiksmais, tokiais kaip dalyvavimas konsultacijose ar renginiuose. Tai rodo, kad reikia stipresnių mechanizmų PVO veiklos įgalinimui (žr. 2.2.5 skyrių).

2.3.4. Nepageidaujamas ar šalutinis poveikis (3.4, 3.6 klausimai)

Klausimas: *ar buvo papildomų, nenumatytų aplinkybių ir (ar) veiksmų, turėjusių įtakos poveikiui asmenų grupėms, jų elgsenai? Jeigu taip, kokių?*

KPĮ įgyvendinimo metu buvo pastebėtos kelios papildomos, nenumatytos aplinkybės, kurios turėjo įtakos asmenų grupių elgsenai ir poveikiui. Viena reikšmingiausių problemų buvo nepakankama vadovybės lyderystė, ypač viešojo sektoriaus institucijose. Nepakankamas vadovų įsitraukimas apsunkino korupcijos prevencijos priemonių sklaidą ir ribojo darbuotojų motyvaciją aktyviai įsitraukti į skaidrumo užtikrinimą (žr. 2.2.3 skyrių). Dėl šios priežasties antikorupcinės kultūros įtvirtinimas tapo sudėtingesnis.

Kitas svarbus veiksnys buvo bendradarbiavimo tarp institucijų trūkumas. Nepakankamas informacijos dalijimasis ir koordinavimas tarp viešojo sektoriaus institucijų ir jų pavaldžių subjektų apsunkino efektyvų priemonių taikymą. Šis bendradarbiavimo trūkumas ribojo institucijų galimybes sklandžiai įgyvendinti korupcijos prevencijos strategijas ir skatinti elgsenos pokyčius (žr. 2.2.5 skyrių).

Nepaisant iššūkių, tam tikros iniciatyvos, tokios kaip „Skaidrumo akademija“, turėjo teigiamą poveikį. Ši programa padėjo ugdyti antikorupcinę kultūrą ir skatino gerosios praktikos sklaidą tiek viešajame, tiek privačiame sektoriuje. Tokios veiklos padidino skaidrumo normų priėmimą ir asmenų sąmoningumą, prisidedant prie elgsenos pokyčių (žr. 2.2.7 skyrių).

Vis dėlto Lietuvos korupcijos suvokimo indekso sumažėjimas 2023 m., rodo, kad kai kurios aplinkybės, pavyzdžiui, formalus reikalavimų vykdymas ir vadovybės lyderystės trūkumas, galėjo mažinti visuomenės pasitikėjimą institucijomis (žr. 3.3 priedą). Šie veiksniai pabrėžia būtinybę stiprinti vadovybės vaidmenį ir bendradarbiavimo mechanizmus, kad būtų užtikrintas ilgalaikis teigiamas poveikis asmenų grupių elgsenai.

Klausimas: *ar Įstatyme nustatytas teisinis reguliavimas galėjo netiesiogiai paveikti asmenų grupes (ar turėjo šalutinį poveikį, kuris nebuvo prognozuotas)? Jeigu taip, tai kokias? Koks (teigiamas ir (ar) neigiamas) buvo poveikis?*

KPĮ įgyvendinimas turėjo netiesioginį poveikį, kuris apėmė ir teigiamus, ir neigiamus aspektus. Teigiamas poveikis pasireiškė per padidėjusį visuomenės sąmoningumą ir tam tikrų privačių subjektų įsitraukimą į skaidrumo iniciatyvas, o neigiamas – dėl riboto vadovybės įsitraukimo, formalaus priemonių taikymo ir papildomų administracinių sąnaudų. Šie veiksniai pabrėžia būtinybę gerinti vadovybės lyderystę ir tolygiau paskirstyti skaidrumo iniciatyvas visoms asmenų grupėms.

KPĮ turėjo tiek teigiamą, tiek neigiamą netiesioginį poveikį įvairioms asmenų grupėms. Vienas reikšmingiausių aspektų buvo vadovybės lyderystės trūkumas. Nepakankamas viešojo sektoriaus vadovų įsitraukimas apsunkino korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimą ir sumažino darbuotojų motyvaciją aktyviai dalyvauti skaidrumo didinimo veiklose. Dėl to kai kuriose organizacijose antikorupcinės kultūros sklaida tapo fragmentiška, o tai ribojo poveikį tiek vidaus, tiek išorės asmenų grupėms (žr. 2.2.3 skyrių).

Teigiamą poveikį turėjo iniciatyvos, tokios kaip „Skaidrumo akademija“, kurios prisidėjo prie visuomenės sąmoningumo didinimo ir privačių įmonių įtraukimo į skaidrumo stiprinimo veiklas. Tačiau šių iniciatyvų poveikis buvo ribotas, nes jos daugiausia apėmė tik tas grupes, kurios savanoriškai įsitraukė į antikorupcinės kultūros stiprinimą. Dėl to privačiame sektoriuje skaidrumo normų sklaida buvo netolygiai išplitusi (žr. 2.2.7 skyrių).

Nepaisant skaidrumo didinimo iniciatyvų, Lietuvos korupcijos suvokimo indeksas 2023 m. sumažėjo vienu balu, kas rodo, kad visuomenės pasitikėjimas viešosiomis institucijomis liko ribotas. Tai galėjo būti sąlygota formaliu reikalavimų vykdymu ir ribotu praktiniu antikorupcinės politikos taikymu, ypač regioniniu lygmeniu (žr. 3.3 priedą).

Be to, korupcijos prevencijos veiklų vykdymas kai kuriose institucijose sukėlė neplanuotų administracinių sąnaudų. Padidėjęs darbo krūvis ir papildomos išlaidos galėjo neigiamai paveikti viešojo sektoriaus darbuotojų ir vadovų požiūrį į naujas priemones bei jų efektyvumą (žr. 2.2.4 skyrių).

2.3.5. Teisinės sistemos aiškumas (3.5 klausimas)

Klausimas: *ar priėmus Įstatymą teisinė sistema ir jos normos tapo aiškesnės bei suprantamesnės korupcijos prevencijos srityje (kas yra korupcija, korupcinio pobūdžio nusikalstama veika ir pan.)?*

Naujoji KPĮ redakcija padarė reikšmingą pažangą, aiškiau apibrėždama pagrindines sąvokas, principus ir atsakomybės ribas korupcijos prevencijos srityje. Tačiau tam tikri praktiniai aspektai, kaip antai bendradarbiavimo ir subsidiarumo principo taikymas, išlieka neišsamiai reglamentuoti, o tai rodo, kad teisinės sistemos aiškumas dar gali būti tobulinamas.

Aiškesnės KPĮ sąvokos. Naujojoje KPĮ redakcijoje buvo tikslinamos ir detalizuojamos esminės korupcijos prevencijos sąvokos, įskaitant „korupcijai atspari aplinka“, „subsidiarumo principas“, „atsparumo korupcijai lygis“. Šie pokyčiai padėjo geriau suprasti teisinio reguliavimo pagrindus (žr. KPĮ 2 straipsnį ir 2.2.4 skyrių).

Antikorupcinės veiklos principų įtvirtinimas. KPĮ papildytas naujais korupcijos prevencijos principais, tokiais kaip skaidrumo, įtraukimo, proporcingumo, kurie suteikia daugiau aiškumo institucijoms dėl veiklos gairių (žr. KPĮ 4 straipsnį ir 3.2 priedą).

Viešojo ir privataus sektoriaus subjektų atsakomybės aiškumas. KPĮ tiksliai apibrėžia subjektų, ypač viešojo sektoriaus institucijų, pareigas ir atsakomybę, susijusią su korupcijos prevencija, taip pat numato savanorišką privataus sektoriaus dalyvavimą (žr. KPĮ 3 ir 5 straipsnius, 2.2.5 skyrių).

Teisinio reguliavimo struktūros pagerinimas. Naujoje redakcijoje detalizuotas korupcijos prevencijos priemonių sąrašas ir jų įgyvendinimo reikalavimai. Tai apima korupcijos rizikos analizę, atsparumo korupcijai lygio nustatymą, antikorupcinio sąmoningumo didinimą (žr. KPĮ 5 straipsnį ir 2.2.5 skyrių).

Antikorupcinio sąmoningumo ugdymas. KPĮ įtvirtino antikorupcinį sąmoningumą kaip atskirą veiklos kryptį, taip skatindamas viešojo sektoriaus darbuotojų, visuomenės ir privataus sektoriaus subjektų supratimą apie korupcijos prevencijos veiklas ir principus (žr. KPĮ 5 straipsnį ir Darbotvarkę).

Teisinės sistemos ribotumai. Nepaisant teigiamų pokyčių, kai kurios sritys lieka nepakankamai aiškios, pavyzdžiui, subsidiarumo principo praktinis taikymas ar vidaus audito funkcijų atribojimas nuo kitų kontrolės mechanizmų (žr. 2.2.2 ir 2.2.4 skyrius).

2.3.6. Ilgalaikio poveikio perspektyvos (3.7 klausimas)

Klausimas: *kokios yra Įstatymo ilgalaikio poveikio korupcijos prevencijos srityje perspektyvos?*

Ilgalaikės KPĮ poveikio perspektyvos atrodo daug žadančios, tačiau jų realizavimas priklauso nuo veiksmingo įgyvendinimo, nuoseklaus priemonių taikymo ir vadovybės įsitraukimo. Tinkamai įgyvendintos KPĮ nuostatos galėtų ne tik sumažinti korupcijos rizikas, bet ir sustiprinti visuomenės pasitikėjimą institucijomis bei korupcijai atsparios aplinkos kūrimą.

Subsidiarumo principo stiprinimas. KPĮ įtvirtintas subsidiarumo principas suteikia daugiau atsakomybės viešojo sektoriaus subjektams už jų korupcijai atsparios aplinkos kūrimą. Šis principas ilgainiui gali prisidėti prie nuoseklesnio ir savarankiškesnio korupcijos prevencijos priemonių taikymo (žr. KPĮ 3 straipsnį ir 2.2.1 skyrių).

Skaidrumo ir atsakomybės didinimas. KPĮ nuostatos dėl viešųjų subjektų veiklos skaidrumo ir privačių interesų deklaravimo viešinimo prisideda prie visuomenės pasitikėjimo didinimo, o ilgainiui – prie skaidresnės viešojo sektoriaus veiklos (žr. KPĮ 10 ir 13 straipsnius, 2.2.5 skyrių).

Antikorupcinio sąmoningumo ugdymo ilgalaikė reikšmė. KPĮ numatytos priemonės, tokios kaip antikorupcinio sąmoningumo ugdymas ir mokymų organizavimas, sudaro prielaidas kurti antikorupcinę kultūrą visuomenėje ir institucijose. Tokios iniciatyvos kaip „Skaidrumo akademija“ ir e. mokymosi platformos didina asmenų informuotumą ir kompetencijas ilgalaikėje perspektyvoje (žr. 2.2.5 skyrių ir Darbotvarkę).

Atsparumo korupcijai lygio nustatymo poveikis. Įgyvendinus atsparumo korupcijai lygio nustatymo metodiką, bus galima objektyviai vertinti institucijų pastangas korupcijos prevencijos srityje ir skatinti nuoseklų priemonių taikymą (žr. KPĮ 12 straipsnį ir 2.2.4 skyrių).

Privataus sektoriaus įtraukimas. Iniciatyvos, tokios kaip „Skaidrumo akademija“, palaipsniui gali skatinti didesnę privataus sektoriaus įsitraukimą į antikorupcinę veiklą, ypač jei šios iniciatyvos bus plėtojamos ir skatinamos ilgalaikiu požiūriu (žr. 2.2.5 skyrių).

Teisinės sistemos stiprinimas. Naujoji KPĮ redakcija, apibrėžianti aiškesnes korupcijos prevencijos priemones ir principus, sudaro pagrindą tvariam teisinės sistemos vystymuisi korupcijos prevencijos srityje, tačiau tam reikia užtikrinti, kad praktinis šių priemonių taikymas būtų vienodai įgyvendinamas visose institucijose (žr. 2.2.4 skyrių).

Kritiniai poveikį ribojantys aspektai. Praktiniai iššūkiai, tokie kaip vadovybės lyderystės trūkumas, nepakankamas bendradarbiavimas tarp institucijų ir išteklių stoka, gali riboti ilgalaikį poveikį. Šios problemos reikalauja papildomų sprendimų (žr. 2.2.2 skyrių).

Apibendrinant konstatuotina, kad yra sudarytos reikšmingos prielaidos korupcijos prevencijos veiklai (tinkamam įstatymo įgyvendinimui), bet tam reikalingi aktyvūs veiksmai ir politinė valia (pvz., įstaigų vadovų lyderystė).

2.4. KPI vertinimas pagal rezultatyvumo (efektyvumo) kriterijų

Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) rezultatyvumui (efektyvumui) įvertinti buvo atlikti interviu su ekspertais ir STT atsakingais pareigūnais, vykdyta viešojo ir privataus sektoriaus subjektų apklausa, atlikta jos pagalba surinktų duomenų analizė. Čia toliau pateikiama apibendrinta surinktos informacijos apie įstatymo veiksmingumą analizė ir atsakymai į pateiktus klausimus.

2.4.1. Sąnaudų vertinimas asmenų grupėms (4.1, 4.2 klausimai)

Klausimas: *ar taikant Įstatyme nustatytą teisinį reguliavimą asmenų grupės patyrė sąnaudų? Jeigu taip, kokios asmenų grupės ir kokių sąnaudų (administracinė našta, finansinės išlaidos, prisitaikymo sąnaudos, netektos pajamos ir pan.) patyrė?*

Korupcijos prevencijos stiprinimo sąnaudos tiek viešajame, tiek privačiame sektoriuje atspindi reikšmingas investicijas ir pastangas. Antikorupcinių mokymų organizavimas, įskaitant e. mokymosi platformos diegimą, sudarė apie 145 000 eurų, o viešojo sektoriaus darbuotojų dalyvavimo mokymuose laiko sąnaudos buvo įvertintos nuo 600 000 iki 1 200 000 eurų. Vidaus audito stiprinimas pareikalavo 25 mln. eurų finansinių ir nuo 1,15 mln. iki 3,84 mln. eurų laiko sąnaudų. Informacinių sistemų kūrimas ir priežiūra kainavo apie 11,1 mln. eurų, o privataus sektoriaus prisitaikymo sąnaudos siekė apie 15,45 mln. eurų. Nepaisant šių investicijų, viešųjų pirkimų skaidrumo stoka lėmė negautas pajamas, kurios galėtų siekti apie 180 mln. eurų dėl neskaidrių procesų.

Antikorupcinių mokymų organizavimo sąnaudos. STT organizavo antikorupcinius mokymus, įskaitant „Skaidrumo akademijos“ renginius ir e. mokymosi platformos diegimą. Kaip nurodyta 2.2.5 skyriuje, e. mokymosi platforma jau pasiekė daugiau nei 50 000 naudotojų, o tai rodo reikšmingas investicijas į švietimą ir technologijas. Išlaidos apima programinės įrangos kūrimą, darbuotojų mokymą ir techninę priežiūrą. Apytiksliai vertinant bendros sąnaudos siekia **145 000 eurų**, įskaitant platformos kūrimą (~100 000 eurų), jos metinį palaikymą (~15 000 eurų) ir mokymų organizavimo išlaidas (~30 000 eurų).

Nacionalinėje darbotvarkėje minimi papildomi mokymo kursai ir renginiai, tačiau konkrečių finansinių duomenų nėra. Reikėtų papildomai gauti išlaidas, susijusias su mokymo renginių organizavimu ir jų aprėptimi.

Dalyvavimo antikorupciniuose mokymuose sąnaudos. Viešojo sektoriaus darbuotojų dalyvavimas antikorupciniuose mokymuose sudarė reikšmingą laiko sąnaudų dalį. Apytiksliai 12 500 darbuotojų aktyviai dalyvavo mokymuose, kurių trukmė svyravo nuo 4 iki 8 valandų. Atsižvelgiant į vidutinę darbo sąnaudų kainą (12 eurų/val.), bendra laiko sąnaudų vertė siekia nuo 600 000 iki 1 200 000 eurų. Šios investicijos rodo didelį viešojo sektoriaus įsipareigojimą stiprinti antikorupcinį sąmoningumą ir darbuotojų kompetencijas.

Vidaus audito stiprinimo sąnaudos. Atsižvelgiant į tai, kad 80% visų viešojo sektoriaus institucijų (kurių yra apie 5000) vykdo vidaus audito patikrinimus, apytikslės išlaidos šiai funkcijai stiprinti galėtų siekti apie 25 mln. eurų. Ši suma apima 5 mln. eurų auditorių apmokymams (500

didesnių institucijų su 3 auditoriais ir 3 500 vidutinių institucijų su 1 auditoriumi) bei 20 mln. eurų audito procedūrų stiprinimui.

Vidaus audito stiprinimo laiko sąnaudos. Audito procedūrų vykdymas, ypač susijęs su korupcijos rizikos valdymo vertinimais, padidino administracinį krūvį daugelyje viešojo sektoriaus institucijų. Apskaičiuota, kad šios užduotys galėjo sukelti laiko sąnaudas, kurių vertė siekia nuo 1,15 mln. eurų (minimali trukmė – 3 dienos) iki 3,84 mln. eurų (maksimali trukmė – 10 dienų). Šios sąnaudos rodo reikšmingą darbo krūvį, ypač institucijose, kur korupcijos rizikos analizė anksčiau nebuvo vykdoma.

Viešojo sektoriaus informacinių sistemų kūrimas ir priežiūra. Informacinių sistemų, skirtų rizikos valdymui ir pranešimų apie korupciją priėmimui, kūrimo ir priežiūros išlaidos viešajame sektoriuje galėjo siekti apie 11,1 mln. eurų. Ši suma apima 8,88 mln. eurų sistemos kūrimo kaštus (60 savivaldybių ir 14 ministerijų), 1,33 mln. eurų metinės priežiūros išlaidas (15% nuo kūrimo kainos) ir 888 tūkst. eurų papildomus kaštus, susijusius su licencijomis, serverių infrastruktūra ir technine pagalba. Šios investicijos atspindi didelę reikšmę, skiriant dėmesį technologiniam sprendimų modernizavimui kovos su korupcija srityje.

Privataus sektoriaus sąnaudos. Privataus sektoriaus prisitaikymo prie naujų Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) reikalavimų išlaidos galėjo siekti apie 15,45 mln. eurų. Tai apima apie 6,8 mln. eurų politikų kūrimo kaštus (3 400 įmonių × 2 000 eurų), 8,5 mln. eurų mokymo išlaidas (vidutiniškai 5 darbuotojai įmonėje × 500 eurų) ir 150 tūkst. eurų už dalyvavimą „Skaidrumo akademijoje“ (50 įmonių × 3 000 eurų). Šios išlaidos atspindi reikšmingas investicijas, skirtas prisitaikyti prie KPI reikalavimų ir stiprinti antikorupcinę kultūrą privačiame sektoriuje.

Ne pilnai sėkmingos korupcijos prevencijos viešųjų pirkimų srityje sąnaudos. Negautos pajamos, susijusios su korupcijos įtaka viešųjų pirkimų rinkoje, galėjo siekti apie 180 mln. eurų. Tai yra dalis pajamų, kurias įmonės galimai prarado dėl neskaidrumo ar nesąžiningos konkurencijos, kai korupcija riboja jų galimybes laimėti konkursus. Šis vertinimas atspindi 36% verslo respondentų pastebėtą korupcijos poveikį ir prarastus 10% potencialių pajamų viešųjų pirkimų rinkoje.

Skaičiavimai: **viešųjų pirkimų rinkos dydis:** 5 mlrd. Eurų; **korupcijos įtaka:** 36% atvejų pirkimų rezultatai galėjo būti iš anksto žinomi; **vidutinė negautų pajamų dalis:** laikoma, kad dėl neskaidrumo prarandama apie 10% potencialių pajamų. Skaičiavimas: $5\,000\,000\,000 \times 0,36 \times 0,1 = 180\,000\,000$ eurų.

Klausimas: *ar yra objektyvių priežasčių, kodėl skirtingoms asmenų grupėms teko skirtingo dydžio sąnaudos?*

Skirtingo dydžio sąnaudos viešajam ir privačiam sektoriui bei skirtingoms organizacijoms kyla dėl objektyvių faktorių, tokių kaip organizacijos dydis, atsakomybės lygis, privalomų reikalavimų apimtis ir technologijų poreikis. Šie skirtumai pabrėžia, kad į korupcijos prevencijos sąnaudų vertinimą būtina žiūrėti diferencijuotai, atsižvelgiant į specifinius kiekvienos grupės poreikius ir įsipareigojimus.

Viešojo ir privataus sektoriaus skirtinga atsakomybė. Viešasis sektorius privalo vykdyti Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) reikalavimus, todėl jų sąnaudos apima privalomų procedūrų, tokių kaip vidaus audito stiprinimas, korupcijos rizikos vertinimas ir informacinių sistemų diegimas, kaštus. Privatus sektorius dalyvauja savanoriškai, todėl jų investicijos, pavyzdžiui, į mokymus ar politikos kūrimą, priklauso nuo organizacijos sprendimų.

Organizacijos dydis ir veiklos sudėtingumas. Didesnės viešojo sektoriaus institucijos (pvz., ministerijos, savivaldybės) turėjo reikšmingesnes finansines ir laiko sąnaudas dėl platesnio funkcijų spektro ir didesnio darbuotojų skaičiaus. Mažesnės įstaigos, tokios kaip mokyklos ar kultūros centrai, patyrė mažesnes sąnaudas dėl ribotos atsakomybės apimties.

Skirtingas skaidrumo ir technologijų poreikis. Viešojo sektoriaus investicijos į informacines sistemas buvo būtinos, siekiant užtikrinti rizikos valdymo procesų veiksmingumą, o privačiame sektoriuje tokios išlaidos buvo ribotos ir labiau susijusios su dalyvavimu „Skaidrumo akademijoje“ ar gerosios praktikos sklaida.

2.4.2. Sąnaudų vertinimas valstybės ir savivaldybių biudžetams (4.3 klausimas)

Klausimas: *ar taikant Įstatyme nustatytą teisinį reguliavimą valstybės ir (ar) savivaldybių biudžetai, valstybės ir (ar) savivaldybių institucijos ir įstaigos patyrė sąnaudų? Jeigu taip, kokių (papildomos biudžeto išlaidos naujoms darbo vietoms steigti, mokymams, informacinėms sistemoms kurti ir (ar) palaikyti, ir (ar) prižiūrėti, išlaidos išmokoms ir (ar) paramai, netektos biudžeto pajamos ir pan.)?*

KPI įgyvendinimas lėmė reikšmingas valstybės ir savivaldybių biudžetų sąnaudas, susijusias su mokymų organizavimu, vidaus audito stiprinimu ir informacinių sistemų diegimu bei priežiūra.

Taikant Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) reikalavimus, valstybės ir savivaldybių biudžetai patyrė reikšmingų sąnaudų, susijusių su mokymų organizavimu ir darbuotojų dalyvavimu šiose veiklose. Antikorupcinių mokymų organizavimas, įskaitant e. mokymosi platformos kūrimą ir palaikymą, sudarė apie 145 000 eurų. Be to, viešojo sektoriaus darbuotojų dalyvavimas mokymuose generavo laiko sąnaudas, kurios įvertintos nuo 600 000 iki 1 200 000 eurų, priklausomai nuo mokymų trukmės (žr. 2.2.5 skyrių). Šios išlaidos, detalizuotos 2.4.1. skyriuje.

Vidaus audito stiprinimas buvo dar viena reikšminga sąnaudų kategorija. Finansinės išlaidos šiai funkcijai siekė apie 25 mln. eurų, iš kurių 5 mln. skirta auditorių apmokymams, o 20 mln. – audito procedūrų vykdymo stiprinimui (žr. 2.2.6 skyrių). Taip pat apskaičiuota, kad audito procedūrų vykdymas sukėlė papildomas laiko sąnaudas, kurios vertinamos nuo 1,15 mln. iki 3,84 mln. eurų. Šios išlaidos, detalizuotos 2.4.1. skyriuje.

Informacinių sistemų kūrimas ir priežiūra taip pat pareikalavo reikšmingų investicijų. Sistemos, skirtos rizikos valdymui ir pranešimų apie korupciją priėmimui, kūrimo ir priežiūros kaštai sudarė apie 11,1 mln. eurų. Ši suma apima 8,88 mln. eurų sistemos kūrimo kaštus, 1,33 mln. eurų metinį palaikymą ir 888 tūkst. eurų papildomus kaštus, susijusius su licencijomis ir serverių infrastruktūra (žr. 2.2.4 skyrių). Šios investicijos modernizavo technologinį valstybės sektoriaus

pajėgumą, tačiau reikalavo reikšmingų finansinių išteklių. Šios išlaidos, detalizuotos 2.4.1. skyriuje.

Nepaisant šių investicijų, viešųjų pirkimų skaidrumo trūkumas lėmė reikšmingas netektas pajamas valstybės biudžetui. Apytiksliai apskaičiuota, kad dėl neskaidrių procesų viešųjų pirkimų rinkoje negautos pajamos galėjo siekti apie 180 mln. eurų. Tai atspindi situaciją, kai 36% atvejų pirkimų rezultatai galėjo būti iš anksto žinomi, o dėl neskaidrumo buvo prarasta apie 10% potencialių pajamų (žr. 3.3 priedą). Šios sąnaudos pabrėžia būtinybę užtikrinti griežtesnę kontrolę ir efektyvesnį prevencinių priemonių taikymą. Šios išlaidos, detalizuotos 2.4.1. skyriuje.

2.4.3. Numatytų ir realių sąnaudų palyginimas (4.5 klausimas)

Klausimas: *ar Įstatyme nustatyto teisinio reguliavimo sąnaudos buvo preliminariai įvertintos prieš priimant Įstatymą? Jeigu taip, ar realiai patirtos sąnaudos atitiko preliminarinius vertinimus?*

Kaip nurodyta 2.2.4. ir 2.2.5. skyriuose, IT sistemų modernizavimas ir mokymų poreikis buvo identifikuoti kaip svarbūs įgyvendinant KPĮ nuostatas. Į nacionalinę darbotvarkę įtrauktos išlaidos mokymams ir technologijoms. Tai rodo, kad bent dalis sąnaudų buvo prognozuotos kaip būtinos, tačiau nebuvo konkrečiai prognozuojamos. Todėl negalima įvertinti, ar realiai patirtos sąnaudos atitiko preliminarinius vertinimus.

2.4.4. Papildomi veiksniai, turėję įtakos sąnaudoms (4.4 klausimas)

Klausimas: *ar yra papildomų, nenumatytų aplinkybių, veiksnių, be Įstatyme nustatyto teisinio reguliavimo, turėjusių įtakos patirtų sąnaudų dydžio sumažėjimui arba padidėjimui? Jeigu taip, kokie jie ir kokią įtaką turėjo?*

Papildomos aplinkybės, tokios kaip IT infrastruktūros sudėtingumas, mokymų apimtys išplėtimas, neskaidrūs viešieji pirkimai ir ilgesnė procedūrų įgyvendinimo trukmė, reikšmingai paveikė sąnaudų dydį. Šios aplinkybės rodo, kad pradiniai sąnaudų vertinimai turėjo būti detalesni ir apimti daugiau kintamųjų. Ateityje svarbu atsižvelgti į šiuos veiksnius planuojant panašaus masto reformas.

IT infrastruktūros kūrimo sudėtingumas. Informacinių sistemų kūrimo ir priežiūros kaštai išaugo dėl sudėtingų technologinių reikalavimų. Kai kurios išlaidos, susijusios su serverių infrastruktūra ir licencijomis, nebuvo pilnai įvertintos iš anksto, o tai padidino bendrą sąnaudų dydį (žr. 2.2.4 skyrių).

Mokymų aprėpties išplėtimas. Nacionalinėje darbotvarkėje minimi papildomi mokymai ir renginiai, kurių sąnaudos iš dalies viršijo pradinis vertinimus. Pavyzdžiui, antikorupcinių mokymų organizavimas ir dalyvavimas juose sukūrė ne tik finansinius kaštus, bet ir reikšmingas laiko sąnaudas.

Viešųjų pirkimų procesų skaidrumo trūkumas. Viešųjų pirkimų srityje negautos pajamos, siekiančios apie 180 mln. eurų, susijusios su 36% atvejų, kai rezultatai galėjo būti iš anksto

žinomi. Tai parodo, kad neskaidrūs procesai apsunkino galimybę maksimaliai išnaudoti viešųjų pirkimų potencialą.

Korupcijos prevencijos veiklų įgyvendinimo trukmė. Audito procedūrų ir korupcijos rizikos valdymo vertinimų įgyvendinimas užėmė daugiau laiko nei tikėtasi, kas lėmė papildomą administracinį krūvį ir sąnaudas (žr. 2.2.6 skyrių).

2.4.5. Gauta nauda asmenų grupėms (4.6 klausimas)

Klausimas: *ar taikant Įstatyme nustatytą teisinį reguliavimą asmenų grupės gavo naudos, kurią galima apskaičiuoti (gautos pajamos, sumažėjusios išlaidos ir pan.)? Jeigu taip, kokios?*

Įstatymo taikymas prisidėjo prie įvairių asmenų grupių naudos, įskaitant viešojo sektoriaus efektyvumo didėjimą, viešųjų pirkimų skaidrinimą, užsienio investicijų augimą ir visuomenės pasitikėjimo stiprinimą. Šie rezultatai pabrėžia ilgalaikį kovos su korupcija priemonių poveikį ir jų svarbą įvairioms grupėms.

Padidėjęs viešojo sektoriaus efektyvumas. Viešųjų paslaugų efektyvumo padidėjimas buvo įvertintas maždaug 15 mln. eurų kasmet. Tai apima sumažėjusias išlaidas dėl efektyvesnio išteklių valdymo ir administracinių procesų supaprastinimo, kas pastebėta po kovos su korupcija priemonių taikymo (žr. EBPO vertinimus apie 5% efektyvumo augimą viešojo sektoriaus veiklose).

Viešųjų pirkimų nuostolių mažėjimas. Atsižvelgiant į galimą 1% susigrąžinimo normą dėl viešųjų pirkimų skaidrinimo, Lietuva kasmet galėtų susigrąžinti apie 20 mln. eurų. Tai rodo galimą tiesioginę naudą, atsiradusią dėl korupcijos prevencijos viešųjų pirkimų srityje (žr. Europos Audito Rūmų 2023 m. ataskaitą).

Padidėjusios užsienio investicijos (TUI). Gerėjant skaidrumui, TUI Lietuvoje galėtų augti konservatyviu 5% tempu, kas kasmet reikštų apie 500 mln. eurų papildomų investicijų. Tai siejama su didėjančiu pasitikėjimu Lietuvos skaidrumo sistema ir teigiama užsienio investuotojų reakcija.

Antikorupcinės kultūros stiprinimas ir pasitikėjimo didėjimas. Nepaisant to, kad šie aspektai nėra tiesiogiai išreikšti finansinėmis vertėmis, visuomenės pasitikėjimas viešojo sektoriaus institucijomis ir jų teikiamomis paslaugomis padidėjo. „Skaidrumo akademijos“ iniciatyvos ir antikorupciniai mokymai prisidėjo prie gerosios praktikos sklaidos ir efektyvesnių procesų kūrimo.

2.4.6. Nauda valstybės ir savivaldybių biudžetams (4.7 klausimas)

Klausimas: *ar taikant Įstatyme nustatytą teisinį reguliavimą buvo taupomos valstybės ir (ar) savivaldybių biudžetų lėšos, gauta daugiau pajamų, surinkta daugiau įmokų į biudžetus? Jeigu taip, kiek?*

Taikant Įstatyme nustatytą teisinį reguliavimą, buvo sutaupytos reikšmingos valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšos bei sugeneruotos papildomos pajamos. Tiesioginė nauda

biudžetams siekia apie 35 mln. eurų kasmet, o ilgalaikėje perspektyvoje investicijų grąža prisideda prie dar didesnio ekonominio stabilumo. Detalesnius duomenis ir metodologiją galima rasti 3.7 skyriuje.

Tiesioginis lėšų susigrąžinimas. Viešųjų pirkimų skaidrinimo iniciatyvos leido susigrąžinti apie 20 mln. eurų per metus, kas atitinka konservatyvų 1% Lietuvos viešųjų pirkimų biudžeto (2 mlrd. eurų). Šios priemonės tapo pagrindiniu pajamų didinimo šaltiniu, ypač viešojo sektoriaus biudžetui.

Efektyvesnis viešasis sektorius. Viešojo sektoriaus administracinių procesų optimizavimas ir efektyvesnis išteklių valdymas leido kasmet sutaupyti apie 15 mln. eurų. Ši nauda susijusi su 5% efektyvumo augimu, pastebėtu viešojo sektoriaus veikloje, kaip nurodo EBPO ir Lietuvos nacionalinės ataskaitos.

Papildomos tiesioginės užsienio investicijos (TUI). Skaidrumo didinimas pagerino Lietuvos įvaizdį ir investicinę aplinką. Tai kasmet pritraukia papildomai iki 500 mln. eurų TUI, skatinant ekonominį augimą ir biudžeto pajamų augimą per mokesčių surinkimą.

Netiesioginė nauda visuomenei. Didesnis pasitikėjimas viešuoju sektoriumi ir skaidresnis valdymas prisidėjo prie geresnio paslaugų teikimo ir socialinės naudos. Nors ši nauda nėra tiesiogiai išreikšta finansiniais rodikliais, ji prisidėjo prie geresnio valstybinio valdymo ir visuomenės pasitikėjimo didėjimo.

2.4.7. Numatytos ir realios naudos palyginimas (4.9 klausimas)

Klausimas: *ar Įstatyme nustatyto teisinio reguliavimo galima nauda buvo preliminariai įvertinta prieš priimant Įstatymą? Jeigu taip, ar gauta nauda yra tokia, kokios buvo tikimasi?*

Jau aptartame 2.2.7. skyriuje minimos iniciatyvos, įtrauktos į Nacionalinę kovos su korupcija darbotvarkę, kurios nurodo ilgalaikius tikslus, pvz., viešųjų pirkimų skaidrinimą, administracinės naštos mažinimą ir užsienio investicijų pritraukimą. Ataskaitos 3.3 priede nurodoma, kad viešųjų pirkimų srityje buvo tikimasi finansinių sutaupymų, pagrįstų tarptautiniais pavyzdžiais ir Europos Audito Rūmų rekomendacijomis. Tai leidžia daryti prielaidą, kad nauda galėjo būti preliminariai numatytos, tačiau nebuvo išreikštos konkrečiais skaičiais. Todėl negalima įvertinti, ar realiai gautos naudos atitiko preliminarinius vertinimus.

2.4.8. Papildomi veiksniai, turėję įtakos naudai (4.8 klausimas)

Klausimas: *ar yra papildomų, nenumatytų aplinkybių, veiksnių, be Įstatyme nustatyto teisinio reguliavimo, turėjusių įtakos gautos naudos dydžio sumažėjimui arba padidėjimui? Jeigu taip, kokie jie ir kokią įtaką turėjo?*

Papildomi veiksniai, tokie kaip aktyvus tarptautinių rekomendacijų įgyvendinimas viešųjų pirkimų srityje, technologinių sprendimų diegimas ir globalios ekonominės tendencijos, turėjo reikšmingą

įtaką gautos naudos dydžio padidėjimui. Šie veiksniai rodo, kad KPĮ poveikis buvo sustiprintas ne tik įstatymo reikalavimais, bet ir papildomomis priemonėmis bei palankia išorine aplinka.

Viešųjų pirkimų srityje papildomas veiksnys buvo aktyvus Europos Audito Rūmų ir EBPO rekomendacijų įgyvendinimas. Šios priemonės padėjo susigrąžinti apie 20 mln. eurų kasmet, kas viršijo pirminius lūkesčius.

IT infrastruktūros diegimas ir techninės pagalbos plėtra leido optimizuoti administracinius procesus ir padidinti valdymo efektyvumą. Toks efektyvumo augimas buvo vertinamas apie 5% kasmet viešajame sektoriuje, sutaupant maždaug 15 mln. Eurų.

Skaidrumo gerinimas Lietuvoje sutapo su teigiamomis ekonominėmis tendencijomis pasaulyje, kurios papildomai skatino investicijas ir gerino verslo aplinką. Tai prisidėjo prie didesnio TUI augimo, kuris buvo prognozuotas konservatyviu 5% tempu, tačiau realiai galėjo būti dar reikšmingesnis.

2.4.9. Identifikuoti teisinio reguliavimo trūkumai (4.10 klausimas)

Klausimas: *ar galiojant Įstatymui buvo identifikuoti teisinio reguliavimo trūkumai? Jeigu taip, kokią įtaką tai turėjo Įstatymo efektyvumui?*

Čia toliau įvardijami trūkumai turėjo reikšmingą poveikį Įstatymo efektyvumui. Pirmiausia, vidaus audito funkcijų ir subsidiarumo principo neaiškumai apsunkino sklandų korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimą, ypač savivaldybių lygmeniu. Atsparumo korupcijai metodikos trūkumas apribojo veiksmingą stebėseną ir pažangos vertinimą. Reguliavimo detalumo stoka padidino nevienodą KPĮ taikymą ir apsunkino skaidrumo stiprinimą tam tikrose srityse.

Šie trūkumai pabrėžia būtinybę peržiūrėti ir patikslinti KPĮ nuostatas, siekiant pašalinti reguliavimo spragas ir užtikrinti efektyvesnę korupcijos prevencijos mechanizmų veikimą.

Vidaus audito funkcijų neaiškumas. Naujojo teisinio reguliavimo kontekste kilo klausimų dėl vidaus audito funkcijų ir jų vaidmens korupcijos prevencijoje. Trūkumai buvo susiję su auditorių atsakomybės ribomis, jų vieta bendroje institucinėje struktūroje ir atskaitomybe. Tai sukėlė neaiškumų dėl jų atsakomybės subjekto vadovui ir nepakankamai efektyvaus metodinio vadovavimo iš STT ir Finansų ministerijos.

Subsidiarumo principo neaiškumai. Savivaldybių lygmenyje subsidiarumo principas nebuvo aiškiai apibrėžtas. Buvo neaišku, kiek atsakomybės už korupcijos prevenciją turėtų tekti merams ir administracijos direktoriams, o kiek ji turėtų būti deleguota pavaldžioms įstaigoms. Tai apsunkino veiksmingą vadovavimą ir priemonių įgyvendinimą pagal KPĮ nuostatas.

Atsparumo korupcijai metodikos trūkumas. Nėra patvirtintos atsparumo korupcijai lygio metodikos, todėl sudėtinga vykdyti tinkamą stebėseną ir vertinti subjektų pažangą diegiant korupcijos prevencijos priemones. Ši spraga apsunkino vieningą KPĮ įgyvendinimo vertinimą.

Reguliavimo detalumo stoka. Trūko įgyvendinamųjų teisės aktų detalumo, ypač galiojančių norminių teisės aktų antikorporcinio vertinimo atveju. Tai riboja galimybes užtikrinti vienodą ir efektyvų įstatymo taikymą visose institucijose.

2.4.10. Korupcijos rizikos vertinimo procesų poveikis (4.11 klausimas)

Klausimas: *ar specifinių procesų, kurie apima tik korupcijos rizikos vertinimą, įstatyme išskyrimas (audito metu atliekamas korupcijos rizikos valdymo vertinimas, teisinio reguliavimo antikorupcinis vertinimas) pasiteisino ir prisidėjo prie geresnių rezultatų pasiekimo ir procesų efektyvinimo (įskaitant ir resursų panaudojimo efektyvumą)?*

Korupcijos rizikos valdymo vertinimas ir antikorupcinis teisinio reguliavimo vertinimas pasiteisino iš dalies. Šie procesai prisidėjo prie rezultatų gerinimo ir tam tikro efektyvumo didinimo, tačiau jų poveikis galėtų būti stipresnis, jei būtų aiškesni metodologiniai standartai ir geriau paskirstyti resursai.

Korupcijos rizikos valdymo vertinimas audito metu. Šis procesas padėjo identifikuoti korupcijos rizikas ir parengti konkrečias prevencines priemones. Tai prisidėjo prie efektyvesnio valdymo viešajame sektoriuje, tačiau kyla sunkumų dėl audito funkcijų ribų apibrėžimo ir atsakomybės paskirstymo, kas riboja optimalaus poveikio pasiekimą.

Teisinio reguliavimo antikorupcinis vertinimas. Antikorupcinio poveikio vertinimai buvo naudingi nustatant teisės aktų poveikį korupcijos prevencijos srityje. Tačiau nepakankamas metodologinis pagrindimas ir specifinių vertinimo standartų trūkumas apsunkino šio proceso efektyvumą. Kai kuriose srityse šis procesas nebuvo sistemingai vykdomas.

Rezultatai ir iššūkiai dėl resursų naudojimo. Nepaisant tam tikrų teigiamų rezultatų, sunku įvertinti tikslų resursų panaudojimo efektyvumą korupcijos prevencijai, nes auditas ir teisinio reguliavimo vertinimas dažnai apima ir kitus tikslus, nesusijusius su korupcijos prevencija. Šis sudėtingumas riboja galimybes tiksliai nustatyti, kiek šie procesai pagerino resursų efektyvumą.

3 Priedai

Prieduose:

3.1. Tyrimo metodologija

3.2. Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo 2022 m. sausio 1 d. pakeitimų vertinimas

3.3. Su korupcijos prevencija susiję statistiniai duomenys

3.4. Apklauso modelio sudarymas (konstrukto pagrindimas): su korupcija ir jos prevencija susijusios mokslinės literatūros ir ekspertinių interviu analizė

3.5. Klausimyno anketa ir jos aprašymas; konstrukto validavimas

3.6. Anketinės apklauso duomenų analizė

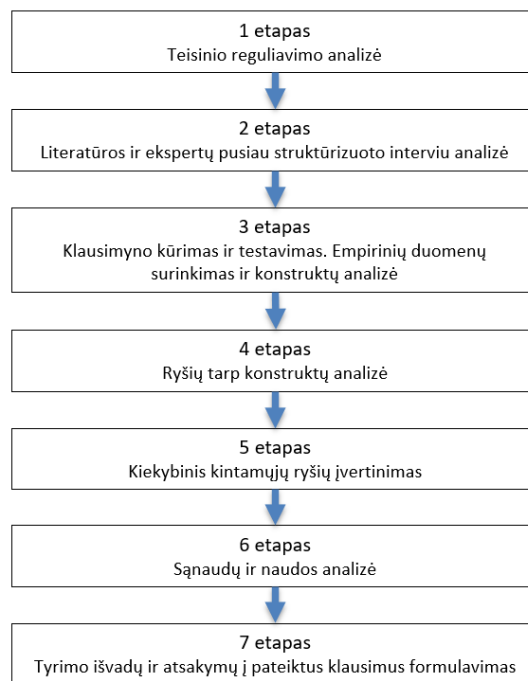
3.7. Sąnaudų – naudos analizė

3.1. PRIEDAS. Tyrimo metodologija

Korupcijos prevencija yra vienas svarbiausių šiuolaikinės viešosios politikos prioritetų, siekiant užtikrinti skaidrumą, teisingumą ir efektyvų valstybės bei organizacijų valdymą. Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) nauja redakcija, įsigaliojusi 2022 m. sausio 1 d., siekia spręsti daugelį šių iššūkių, įtvirtindama modernizuotas antikorpucines priemones ir metodus. Tačiau naujos teisinės normos poveikio veiksmingumui ir jų sąveikos su praktiniais korupcijos prevencijos aspektais vertinimas reikalauja sistemingo ir mokslu grįsto požiūrio.

Šis tyrimas skirtas išsamiai analizuoti KPI veikimą, poveikį ir efektyvumą, remiantis teorinėmis įžvalgomis, ekspertų nuomone ir empiriniais duomenimis. Tyrimas ne tik siekia nustatyti pagrindinius korupcijos prevencijos politikos konstruktyvius elementus, bet ir jų tarpusavio ryšius, leidžiančius įvertinti reguliavimo efektyvumą. Toks požiūris padės atsakyti į esminius klausimus: kokią įtaką turėjo KPI nauja redakcija viešajam ir privačiam sektoriui, kokios priemonės yra efektyviausios ir kokios rekomendacijos gali būti pateiktos tolesniam teisės aktų tobulinimui.

Žemiau pateikiama tyrimo metodologija, aprašanti septynis tyrimo etapus, kurie sistemingai įgyvendina iškeltus tyrimo tikslus ir uždavinius.

8 paveikslas. Tyrimo metodologijos etapai (uždaviniai)

Teisinio reguliavimo analizės etapas yra skirtas detaliai išnagrinėti Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) pagrindinius aspektus, tikslus ir pokyčius, kurie buvo įgyvendinti priėmus šio įstatymo pakeitimus. Pirmiausia, šiame etape dėmesys skiriamas identifikuoti esmines KPI nuostatas, kurios apibrėžia korupcijos prevencijos principus, tikslus ir priemonių sistemą. Analizės metu tiriama, kaip KPI struktūruoja korupcijos prevencijos procesus, kokie mechanizmai

įdiegti siekiant užtikrinti atsparumą korupcijai, ir kokios institucijos atsakingos už šių mechanizmų įgyvendinimą.

Atliekant analizę, svarbu nustatyti, kokie tikslai buvo keliami keičiant KPĮ teisinį reguliavimą. Siekiama suprasti, ar įgyvendinti pokyčiai buvo orientuoti į esamų korupcijos prevencijos priemonių tobulinimą, ar į naujų, efektyvesnių mechanizmų įdiegimą. Ypatingas dėmesys skiriamas subsidarumo principo įgyvendinimui, kuriuo siekiama, kad už korupcijos prevenciją atsakingos pačios institucijos, o jų veikla būtų reguliuojama bei prižiūrima atsakingų valstybės institucijų. Taip pat analizuojama, kaip pakeitimai stiprina antikorpucinio sąmoningumo ugdymą, viešojo sektoriaus organizacijų skaidrumą ir atskaitomybę bei privataus sektoriaus įsitraukimą į korupcijos prevencijos procesus.

Šio etapo metu taip pat išsamiai nagrinėjami KPĮ straipsniai, apibrėžiantys specifines korupcijos prevencijos priemones, tokias kaip korupcijos rizikos analizė, atsparumo korupcijai vertinimas, vidaus audito reikalavimai ir pranešėjų apsaugos mechanizmai. Vertinama, ar šios priemonės yra pakankamos, kad užtikrintų efektyvią korupcijos prevenciją, ir kaip jos susijusios su tarptautiniais kovos su korupcija standartais.

Be to, šiame etape tiriama, kaip KPĮ nauja redakcija keičia teisinio reguliavimo taikymo apimtį, įtraukiant naujas viešojo ir privataus sektoriaus subjektų grupes bei nustatant jų atsakomybes ir pareigas. Analizuojama, kaip šie pokyčiai įtakoja korupcijos prevencijos sistemos sistemingumą ir kokias konkrečias spragas jie siekia užpildyti. Galiausiai, šio etapo rezultatai padeda nustatyti, ar teisinio reguliavimo pakeitimai prisideda prie ilgalaikių korupcijos prevencijos tikslų, tokių kaip nacionalinio saugumo stiprinimas, socialinės gerovės kūrimas ir demokratinių procesų užtikrinimas.

Antras literatūros ir ekspertų interviu analizės etapas yra svarbus norint nustatyti korupcijos prevencijos politikos pagrindinius konstruktyvius elementus ir jų teorines bei praktines sąsajas. Šiame etape pirmiausia atliekama išsami mokslinės literatūros analizė, siekiant identifikuoti esamus teorinius požiūrius į korupcijos prevenciją, jos mechanizmus ir galimus politikos efektyvumo vertinimo kriterijus. Literatūros analizė orientuota į tarptautinius ir nacionalinius mokslinius šaltinius, kuriuose aptariami korupcijos prevencijos konstrukcijų apibrėžimai, jų taikymo būdai ir rezultatyvumo rodikliai. Ypatingas dėmesys skiriamas publikacijoms, nagrinėjančioms korupcijos rizikos valdymą, skaidrumo ir atskaitomybės stiprinimą, lyderystės vaidmenį bei antikorpucinės kultūros formavimą viešajame ir privačiame sektoriuose.

Be mokslinės literatūros analizės, šiame etape taip pat vykdomi pusiau struktūruoti interviu su ekspertais, kurie tiesiogiai dalyvauja korupcijos prevencijos veiklose. Ekspertų nuomonė renkama iš dviejų pagrindinių grupių: nevyriausybinių organizacijų atstovų ir viešojo sektoriaus korupcijos prevencijos pareigūnų. NVO atstovai pateikia svarbias įžvalgas apie korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimo praktines problemas ir visuomenės požiūrį į šias priemones. Tuo tarpu viešojo sektoriaus atstovai dalijasi savo patirtimi, susijusia su konkrečių antikorpucinių priemonių taikymu institucijose, jų veiksmingumu ir galimybėmis tobulinti esamą teisinį reguliavimą bei praktikas.

Surinkti duomenys iš literatūros ir ekspertų interviu leidžia išgryninti galimus korupcijos prevencijos konstruktus, tokius kaip antikorpucinis sąmoningumas (organizacijos kultūrinė

aplinka), skaidrumas, lyderystė, korupcijos rizikos valdymas ir organizacinė kultūra. Šių konstruktyvų apibrėžimas ir jų elementų identifikavimas yra esminiai siekiant parengti tyrimui skirtą klausimyną. Be to, šis etapas suteikia teorinį pagrindą tolesniems tyrimo veiksams, įskaitant konstruktyvų ryšių analizę ir kiekybinį vertinimą. Tokiu būdu literatūros ir ekspertų analizės etapas ne tik apibendrina esamas žinias, bet ir generuoja naujas įžvalgas, kurios prisideda prie kompleksinio korupcijos prevencijos sistemos vertinimo.

Trečias tyrimo etapas apima klausimyno kūrimo ir konstruktyvų testavimo pagal surinktus duomenis darbus. Tai yra kertinis tyrimo metodologijos komponentas, siekiant užtikrinti tinkamą empirinės analizės pagrindą. Šis etapas prasideda nuo klausimyno sudarymo, pasitelkiant mokslinę literatūrą, ekspertų įžvalgas bei KPĮ straipsnių formuluotes. Literatūrinė analizė padeda identifikuoti pagrindinius korupcijos prevencijos konstruktyvus ir jų matavimo dimensijas, o ekspertų pateiktos įžvalgos užtikrina klausimyno aktualumą ir praktinį pritaikomumą. KPĮ straipsnių analizė suteikia teisinį pagrindą ir užtikrina, kad klausimai atitiktų teisinio reguliavimo kontekstą bei tikslus. Klausimynas yra sudaromas taip, kad apimtų skaidrumo, atsparumo korupcijai, antikorporacinės kultūros, lyderystės ir rizikos valdymo aspektus, naudojant uždarus klausimus.

Kai klausimynas parengtas, atliekama bandomoji apklausa, kurios tikslas – įvertinti klausimų aiškumą, tinkamumą ir jų gebėjimą išmatuoti nagrinėjamus konstruktyvus. Respondentai, dalyvaujantys šiame etape, yra atsakingai parinkti, siekiant užtikrinti, kad jie atstovautų tikslią tyrimo populiaciją. Gauti rezultatai analizuojami siekiant nustatyti galimus klausimyno trūkumus, tokiais kaip neaiškios formuluotės, nereikšmingi arba nekoreliuojantys klausimai. Atsižvelgiant į šią analizę, klausimynas koreguojamas, siekiant pagerinti jo kokybę ir užtikrinti, kad jis tinkamai atspindėtų tiriamus konstruktyvus.

Vėliau pereinama prie pagrindinės apklausos, kurios metu surenkami empiriniai duomenys. Apklausos vykdymas automatizuojamas, naudojant elektronines platformas, kurios leidžia efektyviai rinkti respondentų atsakymus, užtikrinant duomenų kokybę ir anonimiškumą. Surinkti duomenys apdorojami statistiniais metodais, siekiant identifikuoti latentinius veiksnius ir patvirtinti konstruktyvų struktūrą. Faktorinė analizė, įskaitant KMO indeksą ir Bartlett'o sferiškumo kriterijų, leidžia įvertinti duomenų tinkamumą daugiamatėms analizėms. Konstruktyvų patikimumas tikrinamas naudojant Cronbach alfa, siekiant užtikrinti, kad klausimynas nuosekliai matuoja tiriamus aspektus.

Ketvirtas ryšių tarp konstruktyvų (ir jų veiksnių) analizės etapas yra tyrimo metodologijos komponentas, leidžiantis ne tik suprasti, bet ir empiriškai pagrįsti korupcijos prevencijos konstruktyvų sąveikas. Šiame etape naudojami modernūs priežastingumo analizės metodai, tokie kaip kryptinių aciklinių diagramų (*angl. Directed Acyclic Graphs (DAG)*) kūrimas ir DirectLiNGAM algoritmas. Šie metodai leidžia neapsiriboti koreliacijomis tarp konstruktyvų, bet identifikuoti galimas priežastines sąsajas bei nustatyti veiksnius, kurie daro tiesioginę įtaką konstrukcijoms. DAG metodika leidžia vizualizuoti ryšius tarp konstruktyvų, tuo pačiu atskiriant tiesioginius, netiesioginius ir moderuojančius efektus, o DirectLiNGAM suteikia galimybę išsiaiškinti priežastingumo kryptį, remiantis empiriniais duomenimis.

Pradžioje atliekama duomenų analizė, siekiant identifikuoti pagrindinius ryšius tarp konstruktyvų ir jų veiksnių. Sukuriama pradinė DAG struktūra, kuri remiasi teoriniais modeliais ir ankstesniais

tyrimų rezultatais. Ši struktūra vėliau tikrinama ir tobulinama, pasitelkiant statistinius metodus ir empirinius duomenis. DirectLiNGAM algoritmas padeda tiksliau apibrėžti priežastinius ryšius, eliminuojant galimus trikdančius kintamuosius ir patikrinant, nustatomi mediatoriai.

Identifikavus priežastinius ryšius, atliekama moderatorių analizė, kurios tikslas yra nustatyti, kaip įvairūs kontekstiniai veiksniai, tokie kaip organizacijos dydis, sektorius ar kultūriniai aspektai, gali paveikti identifikuotų ryšių stiprumą ir kryptį. Ši analizė leidžia geriau suprasti, kokiomis sąlygomis tam tikri konstruktai yra veiksmingi arba ne, taip pat suteikia galimybę detaliau modeliuoti KPI poveikio mechanizmus.

Galutinėje šio etapo dalyje sukuriamas išsamus tyrimo modelis, kuris integruoja nustatytus priežastinius ryšius ir moderatorių efektus. Šis modelis tampa pagrindu tolesniems regresijų lygčių skaičiavimams, leidžiantiems kiekybiškai įvertinti konstrukto sąveikas. Tyrimo modelis yra ne tik empirinis tyrimo rezultatas, bet ir teorinė priemonė, suteikianti įžvalgas apie korupcijos prevencijos politikos veikimo principus bei potencialius tobulinimo sprendimus. Tokiu būdu šis etapas ne tik stiprina tyrimo pagrįstumą, bet ir suteikia aiškų kelrodį tolesniems analitiniams ir praktiniams veiksams.

Penktame kiekybinio kintamųjų ryšių įvertinio etape analizuojami sudėtingi korupcijos prevencijos konstrukto tarpusavio ryšiai ir nustatomi jų stiprumai bei kryptys. Šio etapo pagrindas yra anksčiau sudarytas tyrimo modelis, apimantis priežastinius ryšius tarp konstrukto, kurie buvo nustatyti remiantis priežastingumo analizės rezultatais. Pirmiausia specifikuojamos regresijos lygtys, atsižvelgiant į identifikuotus ryšius ir įtraukiant galimus moderuojančius veiksniai. Lygtims formulavimui naudojama, tiek kvantilinės regresijos metodika, siekiant išsamiai įvertinti kintamųjų tarpusavio sąveikas.

Atliekama kvantilinė regresija, kuri leidžia analizuoti kintamųjų ryšius skirtingose jų pasiskirstymo dalyse, o tai yra ypač svarbu, kai ryšių poveikis nėra vienodas visoje imtyje. Ši metodika leidžia įvertinti, ar tam tikri ryšiai yra stipresni ar silpnesni, priklausomai nuo respondentų grupės ar kitų kontekstinių veiksnių. Tai suteikia galimybę detaliai analizuoti kintamųjų sąveikas ir jų priklausomybę nuo specifinių sąlygų, kas gali būti labai reikšminga korupcijos prevencijos politikos vertinimui.

Atlikus pagrindines analizes, vertinamas rezultatų patikimumas ir validumas. Modelio validavimui taikomi įvairūs testai, tokie kaip χ^2 statistika, CFI ir RMSEA indeksai, kurie padeda įvertinti, ar modelis tinkamai pritaikytas prie surinktų duomenų. Be to, tiriami kiekvieno konstrukto patikimumo rodikliai, naudojant Cronbach alfa ir suderintų ryšių koeficientus. Kvantilinės regresijos modelių validumas taip pat tikrinamas, vertinant, ar numatytos lygties likučių pasiskirstymas atitinka pagrindines prielaidas.

Šis etapas ne tik pateikia kiekybinius rodiklius, apibūdinančius konstrukto tarpusavio sąveikas, bet ir leidžia tiksliai įvertinti KPI poveikį įvairiuose kontekstuose. Rezultatai išryškina, kurios korupcijos prevencijos priemonės yra veiksmingiausios, kurios turi silpnesnį poveikį ir kokiomis sąlygomis jos veikia geriausiai. Tai suteikia pagrindą formuoti empirija pagrįstas rekomendacijas korupcijos prevencijos politikos tobulinimui.

Šeštasis sąnaudų ir naudos analizės etapas yra skirtas įvertinti Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) įgyvendinimo ekonominį poveikį viešajam ir privačiajam sektoriams. Šis analizės

metodas leidžia nustatyti, ar investicijos į korupcijos prevencijos priemones yra proporcingos gautai naudai, bei įvertinti galimus kompromisus tarp sąnaudų ir naudos. Pirmiausia, šiame etape renkama ir sisteminama informacija apie tiesiogines ir netiesiogines sąnaudas, patirtas dėl KPI įgyvendinimo. Tiesioginės sąnaudos apima finansines išlaidas, tokias kaip antikorupcinių mokymų organizavimas, vidaus audito procedūros ar korupcijos rizikos vertinimo priemonių įgyvendinimas. Netiesioginės sąnaudos analizuojamos giliau, siekiant įvertinti administracinę našta, laiko sąnaudas ir galimus ekonominius nuostolius, susijusius su prisitaikymu prie naujų reguliavimo reikalavimų.

Be sąnaudų analizės, lygiagrečiai vykdomas naudos vertinimas, kurio metu nustatoma, kokią teigiamą vertę KPI sukuria įvairioms tikslinėms grupėms. Naudos analizė apima tiek kiekybinius rodiklius, tokius kaip sumažėjusių korupcijos atvejų skaičius, sutaupytos viešojo sektoriaus lėšos, padidėjusi skaidrumo ir atskaitomybės kokybė, tiek kokybinius aspektus, tokius kaip visuomenės pasitikėjimo institucijomis didėjimas ar antikorupcinės kultūros stiprėjimas. Šiame etape taip pat atsižvelgiama į ilgalaikius poveikius, pavyzdžiui, kaip korupcijos prevencija prisideda prie efektyvesnio viešųjų išteklių valdymo ir stipresnės ekonominės plėtros.

Kitas svarbus šio etapo elementas yra sąnaudų ir naudos palyginimas tarp skirtingų sektorių ir interesų grupių. Analizuojama, kaip KPI įgyvendinimas veikia viešąjį sektorių, pavyzdžiui, valstybės institucijas, savivaldybes, taip pat privatų sektorių ir visuomenę plačiąja prasme. Šioje analizėje siekiama nustatyti, ar nauda, kurią gauna tam tikros grupės, yra proporcinga jų patirtoms sąnaudoms. Be to, identifikuojami galimi nelygybės aspektai, pavyzdžiui, jei tam tikroms organizacijoms ar socialinėms grupėms tenka didesnė ekonominė našta, o gaunama nauda yra ribota.

Tyrimo išvadų ir atsakymų į pateiktus klausimus formulavimo etapas yra galutinis ir itin reikšmingas viso tyrimo cikle, nes jo metu apibendrinami gauti rezultatai ir atsakoma į pagrindinius iškeltus tyrimo klausimus. Šis etapas prasideda nuo visų ankstesnių etapų metu surinktos informacijos ir analizių apibendrinimo. Detaliai įvertinami pagrindiniai korupcijos prevencijos konstruktai, jų sąveikos bei poveikis viešojo ir privataus sektorių organizacijoms. Surinkti duomenys ir atliktos analizės pateikia visapusišką įžvalgą apie Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) veiksmingumą ir poveikį.

Šio etapo tikslas – pateikti struktūruotas ir pagrįstas išvadas, kurios atspindėtų, kaip efektyviai veikia KPI, kokias sritis jis pagerino, kur dar galima pastebėti spragas ar tobulinimo galimybes. Išvados grindžiamos kiekvieno tyrimo etapo rezultatais, įskaitant teisinės analizės įžvalgas, ekspertų pateiktą informaciją, klausimynų rezultatus, priešastingumo ryšių vertinimą bei sąnaudų ir naudos analizę. Kiekviena tyrimo išvada aiškiai siejama su konkrečiais duomenimis ar metodologiniais rezultatais, siekiant užtikrinti jų patikimumą ir skaidrumą.

Be to, šio etapo metu formuluojami atsakymai į konkrečius tyrimo klausimus, kurie buvo iškelti tyrimo pradžioje. Pavyzdžiui, atsakoma, ar KPI tikslai buvo įgyvendinti, ar jis padidino viešojo ir privataus sektoriaus atsparumą korupcijai, kokį poveikį jis turėjo korupcijos suvokimui ir elgesiui organizacijose. Taip pat vertinama, kaip efektyviai veikia įstatyme numatytos antikorupcinės priemonės, tokios kaip rizikos valdymas, pranešėjų apsauga ar viešųjų pirkimų skaidrumo didinimas.

3.2. PRIEDAS. Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo ir jo 2022 m. sausio 1 d. pakeitimų vertinimas

Apklausa buvo atlikta sudarius koncepcinį apklausos konstruktyvų modelį Korupcijos prevencijos įstatymo (KPĮ) poveikiui įvertinti. Modelis skirtas KPĮ poveikiui įvertinti tiek viešojo sektoriaus, tiek ir privataus sektoriaus organizacijose.

3.2.1. Teisinė korupcijos prevencijos sąranga

3.2.1.1. Korupcijos prevencijos sąvoka ir korupcijos prevencijos teisės aktų sistema Lietuvoje

Lietuvos Respublika yra prisiėjusi tarptautinių įsipareigojimų, susijusių su korupcijos prevencija⁴⁴, įgyvendina kovai su korupcija skirtus ES teisės aktus⁴⁵ ir yra priėjusi nacionalinių šios tematikos teisės aktų. Šių teisės normų analizė rodo, kad korupcijos prevencijos sąvoka yra plati, apima įvairius aspektus, o nacionalinės teisės lygmeniu šie aspektai detalizuojami daugiau negu viename įstatyme.

JT konvencijoje prieš korupciją yra numatytos tokios korupcijos prevencijos priemonės: koordinuotos antikoruacinės politikos vykdymas (5 straipsnis), korupcijos prevenciją vykdančių institucijų sistemos veikimo užtikrinimas (6 straipsnis), valstybinio sektoriaus skaidrumo ir interesų konfliktų prevencijos užtikrinimas, įskaitant reikalavimų politinių partijų finansavimo skaidrumui nustatymą (7 straipsnis), valstybės pareigūnų teisingumo, sąžiningumo ir atsakomybės skatinimas, taip pat ir priimant elgesio kodeksus (8 straipsnis), viešųjų pirkimų ir viešųjų finansų tvarkymas, paremtas skaidrumu, konkurencija ir objektyviais sprendimų priėjimo kriterijais (9 straipsnis), viešos atskaitomybės viešojo administravimo srityje užtikrinimas (10 straipsnis), teisėjų (ir prokurorų, jei jie yra nepriklausomi) sąžiningumo stiprinimas ir korupcijos prevencija (11 straipsnis), korupcijos privačiame sektoriuje prevencija, skatinant skaidrumą ir nustatant sankcijas (12 straipsnis), visuomenės dalyvavimo korupcijos prevencijoje skatinimas, taip pat ir sudarant galimybę pranešti institucijoms apie korupciją (13 straipsnis), pinigų plovimo prevencijos priemonės (14 straipsnis).

Pagal Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo 2 straipsnį, korupcijos prevencija – sisteminga veikla, kuria siekiama didinti viešojo ir privataus sektorių subjektų atsparumą korupcijai ir kuri apima korupcijos rizikos veiksmų nustatymą, įvertinimą, šalinimą ir (ar) mažinimą, sudarant bei įgyvendinant korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonių sistemą.

⁴⁴ Jungtinių Tautų 2003 m. konvencija prieš korupciją (Lietuva ratifikavo 2006 m.), EBPO 1997 m. Konvencija dėl kovos su užsienio pareigūnų papirkimu sudarant tarptautinius verslo sandorius (Lietuva ratifikavo 2017 m.), Europos Tarybos 1999 m. Baudžiamosios teisės konvencija dėl korupcijos (Lietuva ratifikavo 2002 m.) ir 1999 m. Civilinės teisės konvencija dėl korupcijos (Lietuva ratifikavo 2002 m.). Be to, Lietuva nuo 1999 metų yra Europos Tarybos valstybių prieš korupciją grupės (GRECO) narė.

⁴⁵ 1997 m. Konvencija dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais, parengta vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsnio 2 dalies c punktu (Lietuva ratifikavo 2004 m.), 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/568/TVR dėl kovos su korupcija privačiame sektoriuje, 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis, taip pat viešųjų pirkimų, kovos su pinigų plovimu, pranešėjų apsaugos direktyvos. 2023 m. pateiktas pasiūlymų dėl tolesnės kovos su korupcija paketas, apimantis pasiūlymą dėl Direktyvos dėl kovos su korupcija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2003/568/TVR ir Konvencija dėl kovos su korupcija, susijusia su Europos Bendrijų pareigūnais ar Europos Sąjungos valstybių narių pareigūnais, ir iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371. Plačiau žr. P. Bakowski (2023), European Parliamentary Research Service, Combatting Corruption in the European Union. Briefing.

Pagal Lietuvos Respublikos Seimo 2022 m. birželio 28 d. Nr. XIV-1178 nutarimu patvirtintą 2022–2033 metų nacionalinę darbotvarkę korupcijos prevencijos klausimais (toliau – Darbotvarkė), priimtą atsižvelgiant taip pat ir į Korupcijos prevencijos įstatymą⁴⁶, korupcijos prevencijos teisinis reglamentavimas Lietuvoje aprašomas nurodant, kad: 1) Lietuvoje yra kriminalizuota pasyvioji ir aktyvioji korupcija, prekyba poveikiu; šios nuostatos taikomos ir užsienio pareigūnams (33 punktas), 2) aprašant konkrečiai korupcijos prevencijai skirtą Korupcijos prevencijos įstatymą (34-37 punktai), 3) paminint Seimo ir Vyriausybės ankstesniais metais priimtus programinius kovos su korupcija dokumentus (38-40 punktai) ir 4) tai, kad valstybės institucijų veiklai kovai su korupcija srityje sudaryta Lietuvos Respublikos Vyriausybės komisija kovai su korupcija koordinuoti, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. lapkričio 21 d. nutarimu Nr. 1188 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės komisijos kovai su korupcija koordinuoti sudarymo“, šiai komisijai vadovauja Ministras Pirmininkas (41 punktas). Tačiau Darbotvarkėje taip pat aprašomos kitais teisės aktais reglamentuojamos kovai su korupcija ir korupcijos prevencijai svarbios veiklos sritys: interesų konfliktų valdymas ir lobistinės veiklos reglamentavimas (Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymas, Lietuvos Respublikos lobistinės veiklos įstatymas), politinių partijų ir politinių kampanijų finansavimas (Lietuvos Respublikos politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės įstatymas), pranešėjų apsauga (Lietuvos Respublikos pranešėjų apsaugos įstatymas), atskirai išskirtas antikorupcinio sąmoningumo didinimas (nors jį ir apima Korupcijos prevencijos įstatymas). Taigi pagal Darbotvarkę korupcijos prevencija suvokiama kaip apimanti tiek Korupcijos prevencijos įstatymo, tiek ir kai kurių kitų įstatymų reglamentavimo dalyką (be jau paminėtų teisės aktų, Darbotvarkės tikslams pasiekti svarbūs visuomenės informavimo verslą, viešuosius pirkimus, ūkio subjektų priežiūrą, teisėkūros procesą, teisingumo sistemos veiklą reglamentuojantys teisės aktai). Darbotvarkės apimamų korupcijos prevencijos uždavinių įvairovę vaizdžiai apibendrina Darbotvarkės I priede pateikiama schema.

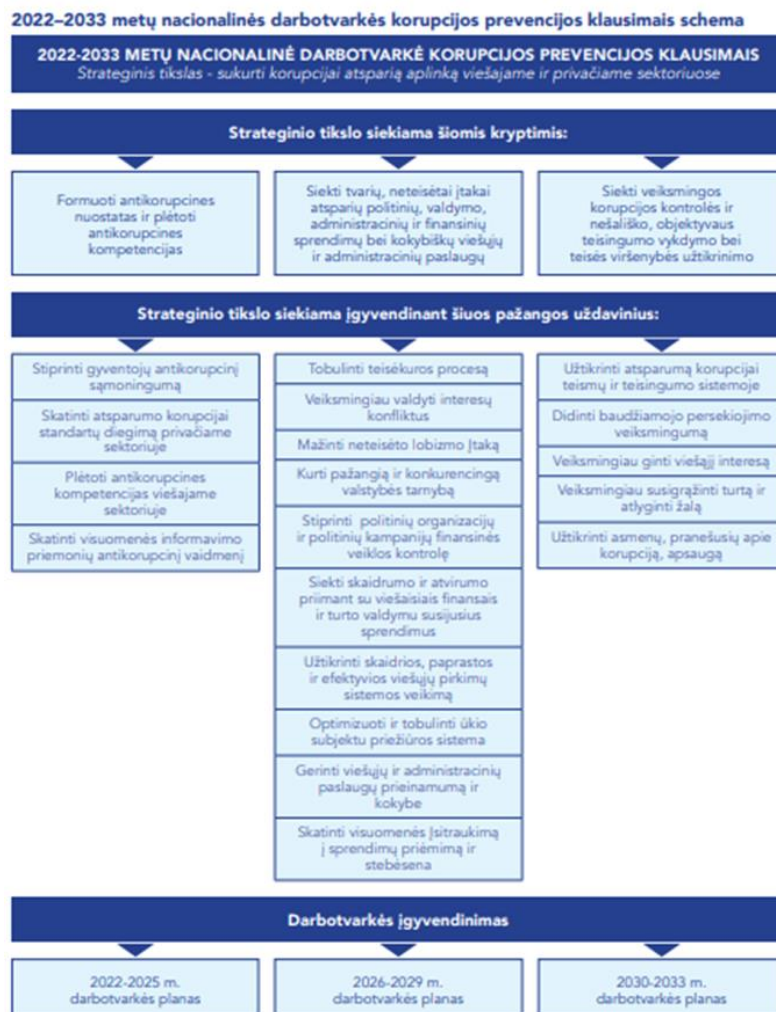
Todėl, atliekant KPĮ *ex post* vertinimą, svarbu atkreipti dėmesį, kad šis teisės aktas nėra vienintelis korupcijos prevencijai skirtas teisės aktas, jo uždaviniai neapima visų korupcijos prevencijos uždavinių, jo veikimas turėtų būti vertinamas atsižvelgiant ne į visų, o tik į būtent tame įstatyme įvardytų korupcijos prevencijos tikslų pasiekimą. Kartu pastebėtina, kad pačiame KPĮ Vyriausybei numatyta funkcija rengti ir Seimui teikti Darbotvarkę, tvirtinti Darbotvarkės įgyvendinimo planą, taip pat numatytas Specialiųjų tyrimų tarnybos dalyvavimas rengiant Darbotvarkę, jos įgyvendinimo plano ir plano įgyvendinimo stebėsenos vykdymas yra tos veiklos, kurias Vyriausybė ir STT vykdo įgyvendindamos KPĮ (KPĮ 20 straipsnio 2 ir 3 dalys), todėl platesnių ar detalesnių nei KPĮ tikslų formulavimas Darbotvarkėje vis dėlto yra siejamas su KPĮ įgyvendinimu, o Darbotvarkės įgyvendinimo, taip pat ir KPĮ konkrečiai nereglamentuojamų teisinių santykių srityse, sėkmė (ar nesėkmė) gali būti suvokiama ir kaip KPĮ įgyvendinimo sėkmė (ar nesėkmė). Toks KPĮ ir Darbotvarkės turinio santykis kelia tam tikrų sunkumų apibrėžiant atliktino KPĮ *ex post* vertinimo ribas.

⁴⁶ Darbotvarkės 4 punktas: „Darbotvarkė parengta atsižvelgiant į Valstybės pažangos strategiją „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“, patvirtintą Lietuvos Respublikos Seimo 2012 m. gegužės 15 d. nutarimu Nr. XI-2015 „Dėl Valstybės pažangos strategijos „Lietuvos pažangos strategija „Lietuva 2030“ patvirtinimo“, taip pat į 2021–2030 metų nacionalinį pažangos planą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. rugsėjo 9 d. nutarimu Nr. 998 „Dėl 2021–2030 metų nacionalinio pažangos plano patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos strateginio valdymo įstatymą, Korupcijos prevencijos įstatymą, tarptautinius teisės aktus kovos su korupcija srityje, aplinkos analizę, sociologinių tyrimų rezultatus, visuomenės, valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų pateiktus pasiūlymus, taip pat tarptautinę praktiką.“

3.2.1.2. Institucinė korupcijos prevencijos sąranga

Europos Komisijos 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje institucinė korupcijos prevencijos sąranga Lietuvoje yra apibūdinta taip.

Teisingumo ministerija ir Specialiųjų tyrimų tarnyba (STT) yra pagrindinės įstaigos, atsakingos už korupcijos prevencijos priemonių koordinavimą nacionaliniu lygmeniu (žr. 9 paveikslą). Vyriausioji tarnybinės etikos komisija prižiūri, kaip viešojo administravimo sektoriuje laikomasi etikos standartų, o STT pavesta parengti ir įgyvendinti tam tikras korupcijos prevencijos priemones. Užduotis kovoti su korupcija padalyta kelioms valdžios institucijoms. STT suteikta kompetencija nustatyti ir tirti su korupcija susijusias nusikalstamas veikas ir atlikti ikiteisminius tyrimus ir yra atsakinga už sunkiausių korupcijos nusikaltimų tyrimą (kitos tyrimo institucijos yra policija, Valstybės sienos apsaugos tarnyba, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba ir muitinė, tačiau jų kompetencija yra tirti tik vieno iš jų pareigūnų padarytus nusikaltimus). Prokuratūra organizuoja ir koordinuoja ikiteisminius tyrimus, taip pat gali nuspręsti visą ikiteisminį tyrimą arba jo dalį atlikti pati.^{47[4]}

9 paveikslas. 2022-2033 metų nacionalinės Darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimai
Saltinis: Darbotvarkės 1 priedas.

⁴⁷ Europos Komisija. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius: teisinės valstybės principo taikymo padėtis Lietuvoje, Briuselis, 2023 07 05, SWD(2023) 815 final, p. 11.

Darbotvarkėje taip pat nurodoma, kad valstybės institucijų veiklai kovos su korupcija srityje sudaryta Lietuvos Respublikos Vyriausybės komisija kovai su korupcija koordinuoti, patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. lapkričio 21 d. nutarimu Nr. 1188 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės komisijos kovai su korupcija koordinuoti sudarymo“, šiai komisijai vadovauja Ministras Pirmininkas.

Nacionalinės darbotvarkės pažangos įgyvendinimo stebėseną ir vertinimą organizuoja Vyriausybės paskirtas Darbotvarkės koordinatorius (198 punktas).

Vyriausybė 2023 m. gegužės 3 d. nutarimu Nr. 324 paskyrė Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybą 2022–2033 metų nacionalinės darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais koordinatorė, patvirtino 2022–2033 metų nacionalinės darbotvarkės korupcijos prevencijos klausimais įgyvendinimo 2023–2025 metų planą, pasiūlė savivaldybėms dalyvauti įgyvendinant Planą, nutarė skatinti piliečius, nevyriausybinės organizacijas, suinteresuotas visuomenines grupes, verslo atstovus, žurnalistus, viešosios informacijos rengėjus ir skleidėjus prisidėti prie Plano įgyvendinimo.

3.2.1.3. Ex post vertinimo objektas

Atliekant KPĮ ex post vertinimą, nagrinėjama nauja KPĮ redakcija, įsigaliojusi 2022 m. sausio 1 d., buvo priimta 2021 m. birželio 29 d. KPĮ pakeitimo įstatymu.⁴⁸

KPĮ pakeitimo projekto aiškinamajame rašte⁴⁹ nurodoma, kad pagrindiniai siūlomo naujo korupcijos prevencijos reguliavimo tikslai ir kryptys yra šie: 1) kurti antikorupcinę aplinką Lietuvoje skatinant subjektų savanorišką veiklą ir įsitraukimą; 2) diegti subsidiarumo principą, reiškiantį, kad už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą visų pirma atsakingos pačios įstaigos, o jų savininko teisės ir pareigos įgyvendinančios institucijos prižiūri ir prireikus prisideda didinant jų atsparumą korupcijai; 3) kurti naujas ir atnaujinti esamas pasiteisinusias korupcijos prevencijos priemones; 4) pamatuoti ir palyginti atsparumo korupcijai veiklos rezultatus valstybės ir savivaldybių įstaigose bei įmonėse; 5) puoselėti ir didinti viešojo ir privataus sektorių, visuomenės antikorupcinį sąmoningumą; 6) atnaujinti atsparumo korupcijai priemones vykdančių subjektų sistemą, nurodyti jų teises, pareigas ir atsakomybę. KPĮ pakeitimais siekta spręsti tokias problemas: 1) nėra aiškios už atsparumą korupcijai atsakingų subjektų sistemos, nėra nustatytų visų susijusių subjektų teisių, pareigų ir atsakomybės; 2) biudžetinės įstaigos savininko teisės ir pareigos įgyvendinančios institucijos nepakankamai rūpinasi, kad korupcijos prevencijos priemonės būtų diegiamos joms pavaldžiose ar valdymo srities įstaigose ir įmonėse, todėl neretai korupcijos prevencijos priemonės taikomos fragmentiškai ir paviršutiniškai; 3) nėra nustatytų kriterijų, pagal kuriuos galėtų būti vertinama ir palyginama institucijų antikorupcinės aplinkos kūrimo veikla, todėl sudėtinga objektyviai pamatuoti įstaigų pastangas, įgyvendinamų priemonių efektyvumą ir pažangą korupcijos prevencijos srityje; 4) korupcijos prevencijos veiklą nėra pakankamai įtraukti visi reikiami dalyviai arba skiriamas jiems nepakankamas vaidmuo joje, pavyzdžiui, valstybės ir savivaldybių įstaigų vidaus audito tarnyboms, privačiam sektoriui. Naujos redakcijos KPĮ

⁴⁸ 2021 m. birželio 29 d. Korupcijos prevencijos įstatymo Nr. IX-904 pakeitimo įstatymas Nr. XIV-471

⁴⁹ Aiškinamasis raštas dėl įstatymų projektų Nr. XIII P-5042-XIII P-5044, 2020-07-01, <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAK/c300f7a0bb5b11ea9a12d0dada3ca61b?jfwid=-evwipf5cb>.

tikslinamos sąvokos, keičiamas korupcijos prevencijos priemonių sąrašas, įvedamos kai kurios naujos priemonės, nustatomi papildomi korupcijos prevencijos principai. Daug dėmesio skiriama antikorpucinio sąmoningumo ugdymui: jis numatomas kaip atskira korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonė (veikla), kuria siekiama puoselėti asmens teisių ir pareigų visuomenei, Lietuvos valstybei sampratą ir didinti visuomenės, viešojo ir privataus sektorių sąmoningumą veikti skaidriai ir sąžiningai, netoleruoti korupcijos ar kito nesažiningo elgesio, pranešti apie korupcinio pobūdžio pažeidimus; į šią veiklą siekiama įtraukti ne tik švietimo teikėjus, bet ir viešojo ir privataus sektorių subjektus; siekiant didinti visuomenės antikorpucinį sąmoningumą taip pat siūloma į pagrindinio ir vidurinio ugdymo bendrąsias programas įtraukti su tuo susijusias temas. Rengiant įstatymų projektus buvo atsižvelgta į šiuos esminius suinteresuotų subjektų pateiktus pasiūlymus: 1) aiškiai išskirti ir nustatyti prevencinę veiklą vykdančių asmenų veiklas (funkcijas), numatyti jų veiklos garantijas; 2) suteikti teisę asmenims, atsakingiems už korupcijos prevenciją, gauti informaciją iš informacinių sistemų ir valstybės registru, reikalingą priskirtoms funkcijoms vykdyti; 3) stiprinti įstaigų pajėgumus savo jėgomis iširti bent dalį korupcinio pobūdžio teisės pažeidimų; 4) atsisakyti korupcijos pasireiškimo tikimybės nustatymo kaip privalomos korupcijos prevencijos priemonės; 5) numatyti reguliavimą, susijusį su korupcijos prevencijos efektyvumo matavimu.

KPĮ pateikiamos apibrėžtys, nurodomi tikslai, uždaviniai ir principai, taip pat sukuriama priemonių sistema, kuria siekiama užtikrinti įvairių subjektų antikorpucinę aplinką.

Korupcijos prevencijos tikslai, apibrėžti KPĮ 3 straipsnio 1 dalyje, yra stiprinti nacionalinį saugumą, kurti socialinę gerovę, didinti administracinių, viešųjų ir kitų viešojo sektoriaus paslaugų teikimo kokybę, saugoti sąžiningos konkurencijos laisvę, kad korupcija kuo mažiau trukdytų plėtoti demokratiją ir ekonomiką.

Pagrindiniai korupcijos prevencijos uždaviniai, apibrėžti KPĮ 3 straipsnio 2 dalyje, yra 1) kurti korupcijai atsparią aplinką; 2) didinti antikorpucinį sąmoningumą; 3) sistemiškai ir koordinuotai šalinti korupcijos rizikos veiksnius, mažinti korupcijos riziką; 4) sudaryti prielaidas darniam ir veiksmingam korupcijos prevencijos subjektų sistemos veikimui; 5) mažinti ekonomines korupcijos paskatas; 6) užtikrinti aktyvų privataus sektoriaus subjektų ir visuomenės įsitraukimą į korupcijos prevenciją; 7) skatinti skaidrų, sąžiningą ir atvirą administracinių, viešųjų ir kitų paslaugų teikimą.

Korupcijos prevencijos principų sąrašė, kuris pateikiamas KPĮ 4 straipsnyje, nauja yra tai, kad nurodomi ir šie principai: proporcingos korupcijos prevencijos veiklos, subsidiarumo, skaidrumo, asmens teisių apsaugos, įtraukimo.

Pagal KPĮ 5 straipsnio 1 dalį, korupcijai atsparios aplinkos kūrimo priemonių sistemą sudaro: 1) korupcijos prevencijos priemonės; 2) antikorpucinio sąmoningumo didinimas; 3) personalo patikimumo užtikrinimas; 4) kitos įstatymuose nurodytos veiklos ar priemonės, kuriomis kuriama korupcijai atspari aplinka ar didinamas atsparumas korupcijai. Pagal KPĮ 5 straipsnio 2 dalį, pagrindinės korupcijos prevencijos priemonės yra šios: 1) korupcijos rizikos analizė; 2) korupcijos prevencijos planavimo dokumentai; 3) teisės aktų ar jų projektų antikorpucinis vertinimas; 4) pranešimas apie korupcinio pobūdžio nusikalstamas veikas; 5) korupcijos pasireiškimo tikimybės nustatymas; 6) korupcijos rizikos valdymo vertinimas; 7) atsparumo korupcijai lygio nustatymas;

8) antikorpncinių elgesio standartų diegimas. Šio sąrašo 6-8 punktuose išvardytos priemonės yra šios redakcijos KPĮ naujovė.

Europos Komisijos 2022 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje kaip naujosios redakcijos KPĮ naujovė nurodoma⁵⁰ tai, kad išplečiama KPĮ taikymo sritis, įtraukiant valstybės valdomas įmones ir jų patronuojamąsias bendroves. Pagal naująją KPĮ redakciją viešieji subjektai privalo patvirtinti specialias sektoriui skirtas kovos su korupcija priemones, todėl dabar už korupcijos rizikos valdymą pirmiausia atsakingi tiek viešojo, tiek privačiojo sektoriaus subjektai. Be to, šiame naujajame įstatyme numatytas konkretus priemonių rinkinys, skirtas korupcijos prevencijai, informuotumo didinimui, darbuotojų patikimumo patikrinimui, taip pat įpareigojimai deklaruoti privačius interesus ir lobistinę veiklą. Europos Komisijos 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje aprašant naujosios redakcijos KPĮ akcentuojama, kad juo siekiama sukurti labiau koordinuotą sisteminių požiūrį į korupcijos prevenciją: už korupcijos rizikos mažinimą bus atsakingos visos viešojo sektoriaus institucijos.⁵¹

Svarbu suvokti, kuriems subjektams KPĮ yra taikomas ir kokia apimtimi. KPĮ nustato pareigų viešojo sektoriaus subjektams ir skatina savanorišką privataus sektoriaus subjektų dalyvavimą įgyvendinant KPĮ. Viešojo sektoriaus subjektai KPĮ suprantami (2 straipsnio 14 dalis) kaip: 1) savarankiška įstaiga, kita valstybės ar savivaldybės įstaiga; 2) viešoji įstaiga, kurios vienas iš steigėjų ar dalininkų yra valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga ar šios dalies 3 ar 4 punkte nurodytas viešojo sektoriaus subjektas; 3) valstybės ar savivaldybės įmonė, taip pat akcinė bendrovė bei uždaroji akcinė bendrovė, kurios visos akcijos ar jų dalis, suteikianti daugiau kaip 1/2 balsų visuotiniame akcininkų susirinkime, nuosavybės teise priklauso valstybei, vienai ar kelioms savivaldybėms; 4) 3 punkte nurodytų bendrovių patronuojamoji (dukterinė) akcinė bendrovė ar uždaroji akcinė bendrovė, taip pat visos kitos su šiomis bendrovėmis per paskesnių eilių patronuojamąsias (dukterines) bendroves susijusios patronuojamosios (dukterinės) bendrovės, išskyrus subjektus, kurie įsteigti kitoje valstybėje ir veikia pagal tos valstybės teisės aktus. Savarankiška įstaiga (KPĮ 2 straipsnio 12 dalis) – Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija, Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarija, Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarija, ministerija, Lietuvos bankas, savivaldybės administracija ar kita valstybės ar savivaldybės įstaiga, kuri nėra pavaldi jokiai kitai įstaigai ar institucijai ir (ar) nėra priskirta kitos įstaigos ar institucijos valdymo sričiai.

Prisimintina, kad nagrinėjamos KPĮ redakcijos priėmimo procese buvo kilęs klausimas, ar į viešojo sektoriaus subjektų sąrašą turėtų patekti (kaip buvo numatoma projekte) ir „institucija“. Seimo kanceliarijos Teisės departamentas pateikęs pastabą (2020 m. liepos 9 d.), kad Seimo, Respublikos Prezidento, Vyriausybės, Teismo teisinį statusą apibrėžia Konstitucija, detalizuoja įstatymai, yra nagrinėjęs Konstitucinis Teismas ir šis statusas yra toks, kad įstatymu nustačius šių institucijų veiklos atskaitomybę tam tikrai, Konstitucijoje nenurodomai valstybės institucijai (šiuo atveju, STT), kiltų atitikties Konstitucijai klausimas, nes tokia atskaitomybės forma niekaip nedera su Konstitucijoje įtvirtinta valstybės institucijų sąranga ir jų tarpusavio atskaitomybės, nepriklausomumo teisiniais santykiais. Į šią pastabą buvo atsižvelgta, iš viešojo sektoriaus

⁵⁰ Europos Komisija. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. 2022 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius: teisinės valstybės principo taikymo padėtis Lietuvoje, Liuksemburgas, 2022 07 13, SWD(2022) 515 final, p. 10-11.

⁵¹ Europos Komisija. 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius, p. 12.

subjekto apibrėžimo išbraukiant žodį „institucija“, kad tokios institucijos, kaip Seimas, Vyriausybė, Prezidentas, teismai, nebūtų korupcijos rizikos analizės objektu.⁵²

3.2.2. Tarptautinių organizacijų (institucijų) pateiktas korupcijos prevencijos sistemos Lietuvoje veikimo vertinimas

Europos Komisijos 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje pateiktas toks vertinimas. Sėkmingai įgyvendinama 2022–2033 m. kovos su korupcija darbotvarkė – priimtas pirmasis jos įgyvendinimo veiksmų planas. Toliau veiksmingai vykdomi su korupcija susijusių nusikalstamų veikų tyrimai ir baudžiamasis persekiojimas už juos, tačiau nustatyta trūkumų, susijusių su kyšininkavimo užsienyje atvejų tyrimu ir baudžiamuoju persekiojimu. Viena iš sričių, kuriose kyla didelė korupcijos rizika, tebėra viešieji pirkimai. Veiksmingai įgyvendinami, be kita ko, Korupcijos prevencijos įstatymas, Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymas ir teisės aktai dėl pranešėjų apie pažeidimus. Dedamos tolesnės pastangos siekiant veiksmingai įgyvendinti profesinio sąžiningumo taisyklės. Taikant dabartines taisyklės dėl lobizmo pasiekta teigiamų rezultatų teikiamų deklaracijų srityje. Priimtos naujos taisyklės dėl politinių partijų finansavimo, ypač per vietos savivaldos rinkimus ir rinkimus į Europos Parlamentą.⁵³

GRECO (t. y., Europos Tarybos valstybių grupės prieš korupciją) penktojo vertinimo etapo ataskaitoje pateikė 17 rekomendacijų⁵⁴. 2024 m. gegužės 14 d. viešai paskelbtoje GRECO penktojo vertinimo etapo atitikties ataskaitoje⁵⁵ konstatuojama, kad Lietuva tinkamai įgyvendino 4 iš 17 penktojo vertinimo etapo ataskaitoje pateiktų rekomendacijų. Iš likusių 13 rekomendacijų 7 įgyvendintos iš dalies, o 6 liko neįgyvendintos. Iš dalies įgyvendintų rekomendacijų tematika apima centrinės vykdomosios valdžios elgesio kodeksų ir gairių priėmimą, konsultavimą atsparumo korupcijai ir etikos klausimais, viešąsias konsultacijas dėl teisėkūros iniciatyvų, lobistinę veiklą, privačių interesų deklaracijų tikrinimą, kai kuriuos policijos ir Valstybės sienos apsaugos tarnybos veiklos aspektus. Neįgyvendintos rekomendacijos dėl dovanų, Viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo taikymo ir sankcijų griežtinimo, Lietuvos policijos etikos komisijų veiklos koordinavimo, policijos institucijų politikos ir sprendimų dėl leidimo vykdyti papildomą veiklą nuoseklumo, politinių mechanizmų, skirtų interesų konfliktų prevencijai ir valdymui po to, kai pareigūnai palieka policiją ir Valstybės sienos apsaugos tarnybą ir pradeda dirbti privačiame sektoriuje. Valstybės institucijos, teikdamos informaciją GRECO apie gautų rekomendacijų įgyvendinimą, kai kuriais atvejais rėmėsi naująja KPĮ redakcija, atkreipdamos dėmesį, kad naujasis teisinis reglamentavimas sudaro sąlygas įgyvendinti rekomendacijas. Lietuvos institucijų vertinimu, tai, kad po 2022 m. sausio 1 d. įsigaliojusių Korupcijos prevencijos įstatymo pakeitimų savarankiškos įstaigos (pvz. Seimo kanceliarija, Prezidento kanceliarija, Vyriausybės kanceliarija, ministerijos, Lietuvos bankas, savivaldybių administracijos ar kitos valstybės ar savivaldybių įstaigos) privalo turėti elgesio kodeksą arba antikorporacinio elgesio

⁵² Pagrindinio komiteto išvada dėl Korupcijos prevencijos įstatymo Nr. IX-904 pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIIIP-5042, 2021-06-02 Nr. 104-P-37, 4 punktas, <https://e-seimasx.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAK/f03f6980c75411eb91e294a1358e77e9?jfwid=-8f3t20u9f>.

⁵³ Europos Komisija. 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius, p. 1.

⁵⁴ GRECO penktojo vertinimo etapo Lietuvos vertinimo ataskaita, GrecoRC5(2020)1, <https://rm.coe.int/penktasis-vertinimo-etapas-centrines-vykdomosios-valdžios-auksciausios/1680a6420c>.

⁵⁵ GRECO penktojo vertinimo etapo Lietuvos atitikties ataskaita, GrecoRC5(2024)5, <https://rm.coe.int/grecoRC5-2024-5-final-lt-compliance-report-lithuania-public/1680afa62d>, 94-95 punktai.

taisykles, kuriuose būtų atsižvelgta į įstaigos veiklos specifiką ir nustatyti pagrindiniai atitinkamų darbuotojų skaidrumo ir antikorupcinio elgesio standartai, taip pat pateikti galimų korupcijos rizikos veiksnių pavyzdžiai ir veiksmai, kurių reikia imtis nustačius tokius rizikos veiksnius, padeda spręsti GRECO įvardytą problemą ir pateiktą rekomendaciją parengti elgesio kodeksą ir pavyzdines jo įgyvendinimo gaires dėl interesų konfliktų ir kitų su etika susijusių klausimų (pavyzdžiui, interesų konfliktų prevencija ir valdymas, ryšiai su lobistais ir kitais trečiaisiais asmenimis, apribojimai pasibaigus tarnybai ir kt.) politinio pasitikėjimo valstybės tarnautojams ir Respublikos Prezidentui⁵⁶. GRECO palankiai įvertino tai, kad buvo priimtos Prezidento kanceliarijos antikorupcinio elgesio ir etikos taisyklės, kurios taikomos visiems kanceliarijoje dirbantiems valstybės tarnautojams, konstatavo, kad tai yra žingsnis teisinga linkme, bet nusprendė, kad vis dar nėra jokio gairių dokumento dėl etikos ir sąžiningumo principų, kuris būtų skirtas Prezidentui, todėl negalima pripažinti, kad ši rekomendacija įgyvendinta visiškai⁵⁷. Šiuo atveju matome, kad KPĮ, kuris nesukuria pareigų Respublikos Prezidentui, nėra tinkamas įrankis GRECO rekomendacijai įgyvendinti, o jokio kito tam tinkamo teisinio instrumento Lietuvoje taip pat nėra. Tai gali kelti klausimą, ar priimant KPĮ keltas tikslas (turėtas siekis) užtikrinti korupcijos prevencijos Lietuvos sistemiskumą buvo realistiškas, atsižvelgiant į ribotą KPĮ taikymo subjektų atžvilgiu sritį.

3.2.3. Tarptautinių organizacijų (institucijų) pateiktas KPĮ ir jo veikimo vertinimas

GRECO palankiai įvertino naują KPĮ redakciją,⁵⁸ pabrėždama, kad KPĮ numatytas pokytis – tai, kad viešojo sektoriaus institucijos yra labiausiai atsakingos už jų pačių ir jų darbuotojų korupcijos prevenciją, - yra posūkis link korupcijos prevencijos sistemos, grindžiamos subsidiarumo principu: „Jei kiekviena institucija veiksmingai kurtų, įgyvendintų ir prižiūrėtų savo kovos su korupcija politiką, vadovaudamasi teisės aktais ir remiama Specialiųjų tyrimų tarnybos bei Vyriausiosios tarnybinės etikos komisijos, tuomet galėtų būti sukurta veiksminga ir brandi korupcijos prevencijos sistema, tačiau, kad tokia sistema veiktų praktiškai, reikia laikytis kelių sąlygų.“ Naujoji KPĮ redakcija, anot GRECO, buvo priimta siekiant pagerinti atitinkamų teisės aktų ir taisyklių įgyvendinimą, korupcijos prevencijos priemones ir bendrą šios srities koordinavimą.⁵⁹ Kaip pagrindines šios redakcijos KPĮ savybes GRECO įvardijo šias: „Juo siekiama užtikrinti sistemingą korupcijos prevenciją viešojo sektoriaus institucijose, jo pagrindinės savybės yra šios: 1) pirminė viešojo sektoriaus institucijų atsakomybė užkirsti kelią jų pačių ir jų darbuotojų korupcijai; 2) numatyti tinkamas teises, pareigas ir veiklos garantijas vidaus korupcijos prevencijai; 3) sudaryti sąlygas įvertinti ir palyginti viešojo sektoriaus institucijų atsparumo korupcijai lygį, kad būtų didesnės paskatos įgyvendinti kovos su korupcija priemones; ir 4) skatinti privataus sektoriaus subjektų dalyvavimą korupcijos prevencijoje.“⁶⁰

⁵⁶ *Ibid.*, 10 punktas.

⁵⁷ *Ibid.*, 12 punktas.

⁵⁸ GRECO penktojo vertinimo etapo Lietuvos vertinimo ataskaita, GrecoRC5(2020)1, <https://rm.coe.int/penktasis-vertinimo-etapas-centrines-vykdomosios-valdzios-auksciausios/1680a6420c>, 2 punktas.

⁵⁹ *Ibid.*, 14 punktas.

⁶⁰ *Ibid.*, 15 punktas.

Europos Komisijos 2023 m. išleistame Kovos su korupcija gerosios praktikos vadove⁶¹ KPĮ įvardytas kaip gerosios praktikos pavyzdys, kuriant korupcijai atsparią aplinką. Vadove akcentuojama, kad KPĮ atitinka naujus antikorpucinės pažangos standartus. Jame numatyta, jog viešojo sektoriaus įstaigų vadovai tiesiogiai atsako už korupcijos prevenciją jų vadovaujamose įstaigose. Įstatymas numato korupcijos pasireiškimo tikimybės ir atsparumo korupcijai lygio nustatymo metodikų parengimą viešojo sektoriaus subjektams. Įstaiga, turinti pavaldžių subjektų, galės juose įvertinti antikorpucinę praktiką, jos kokybę ir praktinio įgyvendinimo veiksmingumą, kas įvertinta kaip geroji korupcijai atsparios aplinkos kūrimo praktika. Kaip svarbus aspektas pateikiama ir tai, kad KPĮ numatyta, jog viešojo sektoriaus subjektai turėtų didinti savo antikorpucinius gebėjimus ir organizuoti antikorpucinius mokymus darbuotojams. Jie taip pat privalo skelbti informaciją apie per pastaruosius trejus metus nustatytus korupcinio pobūdžio teisės pažeidimus (įskaitant jų skaičių, specifiką ir veiksmus, kurių buvo imtasi poveikiui sumažinti). Kaip geras pavyzdys, Vadove paminėta ir prieš dvejus metus sukurta ir sparčiai besivystanti iniciatyva „Skaidrumo akademija“, kurioje geriausi skaidrumo standartų ekspertai dalijasi patirtimi ir patarimais, kaip organizacijoje kurti antikorpucinę aplinką.⁶²

Minėta, kad Europos Komisijos 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos Lietuvos skyriuje pateiktas vertinimas, kad KPĮ įgyvendinamas veiksmingai.⁶³ Kartu nurodoma, kad dar reikia įvertinti peržiūrėto KPĮ poveikį. Suinteresuotieji subjektai palankiai įvertino naująsias taisykles. Šiuo metu rengiamos naujojo įstatymo įgyvendinimo vertinimo metodikos. Specialiųjų tyrimų tarnyba (STT), atsakinga už įstatymo įgyvendinimo stebėseną, šiuo metu gauna daug paklausimų dėl naujojo įstatymo veikimo. STT taip pat pranešė, kad gauna vis daugiau pranešimų, pateikiamų vykdant KPĮ viešojo sektoriaus darbuotojams nustatytą įpareigojimą pranešti apie jiems žinomus galimos korupcijos atvejus. Vykdydami įpareigojimus pranešti apie korupcijos atvejus, 2022 m. asmenys pateikė 97 pranešimus, t. y. 45 proc. daugiau nei 2021 m., kai buvo gauti 67 pranešimai. Siekdama gerinti viešojo sektoriaus pareigūnų gebėjimus kovoti su korupcija, STT sukūrė Skaidrumo akademiją – mokymosi platformą, skirtą dalijimuisi geriausia patirtimi. Per pastaruosius pusantrų metų kovos su korupcija mokymo sesijose dalyvavo daugiau kaip 4 000 viešojo sektoriaus atstovų. Be to, STT sukūrė valstybės sektoriaus subjektams skirtą e. mokymosi platformą. Joje jau daugiau kaip 35 000 naudotojų ir išduota daugiau kaip 50 000 skaitmeninių sertifikatų.⁶⁴ Europos Komisijos 2024 m. teisinės valstybės ataskaitos Lietuvos skyriuje taip pat konstatuojama, kad peržiūrėtas KPĮ yra veiksmingai įgyvendinamas. 2023 m. Specialiųjų tyrimų tarnyba gavo 75 pranešimus iš viešajame sektoriuje dirbančių darbuotojų, kurie privalo pranešti teisėsaugos institucijoms apie įtarimus korupcija. 2023 m. buvo toliau plėtojama Specialiųjų tyrimų tarnybos e. mokymosi platforma, kuri tapo reguliariai naudojama įvairioms viešojo ir privačiojo sektorių organizacijoms skirta informuotumo apie kovą su korupcija didinimo priemone. Tuo pat metu buvo organizuojami mokymai. Specialiųjų tyrimų tarnyba taip pat atnaujino Korupcijai atsparios aplinkos kūrimo gaires verslui.⁶⁵

⁶¹ European Commission, Directorate-General for Migration and Home Affairs, Huss, O., Beke, M., Wynarski, J. et al., *Handbook of good practices in the fight against corruption*, Publications Office of the European Union, 2023, <https://data.europa.eu/doi/10.2837/575157>.

⁶² Specialiųjų tyrimų tarnyba. Pranešimas spaudai, 2023-02-27. Naujasis Korupcijos prevencijos įstatymas – tarp gerųjų pavyzdžių Europoje, <https://www.stt.lt/naujienos/7464/naujasis-korupcijos-prevencijos-istatymas-tarp-geruju-pavyzdziu-europoje:3547>.

⁶³ Europos Komisija. 2023 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius, p. 1.

⁶⁴ *Ibid.*, p. 12-13.

⁶⁵ Europos Komisija. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. 2024 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita. Šalies skyrius: teisinės valstybės principo taikymo padėtis Lietuvoje, Briuselis, 2024 07 24, SWD(2024) 815 final, p. 15.

3.2.4. Apibendrinimas

Apibendrintai kaip svarbius naujosios KPĮ redakcijos bruožus galima išskirti 1) decentralizaciją (subsidiarumą), t. y. atsakomybės už korupcijai atsparios aplinkos kūrimą perdavimą patiems viešojo sektoriaus subjektams; 2) sąlygų (prielaidų) matuoti atsparumą korupcijos lygiui sudarymą; 3) privataus sektoriaus subjektų įsitraukimo į korupcijos prevenciją skatinimą ir 4) antikorupcinio sąmoningumo ugdymą. Kitaip sakant, svarbu tai, kad korupcijos prevencijos priemonės siekiama parinkti atsižvelgiant į esamą (išmatuojamą) tam tikro subjekto atsparumo korupcijai lygį, o korupcijos priemonių veiksmingumo siekiama ugdant visuotinę (viešojo ir privataus sektoriaus subjektų) atsparumo korupcijai kultūrą, t. y. antikorupcinį sąmoningumą. Kartu siekiama užtikrinti korupcijos prevencijos veiklų sistemiškumą ir aiškiai apibrėžti korupcijos prevencijos subjektų teises ir pareigas.

Taip pat svarbu pastebėti, kad KPĮ netaikomas toms valstybės institucijoms, kurių statusą apibrėžia Konstitucija ir kurių atskaitomybė Konstitucijoje nenumatyta įstaigai (Specialiųjų tyrimų tarnybai) negali būti numatyta įstatymu (arba tokios atskaitomybės numatymas keltų abejonių atitiktis Konstitucijai požiūriu). Dėl šios priežasties ir taip pat dėl to, kad korupcijos prevencija gali būti suvokiama labai plačiai, KPĮ, nepaisant įstatymų leidėjo siekio, kad tai būtų korupcijos prevencijos sistemiškumą užtikrinantis įstatymas, yra taikomas ne visiems teisiniams santykiams, kuriuose tikslinga vykdyti ir pagal kitus teisės aktus (pavyzdžiui, reglamentuojančius teisingumo sistemos veikimą), kuriais įpareigojama vykdyti korupcijos prevenciją. Todėl KPĮ ex post vertinimas, siekiant atsakyti į klausimą, ar buvo pasiekti KPĮ tikslai, negali apimti visų valstybei aktualių korupcijos prevencijos tikslų pasiekimo vertinimo ir turi apsiriboti konkrečiai KPĮ įvardytų tikslų pasiekimo klausimu.

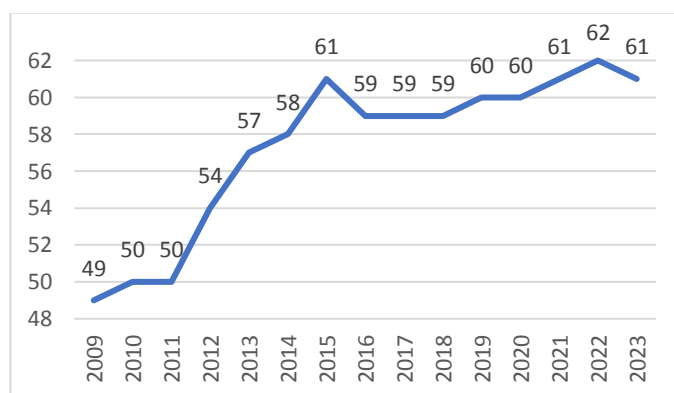
Atsižvelgiant į tai, kad korupcijos prevencijos sistema Lietuvoje kuriama atsižvelgiant į tarptautinių organizacijų (institucijų) teisės aktus, pateikiamas rekomendacijas, gerąją praktiką, KPĮ ex post vertinimas turėtų apimti ir vertinimą, ar KPĮ nustatytas teisinis reguliavimas atitinka tarptautinius teisinius korupcijos prevencijos standartus.

3.3. PRIEDAS. Su korupcijos prevencija susiję statistiniai duomenys

Tyrimas pradedamas nuo statistinių duomenų, susijusių su korupcijos prevencija rinkimu ir analize.

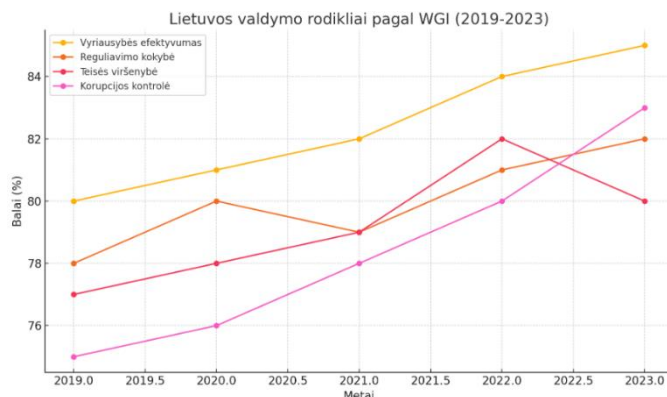
3.3.1. Su Lietuva tiesiogiai sietini antriniai duomenys korupcijos prevencijos srityje

Lietuvos kovos su korupcija statistikai yra svarbūs keli pagrindiniai duomenų šaltiniai, kurie teikia išsamią informaciją apie skaidrumą, korupcijos riziką ir teisės viršenybės įgyvendinimą šalyje. Transparency International duomenys, ypač Corruption Perceptions Index (CPI), yra plačiai naudojami norint įvertinti korupcijos suvokimo lygį Lietuvoje. Šie duomenys padeda nustatyti viešojo sektoriaus korupcijos tendencijas ir rodo, kaip šalis vertinama tarptautiniame kontekste. Global Corruption Barometer leidžia gauti papildomus duomenis apie viešąją nuomonę korupcijos klausimais, įskaitant piliečių patirtis ir nuomones apie viešųjų institucijų sąžiningumą (žr. Transparency.org).

10 paveikslas. Lietuvos korupcijos suvokimo indeksas⁶⁶

Panašiai World Bank - Worldwide Governance Indicators (WGI) pateikia duomenis apie Lietuvos viešojo valdymo kokybę ir teisinę aplinką, įskaitant rodiklius, tokius kaip „Korupcijos kontrolė“ (žr. Pasaulio banko duomenų bazę; 12 paveikslą ir 1 lentelę.).

11 paveikslas. Lietuvos valdymo rodikliai pagal WGI

⁶⁶ <https://transparency.lt/korupcijos-suvokimo-indekse-lietuva-gavo-1-balu-maziau-nukrito-1-vieta/>

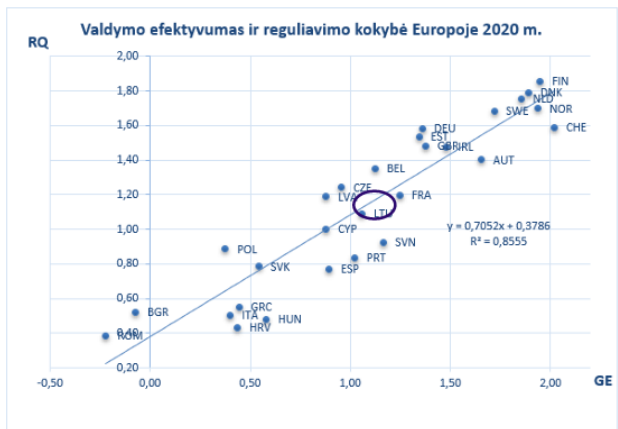
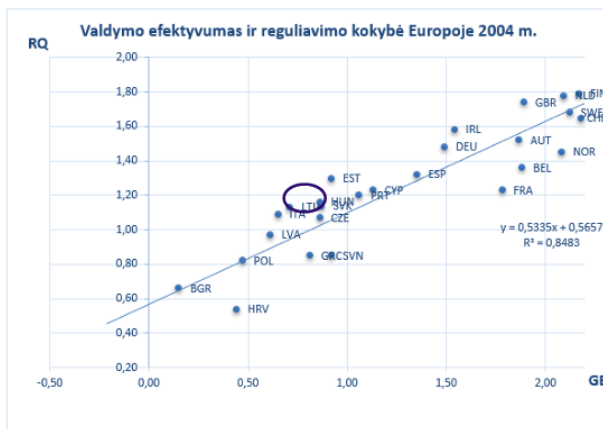
1 lentelė. Pasaulio banko su korupcija susiję rodikliai

Series Name	Series Code	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Control of Corruption: Estimate	CC.EST	0.23	0.37	0.32	0.39	0.42	0.55	0.58	0.68	0.52	0.47	0.67	0.78	0.82	0.75
Control of Corruption: Number of Sources	CC.NO.SRC	13	13	12	12	12	12	12	11	11	11	11	11	12	12
Control of Corruption: Percentile Rank	CC.PER.RNK	65.07	68.57	67.30	68.25	67.77	70.19	70.00	72.86	67.62	66.67	73.81	78.57	79.52	76.42
Control of Corruption: Percentile Rank, Upper Bound of 90% Confidence Interval	CC.PER.RNK.UPPER	70.33	71.90	71.09	72.51	72.99	75.48	76.67	79.52	75.71	75.24	80.00	81.43	82.86	81.13
Control of Corruption: Standard Error	CC.STD.ERR	0.13	0.13	0.13	0.13	0.14	0.14	0.14	0.14	0.13	0.14	0.15	0.15	0.15	0.14
Control of Corruption: Percentile Rank, Lower Bound of 90% Confidence Interval	CC.PER.RNK.LOWER	58.85	61.43	59.72	61.61	62.56	64.90	64.29	65.24	62.86	61.43	65.24	67.62	70.00	68.40
Government Effectiveness: Estimate	GE.EST	0.69	0.74	0.70	0.83	0.83	0.98	1.15	1.03	0.93	1.03	1.01	1.02	1.02	0.99
Government Effectiveness: Number of Sources	GE.NO.SRC	9	9	9	9	9	9	9	8	8	8	8	8	8	8
Government Effectiveness: Percentile Rank	GE.PER.RNK	73.21	73.68	72.99	74.41	74.41	78.85	84.29	80.48	79.05	80.48	80.48	81.43	80.95	79.72
Government Effectiveness: Percentile Rank, Lower Bound of 90% Confidence Interval	GE.PER.RNK.LOWER	64.11	66.03	64.45	68.25	68.25	72.60	74.29	73.33	72.86	74.29	73.33	73.33	72.86	71.70
Government Effectiveness: Percentile Rank, Upper Bound of 90% Confidence Interval	GE.PER.RNK.UPPER	81.82	82.30	81.04	83.89	82.46	87.02	90.48	88.57	86.19	88.57	88.57	89.05	90.00	90.09
Government Effectiveness: Standard Error	GE.STD.ERR	0.21	0.22	0.21	0.21	0.21	0.22	0.22	0.21	0.21	0.21	0.22	0.22	0.22	0.23
Regulatory Quality: Estimate	RQ.EST	0.95	0.96	0.93	1.12	1.15	1.19	1.26	1.12	1.15	1.09	1.15	1.08	1.27	1.30
Regulatory Quality: Number of Sources	RQ.NO.SRC	10	10	10	10	10	10	10	9	8	8	8	7	8	8
Regulatory Quality: Percentile Rank	RQ.PER.RNK	77.99	79.43	77.73	82.94	84.83	85.58	86.67	84.29	82.86	82.38	82.86	83.33	86.19	87.74
Regulatory Quality: Percentile Rank, Lower Bound of 90% Confidence Interval	RQ.PER.RNK.LOWER	71.77	72.73	72.51	74.88	75.36	76.92	78.57	75.71	75.71	75.24	74.29	73.33	78.10	77.36
Regulatory Quality: Percentile Rank, Upper Bound of 90% Confidence Interval	RQ.PER.RNK.UPPER	85.65	85.17	85.78	91.00	91.00	91.83	91.90	91.43	91.43	90.48	91.43	91.43	93.81	95.28
Regulatory Quality: Standard Error	RQ.STD.ERR	0.18	0.18	0.17	0.19	0.19	0.20	0.20	0.20	0.21	0.21	0.21	0.23	0.21	0.21
Rule of Law: Estimate	RL.EST	0.72	0.78	0.77	0.84	0.83	0.94	0.98	1.00	0.96	0.92	0.99	0.95	1.07	1.06
Rule of Law: Number of Sources	RL.NO.SRC	15	15	14	14	14	13	13	11	11	11	11	11	12	12
Rule of Law: Percentile Rank	RL.PER.RNK	69.67	72.99	72.30	75.59	73.24	78.85	80.48	81.90	80.00	78.57	80.48	80.95	82.86	83.02
Rule of Law: Percentile Rank, Lower Bound of 90% Confidence Interval	RL.PER.RNK.LOWER	63.98	65.88	66.20	69.01	68.54	75.48	73.81	74.76	75.24	73.33	75.71	74.76	77.62	78.30
Rule of Law: Percentile Rank, Upper Bound of 90% Confidence Interval	RL.PER.RNK.UPPER	80.09	81.04	79.34	83.57	84.04	84.62	84.29	86.19	85.24	84.29	85.71	85.71	87.62	87.74
Rule of Law: Standard Error	RL.STD.ERR	0.14	0.13	0.13	0.13	0.14	0.14	0.14	0.16	0.15	0.15	0.15	0.14	0.14	0.15
Voice and Accountability: Estimate	VA.EST	0.90	0.92	0.86	0.93	0.94	0.96	0.97	1.00	0.99	0.90	0.99	1.00	1.03	1.06
Voice and Accountability: Number of Sources	VA.NO.SRC	13	13	12	12	12	10	10	10	10	10	9	9	10	10
Voice and Accountability: Percentile Rank	VA.PER.RNK	74.41	75.36	74.65	75.12	75.59	76.35	77.34	78.33	78.33	77.18	80.19	80.68	80.68	81.16
Voice and Accountability: Percentile Rank, Lower Bound of 90% Confidence Interval	VA.PER.RNK.LOWER	68.25	68.72	67.14	69.48	69.95	70.94	71.92	71.43	71.92	70.39	71.50	72.46	73.43	75.36
Voice and Accountability: Percentile Rank, Upper Bound of 90% Confidence Interval	VA.PER.RNK.UPPER	85.78	85.31	82.63	87.32	87.32	89.16	88.18	89.66	88.67	86.41	88.41	88.41	88.89	89.37
Voice and Accountability: Standard Error	VA.STD.ERR	0.13	0.13	0.13	0.13	0.13	0.14	0.14	0.13	0.13	0.14	0.13	0.11	0.10	0.10

Šaltinis: <https://databank.worldbank.org/source/worldwide-governance-indicators>

Pastarasis indikatorius leidžia įvertinti, kiek viešojo valdžia yra naudojama privačiai naudai gauti ir kaip efektyviai valdoma korupcija. WGI duomenys suteikia galimybę analizuoti korupcijos kontrolės pokyčius per ilgą laikotarpį ir palyginti Lietuvos rodiklius su kitomis šalimis.

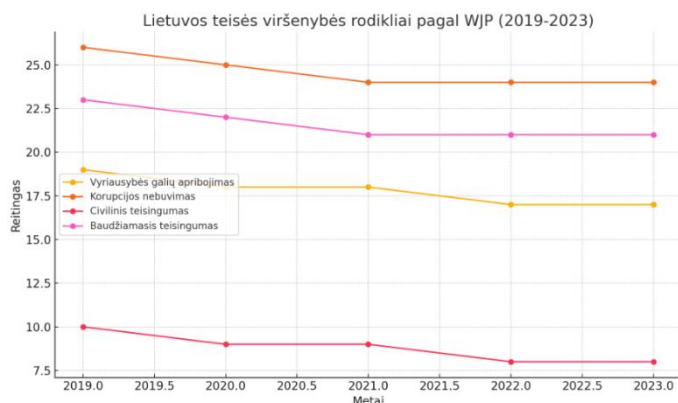
Žvelgiant į šią statistiką galima matyti, kad Lietuva padarė reikšmingą pažangą valdymo efektyvumo ir reguliavimo kokybės srityse, tačiau bendrame kitų Europos šalių kontekste dar yra erdvės tobulėjimui. Žvelgiant į 13 paveikslą matyti, kad, palyginus su Estija, nuo 2004 m. iki 2020 m. Lietuvos situacija pagerėjo, bet tempų aspektu atsiliekame.

12 paveikslas. Europos šalys pagal valdymo efektyvumo ir reglamentavimo kokybės rodiklius⁶⁷

Kitas svarbus su korupcijos matavimu sietinas rodiklis yra "World Justice Project (WJP) Rule of Law Index". Pagal WJP teisės viršenybės indeksą, Lietuva užima 18 vietą pasaulyje iš 142 šalių 2023 m. ir 14 vietą tarp Europos Sąjungos šalių (žr. 14 paveikslą).

⁶⁷ strata.gov.lt/wp-content/uploads/2024/01/20220523-Geresnio-reglamentavimo-analize-1.pdf

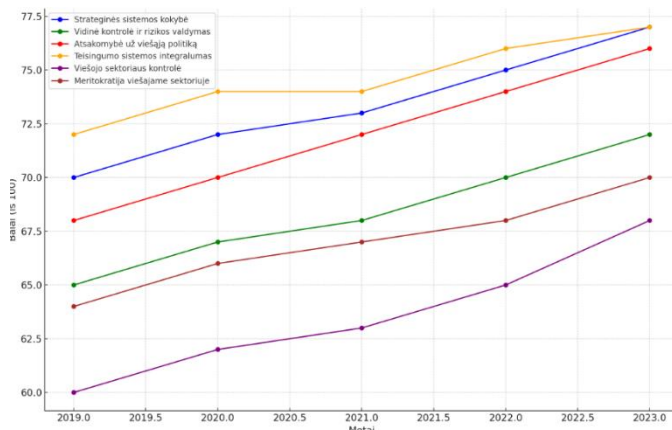

13 paveikslas. Lietuvos teisės viršenybės rodikliai pagal WJP

Lietuva rodo stiprius rezultatus civilinio ir baudžiamojo teisingumo srityse, taip pat reguliavimo vykdymo srityje. Tačiau iššūkiai išlieka valdžios galių apribojimuose; kovojant su smulkesnėmis korupcijos formomis.

Kiti svarbūs šaltiniai, tokie kaip EBPO Anti-Corruption Data ir U4 Anti-Corruption Resource Centre, taip pat teikia išsamias įžvalgas apie viešojo sektoriaus korupcijos rizikas ir skaidrumo priemones.

EBPO duomenys suteikia informaciją apie Lietuvos kovą su kyšininkavimu ir korupcijos prevenciją viešajame sektoriuje, pabrėžiant viešųjų pirkimų skaidrumą ir atsakomybės užtikrinimą (žr. 15 paveikslą).

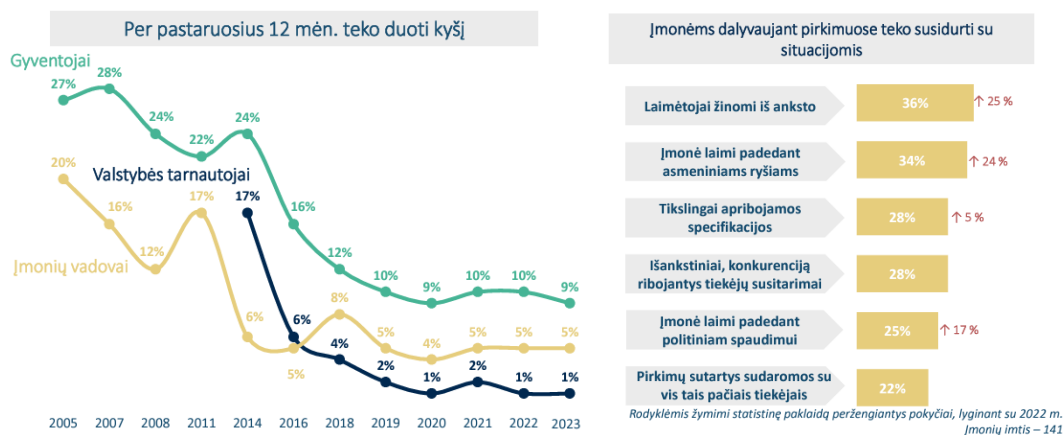
14 paveikslas. Lietuvos kovos su korupcija rodikliai pagal EBPO

U4 Anti-Corruption Resource Centre suteikia išsamias ataskaitas ir tyrimus apie specifines rizikas įvairiuose sektoriuose, įskaitant švietimą ir teisingumo sistemą, kurios padeda Lietuvos vyriausybei stiprinti antikorupecines strategijas (žr. U4 duomenų bazę).

Galiausiai, TRACE International ir Jungtinių Tautų narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biuro (angl. *United Nations Office on Drugs and Crime*) (toliau – UNODC) duomenys teikia svarbią informaciją apie verslo kyšininkavimo rizikas bei teisės viršenybės įgyvendinimą. TRACE įvertina verslo ir viešojo sektoriaus sąveikos dažnumą ir rizikas, o UNODC teikia

ataskaitas apie Lietuvos veiklą pagal Jungtinių Tautų konvenciją prieš korupciją (UNCAC), įskaitant pastangas užkirsti kelią korupcijai per tarptautinį bendradarbiavimą ir teisės aktų įgyvendinimą.

Daug vertingos statistikos, susijusios su korupcijos prevencija, pateikiama Lietuvos korupcijos žemėlapyje. Be kitos gausios statistinės informacijos jame pateikiama Lietuvos korupcijos patirties dinamika, iš kurios matyti bendrai labai pagerėję rezultatai nuo 2011 metų, o už pastaruosius 2023 m. teigiamas pokytis yra, bet ne toks dramatiškas. (žr. 16 paveikslą).

15 paveikslas. Lietuvos korupcijos patirtis ir situacija viešuosiuose pirkimuose (šaltinis – Lietuvos korupcijos žemėlapis 2023-2024 m.⁶⁸)

Kita vertus, matome, kad akivaizdžiai viešieji pirkimai yra ta sritis, kur erdvės tobulėjimui dar yra nemažai: iš anksto žinomų laimėtojų rodikliai per pastaruosius metus išaugo.

Bendrai, dauguma įvardintų rodiklių piešia teigiamą Lietuvos pažangos paveikslą, ypač teisės viršenybės, civilinio teisingumo ir viešojo administravimo srityse. Lietuva sugeba efektyviai spręsti kai kurias korupcijos formas, tačiau dar reikia tobulinti politinį integralumą ir stambių korupcijos atvejų prevenciją, ypač viešųjų pirkimų srityje. Kartu įvardinti rodikliai rodo, kad nors Lietuva ir daro pažangą kovoje su korupcija, jai reikalingos stipresnės reformos, siekiant užtikrinti skaidresnę, atsakingesnę ir pažangesnę viešojo sektoriaus valdymo sistemą.

⁶⁸ www.stt.lt/data/public/uploads/2024/10/tyrimo_pristatymas_lietuvos_korupcijos_zemelapis_2023-2024.pdf

3.4. PRIEDAS. Apklauso modelio sudarymas (konstrukto pagrindimas): su korupcija ir jos prevencija susijusios mokslinės literatūros ir ekspertinių interviu analizė

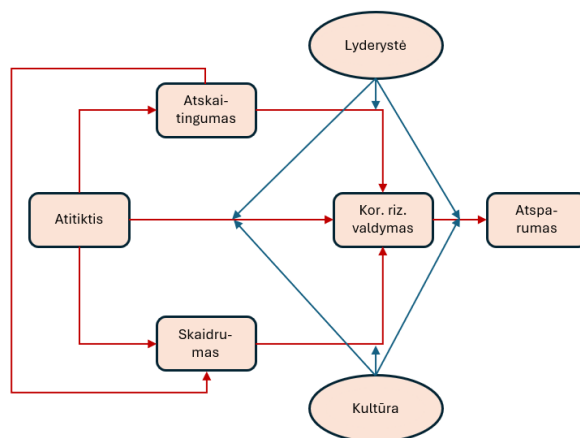
Apklausa buvo atlikta sudarius koncepcinį apklauso konstrukto modelį Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) veiksmingumui ir poveikiui įvertinti.

3.4.1. Koncepcinio modelio bendras apibūdinimas

Siekiant įvertinti Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) poveikį viešojo sektoriaus organizacijų veiklai kovos su korupcija srityje, būtina parengti tyrimo koncepcinį, o vėliau ir pilną modelius, kurių pagrindu būtų kuriamas klausimynas.

Siekiant įvertinti KPI poveikį, modelis turėtų sudaryti pagrindinių konstrukto rinkinius, kurie apimtų pagrindinius KPI poveikio organizacijų atsparumo korupcijai didinimui aspektus. Kaip čia toliau pateikiama detali analizė atskleidžia, pagrindiniai koncepcinio modelio konstrukto yra šie (žr. 17 paveikslą):

- kovos su korupcija priemonių laikymasis,
- skaidrumas ir atskaitomybė,
- korupcijos rizikos mažinimas,
- etinė kultūra ir informuotumas,
- lyderystė,
- organizacijos veikla kovojant su korupcija (atsparumas korupcijai).

16 paveikslas. KPI poveikio organizacijų atsparumui korupcijai koncepcinis modelis

Pagal siūlomą koncepcinį modelį organizacijos antikorpacinę veiklą (atsparumą korupcijai) veikia organizacijos gebėjimas valdyti korupcijos rizikas, kuris auga veikiamas įstatyme nustatytų atitikties organizacijai reikalavimų ir jos skaidrumo bei atskaitomybės. Šiuos ryšius taip pat veikia juos stiprinantys ar silpninantys papildomi veiksniai (moderatoriai): kultūrinė organizacijos aplinka ir vadovybės lyderystė. Siūlomame modelyje Korupcijos prevencijos politika turi orientuotis į tokį šių ryšių organizacijoje poveikį, jog būtų gautas maksimalus organizacijų atsparumo korupcijos apraiškoms rezultatas.

Ryšiai tarp koncepcinio modelio konstrukty. Kovos su korupcija priemonių laikymasis greičiausiai turės įtakos tiek organizacijos skaidrumui ir atskaitomybei, tiek gebėjimui valdyti korupcijos rizikas ir jas mažinti. Organizacijos, kurios visiškai laikosi KPĮ reikalavimų, yra geriau pasirengusios sumažinti korupcijos riziką ir pagerinti atskaitomybę.

Taip pat korupcijai priešiška organizacijos kultūrinė aplinka (antikorupcinis sąmoningumas) turi tendenciją teigiamai paveikti organizacijos atitikties nustatytiems reikalavimams ir skaidrumo reikšmę jos gebėjimui valdyti korupcijos rizikas. Tuo tarpu teigiama lyderystės įtaka, tikėtina, gali reikšmingai pagerinti laukiamus teigiamus KPĮ poveikio rezultatus.

Organizacijų atsparumas korupcijai yra galutinis rezultatas, kuriam įtakos turi kiti minėti konstruktai. Geresnė atitiktis, geresnis rizikos mažinimas ir tvirta kultūrinė aplinka turėtų pagerinti korupcijos prevencijos rezultatus.

Čia toliau pateikiamoje literatūros ir ekspertų apklausos analizėje detaliai pagrindžiamas įvardintas koncepcinis modelis.

3.4.2. Koncepcinio modelio konstrukty pagrindimas

Organizacijų atsparumas korupcijai yra galutinis rezultatas, kuriam įtakos turi kiti minėti konstruktai. Geresnė atitiktis, geresnis rizikos mažinimas ir tvirta kultūrinė aplinka turėtų pagerinti korupcijos prevencijos rezultatus.

3.4.2.1. Kovos su korupcija priemonių laikymasis (atitiktis KPĮ reikalavimams)

Mokslinės literatūros šaltiniai. Atitiktis reiškia, kaip gerai organizacijos laikosi kovos su korupcija reikalavimų, tokių kaip rizikos analizė, prevencijos planai ir vidaus auditas, nustatytų Korupcijos prevencijos įstatyme (KPI). Viena iš svarbiausių nuorodų į šį konstrukty gali būti Hauserio (2019) tyrimas apie antikorupcinius mokymus ir jų poveikį įmonių atitiktčiai. Hauseris pabrėžia, kad reguliarios ir struktūrizuotos mokymo programos yra labai svarbios įtvirtinant antikorupcines normas į įmonės kultūrą, taip padidinant antikorupcinės politikos laikymąsi. Be to, organizacijos, kurios reguliariai tikrina ir įgyvendina pranešėjų apsaugos priemones, kaip pabrėžia Hauseris, yra linkusios labiau laikytis kovos su korupcija politikos. Kitaip tariant, atitiktis tokiems reikalavimams dėl struktūrinių priemonių, kaip darbuotojų mokymai, audito reguliarumas ir pranešėjų apsauga, stiprina KPĮ poveikį organizacijoms.

Hauser (2019) tyrime dėl kovos su korupcija mokymų veiksmingumo pabrėžiama, kaip atitikties pastangos, ypač mokymo programos, gali būti labai svarbios veiksmingai įgyvendinant KPĮ priemones. Be to, Rabl ir Kühlmann (2008) gilinamasi į korupcijos motyvus ir tai, kaip atitikties programos gali sumažinti šią riziką, įgyvendinant struktūrizuotas organizacines kontrolės priemones, tokias kaip auditas ir pranešėjų apsauga.

Rabl ir Kühlmann (2008), pateikdami empirinį vertinimą, kaip organizacijos įgyvendina kovos su korupcija priemones, įvardina kas motyvuoja atitiktį. Jie pabrėžia formalizuotų taisyklių, stebėsenos ir sankcijų svarbą skatinant laikytis reikalavimų (Rabl ir Kühlmann, 2008). Tai glaudžiai susiję su koncepcinio modelio konstrukty, kuris matuoja reikalavimų, susijusių, pavyzdžiui, su vidaus auditų, korupcijos rizikos analizių įgyvendinimu (atitiktimi) organizacijose.

Jų tyrime pristatytas veiksmų modelis atitinka šiame koncepciniame modelyje minimą reguliaraus atsinaujinimo ir vidaus audito poreikį (Rabl ir Kühlmann, 2008).

Antikorupcinių priemonių laikymasis yra esminė organizacijos elgesio dalis siekiant užkirsti kelią korupcijai. Hauser ir Hogenacker (2014) daugiausia dėmesio skiria tam, kaip įmonės aktyviai reaguoja į korupcijos prevenciją savo tarptautinėse operacijose. Jų tyrimai rodo, kad įmonės dažnai reaktyviai įgyvendina kovos su korupcija priemones, t.y. tik susidūrusios su korupcija, o tai rodo, kad proaktyvios atitikties strategijos yra būtinos (Hauser ir Hogenacker, 2014). Šiame straipsnyje pabrėžiama nuolatinių auditų, rizikos vertinimų ir pranešėjų apsaugos mechanizmų įgyvendinimo svarba, kaip nurodyta koncepciniame modelyje.

Atitiktis, t.y. kaip gerai organizacijos laikosi KPĮ nustatytos korupcijos prevencijos politikos, pabrėžiama ir Mugellini ir kt. (2021) tyrime, kur nurodoma, kad atitiktimi pagrįstos intervencijos, tokios kaip vidaus auditas ir stebėsenos sistemos, yra labai svarbios mažinant administracinę korupciją viešojo sektoriaus organizacijose. Mugellini metaanalizė rodo, kad padidinus pinigines pasekmes korupcijai (pvz., baudas) ir reguliaraus audito riziką, galima iš esmės pagerinti korupcijos prevencijos veiksmingumą. Tai tiesiogiai dera su koncepcinio modelio rodikliais, tokiais kaip reguliarus vidaus auditas ir pranešėjų apsaugos priemonių taikymas.

Fazekas ir kt. (2021) tyrime pateikiamos įžvalgos apie skaidrumo poveikį viešiesiems pirkimams ir jo gebėjimą sumažinti korupcijos riziką. Tyrime pabrėžiama, kaip skaidrumo ir vidaus audito užtikrinimas viešųjų pirkimų procesuose, kurie yra pagrindiniai KPĮ modelio atitikties komponentai, gali veiksmingai sumažinti su korupcija susijusią riziką. Tai atitinka koncepciniame modelyje akcentuojamą vidaus audito reguliarumą ir pranešėjų apsaugos taikymą.

Cardoni ir kt. (2020) tyrime siūlomame tvarus valdymo modelyje kovos su korupcija priemonių laikymasis reikalauja, kad organizacijos laikytųsi nustatytų kovos su korupcija protokolų, tokių kaip rizikos analizė, vidaus auditas ir pranešėjų apsauga; būtų integruojama kovos su korupcija praktika į įmonės strategiją ir veiklos planavimą. Šiame tyrime pabrėžiama atitiktis, kaip tvaraus požiūrio į valdymą dalies, svarba, kai organizacijos suderina savo vidaus procesus su antikorupciniais standartais.

Wu (2005) taip pat nagrinėja organizacijų valdymo svarbą pažabojant korupciją, užtikrinant atskaitomybę, skaidrumą ir teisingumą. Jo palyginamoji analizė rodo, kad valdymo reformos gali turėti didelės įtakos korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinimui.

Pagrindinis šio konstrukto aspektas yra KPĮ politikos įgyvendinimas organizacijoje. Kaip pažymi Schnell (2023), skaidrumas gali atlikti lemiamą vaidmenį užtikrinant, kad būtų laikomasi kovos su korupcija priemonių, ypač kai šiomis priemonėmis plačiai dalijamasi ir jos tinkamai stebimos. Tai rodo, kad atitiktis susijusi ne tik su korupcijos prevencijos politikos vykdymu, bet ir su veiksmingu šios politikos įgyvendinimu.

Atitiktis antikorupcinėms priemonėms, kaip nurodyta KPĮ, apima korupcijos rizikos analizių, prevencijos planų, vidaus audito rengimą, pranešėjų apsaugos taikymą. Atitiktis yra labai svarbi, nes ji atspindi organizacijos įsipareigojimą kovoti su korupcija ne tik politikoje, bet ir praktikoje. Keig ir kt. (2014) pabrėžia tiek formalios, tiek neformalios korupcijos aplinkos vaidmenį, parodydami, kaip organizacijas veikia tiek struktūrinės reguliavimo priemonės, tiek kultūrinės normos.

Empiriniu požiūriu Bauhr (2016) tyrimas pristato poreikio ir godumo korupcijos sąvoką, kur kovos su korupcija priemonių laikymasis gali sušvelninti korupcines apraiškas. Atitikties mechanizmai yra veiksmingesni, kai korupcija kyla iš suvokiamo poreikio, o ne godumo. Todėl atitiktis turi apimti ne tik formalių taisyklių laikymąsi, bet ir pagrindinių korupcinio elgesio motyvų šalinimą.

Atitikties konstrukta gali paremti Troisi ir kt. (2021), kurie aptaria, kaip organizacinė korupcija yra giliai įsišaknijusi įmonių ir institucijų elgesyje. Jų modelis pabrėžia organizacinių reformų, kurios suderintų paskatas ir atgrasytų nuo korupcijos, skatinant laikytis politikos, poreikį (Troisi ir kt., 2021). KPĮ reikalavimai atlikti vidaus auditą, korupcijos rizikos vertinimus ir užtikrinti pranešėjų apsaugą čia yra svarbūs, nes šios priemonės daro tiesioginę įtaką bendrai organizacijos atitikčiai ir užtikrina, kad būtų laikomasi kovos su korupcija priemonių.

Meyer-Sahling ir Mikkelsen (2016) tyrimas patvirtina, kad reikia stiprių atitikties mechanizmų, užtikrinančių, kad valstybės tarnautojai veiksmingai laikytųsi nustatytų kovos su korupcija procedūrų. Be to, Heywood ir Meyer-Sahling (2013), pabrėždami biurokratijos politizavimo riziką, parodė, kad atitikties nustatytiems korupcijos prevencijos reikalavimams būtinybė, mažina politizuotos biurokratijos neigiamą įtaką korupcinėms rizikoms.

Meza ir Pérez-Chiqués (2020) pabrėžia sistemų, skirtų stebėti, kaip laikomasi reikalavimų viešosiose institucijose, svarbą. Jie siūlo, kad atitikties sistemos turėtų būti sutelktos į vidaus struktūrų, kurios paprastai įtvirtina korupciją vietos valdžios institucijose, stebėseną. Kita vertus, kaip teigia Marjit ir kt. (2016), įstatymo spragos leidžia sušvelninti atitikties priemonių poveikį.

Batory (2012) pabrėžia, kad antikorpucinių įstatymų laikytis Vidurio ir Rytų Europoje dažnai nepavyksta dėl paskatų trūkumo įstatymo normose. Tai patvirtina nuomonę, kad atitiktis yra susijusi ne tik su teisinėmis sistemomis, bet ir su pagrindiniais socialiniais ir instituciniais veiksniais, turinčiais įtakos organizacijų elgesiui. Be to, Haughton (2010) nurodo, kad Europos Sąjungos nustatytos sąlygos dažnai lemia paviršutinišką jų laikymąsi trumpuoju laikotarpiu, tačiau ilgalaikiam jų laikymuisi reikia tvirtų institucinių struktūrų.

Atitikties konstruktas gerai dera su institucinėmis korupcijos teorijomis. Pillay ir Kluvers (2014) tiria, kaip korupcija išlieka nepaisant esamų kovos su korupcija teisės aktų, pabrėždami institucinių normų, kultūros ir elgesio svarbą formuojant atitiktį. Jie teigia, kad vien formalios taisyklės negali užtikrinti jų laikymosi be organizacinės elgsenos ir institucinių struktūrų suderinimo. Panašiai, Shan ir kt. (2016) pabrėžia, kad reguliavimo sistemos turi būti tvirtos ir nuoseklios jas įgyvendinant, nes nenuoseklumas sankcionuojant korupcinį elgesį gali susilpninti atitiktį.

Sauve ir kt. (2023) pabrėžia, kad atitiktimi grindžiami metodai yra atgrasymo nuo korupcijos metodas. Straipsnyje aprašomos atitikties programos, tokios kaip elgesio kodeksų naudojimas, pranešėjų apsauga ir audito mechanizmai, kurie suderinami su KPĮ vykdymo užtikrinimo ir vidaus audito centru, siekiant užtikrinti atitiktį. Autoriai pabrėžia stebėsenos "iš viršaus į apačią" (audito programų) ir nuobaudų už reikalavimų nesilaikymą svarbą, kuri atitinka koncepciniame modelyje aptartus vidaus audito ir pranešėjų apsaugos mechanizmus.

Ekspertų interviu medžiaga. Ekspertų vertinimuose nurodoma, kad kovos su korupcija priemonės, tokios kaip darbuotojų atranka, stebėsenos, vidaus auditas, rizikos analizė, ir kitos sistemos priemonės yra labai svarbios stiprinant organizacijų atsparumą korupcijai. Ypač

pabrėžiama reguliarios šių priemonių peržiūros, mokymų ir atitikties kontrolės svarba, kurią reikia vykdyti sistemingai ir nuolat.

Koncepciniame modelyje šis konstruktas remiasi tuo, kad organizacijos, kurios efektyviai laikosi korupcijos prevencijos reikalavimų, tokių kaip rizikos analizė ir prevencijos planai, turi didesnę atsparumą korupcijai. Tai reiškia, kad, jei organizacija vykdo šias priemones nuosekliai, atsižvelgia į prevencijos planus ir nuolat juos peržiūri, ji yra geriau pasirengusi atremti galimas korupcijos apraiškas.

Šioje ataskaitoje akcentuojama tai, kad korupcijos prevencijos priemonės yra efektyvios tik tada, kai jos yra nuolat taikomos.

3.4.2.2. Skaidrumas ir atskaitomybė

Mokslinės literatūros šaltiniai. Skaidrumas ir atskaitomybė organizacijose yra pagrindiniai kovos su korupcija elementai. Skaidrumas ir atskaitomybė matuoja, kaip gerai organizacijos vykdo savo operacijas, kurios yra matomos ir atskaitingos išorinei priežiūrai. Mungiu-Pippidi (2022) pabrėžia, kad skaidrumas yra būtinas siekiant sumažinti korupciją, tačiau jis turi būti susietas su atskaitomybe, kad būtų veiksmingas. Vien tik skaidrumas, kaip rodo atvejai keliose šalyse, savaime nesumažina korupcijos; korupcijos prevencijos politika turi būti papildyta reikalavimais dėl tokių struktūrų kūrimo, kurios sudarytų sąlygas atskaitomybei, pavyzdžiui, viešų ataskaitų teikimo mechanizmais ir vidaus kontrole. Didesnis skaidrumas gali būti „dviašmenis kardas“ – jis gali pagerinti valdymą, tačiau jei jis nebus susietas su atskaitomybe, tai gali lemti tik paviršutiniškus pokyčius. Transparency International (Gest ir Grigorescu, 2009) gilinasi į tai, kaip tarptautinės organizacijos skatina skaidrumą kaip priemonę korupcijai pažaboti. Gest ir Grigorescu darbas rodo, kad viešųjų pirkimų informacijos atskleidimo mechanizmų ir prieinamų informacijos kanalų (pagrindinių skaidrumo rodiklių) buvimas yra gyvybiškai svarbus atskaitomybei. Skirtingų organizacijų bendradarbiavimas, siekiant laikytis skaidrumo priemonių, gali padėti standartizuoti praktiką ir taip sumažinti korupcijos riziką, kaip rodo koncepcinis modelis.

Skaidrumas ir atskaitomybė yra labai svarbūs mažinant korupciją, kas įvardinta, Shim ir Eom (2008) atliktoje e. valdžios iniciatyvų analizėje. Jų išvados rodo, kad skaidrumo skatinimas viešai atskleidžiant informaciją, prieinamais informatorių kanalais ir skelbiant audito rezultatus gali sumažinti korupciją, nes informacija tampa prieinamesnė visuomenei (Shim ir Eom, 2008). Tai atitinka koncepciniame modelyje siūlomus rodiklius, pvz., informacijos apie viešuosius pirkimus atskleidimą ir vidaus pranešimų apie korupciją teikimo mechanizmų buvimą. Šiuo aspektu dera ir Kim ir kt. (2009) tyrimas, kur aptariama, kaip elektroninės valdžios sistemos, tokios kaip Seulo atvira sistema, padidino skaidrumą, pagerindamos visuomenės prieigą prie informacijos. Tokiems rezultatams antrina ir Osrecki (2015), kurio tyrime įrodoma, kad skaidrios organizacijos mažina korupcijos riziką, padarydamos procesus matomus, kas, savo ruožtu, gali priversti organizacijas atsiskaityti už visuomenės kontrolę (Argandoña, 2003). Neupane ir kt. (2017) tyrimas taip pat pabrėžia e. viešųjų pirkimų sistemų vaidmenį didinant skaidrumą ir mažinant korupciją viešuosiuose pirkimuose. Tyrimas rodo, kad elektroninės valdžios sistemų diegimas gali iš esmės padidinti atskaitomybę automatizuojant procesus ir sumažinant žmogaus įsikišimo tikimybę, kuri sukelia korupciją.

Cardoni ir kt. (2022) aptaria valdymo skaidrumo svarbą, susiedami kovos su korupcija politiką su geresniais įmonių veiklos rezultatais. Jie teigia, kad finansinių ir nefinansinių duomenų (įskaitant su korupcija susijusią informaciją) atskleidimas padidina atskaitomybę ir sumažina korupcijos riziką. Šis tyrimas patvirtina koncepcinio modelio skaidrumo ir atskaitingumo konstrukta.

Skaidrumas yra labai svarbi viena iš kovos su korupcija strategijų, ypač viešųjų pirkimų srityje, sudedamoji dalis. Bauhr ir kt. (2019) nagrinėja, kaip viešųjų pirkimų skaidrumas, visų pirma, ex ante skaidrumas (t.y., prieš pasirašant sutartis), atlieka gyvybiškai svarbų vaidmenį mažinant korupcijos riziką. Tyrime pabrėžiama, kad didesnis skaidrumas lemia didesnę atskaitomybę ir didina kovos su korupcija politikos veiksmingumą viešajame sektoriuje. Martins et al. (2023) tyrime apie e. valdžios inovacijas taip pat pabrėžiama visuomenės prieigos prie informacijos, kaip korupcijos mažinimo priemonės, svarba.

Skaidrumas ir atskaitomybė yra labai svarbūs siekiant užtikrinti, kad organizacinė veikla būtų matoma ir atvira išorinei priežiūrai. Paik ir kt. (2018) aprašo, kaip aukštas skaidrumo lygis, ypač Skandinavijos šalyse, prisideda prie mažesnio korupcijos lygio. Šios šalys derina teisinės priemonės su kultūrinėmis ir normatyvinėmis sistemomis, kurios stiprina pasitikėjimą viešosiomis institucijomis, parodydamos, kad skaidrumas turi būti sustiprintas atskaitomybės mechanizmais, kad jos būtų veiksmingos. Heller ir kt. (2016) tai dar labiau patvirtina, parodydami, kad instituciniai patikrinimai, tokie kaip teisėkūros priežiūra ir vidaus atskaitomybė, gali būti veiksmingos atgrasymo nuo korupcinės praktikos priemonės, nes sumažina slaptų susitarimų galimybes ir skatina skaidrumą.

Lederman ir kt. (2005) teigia, kad politinės institucijos atlieka svarbų vaidmenį didinant atskaitomybę, sukurdamos mechanizmus, kurie padidina viešosios veiklos priežiūrą. Demokratinės valstybės, kurių pagrindinis dėmesys skiriamas politinei konkurencijai ir atskaitomybei, yra geriau pasirengusios mažinti korupciją nei kitos valdymo formos. Schatz (2013) palaiko šį požiūrį, parodydamas, kad socialinės atskaitomybės mechanizmai - tie, kurie apima piliečių dalyvavimą - yra labai svarbūs kuriant atskaitomybę viešajame administravime, taip didinant skaidrumą ir mažinant korupciją. Šiame kontekste skaidrumo užtikrinimas reiškia tokių mechanizmų, kaip viešas ataskaitų teikimas ir auditas, įgyvendinimą, kartu išlaikant piliečių ir suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą.

Skaidrumas ir atskaitomybė taip pat apima organizacinių procesų ir taikomų mechanizmų, skirtų asmenis patraukti atsakomybėn, atvirumą. Owusu ir kt. (2021) teigia, kad skaidrumas, ypač viešųjų pirkimų srityje, yra būtinas siekiant sumažinti korupciją, nes jis užtikrina, kad sprendimų priėmimo procesai būtų atviri veiksmingai patikrai. Jų tyrimai, kuriuose daugiausia dėmesio skiriama infrastruktūros viešiesiems pirkimams, rodo, kad viešųjų pirkimų procesų skaidrumas daro tiesioginę įtaką korupcijos mastui. Be to, Seligson (2005) pabrėžia, kad korupcijos suvokimas gali iš esmės sugriauti pasitikėjimą demokratinėmis institucijomis, o skaidrus valdymas yra labai svarbus atkuriant pasitikėjimą.

Sauve ir kt. (2023) palaiko šias koncepcijas, pasisakydamas už skaidrumą taikant vertybėmis ir atitiktimi grindžiamus metodus. Konkrečiai, autoriai teigia, kad viešųjų pirkimų ir finansinės informacijos atskleidimo matomumas yra labai svarbus siekiant užkirsti kelią korupcijai. Jose taip pat pabrėžiamas pranešėjų kanalų vaidmuo ir audito rezultatų skelbimas.

Ekspertų interviu medžiaga. Skaidrumas ir atskaitomybė yra kertiniai elementai kovojant su korupcija, o tai aiškiai pabrėžiama tiek šioje ataskaitoje pateiktuose ekspertų vertinimuose, tiek ir koncepciniame modelyje. Šioje ataskaitoje akcentuojama, kad skaidrumas sudaro galimybes viešai prieigai prie svarbios informacijos apie organizacijų veiklą, priemonių efektyvumą, viešuosius pirkimus ir kitus procesus, kurie gali būti jautrūs korupcijos rizikai. Be tinkamos atskaitomybės, skaidrumas tampa tik paviršutiniška priemone – tik išorinės priežiūros ir vertinimo mechanizmai leidžia išnaudoti skaidrumo potencialą.

Šiame kontekste, koncepciniame modelyje skaidrumo ir atskaitomybės konstruktas glaudžiai siejamas su organizacijos gebėjimu mažinti korupcijos riziką. Organizacijos, kurios sukuria aiškias procedūras ir procesus skaidrumui užtikrinti, kartu turi diegti atskaitomybės mechanizmus, leidžiančius stebėti ir vertinti šių procesų efektyvumą. Tokios priemonės apima ne tik viešą informaciją, bet ir privalomą vidaus kontrolę, pavyzdžiui, reguliarius vidaus auditus, pranešimų apie pažeidimus sistemas, veiklos ataskaitas ir išorines vertinimo sistemas.

Ekspertai taip pat pabrėžia, kad skaidrumas yra veiksmingiausias tada, kai jis susietas su atskaitomybės struktūromis, kurios įpareigoja organizacijas ne tik teikti informaciją apie savo veiklą, bet ir atsiskaityti už rezultatus bei taikomų kovos su korupcija priemonių efektyvumą. Vien skaidrumas be atskaitomybės gali būti nepakankamas kovos su korupcija instrumentas, nes jis nesukuria realios kontrolės ir neatskleidžia galimų pažeidimų. Kita vertus, atskaitomybės trūkumas net ir esant skaidrumui gali leisti korupcijai klestėti nepastebimai.

Koncepciniame modelyje ši įžvalga integruota taip, kad skaidrumo lygis organizacijoje tiesiogiai lemia jos sugebėjimą atskleisti korupcines rizikas ir jas mažinti. Skaidrios organizacijos, kurios atskaitingai pristato savo veiklos duomenis ir ataskaitas, yra labiau linkusios sumažinti korupcijos galimybę. Tai ypač svarbu viešajame sektoriuje, kur skaidrumas viešųjų pirkimų ir kitų procesų metu gali veikti kaip prevencinė priemonė prieš korupciją.

Šioje ataskaitoje pabrėžiama, kad vienas iš veiksmingų būdų didinti skaidrumą ir atskaitomybę yra naudojimas šiuolaikinėmis technologijomis. Pavyzdžiui, e. valdžios sistemos ir viešųjų pirkimų elektroninės platformos gali automatizuoti ir padidinti prieinamumą prie informacijos, mažindamos žmogaus įsikišimo galimybę ir kartu sumažindamos riziką, kad procesai bus iškreipti dėl korupcinių veikų.

Apibendrinant, skaidrumas ir atskaitomybė yra neatsiejami nuo veiksmingos korupcijos prevencijos. Organizacijos, kurios aiškiai ir viešai demonstruoja savo veiklos duomenis ir atsiskaitymo sistemas, ne tik sustiprina savo reputaciją, bet ir sumažina korupcijos tikimybę, nes visuomenė, žiniasklaida ir kitos priežiūros institucijos gali efektyviau kontroliuoti šių organizacijų veiklą. Koncepciniame modelyje šis skaidrumo ir atskaitomybės ryšys parodomas, kaip vienas iš esminių kovos su korupcija elementų, galinčių padidinti organizacijos atsparumą korupcijai ir pagerinti korupcijos rizikos valdymo rezultatus.

3.4.2.3. Organizacijos gebėjimas mažinti korupcines rizikas

Mokslinės literatūros šaltiniai. Gebėjimas mažinti korupcines rizikas yra gyvybiškai svarbus siekiant organizacijų atsparumo korupcinei veiklai. Pasak Matei ir Matei (2011), sėkminga kovos

su korupcija strategija turi apimti rizika pagrįstus auditus ir veiklos vertinimus, kurie abu yra labai svarbūs mažinant korupcijos riziką.

Korupcijos rizikos mažinimas priklauso nuo organizacijos gebėjimo įvertinti ir valdyti korupcijos rizikas. Owusu ir kt. (2020) aptaria kliūtis, trukdančias įgyvendinti kovos su korupcija priemones infrastruktūros projektuose, pabrėždamas, kad reikia atlikti patikimus rizikos vertinimus ir nuolat stebėti didelės rizikos veiklą, pavyzdžiui, viešuosius pirkimus (Owusu ir kt., 2020). Jų darbas suteikia naudingą pagrindą suprasti, kaip dažnas stebėjimas ir rizika pagrįsti auditai gali sumažinti korupcijos riziką.

Gebėjimas sumažinti korupcijos riziką, atliekant reguliarius vertinimus ir auditus, yra labai svarbus siekiant sumažinti korupciją. Tabish ir Jha (2012) pateikia empirinių įrodymų apie kovos su korupcija strategijų, tokių kaip lyderystė ir rizika grindžiami auditai, vaidmenį mažinant korupcijos riziką viešuosiuose statybos projektuose (Tabish ir Jha, 2012). Tai tiesiogiai palaiko mūsų koncepcinio modelio rodiklius, pagal kuriuos daugiausia dėmesio skiriama rizikos vertinimams ir veiksmingumo vertinimams siekiant vykdyti didelės rizikos veiklą.

Korupcijos prevencijos esmė yra korupcijos rizikos mažinimas, grindžiamas rizikos nustatymu ir šalinimu prieš jai tampa sistemine. Lopatta ir kt. (2013) nagrinėja, kaip nuoseklus rizikų valdymas gali ženkliai padidinti organizacijos atsparumą korupcijai. Jie rodo, kad įmonės, turinčios aukštesnius rizikų nustatymo rezultatus, geriau valdo korupcijos riziką, ypač kai veikia didelės rizikos aplinkoje. Tai patvirtina reguliarių korupcijos rizikos vertinimų ir auditų svarbą, kaip siūloma koncepciniame modelyje.

Korupcijos rizikos mažinimas apima korupcijos pobūdžio veiklos nustatymą ir valdymą. Goel ir kt. (2014) daugiausia dėmesio skiria korupcijai įvairiose vyriausybės veiklos srityse, parodydamas, kad specifinės funkcijos, tokios kaip muitinės ir policijos darbas, yra labiau linkusios į korupcinę veiklą dėl didelio diskretiškumo.

Korupcijos rizikos mažinimas reiškia organizacijos gebėjimą įvertinti korupcijos rizikas ir į jas reaguoti savo veikloje. Iš literatūros matyti, kad organizacijoms reikia dinamiškų ir reaguojančių mechanizmų korupcijos rizikoms mažinti. Pavyzdžiui, Peiffer ir Alvarez (2015) aptaria, kaip piliečių suvokimas apie korupciją ir jų pasitikėjimas vyriausybės pastangomis iš esmės veikia norą dalyvauti kovos su korupcija veikloje. Tai gali reikšti, kad organizacijos, turinčios sėkmingą rizikos mažinimo praktiką, yra ne tik efektyvios viduje, bet ir skatina platesnę suinteresuotųjų šalių kovos su korupcija kultūrą.

Korupcijos rizikos mažinimas apima organizacijos gebėjimą identifikuoti, įvertinti ir reaguoti į galimas korupcijos rizikas, todėl, kaip teigia Uberti (2015), vien formalių taisyklių koregavimas dažnai nesprendžia korupcijos giliai įsišaknijusių socialinių struktūrų. Todėl rizikos mažinimo strategijos turi būti pritaikomos ir pritaikytos konkrečioms aplinkybėms, jose turi būti atsižvelgiama tiek į oficialius korupcijos mechanizmus (pvz., vykdant viešuosius pirkimus ar licencijavimą), tiek į neformalius tinklus, kurie sudaro tam sąlygas. Persson ir kt. (2012) taip pat teigia, kad sisteminė korupcija dažnai klaidingai apibūdinama kaip pagrindinio agento problema, nors iš tikrųjų tai yra kolektyvinių veiksmų problema.

Meng ir Zhong (2019) tyrimas pabrėžia, kad organizacijos turi turėti stiprias rizikos mažinimo strategijas, skirtas tiek viešojo, tiek privataus sektoriaus korupcijos rizikoms spręsti. Štai Cornell

ir Sundell (2019) pabrėžia viešojo sektoriaus darbo užmokesčio vaidmenį mažinant korupcijos riziką. Didesnis santykinis darbo užmokestis, palyginti su privačiu sektoriumi, yra susijęs su sumažėjusia korupcija, nes valstybės tarnautojai yra mažiau skatinami užsiimti korupcine veikla, jei jiems tinkamai atlyginama.

Moschovis (2010) nurodo, kaip korupcija veikia viešųjų išlaidų paskirstymą ir fiskalinius rezultatus, ypač pabrėždamas, kaip korupcinis elgesys daro įtaką biudžeto sprendimams. Jo išvados rodo, kad korupcijos riziką galima veiksmingai sumažinti didinant fiskalinių procesų skaidrumą ir stiprinant biudžeto vykdymo stebėseną. Pérez-Chiqués (2021) taip pat pabrėžia pasitikėjimu grindžiamų korupcijos tinklų vaidmenį didinant korupcijos riziką, parodydamas, kad norint sumažinti šią riziką reikia išardyti šiuos neformalius tinklus.

Frost ir Tischer (2014) pateikia išsamią analizę, kaip organizacijose vystosi korupcinė rutina, teigdami, kad korupcija įsitvirtina per kolektyvinę praktiką ir neetiško elgesio normalizavimą. Jų dėmesys korupcinės rutinos dinamikai yra labai svarbus norint suprasti, kaip organizacijos gali sukurti rizikos mažinimo strategijas, kurios neapsiriboja formaliais vertinimais ir yra nukreiptos į neformalių sistemų, kurios įtvirtina korupciją, išardymą. Peerthum ir Luckho (2020) taip pat pabrėžia, kad viešųjų paslaugų teikimo gerinimas gali sušvelninti suvokiamą korupciją, kuri yra esminis veiksnys stiprinant pasitikėjimą kovos su korupcija priemonėmis.

Korupcijos rizikos mažinimas įvertina, kaip gerai organizacijos identifikuoja, vertina ir reaguoja į galimas korupcijos rizikas. Le ir kt. (2016) tyrime dėl Kinijos viešojo statybų sektoriaus pabrėžiama, kad svarbu anksti nustatyti korupcijos riziką ir įgyvendinti priemones jai sumažinti. Nustatyta, kad neefektyvus vadovavimas ir nenuoseklios sankcijos iš esmės didina korupcijos riziką.

Pasak Sauve ir kt. (2023), rizikos valdymo metodai yra neatsiejami nuo korupcijos galimybių mažinimo. Straipsnyje aptariamas rizikos vertinimų ir rizika pagrįstų auditų naudojimas.

Ekspertų interviu medžiaga. Korupcijos rizikos mažinimas yra esminis veiksnys, užtikrinantis organizacijų atsparumą korupcijai, kaip tai pabrėžiama tiek ekspertų interviu, tiek ir koncepciniame modelyje. Ekspertai akcentuoja, kad korupcijos rizikos valdymas turėtų būti strateginis ir sistemingas, apimantis aiškias procedūras, skirtas identifikuoti ir kontroliuoti rizikos veiksnys, kurie gali lemti korupcijos atvejus organizacijoje. Tai apima rizikos analizę, prevencinius veiksmus bei nuolatinį rizikų stebėjimą ir peržiūrą.

Koncepciniame modelyje korupcijos rizikos valdymas taip pat yra pamatinis konstruktas, kuris nurodo, jog organizacijos sugebėjimas efektyviai valdyti rizikas tiesiogiai lemia jos gebėjimą išlikti atspariai korupcijai. Modelis pabrėžia, kad sėkmingos organizacijos ne tik stebi savo veiklas, bet ir imasi aktyvių priemonių, kad mažintų potencialias rizikas, pvz., įgyvendina vidaus auditus, pranešėjų apsaugos mechanizmus ir analizuoja ankstesnius incidentus siekiant užkirsti kelią būsimiems korupcijos atvejams.

Ekspertų vertinimai taip pat pabrėžia, kad efektyvus korupcijos rizikos valdymas yra sudėtingas ir reikalauja visapusiško požiūrio. Organizacijos turėtų ne tik nustatyti aiškias procedūras rizikoms valdyti, bet ir užtikrinti, kad šios procedūros būtų nuosekliai vykdomos. Tai gali apimti rizikos vertinimo metodologijų kūrimą, rizikos valdymo planų rengimą bei atitinkamų priemonių diegimą. Kiekvienas iš šių elementų prisideda prie organizacijos gebėjimo identifikuoti ir suvaldyti rizikas

ankstyvose stadijose, taip užtikrinant, kad korupciniai veiksniai būtų aptikti ir pašalinti dar prieš jiems išsivystant į rimtas problemas.

Koncepciniame modelyje šie aspektai sujungti į vieną visumą, akcentuojant, kad organizacijos rizikos mažinimo gebėjimai ne tik tiesiogiai veikia jos atsparumą korupcijai, bet ir sąveikauja su kitais elementais, tokiais kaip skaidrumas, atskaitomybė ir organizacinė kultūra. Rizikos mažinimo strategijos sėkmingai veikia, kai yra derinamos su skaidrumo užtikrinimu ir atsakingu organizacijos valdymu, kur tiek vadovybė, tiek darbuotojai supranta savo atsakomybę kovojant su korupcija.

Ekspertai taip pat pabrėžia, kad organizacijos, kurios sistemingai mažina korupcines rizikas, yra ne tik labiau atsparios išorės korupcijos grėsmėms, bet ir sustiprina savo vidinę kontrolę. Tokios organizacijos dažnai turi aiškias veiklos gaires, nuosekliai peržiūri savo procesus, diegia naujas priemones rizikai mažinti ir kuria veiksmingą korupcijos prevencijos kultūrą, kuri palaiko aukštą etikos standartų lygį.

Apibendrinant, efektyvus korupcijos rizikos mažinimas yra pagrindinis veiksnys, lemiantis organizacijos gebėjimą veikti skaidriai ir atspariai.

3.4.2.4. Organizacinė kultūra ir sąmoningumas

Mokslinės literatūros šaltiniai. Kultūra organizacijose skatina aplinką, kurioje darbuotojai žino apie korupcijos riziką ir veikia pagal etikos standartus. Hauser (2019) pabrėžia reguliarių mokymų svarbą, įtvirtinant etikos standartus darbo vietose, ir rodo, kad darbuotojai, apmokyti kovos su korupcija priemonėmis, yra labiau linkę atmesti korupcinės praktikos pateisinimus. Klinkhammer (2013) nagrinėja organizacinės kultūros vaidmenį skatinant etišką elgesį ir užkertant kelią korupcijai. Jis teigia, kad stipri etinė kultūra yra būtina ilgalaikiai sėkmei kovojant su korupcija, nes organizacijos, turinčios gerai įsitvirtinusias etikos normas, yra mažiau linkusios įsitraukti į korupcinį elgesį.

Trequatrinii ir kt. (2024) tyrimas pabrėžia, kaip organizaciniai modeliai, integruojantys etiką ir atitiktį, skatina kultūrą, kuri atgraso nuo korupcijos. Hess (2009) taip pat įrodo, kad korporacijos gali puoselėti etinę kultūrą skatindamos savireguliaciją ir formuodamos aplinką, kurioje darbuotojai geriau supranta etikos standartus.

Etinės kultūros skatinimas ir informuotumo apie korupcijos riziką didinimas yra labai svarbūs, siekiant užkirsti kelią korupcijai. Graycar (2014) tyrimas pabrėžia, kad valstybės tarnautojai dažnai neįvertina korupcijos rizikos, nebent yra stiprus institucinis sąmoningumas ir reguliarūs etikos mokymai. Be to, Elbahnasawy (2012) konstatuoja, kad šalyse, kuriose yra stipresnė teisėsauga ir aukštesnis viešosios atskaitomybės lygis, korupcijos lygis yra žemesnis. Chan ir Owusu (2017) tyrime taip pat pabrėžiama etikos mokymo ir informavimo programų svarba kovojant su korupcija.

Etinės kultūros skatinimas yra būtinas puoselėjant aplinką, kurioje antikorpucines priemones internalizuoja darbuotojai. Pillay ir Kluvers (2014) taiko institucinę teoriją korupcijai, pabrėždami organizacinės kultūros vaidmenį formuojant etišką elgesį. Jie teigia, kad sąžiningumo kultūros,

kurioje darbuotojai žino etikos standartus ir elgesio kodeksus, puoselėjimas yra labai svarbus siekiant užkirsti kelią korupcijai.

Jancsics (2014) pateikia palyginamąją korupcijos apžvalgą ir pabrėžia organizacinės kultūros svarbą formuojant darbuotojų elgesį korupcijos atžvilgiu. Jo darbas palaiko antikorpucinių mokymų ir etinės kultūros skatinimo svarbą jūsų modelyje. Skatindamos sąmoningumą ir etikos standartų laikymąsi, organizacijos gali sukurti aplinką, kuri atgraso nuo korumpuoto elgesio. Etinė kultūra ir sąmoningumas apima vidinės kultūros puoselėjimą, kai vertinamas etiškas elgesys, o darbuotojai žino apie kovos su korupcija politiką ir praktiką. Kaip pažymi Gong (2017), visuomenės normos ir individualios vertybės vaidina pagrindinį vaidmenį formuojant darbuotojų norą kovoti su korupcija. Sąžiningumo paktų buvimas ir įsipareigojimas laikytis etikos standartų yra labai svarbūs rodikliai. Be to, Tu ir kt. (2020) pateikia įžvalgų apie tai, kaip individualios vertybės, tokios kaip kolektyvizmas ir netikrumo vengimas, gali sumažinti oficialių kovos su korupcija priemonių veiksmingumą.

Taip pat Gebel (2012) kritikuoja per didelį pasiklovimą institucinėmis taisyklėmis, nenagrinėjant socialinių ir moralinių etikos aspektų organizacijose. Siekiant skatinti tikrai etišką kultūrą, būtina peržengti formalius atitikties mechanizmus ir atkreipti dėmesį į pagrindines darbuotojų vertybes ir elgesį.

Donovan ir Karp (2017) tyrimas pabrėžia platesnių socialinių jėgų, tokių kaip pajamų nelygybė ir korupcija, svarbą formuojant sąžiningumo ir etiško elgesio suvokimą organizacijose. Tai rodo, kad etinė kultūra negali būti kuriama atskirai; ji turi būti paremta platesnėmis organizacinėmis ir visuomeninėmis normomis.

Etinė kultūra ir sąmoningumas yra susiję su tuo, kaip gerai organizacijos skatina etišką elgesį ir didina darbuotojų informuotumą apie kovos su korupcija politiką. Mugellini ir kt. (2021) savo sisteminėje apžvalgoje rodo, kad organizacinės ir kultūrinės reformos gali sumažinti korupciją, puoselėdamos profesinės tapatybės jausmą ir stiprindamos etikos standartus viešosiose institucijose. Schatz (2013) pabrėžia, kad reikia stiprinti etikos standartus taikant tiek oficialius, tiek neformalius atskaitomybės mechanizmus, ir teigia, kad etikos reformos turėtų būti įtrauktos į platesnius sisteminius pokyčius. Be to, Pavlik ir kt. (2023) mano, kad korupcijos mažinimas vykdant etines reformas gali iš esmės padidinti nacionalines pajamas, skatinant organizacijas puoselėti stiprią etinę kultūrą.

Gorsira ir kt. (2016) nagrinėja korupcijos motyvus ir konstatuoja, kad socialinės normos ir moraliniai įsitikinimai vaidina pagrindinį vaidmenį, ar asmenys užsiima korupcine veikla. Jų tyrimai patvirtina, kad KPĮ pabrėžia etiško elgesio skatinimą per darbuotojų mokymą ir sąžiningumo paktų sudarymą. Be to, Venard (2009) pabrėžia, kaip organizacinis izomorfizmas, kai firmos imituoja viena kitos elgesį, gali lemti korupcinės praktikos normalizavimą. Tai pabrėžia poreikį sukurti stiprią etinę kultūrą, kuri prieštarautų korumpuotoms organizacinėms normoms, kurias skatina KPĮ. Taip pat ir Yahya ir kt. (2015) nagrinėja organizacinės kultūros ir religingumo poveikį korupcijai, pažymėdami, kad tvirtas etinis pagrindas, sustiprintas lyderystės ir organizacinių normų, iš esmės sumažina korupcinį elgesį. Be to, Clausen et al. (2011) pabrėžia, kad korupcija mažina visuomenės pasitikėjimą institucijomis, o organizacijos, kurios aktyviai skatina etišką elgesį ir skaidrumą, labiau linkusios įkvėpti pasitikėjimo ribojant korupcinę veiklą. Al-Jundi ir kt. (2019) išvados atskleidžia, kad korupcinė kultūra, kurioje toleruojamas neetiškas

elgesys, tiesiogiai lemia administracinę korupciją. Autoriai teigia, kad organizacinės kultūros stiprinimas per etišką lyderystę ir sąžiningumo skatinimą yra labai svarbus siekiant užkirsti kelią korupcijai.

Sauve et al. (2023) išsamiai aptaria vertybėmis pagrįstus metodus, įskaitant “toną viršuje” ir etikos mokymo programas, kurios skatina etišką elgesį visoje organizacijoje. Autoriai teigia, kad organizacijos turėtų sukurti aplinką, kurioje būtų internalizuotos etinės vertybės. Be to, Sauve ir kt. (2023) pabrėžia lyderystės vaidmenį formuojant organizacijos kultūrą, pabrėždami, kaip lyderystė nustato etiško elgesio toną, kuris taip pat pažymimas kaip kritinis moderatorius KPI koncepciniame modelyje.

Ekspertų interviu medžiaga. Etinė kultūra ir darbuotojų sąmoningumas yra esminiai veiksniai organizacijose, kurie prisideda prie veiksmingos korupcijos prevencijos. Ekspertai pabrėžia, kad stipri organizacinė kultūra, pagrįsta aiškiais etikos standartais, vaidina svarbų vaidmenį kovojant su korupcija. Ekspertai teigia, kad organizacijose, kuriose skatinama etinė elgsena ir aukšti moralės standartai, sumažėja korupcijos atvejų, nes darbuotojai labiau suvokia savo atsakomybę ir organizacijos lūkesčius dėl skaidrumo ir sąžiningumo.

Koncepciniame modelyje etinė kultūra ir informuotumas apibrėžiami kaip svarbus konstruktas, tiesiogiai susijęs su organizacijos gebėjimu efektyviai laikytis antikorporcinių reikalavimų ir vykdyti prevencines priemones. Organizacijos, kurios investuoja į darbuotojų informuotumo didinimą apie korupciją, skatina ne tik etinį elgesį, bet ir didesnę darbuotojų atsakomybę už savo veiksmus. Toks požiūris prisideda prie geresnės atitikties antikorporcinėms priemonėms, nes darbuotojai supranta, kokios yra pasekmės ir kaip jų veiksmai gali paveikti organizacijos reputaciją ir veiklą.

Stiprios etinės kultūros organizacijose yra būdingos prevencinės priemonės, tokios kaip etikos mokymai, aiškūs elgesio kodeksai, darbuotojų atsakomybės už etikos pažeidimus nustatymas, bei pranešimų apie neetišką elgesį mechanizmai. Šios priemonės padeda kurti aplinką, kurioje ne tik mažinama korupcijos rizika, bet ir formuojamas sąmoningumas tarp darbuotojų apie korupcijos pasekmes. Ekspertai taip pat pabrėžia, kad darbuotojų mokymai ir aiškūs etikos standartai padeda ne tik didinti atsakomybę už veiksmus, bet ir sumažinti nesusipratimus dėl to, kas organizacijoje laikoma neetiška elgsena.

Koncepciniame modelyje etinė kultūra veikia kaip tarpinis veiksnys, stiprinantis kitus kovos su korupcija mechanizmus. Pavyzdžiui, organizacijos su stipria etine kultūra lengviau įgyvendina ir palaiko skaidrumą bei atskaitomybę, nes darbuotojai yra skatinami atsakingai elgtis ir viešai pranešti apie galimus pažeidimus. Toks sąmoningumo ir etinės kultūros ugdyimas taip pat padeda stiprinti vadovybės lyderystę ir geriau valdyti korupcines rizikas.

Ekspertai taip pat pabrėžia, kad etinė kultūra yra veiksminga tada, kai ji palaikoma visų organizacijos lygmenų – nuo vadovybės iki eilinių darbuotojų. Toks visuotinis etikos ir sąmoningumo skatinimas organizacijose padeda ne tik išvengti korupcijos atvejų, bet ir kurti skaidrią ir pasitikėjimo vertą darbo aplinką. Darbuotojai, matydami, kad vadovybė pati laikosi etikos normų ir aktyviai skatina sąžiningumą, jaučiasi labiau įsipareigoję laikytis tokių standartų.

Apibendrinant, etinė kultūra ir informuotumas yra suvokiami kaip pagrindiniai kovos su korupcija elementai. Organizacijos, kurios aktyviai ugdo etinę kultūrą, didina darbuotojų sąmoningumą

apie korupcijos riziką, skatina atskaitomybę ir stiprina atsparumą korupcijai. Šie elementai yra būtini siekiant ilgalaikių antikorpucinių rezultatų ir skaidrios veiklos.

3.4.2.5. Lyderystė

Mokslinės literatūros šaltiniai. Lyderystė atlieka moderuojantį vaidmenį užtikrinant veiksmingą kovos su korupcija politikos įgyvendinimą. Khan ir kt. (2019) teigia, kad lyderystės įsipareigojimas yra labai svarbus įgyvendinant kovos su korupcija priemones, ypač sudėtingoje aplinkoje, kurioje oficialios taisyklės yra silpnos. Lyderystės vaidmuo skirstant išteklius antikorpucinėms iniciatyvoms ir skatinant etišką elgesį organizacijoje yra labai svarbus sėkmei. Pasak Khano, pagrindinių suinteresuotųjų šalių interesų suderinimas su kovos su korupcija tikslais gali pagerinti atitiktį ir skaidrumą, taip pat sustiprinti vadovybės įtaką kovos su korupcija pastangoms.

Lyderystė atlieka labai svarbų vaidmenį įgyvendinant kovos su korupcija priemones ir užtikrinant atitiktį, ką iliustruoja ir Min (2019) pateikiama kovos su korupcija politikos Pietų Korėjoje atvejo analizė, kur pabrėžiama lyderystės svarba skatinant politikos įgyvendinimą ir gerinant organizacijos vientisumą. Šis tyrimas parodo, kaip lyderystė gali daryti įtaką atitikčiai, paskirstydama išteklius ir aktyviai skatindama kovos su korupcija iniciatyvas.

Lyderystė atlieka labai svarbų vaidmenį užtikrinant sėkmingą kovos su korupcija priemonių įgyvendinimą. Tabish ir Jha (2012) darbe taip pat pabrėžiama, kaip stipri lyderystė viešųjų statybų projektuose prisideda prie kovos su korupcija pastangų užtikrinant taisyklių, reglamentų ir auditų vykdymą. Tai palaiko koncepcinio modelio požiūrį į lyderystę kaip moderatorių, kuris daro įtaką organizacijos įsipareigojimui imtis kovos su korupcija priemonių paskirstant išteklius ir vykdant politiką (Tabish ir Jha, 2012). Be to, Moscariello ir kt. (2022) nurodo, kaip tarptautinės įmonės gali veiksmingai valdyti kovos su korupcija programas, naudodamos lyderystės principais pagrįstus atitikties modelius, dar labiau sustiprindamos šį konstrukta.

Luo (2004) pateikia organizacinį požiūrį į korupciją ir pabrėžia lyderystės svarbą kuriant korupcijai atsparią kultūrą. Jis teigia, kad efektyvus vadovavimas turi skatinti skaidrumą ir atskaitomybę organizacijoje. Lyderystė atlieka nuosaikų vaidmenį užtikrinant, kad kovos su korupcija priemonės būtų veiksmingai įgyvendinamos. Spencer ir Gomez (2011) atksleidžia, kaip lyderystės strategijos, ypač tarptautinėje aplinkoje, gali arba sustiprinti, arba sušvelninti spaudimą užsiimti korupcine veikla. Lyderiai, kurie aktyviai remia kovos su korupcija iniciatyvas, skirdami išteklius ir stiprindami etišką elgesį, daro didelę įtaką šių iniciatyvų sėkmei. Bauhr ir kt. (2019) atliktas viešųjų pirkimų skaidrumo tyrimas rodo, kad lyderystė yra labai svarbi įgyvendinant skaidrumo reformas ir užtikrinant, kad kovos su korupcija priemonės būtų integruotos į kasdienę viešojo sektoriaus organizacijų veiklą.

Lyderystė yra labai svarbi sėkmingai įgyvendinant kovos su korupcija priemones. Alon ir Hageman (2017) nagrinėja, kaip lyderystė pereinamojo laikotarpio ekonomikoje veikia kovos su korupcija politikos vykdymą. Jie pabrėžia stiprios lyderystės svarbą skatinant skaidrumą ir užtikrinant, kad kovos su korupcija strategijos būtų veiksmingai įgyvendinamos visuose organizacijos lygiuose. Tai patvirtina mūsų požiūrį į lyderystę, kaip į moderatorių, darantį įtaką antikorpucinės politikos įgyvendinimui. Tai patvirtina ir Ceva ir Ferretti (2017) tyrimas, kuriame nagrinėjant politinę korupciją nustatoma, kaip lyderystė gali sušvelninti arba padidinti korupcijos

riziką organizacijose. Jų politinės korupcijos analizė pabrėžia lyderystės svarbą užtikrinant skaidrumą ir etišką elgesį.

Sauve ir kt. (2023) ne kartą pabrėžia tvirtos lyderystės svarbą kovojant su korupcija. Mokslinės literatūros, skirtos korupcijos tyrimams, analizėje pabrėžiama, kad vadovybė turi įsipareigoti laikytis etikos standartų ir aktyviai dalyvauti kovos su korupcija strategijose. Principas „tonas viršuje“ tiesiogiai susijęs su tuo, kaip lyderiai gali daryti įtaką darbuotojų elgesiui modeliuodami sąžiningumą ir atskaitomybę.

Ekspertų interviu medžiaga. Lyderystė organizacijose yra esminis veiksnys, užtikrinantis veiksmingą korupcijos prevenciją ir skaidrumo kultūrą. Ataskaitoje ekspertai pabrėžia, kad vadovų įsipareigojimas kovai su korupcija yra kertinis dalykas, formuojant visą organizacijos požiūrį į korupcijos prevenciją ir etikos normų laikymąsi. Vadovybė nustato organizacijos toną ir kryptį, todėl stipri lyderystė gali ne tik skatinti sąmoningumą ir skaidrumą, bet ir įtvirtinti antikorpucinius standartus organizacijos viduje.

Koncepciniame modelyje vadovų lyderystė laikoma vienu iš pagrindinių faktorių, lemiančių teigiamus Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) poveikio rezultatus. Vadovai ne tik diegia korupcijos prevencijos priemones, bet ir aktyviai užtikrina, kad organizacijos kultūra atitiktų šias priemones. Jie turi būti pavyzdžiu savo darbuotojams, demonstruodami atsakingą elgesį ir griežtą požiūrį į bet kokius korupcijos apraiškas.

Atlikta analizė rodo, kad vadovybė turi aktyviai skatinti etikos ir sąžiningumo principus, taip sukuriant korupcijai nepalankią aplinką. Tai apima ne tik strateginių priemonių diegimą, tokių kaip vidaus auditas ar korupcijos rizikos analizė, bet ir vidinės kultūros puoselėjimą, kur darbuotojai jaučiasi drąsiai pranešdami apie galimus pažeidimus, nes bijo ne nuobaudų, o vadovybės vertinimo ir reakcijos. Tokia pozityvi, skaidrumą skatinanti lyderystė kuria pasitikėjimą ir ugdo organizacijos darbuotojų sąmoningumą.

Koncepciniame modelyje lyderystės konstruktas yra susijęs su vadovų gebėjimu įgyvendinti kovos su korupcija strategijas ir kurti organizacinę kultūrą, kuri palaiko antikorpucines priemones. Lyderiai, kurie rodo tvirtą įsipareigojimą skaidrumui ir atsakingam valdymui, gali stipriai paveikti organizacijos atsparumą korupcijai. Tai ne tik tiesioginė vadovybės įtaka, bet ir gebėjimas kurti aplinką, kurioje darbuotojai įsitraukia į kovos su korupcija iniciatyvas ir laikosi organizacijos vertybių.

Ataskaitoje ekspertai taip pat akcentuoja, kad vadovybė turi užtikrinti, jog antikorpucinės priemonės nebūtų formaliai įdiegtos tik dokumentuose, bet ir realiai vykdomos kasdieninėje veikloje. Tai apima vadovų atsakomybę ne tik diegti prevencines priemones, bet ir nuolat stebėti jų veiksmingumą, siekiant koreguoti ir tobulinti šias priemones pagal besikeičiančias organizacijos ir išorinės aplinkos sąlygas.

Lyderystė taip pat turi ypatingą reikšmę formuojant organizacijos kultūrą, kurioje pripažįstama ir skatinama atsakomybė už kiekvieno asmens veiksmus. Vadovai turi ne tik kurti strategijas, bet ir rodyti asmeninį pavyzdį, taip skatindami savo pavaldinius laikytis skaidrumo ir sąžiningumo principų. Toks vadovybės elgesys tampa moraline organizacijos gaire ir padeda sumažinti korupcijos riziką per aukštesnius elgesio standartus.

Apibendrinant, tiek ataskaitoje, tiek koncepciniame modelyje vadovų lyderystė laikoma esminiu faktoriumi, kuris gali reikšmingai paveikti organizacijos kovos su korupcija efektyvumą. Vadovai, kurie aktyviai diegia ir palaiko antikorpucines priemones, ne tik kuria tvirtą organizacinę kultūrą, bet ir padidina organizacijos atsparumą korupcijai. Lyderystė yra jėga, formuojanti organizacijos vertybes ir elgesį, todėl jos svarba negali būti nuvertinta kovos su korupcija kontekste.

3.4.2.6. Organizacijos sėkminga kova su korupcija (atsparumas korupcijai)

Mokslinės literatūros šaltiniai. Kovos su korupcija priemonių rezultatai turėtų pasireikšti bendroje organizacijos veikloje. Wahyono ir kt. (2022) pateiktas vietos valdžios biurokratijos struktūrinis modelis parodo, kaip antikorpucinės vertybės gali pagerinti organizacijos veiklą. Skatindamos etiką, skaidrumą ir efektyvumą valstybės tarnyboje, organizacijos gali pastebimai sumažinti su korupcija susijusių incidentų skaičių. Tai atspindi mūsų modelio rodiklius, kurie įvertina organizacijos veiklą, atsižvelgiant į sumažintą tyrimų skaičių, geresnius skaidrumo balus ir padidėjusį visuomenės pasitikėjimą. Wahyono tyrimai pabrėžia reguliarių vertinimų poreikį ir tiesioginį ryšį tarp etiško elgesio ir organizacinės sėkmės, sustiprindami nuolatinės stebėsenos ir viešų ataskaitų teikimo poreikį, kaip siūlo koncepcinis modelis.

Ryšį tarp korupcijos prevencijos politikos ir organizacijos veiklos nagrinėja ir Owusu ir kt. (2020), kurie parodo, kad organizacijos, veiksmingai įgyvendinančios kovos su korupcija priemones, pastebi pagrindinių veiklos rodiklių patobulinimus, tokius kaip sumažėjęs su korupcija susijusių incidentų skaičius ir pagerėję skaidrumo balai.

Organizacijos veiklai įtakos turi tai, kaip gerai įgyvendinamos antikorpucinės priemonės. Michael (2004) straipsnyje apie organizacinių pokyčių sudėtingumą antikorpuciniame darbe aptariama, kaip atitikties programos gali pagerinti organizacijos veiklą, sumažindamos korupcijos riziką ir padidindamos skaidrumą. Panašiai Trequattrini ir kt. (2024) pateikia įrodymų, kad organizacijos, taikančios išsamius kovos su korupcija modelius, pastebi veiklos rodiklių, tokių kaip pelningumas ir atitiktis reguliavimo sistemoms, pagerėjimą (Trequattrini ir kt., 2024).

Organizacijos veiklos rezultatus galima įvertinti pagal tai, kaip efektyviai įgyvendinamos kovos su korupcija priemonės ir jų poveikį mažinant korupcijos atvejų skaičių. Troisi ir kt. (2021) pasiūlė integruotą organizacinį modelį, skirtą įvertinti korupcijos intensyvumą ir jo poveikį organizacijos veiklai. Jie parodė, kad įmonės, turinčios didesnį skaidrumą ir griežtesnes atitikties programas, paprastai veikia geriau ir susiduria su mažiau korupcijos incidentų. Be to, organizacijos veiklos rezultatai kovojant su korupcija vertinami įvertinant, kaip gerai kovos su korupcija priemonės padeda sumažinti korupcijos atvejų skaičių ir padidinti pasitikėjimą. Gillanders ir Neselevska (2017) demonstruoja, kad veiksmingos viešojo sektoriaus reformos, didinančios skaidrumą ir mažinančios kyšininkavimą, tiesiogiai gerina organizacijos veiklą, didindamos pasitikėjimą ir mažindamos korupciją.

Kumanayake ir kt. (2023) pabrėžia ryšį tarp viešojo sektoriaus korupcijos ir privataus sektoriaus efektyvumo, parodydami, kaip veiksmingos kovos su korupcija strategijos lemia geresnius organizacinius rezultatus. Tuo tarpu, Dimant ir Tosato (2017) nagrinėdami empirinį korupcijos poveikį organizacijos veiklai, konstatuoja, kad veiksmingos kovos su korupcija priemonės lemia didesnį veiklos efektyvumą ir visuomenės pasitikėjimą.

Ekspertų interviu medžiaga. Ekspertų interviu metu aptariama organizacijų atsparumo korupcijai reikšmė, pabrėžiant šį konstruktą kaip esminį elementą kovos su korupcija sistemoje. Ekspertai teigia, kad organizacijos, kurios yra stiprios antikorupeciniu požiūriu, turi veiksmingas prevencijos sistemas ir nuolat tobulina savo priemones, mažindamos korupcijos riziką. Jie taip pat pabrėžia, kad organizacijų atsparumas korupcijai tiesiogiai priklauso nuo jų gebėjimo veikti prevenciškai ir integruoti visus organizacijos padalinius į antikorupecines veiklas.

Ekspertų nuomone, organizacijos atsparumą korupcijai galima stiprinti įgyvendinant rizikos valdymo strategijas, vidinius ir išorinius auditus bei periodiškai peržiūrint rizikos registrus. Šios priemonės ne tik didina organizacijų pasirengimą susidoroti su korupciniais iššūkiams, bet ir užtikrina skaidrumą ir atsakomybę už vykdomą veiklą.

Be to, ekspertų vertinimu, organizacijos atsparumą korupcijai galima vertinti keliais pjūviais, pavyzdžiui, per visos organizacijos ir atskirų organizacijos narių prizmę. Tai reiškia, kad ne tik pati organizacija, kaip visuma, turi būti stipri antikorupeciniu požiūriu, bet ir kiekvienas darbuotojas turi jaustis atsparus korupcinėms intencijoms.

3.4.3. Literatūros šaltiniai

1. Al-Jundi, I., & others. (2019). *Public sector reforms and their impact on corruption levels. Journal of International Development, 27(2)*, 104-114.
2. Argandoña, A. (2003). Corruption: The corporate perspective. *Business Ethics: A European Review, 12(3)*, 163–179.
3. Bauhr, M., Czibik, A., de Fine Licht, J., & Fazekas, M. (2019). Lights on the shadows of public procurement: Transparency as an antidote to corruption. *Governance, 33(3)*, 495–523.
4. Cardoni, A., Kiseleva, E., Arduini, S., & Terzani, S. (2022). From sustainable value to shareholder value: The impact of sustainable governance and anti-corruption programs on market valuation. *Business Strategy and the Environment, 33(1)*, 19–42.
5. Cappelli, L., Pisano, A., Iannucci, E., Papetti, P., & Ruggieri, R. (2023). Digitalization and prevention of corruption: Opportunities and risks. *Business Strategy and the Environment, 33(1)*, 81–94.
6. Chan, A. P. C., & Owusu, E. K. (2017). Corruption forms in the construction industry: Literature review. *Journal of Construction Engineering and Management, 143(8)*.
7. Elbahnasawy, N. G., & Revier, C. F. (2012). The determinants of corruption: Cross-country panel data analysis. *The Developing Economies, 50(4)*, 311–333.
8. Fazekas, M., Sberna, S., & Vannucci, A. (2021). Transparency in public procurement and its role in reducing corruption. *Journal of Public Administration, 34(2)*, 209–223.
9. Gest, N., & Grigorescu, A. (2009). Interactions among intergovernmental organizations in the anti-corruption realm. *Review of International Organizations, 5(1)*, 53–72.
10. Gillanders, R., & Neselevska, O. (2017). Public sector corruption and trust in the private sector. *Journal of International Development, 30(8)*, 1288–1317.
11. Graycar, A. (2014). Awareness of corruption in the community and public service: A Victorian study. *Australian Journal of Public Administration, 73(2)*, 271–281.
12. Hauser, C. (2019). Fighting against corruption: Does anti-corruption training make any difference? *Journal of Business Ethics, 159(2)*, 281–299.

13. Hauser, C., & Hogenacker, J. (2014). Do firms proactively take measures to prevent corruption in their international operations? *European Management Review*, 11(3), 223–237.
14. Hess, D. (2009). Catalyzing corporate commitment to combating corruption. *Journal of Business Ethics*, 88(4), 781–790.
15. Khan, M., Andreoni, A., & Roy, P. (2019). Anti-corruption in adverse contexts: Strategies for improving implementation. *SOAS Research Online*.
16. Klinkhammer, J. (2013). On the dark side of the code: Organizational challenges to an effective anti-corruption strategy. *Crime, Law and Social Change*, 60(2), 191–208. <https://doi.org/10.1007/s10611-013-9453-y>
17. Lopatta, K., Jaeschke, R., Tchikov, M., & Lodhia, S. (2016). Corruption, corporate social responsibility, and financial constraints: International firm-level evidence. *European Management Review*, 14(1), 47–65.
18. Luo, Y. (2004). An organizational perspective of corruption. *Management and Organization Review*, 1(1), 119–154.
19. Matei, A., & Matei, L. (2011). Assessing the anti-corruption strategies: Theoretical and empirical models. *Journal of Management and Strategy*, 2(1), 23–36.
20. Min, K.-S. (2019). The effectiveness of anti-corruption policies: Measuring the impact of anti-corruption policies on integrity in public organizations in South Korea. *Crime, Law and Social Change*, 71(3), 217–239.
21. Owusu, E. K., Chan, A. P. C., & Hosseini, M. R. (2020). Impacts of anti-corruption barriers on the efficacy of anti-corruption measures in infrastructure projects. *Journal of Cleaner Production*, 246, 119078.
22. Rabl, T., & Kühmann, T. M. (2008). Understanding corruption in organizations: Development and empirical assessment of an action model. *Journal of Business Ethics*, 82(2), 477–495. <https://doi.org/10.1007/s10551-008-9898-6>
23. Shim, D. C., & Eom, T. H. (2008). E-Government and anti-corruption: Empirical analysis of international data. *International Journal of Public Administration*, 31(3), 298–316.
24. Tabish, S. Z. S., & Jha, K. N. (2012). The impact of anti-corruption strategies on corruption-free performance in public construction projects. *Construction Management and Economics*, 30(1), 21–35.
25. Wahyono, H., & Narmaditya, B. S. (2022). Structural model of the application of anti-corruption values to local government bureaucrats. *Social Sciences & Humanities Open*, 6(1), 100346.

3.5. PRIEDAS. Tyrimo modelio hipotezės, klausimyno anketa ir duomenų surinkimo procesas. Konstrukto validavimas.

3.5.1. Tyrimo modelio hipotezių formulavimas

Šiame tyrime siekiama ištirti veiksnius, kurie gali turėti įtakos organizacijų atsparumui korupcijai viešajame sektoriuje, remiantis koncepciniu modeliu. Tyrime pateikiamos penkios hipotezės, kurios nagrinėja organizacijų elgesio ir valdymo aspektus, tokius kaip kovos su korupcija priemonių laikymasis, skaidrumo ir atskaitomybės užtikrinimas, etinės kultūros puoselėjimas, vadovų lyderystės įtaka bei korupcinių rizikų valdymas. Šios hipotezės remiasi prielaida, kad šie veiksniai gali padėti viešojo sektoriaus organizacijoms tapti atsparesnėmis korupcijos apraiškoms, užtikrinant jų skaidrumą, atsakomybę ir efektyvų rizikos valdymą.

H1: Kovos su korupcija priemonių laikymasis teigiamai veikia organizacijos atsparumą korupcijai

Kovos su korupcija priemonių laikymasis yra esminis veiksnys, kuris padeda organizacijoms stiprinti savo atsparumą korupcijai. Organizacijos, kurios laikosi Korupcijos prevencijos įstatymo (KP) nustatytų priemonių, demonstruoja ne tik teisinį atitikimą, bet ir siekia formuoti etišką organizacinę aplinką. Šios priemonės gali apimti prevencinių planų rengimą, reguliarią rizikos analizę, vidaus auditus bei konkrečius veiksmus, skirtus rizikos mažinimui.

1. **Prevencinių planų rengimas:** korupcijos prevencijos planai padeda numatyti galimas korupcijos rizikas, priskirti atsakomybės sritis ir užtikrinti nuoseklų veiksmų įgyvendinimą. Tai leidžia organizacijai būti pasirengusiai korupcijos iššūkiams, nes kiekvienas darbuotojas aiškiai žino savo vaidmenį ir atsakomybę. Kai organizacija nuolat peržiūri ir atnaujina savo planus, atsižvelgiant į naujausią informaciją ir rizikos vertinimus, ji tampa labiau atspari korupcijos atvejams, nes geba dinamiškai reaguoti į kylančius iššūkius.
2. **Rizikos analizė:** sistemingai atliekama rizikos analizė leidžia organizacijoms nustatyti pažeidžiamas sritis ir imtis priemonių šių rizikų mažinimui dar prieš atsirandant problemoms. Nuolatinė rizikos valdymo praktika padeda organizacijai nuolat vertinti ir koreguoti savo veiklą, užtikrinant, kad korupcijos rizika būtų kontroliuojama. Rizikos analizė taip pat prisideda prie geresnės organizacijos veiklos planavimo, skatinant atsakingą elgesį tarp darbuotojų ir vadovų.
3. **Vidaus auditas:** reguliari vidaus audito praktika yra viena svarbiausių priemonių, siekiant užtikrinti, kad organizacija laikosi nustatytų kovos su korupcija priemonių. Vidaus auditas padeda aptikti galimus pažeidimus ir rizikas, identifikuoti korupcijos sritis bei pateikti rekomendacijas, kaip efektyviau spręsti šiuos iššūkius. Organizacijos, kurios nuolat vykdo vidaus auditus, greičiau nustato korupcijos apraiškas ir gali imtis veiksmų laiku, taip sumažindamos korupcijos žalą.
4. **Antikorupcinių elgesio standartų diegimas:** organizacijos, kurios aiškiai apibrėžia antikorupcinius elgesio standartus ir užtikrina, kad šie standartai būtų taikomi kasdienėje veikloje, kuria etinę ir atsakingą kultūrą. Tai mažina korupcijos galimybes, nes darbuotojai aiškiai žino, kas yra priimtinas ir nepriimtinas elgesys, ir gali tikėtis, kad bet kokie

korupciniai veiksmai bus netoleruojami. Darbuotojų mokymas ir informuotumo didinimas yra svarbi šios strategijos dalis, nes stiprina organizacijos sąmoningumą ir skaidrumą.

Poveikis organizacijos atsparumui korupcijai: kovos su korupcija priemonių įgyvendinimas leidžia organizacijoms ne tik sukurti prevencijos sistemą, bet ir aktyviai valdyti korupcines rizikas. Organizacijos, kurios taiko tokias priemones, stiprina savo vidaus valdymo kontrolės mechanizmus, didina skaidrumą ir užtikrina, kad korupcijos atvejai bus greitai aptikti ir sprendžiami. Tuo pačiu, šios organizacijos kuria stiprią etinę kultūrą, kurioje skatinamas atsakingumas, darbuotojai supranta savo atsakomybę, o rizikos valdymas tampa neatsiejama kasdienio darbo dalimi.

H2: Organizacijos skaidrumas ir atskaitomybė didina jos atsparumą korupcijai

Skaidrumas ir atskaitomybė yra pagrindiniai elementai, užtikrinantys efektyvią korupcijos prevenciją organizacijose. Organizacijos, kurios viešai skelbia informaciją apie savo veiklą, įskaitant finansinius duomenis, sprendimų priėmimo procesus ir viešųjų pirkimų rezultatus, sukuria aplinką, kurioje korupcijai mažėja galimybių. Skaidri ir atskaitinga veikla užtikrina, kad tiek vidiniai, tiek išoriniai stebėtojai (pvz., visuomenė, reguliavimo institucijos) galėtų stebėti organizacijos veiksmus, o tai mažina paslėptos korupcijos tikimybę.

1. **Viešųjų pirkimų skaidrumas:** viešieji pirkimai yra viena iš sričių, kuri yra ypač pažeidžiama korupcijos rizikai. Organizacijos, kurios taiko skaidrius pirkimų procesus, viešai skelbia informaciją apie tiekėjus, sutartis ir viešųjų pirkimų rezultatus, užtikrina, kad būtų laikomasi taisyklių ir standartų. Skaidrus viešųjų pirkimų procesas sumažina galimybę slaptai daryti korupcinius sandorius ir didina pasitikėjimą organizacija.
2. **Finansinių ataskaitų viešinimas:** finansinių duomenų atvirumas ir jų viešinimas stiprina organizacijos skaidrumą, nes tai leidžia suinteresuotoms šalims patikrinti, ar lėšos yra naudojamos skaidriai ir efektyviai. Skaidri finansinė atskaitomybė užkerta kelią galimiems piktnaudžiavimams, nes leidžia viešai patikrinti, kaip panaudojami organizacijos resursai. Organizacijos, kurios reguliariai skelbia savo finansines ataskaitas, ne tik parodo pasitikėjimą visuomene, bet ir sumažina korupcijos riziką.
3. **Sprendimų priėmimo procesų viešinimas:** organizacijos, kurios viešina sprendimus, susijusius su svarbiausiomis veiklos sritimis (pvz., viešieji pirkimai, darbuotojų atranka, finansinių priemonių paskirstymas), sukuria skaidrią aplinką, kurioje kiekvienas sprendimas gali būti patikrintas ir įvertintas. Tai ne tik skatina atskaitomybę, bet ir užtikrina, kad visi procesai yra vykdomi teisingai ir sąžiningai. Atviras sprendimų priėmimo procesas mažina galimybes slaptam korupciniam veikimui.

Atsparumo korupcijai stiprinimas: skaidrumas ir atskaitomybė ne tik užtikrina, kad organizacijos veikla būtų aiški ir vieša, bet ir sukuria atvirumo ir pasitikėjimo kultūrą, kurioje korupcijos rizika yra mažesnė. Organizacijos, kurios yra skaidrios, dažnai pritraukia mažiau korupcijos, nes jų veikla yra nuolat stebima ir vertinama. Skaidrumo praktikos, tokios kaip vieši pranešimai apie organizacijos veiklą, leidžia suinteresuotoms šalims laiku aptikti galimus pažeidimus ir imtis prevencinių veiksmų.

Papildomi argumentai: ekspertai taip pat nurodo, kad skaidrumas gali veikti kaip atgrasomoji priemonė. Kai darbuotojai žino, jog visi jų veiksmai gali būti patikrinti ir viešai aptariami, jie mažiau linkę įsitraukti į korupcinius veiksmus. Atvirumas taip pat kuria pasitikėjimą ne tik organizacijos viduje, bet ir išorėje – visuomenė, reguliavimo institucijos bei kitos suinteresuotos šalys labiau pasitiki organizacija, kai jos veikla yra skaidri ir atvira stebėjimui.

Koncepciniame modelyje ši hipotezė remiasi tuo, kad organizacijos, kurios užtikrina skaidrius procesus ir viešai atsiskaito už savo veiksmus, tampa atsparesnės korupcijai. Skaidrumo ir atskaitomybės didinimas padeda sumažinti riziką, nes įgyvendinant šias priemones organizacijos tampa mažiau patrauklios korupciniams veiksams. Skaidrumo lygio kėlimas taip pat yra susijęs su didesniu darbuotojų sąmoningumu, nes jie tampa atsakingesni už savo veiksmus.

H3: Etinė organizacijos kultūra skatina didesnę atsparumą korupcijai

Organizacijos, kurios skatina stiprią etinę kultūrą, sukuria aplinką, kurioje ne tik mažėja korupcijos rizika, bet ir ugdomas darbuotojų sąmoningumas bei atsakomybė. Etinė kultūra apima aiškių etikos standartų diegimą, antikorpucinių elgesio normų laikymąsi, darbuotojų mokymą ir korupcijos prevencijos principų integravimą į kasdienę veiklą. Šios priemonės tiesiogiai prisideda prie darbuotojų ir vadovų sąmoningumo apie korupcijos žalą didinimo bei stiprina organizacijos atsparumą korupcijai.

1. **Etikos standartų integravimas:** organizacijos, kurios į savo vidaus politiką įtraukia aiškius etikos standartus ir užtikrina, kad visi darbuotojai juos gerai suprastų ir laikytųsi, sukuria skaidresnę ir atsakingesnę aplinką. Etikos normų laikymasis darbuotojams suteikia aiškias elgesio gaires, todėl kyla mažesnė tikimybė, kad jie dalyvaus korupcinėje veikloje. Be to, organizacija tampa labiau pasitikima, kai vadovybė aiškiai pabrėžia, kad korupcijai nėra vietos.
2. **Darbuotojų mokymai ir sąmoningumas:** reguliarūs antikorpuciniai mokymai yra labai svarbūs etinės kultūros dalis. Jie užtikrina, kad darbuotojai būtų informuoti apie korupcijos prevencijos strategijas, procedūras ir taisykles. Be to, mokymai padeda geriau suvokti korupcijos pavojus ir suprasti atsakomybę už savo veiksmus. Organizacijos, kurios investuoja į tokias mokymų programas, sustiprina darbuotojų sąmoningumą ir skatina etinį elgesį.
3. **Etinės kultūros įtaka kasdienei veiklai:** etinė kultūra organizacijoje formuojasi ne tik per formalias taisykles ir mokymus, bet ir per kasdieninį darbuotojų elgesį ir vadovų pavyzdį. Organizacijose, kuriose vadovai ir darbuotojai skatina etinį elgesį, mažėja korupcijos tikimybė, nes darbuotojai jaučiasi atsakingi už savo veiksmus ir supranta, kad jų elgesys gali turėti tiesioginę įtaką organizacijos reputacijai. Etinės normos ir vertybės įtvirtina vidinį motyvą laikytis sąžiningumo, kuris sumažina korupcijos riziką.

Atsparumo korupcijai didinimas per etinę kultūrą: etinė kultūra stiprina atsparumą korupcijai, nes organizacijose, kurios puoselėja tokią kultūrą, darbuotojai yra labiau linkę laikytis taisyklių, gerbti nustatytus standartus ir pranešti apie galimus pažeidimus. Organizacinė kultūra, kuri pagrįsta aiškiais etikos vertybėmis, leidžia darbuotojams aiškiau suprasti, kokie veiksmai yra

nepriimtini, o tai sumažina galimybes įsitraukti į korupcines veiklas. Taip pat šios organizacijos ugdo didesnį darbuotojų sąmoningumą apie galimas korupcijos pasekmes.

Papildomi argumentai: ekspertai pabrėžia, kad etinė organizacijos kultūra padeda kurti stiprų vidinį kontrolės mechanizmą, kai darbuotojai patys tampa antikorpinių standartų sergėtojais. Organizacijos, kurios remiasi stipria etika, taip pat skatina atvirą bendravimą ir darbuotojų dalyvavimą korupcijos prevencijoje. Etiniai elgesio kodeksai ir vidiniai mechanizmai, tokie kaip pranešėjų apsaugos sistemos, sustiprina darbuotojų atsakomybę pranešti apie bet kokias korupcijos apraiškas, todėl tokiose organizacijose dažniau aptinkamos korupcijos rizikos ir jos greičiau sprendžiamos.

Koncepciniame modelyje ši hipotezė remiasi prielaida, kad stipri etinė kultūra prisideda prie skaidresnės, sąžiningesnės ir atviresnės organizacijos, kuri geba veiksmingiau kovoti su korupcijos rizikomis. Organizacijos, kurios skatina etišką elgesį ir atsakingą darbuotojų elgesį, tampa labiau atsparios korupcijai, nes jų darbuotojai supranta atsakomybę ir pasekmes. Etinė kultūra taip pat sumažina riziką, kad korupciniai veiksmai liks nepastebėti.

H4: Vadovų lyderystė turi teigiamą poveikį organizacijos atsparumui korupcijai

Vadovų lyderystė yra viena iš svarbiausių priemonių, turinčių įtakos organizacijos korupciniam atsparumui. Vadovai, kurie aktyviai dalyvauja kovos su korupcija priemonių įgyvendinime, ne tik nustato aukštus skaidrumo ir atsakomybės standartus, bet ir savo pavyzdžiu formuoja organizacijos kultūrą. Šie lyderiai sukuria stiprų etinį pagrindą, kuris padeda mažinti korupcijos riziką ir stiprina atsparumą neetiškam elgesiui organizacijos viduje.

1. **Vadovų vaidmuo diegiant kovos su korupcija priemones:** lyderiai, kurie aktyviai dalyvauja įgyvendinant antikorpines priemones, stiprina organizacijos kovos su korupcija sistemą. Jie nustato strategijas ir veiksmų planus, kurie padeda organizacijai įgyvendinti veiksmingas korupcijos prevencijos priemones, tokias kaip rizikos analizė, vidaus auditas, pranešėjų apsaugos sistemos ir etikos mokymai. Kai vadovai patys dalyvauja šiuose procesuose, tai siunčia signalą darbuotojams, kad kovos su korupcija priemonės yra prioritetinės.
2. **Vadovų pavyzdys ir antikorpinės kultūros skatinimas:** lyderystė neapsiriboja tik vadovų sprendimais – vadovai savo pavyzdžiu turi skatinti etišką ir atsakingą elgesį. Vadovai, kurie laikosi skaidrumo ir sąžiningumo principų, formuoja darbuotojų elgesio normas ir skatina skaidresnę organizacijos kultūrą. Darbuotojai, matydami, kad vadovai laikosi griežtų etikos standartų, dažniau patys elgiasi etiškai, nes suvokia, kad jų veiksams yra taikomi aiškūs kontrolės ir atsakomybės mechanizmai.
3. **Vadovų komunikacija apie antikorpines priemones:** vadovų aktyvus dalyvavimas informuojant ir šviečiant organizacijos darbuotojus apie antikorpines priemones yra svarbi skaidrumo dalis. Vieši pranešimai apie vidaus auditus, korupcijos rizikos valdymo priemones ir vadovų įsitraukimą į viešus renginius (pvz., mokymus, diskusijas) padidina organizacijos atsparumą korupcijai. Tai užtikrina, kad organizacijos skaidrumas ir atskaitomybė būtų nuolat akcentuojami kaip pagrindinės vertybės.

4. **Vadovų parama antikorupciniams pareigūnams:** vadovai, kurie aktyviai remia korupcijos prevencijos pareigūnus, suteikdami jiems reikiamus įgaliojimus ir resursus, stiprina organizacijos gebėjimą efektyviai kovoti su korupcija. Tai apima ne tik paramą kasdienėje veikloje, bet ir gebėjimą greitai reaguoti į pranešėjų pranešimus bei audito rekomendacijas. Vadovų parama užtikrina, kad kovos su korupcija priemonės būtų veiksmingos, o korupciniai atvejai būtų greitai sprendžiami.

Atsparumo korupcijai didinimas per lyderystę: vadovų lyderystė tiesiogiai prisideda prie organizacijos atsparumo korupcijai didinimo. Vadovai, kurie savo pavyzdžiu rodo, kaip turi būti laikomasi etikos standartų, ir aktyviai dalyvauja antikorupcinės politikos kūrime bei įgyvendinime, padeda kurti organizaciją, kurioje korupcija tampa nepriimtina. Be to, vadovų parama skaidrumui ir atskaitomybei formuoja organizacijos kultūrą, kurioje kiekvienas darbuotojas jaučiasi atsakingas už savo veiksmus.

Papildomi argumentai: ekspertai nurodo, kad stipri vadovų lyderystė padeda sukurti organizaciją, kurioje antikorupcinės priemonės tampa neatsiejama kasdienės veiklos dalimi. Kai vadovai viešai pritaria ir remia kovos su korupcija politiką, tai skatina darbuotojus elgtis sąžiningai ir priimti atsakomybę už savo veiksmus. Lyderystė taip pat skatina organizacijos gebėjimą reaguoti į korupcijos rizikas ir imtis veiksmų laiku, taip užkertant kelią galimoms korupcinėms veikoms.

Koncepciniame modelyje vadovų lyderystė apibrėžiama kaip vienas iš pagrindinių elementų, stiprinančių organizacijos atsparumą korupcijai. Vadovų įsipareigojimas užtikrinti skaidrumą, atskaitomybę ir etikos laikymąsi daro didelę įtaką darbuotojų elgsenai ir organizacijos kultūrai. Tai ypač svarbu viešajame sektoriuje, kur korupcijos prevencijos priemonių efektyvumas labai priklauso nuo vadovų asmeninio įsitraukimo ir gebėjimo įgyvendinti pokyčius.

H5: Organizacijos gebėjimas valdyti korupcines rizikas stiprina jos atsparumą korupcijai

Organizacijos gebėjimas valdyti korupcines rizikas yra vienas svarbiausių veiksnių, lemiančių jos atsparumą korupcijai. Organizacijos, kurios aktyviai identifikuoja, vertina ir mažina korupcijos rizikas, sukuria aplinką, kurioje korupcijos tikimybė ženkliai sumažėja. Efektyvus rizikų valdymas leidžia organizacijai ne tik išvengti galimų korupcinių veiksmų, bet ir laiku imtis prevencinių priemonių, kad šios rizikos nebūtų įgyvendintos. Sisteminiis požiūris į rizikos valdymą sukuria nuolatinę kontrolės aplinką, kurioje korupcijos apraiškos aptinkamos anksti, o organizacija gali imtis veiksmų jas suvaldyti.

1. **Rizikos identifikavimas:** korupcijos rizikų identifikavimas yra pirmasis žingsnis rizikos valdymo procese. Organizacijos, kurios reguliariai atlieka rizikos vertinimus, gali anksti nustatyti potencialias rizikos sritis, kuriose galimi korupciniai veiksmai. Tai ypač svarbu viešajame sektoriuje, kur daug veiklos sričių (pvz., viešieji pirkimai, licencijavimas) turi didelę korupcijos riziką. Sisteminiis rizikos vertinimas užtikrina, kad organizacija būtų pasiruošusi ir turėtų planus šių rizikų suvaldymui.
2. **Rizikos vertinimas ir analizė:** rizikos analizė padeda įvertinti, kokios yra didžiausios korupcijos tikimybės sritys ir kokį poveikį tai gali turėti organizacijai. Organizacijos, kurios

nuosekliai analizuoja rizikas, gali geriau numatyti galimus pavojus ir atitinkamai pritaikyti prevencines priemones. Tai leidžia ne tik identifikuoti rizikas, bet ir suprasti jų rimtumą, siekiant skirti daugiau dėmesio toms sritims, kuriose rizika didžiausia.

3. **Rizikos mažinimas:** organizacijos, kurios aktyviai diegia priemones rizikos mažinimui, sumažina tikimybę, kad korupcija pasireikš. Priemonės, tokios kaip vidaus auditas, pranešėjų apsaugos programos, korupcijos rizikos valdymo planai ir kitos, padeda sumažinti riziką ir užtikrinti, kad rizikos būtų aptinkamos ir valdomos laiku. Kai organizacijos imasi aktyvių priemonių, jos tampa atsparesnės korupcijai, nes sukuria sistemingą kontrolės aplinką, kurioje rizikos valdymas tampa nuolatinė praktika.

Atsparumo korupcijai didinimas per rizikos valdymą: efektyvus rizikos valdymas užtikrina, kad organizacijos ne tik identifikuoja galimas korupcijos rizikas, bet ir aktyviai imasi veiksmų joms suvaldyti. Organizacijos, kurios turi gerai apgalvotas ir sistemingas įgyvendinamas rizikos valdymo strategijas, yra labiau pasiruošusios atsispirti korupcijai. Tai apima ne tik prevencinių priemonių įgyvendinimą, bet ir reagavimą į rizikų aptikimą bei nuolatinį rizikų vertinimą. Tai padidina organizacijos gebėjimą greitai ir veiksmingai reaguoti į galimas korupcijos apraiškas.

Papildomi argumentai: ekspertai pabrėžia, kad nuolatinė rizikos valdymo praktika užtikrina, kad organizacija visada yra pasirengusi susidurti su korupcijos rizika. Sisteminiis požiūris į rizikų valdymą apima tiek vidaus kontrolės mechanizmų stiprinimą, tiek nuolatinę darbuotojų ir vadovų mokymo programų priežiūrą. Organizacijos, kurios efektyviai valdo rizikas, ne tik sumažina galimybę atsirasti korupcijai, bet ir sukuria stipresnį skaidrumo bei atsakomybės mechanizmą.

Koncepciniame modelyje rizikos valdymas apibrėžiamas kaip svarbiausias veiksnys, didinantis organizacijos atsparumą korupcijai. Rizikos valdymo procesas apima ne tik korupcijos rizikos identifikavimą, bet ir veiksmų planavimą bei įgyvendinimą, siekiant sumažinti galimų rizikų poveikį. Organizacijos, kurios imasi proaktyvių veiksmų rizikos mažinimui, yra labiau atsparios korupcijai, nes jų veikla yra nuolat stebima ir kontroliuojama. Tai lemia didesnę organizacijos gebėjimą reaguoti į korupcijos rizikas ir jas veiksmingai valdyti.

3.5.2. Viešojo ir privataus sektorių darbuotojų apklausų anketų klausimų formulavimas

Šiame poskyryje analizuojamas klausimų formulavimas viešojo ir privataus sektorių darbuotojų apklausose, skirtose Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) įgyvendinimo vertinimui. Apklausos tikslas – įvertinti, kaip skirtingų sektorių organizacijos laikosi KPI reikalavimų, kokie yra jų gebėjimai valdyti korupcijos rizikas bei skaidrumo ir atskaitomybės lygis. Tyrime svarbu atsižvelgti į viešojo ir privataus sektorių skirtumus, nes jie gali turėti įtakos tiek korupcijos apraiškoms, tiek prevencinių priemonių taikymui. Atsižvelgiant į tai, buvo parengtos dvi skirtingos anketos – viešojo ir privataus sektorių darbuotojams, siekiant pritaikyti klausimus pagal specifines šių sektorių veiklos ypatybes.

Viešojo sektoriaus darbuotojų apklausos klausimų formulavimas. Viešojo sektoriaus darbuotojų apklausoje ypatingas dėmesys buvo skirtas Korupcijos prevencijos įstatymo (KPI) nustatytų priemonių įgyvendinimui ir efektyvumui. Tai apima klausimus, kurie padeda įvertinti, kaip organizacijos laikosi korupcijos prevencijos plano rengimo reikalavimų. Apklausos pradžioje pateikti klausimai siekia nustatyti, ar organizacija turi veikiančius korupcijos prevencijos planus,

kurie ne tik yra sukurti, bet ir reguliariai peržiūrimi. Taip buvo siekiama išsiaiškinti, ar organizacijos geba įtraukti naujausią korupcijos rizikos analizę į savo prevencinius veiksmus, kad galėtų laiku ir veiksmingai reaguoti į kintančias rizikas.

Korupcijos prevencijos planų įgyvendinimas yra būtinas KPĮ reikalavimas, ir apklausa nagrinėjo, ar šie planai yra ne tik formali organizacijos dalis, bet ir realiai naudojami kasdienėje veikloje. Vienas svarbiausių aspektų buvo tai, ar organizacijos atnaujiną planus, atsižvelgdamos į išorės ir vidaus rizikų vertinimus, bei į teisinių pokyčių ir audito rekomendacijų rezultatus. Tuo siekiama užtikrinti, kad korupcijos prevencija nebūtų vienkartinis veiksmas, o taptų nuolatine organizacijos kultūros ir veiklos dalimi.

Antroji klausimų grupė skirta organizacijų gebėjimui diegti ir palaikyti antikorpucinius elgesio standartus. Svarbu įvertinti, ar šios elgesio normos įtvirtinamos viešojo sektoriaus darbuotojų elgesio kodeksuose, ar jos yra veiksmingos, ar darbuotojai yra pakankamai gerai informuoti apie šiuos standartus ir ar jie realiai laikosi šių normų. Apklausos klausimai taip pat siekia nustatyti, ar organizacija vykdo reguliarių šių standartų laikymosi vertinimą ir ar reikalui esant pritaiko korekcijas. Taip organizacijos gebėjimas prisitaikyti prie naujų korupcijos prevencijos iššūkių tampa vienu iš esminių kriterijų, lemiančių jų atsparumą korupcijai.

Trečioji klausimų grupė orientuota į korupcijos rizikos analizės svarbą. Apklausos dalyvių prašoma įvertinti, ar organizacijos naudoja specializuotas metodikas korupcijos rizikos veiksnių nustatymui bei jų pasireiškimo tikimybei įvertinti. Klausimai taip pat siekia išsiaiškinti, ar šių analizės rezultatų pagrindu kuriamos konkrečios korupcijos prevencijos priemonės, kurios būtų taikomos organizacijos veiklai. Šis aspektas svarbus siekiant nustatyti, ar viešojo sektoriaus organizacijos turi pakankamai išteklių ir kompetencijų, kad galėtų laiku identifikuoti potencialias korupcijos sritis ir imtis prevencinių priemonių jų valdymui.

Be to, apklausa išsamiai nagrinėja organizacijų gebėjimą užtikrinti pranešimo apie korupcinius veiksmus procedūrų veikimą ir pranešėjų apsaugą nuo galimų represijų. Klausimai yra orientuoti į tai, ar organizacijos turi sukūrusios pranešimų apie pastebėtus pažeidimus sistemas ir ar užtikrina pilną pranešėjų anonimiškumą bei apsaugą. Viešojo sektoriaus organizacijoms pranešėjų apsauga yra ypatingai svarbi, nes tai gali padėti aptikti ir spręsti korupcijos atvejus prieš jiems tapus plačiau paplitusiais. Organizacijose, kuriose pranešėjų apsauga nėra pakankamai užtikrinta, korupcijos atvejai gali būti slepiami arba nepastebimi.

Lyderystės vaidmuo korupcijos prevencijoje taip pat buvo išskirtinis aspektas šioje apklausoje. Apklausos klausimai siekia įvertinti, kiek vadovybė aktyviai dalyvauja korupcijos prevencijos priemonių įgyvendinime ir ar demonstruoja paramą korupcijos prevencijos pareigūnams bei kitiems atsakingiems darbuotojams. Vadovybės lyderystė yra viena iš kertinių sąlygų, lemiančių organizacijos sėkmę kovojant su korupcija, nes vadovai formuoja organizacijos kultūrą ir nustato jos skaidrumo standartus. Organizacijos, kuriose vadovybė aiškiai remia korupcijos prevenciją, dažniausiai pasižymi didesniu skaidrumu ir geresniais antikorpucinės politikos rezultatais.

Privataus sektoriaus darbuotojų apklausos klausimai formuluojami taip pat kaip ir viešojo sektoriaus apklausoje.

3.5.3. Duomenų pagal apklausos anketas surinkimo procesas

Kiekybinio tyrimo metu tiriamąja visuma buvo pasirinkti Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus darbuotojai.

Siekiant užtikrinti, kad tyrime dalyvautų tikslinė grupė, anketos pradžioje buvo pateiktas atrankinis klausimas, patikrinantis, ar atsakinėjantis respondentas dirba viešajame sektoriuje. Remiantis Lietuvos Statistikos departamento 2022 metų duomenimis, Lietuvos viešojo sektoriaus darbuotojų skaičius siekė 361,700. Atsižvelgiant į šią populiaciją, tyrimo imties dydis buvo skaičiuojamas taikant Paniotto formulę (žr. 1 formulę):

$$n = \frac{1}{\Delta^2 + \frac{1}{N}} \quad (1)$$

kur:

- n – imties dydis,
- Δ – imties paklaidos dydis,
- N – populiacijos dydis.

Imties dydžio skaičiavimai: $\Delta = 0.03$, $N = 361700$; $n = 1 / (0.03^2 + 1/361700) = 1 / (0.0009 + 0.0000028) = 1067$.

Tyrimo buvo naudojama 3 proc. paklaida, laikoma tinkama socialiniuose tyrimuose, siekiant užtikrinti duomenų reprezentatyvumą ir tikslumą. Pagal apskaičiavimus, minimali reikalinga imtis buvo 1067 respondentai.

Iš viso tyrime dalyvavo 1429 respondentų, todėl imtis ne tik atitiko minimalius reikalavimus, bet ir užtikrino papildomą rezultatų patikimumą.

Privataus sektoriaus atveju tiriamąja visuma buvo pasirinktos įmonės, kurių metinė apyvarta viršija bent 1 mln. eurų. Vadovaujantis Juridinių asmenų registro atvirais duomenimis⁶⁹, tokių įmonių Lietuvoje yra apie 3440. Pasinaudojus Paniotto formulę ir atlikus skaičiavimus taikant 5 proc. paklaidą, gaunama apklausos imtis 386.

Tyrimo buvo taikyta netikimybinė patogioji atranka, kuri numato, jog tyrimui parenkami lengviausiai pasiekiami individai (Mostafa ir Gould-Williams, 2014; Lv ir Xu, 2018; Koburtay ir Alzoubi, 2021). Nepaisant to, šio mokslinio tyrimo rėmuose, respondentai vis tiek turėjo atitikti tikslinę grupę – būti įsipareigoję darbiniais santykiais su kokia nors viešojo ar privataus sektoriaus organizacija.

Duomenys pagal pateiktas apklausos anketas renkami pasinaudojant 'Google Forms' teikiamomis galimybėmis platinti apklausos anketas elektroniniu būdu. Nuoroda į elektroninę anketą buvo siunčiama elektroniniu paštu į viešai skelbiamus darbuotojų elektroninio pašto adresus (išsiųsta virš 20 tūkst. laiškų). Tyrimo nebuvo naudojamosi institucijų vadovų ar administracijos pagalba surenkant atsakymus.

Tuo pačiu buvo vykdoma apklausa ir privačių įmonių, kurių elektroninio pašto adresų buvo ieškoma oficialiai skelbiamuose rekvizitai.lt ar 1551.lt duomenyse. Formuojant apklausiamų įmonių sąrašus buvo pasinaudota laisvais įmonių duomenimis Juridinių asmenų registre apie

⁶⁹ <https://www.registrucentras.lt/p/1094>

įmonių dydį, siekiant taikytis į didesnes ir, galimai, socialiai labiau atsakingas įmones. Nuoroda į elektroninę anketą buvo siunčiama elektroniniu paštu pagal viešai įmonių skelbiamus elektroninio pašto adresus.

Dėl apklausos atitikties BDAR nuostatoms. Apklausos anketoje ir siunčiamuose laiškuose buvo nurodyta, kad apklausa nėra rinkodaros veiksmas, t. y. vykdomas oficialus Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos pavedimas (BDAR 6 str. 1e p.). Taip pat buvo informuojama, jog šiai apklausai panaudotas oficialiai skelbiamas elektroninis paštas, gautas iš asmens darbovietės svetainės. Buvo pateiktas kontaktinis asmuo pasiteiravimui (BDAR 14 str.).

3.5.4. Konstrukto validavimas

Konstrukto validavimo procesas yra itin svarbi šio tyrimo dalis, siekiant užtikrinti, kad sukurtas tyrimo modelis tinkamai atspindi nagrinėjamą reiškinį – organizacijų antikorupecinę brandą. Konstrukto validavimas atliekamas keliais etapais, kuriuose naudojami įvairūs metodai ir analitinės priemonės.

Pirmiausia, faktorinė analizė buvo pasitelkta siekiant nustatyti pagrindinius tiriamo reiškinio / konstrukto komponentus ir jų patikimumą. Ši analizė padėjo išryškinti keturis esminius faktorius, kurie kartu su jų kintamaisiais sudaro pagrindą tyrimo konstrukto struktūrai.

Antra, priežastinių ryšių analizė, atliekama pasitelkiant DAG ir DirectLiNGAM metodus, leido nustatyti, kaip konstrukto komponentai tarpusavyje sąveikauja ir veikia organizacijų antikorupecinę brandą. Šis žingsnis padėjo suprasti tiesioginius ir netiesioginius ryšius bei jų tarpininkavimą.

Faktorinės analizės rezultatai pateikiami 2 lentelėje. Atlikta analizė ir jos metu gauti statistiniai rodikliai rodo, kad apklausos metu surinkti duomenys yra tinkami faktorių analizei. Bartlett'o sferiškumo kriterijaus reikšmės visiems analizuotiems faktoriams yra reikšmingos (pavyzdžiui, 7070.93 pirmam faktoriui), todėl darytina išvada, kad kintamieji tarpusavyje yra susiję ir tinkami faktorinės analizės taikymui. KMO indekso reikšmės taip pat yra labai aukštos, svyruojančios nuo 0.889 iki 0.949, kas rodo gerą imties tinkamumą faktorių analizei. Visi įvardinti rodikliai leidžia daryti išvadą, kad duomenų struktūra yra pakankamai stipri, kad atspindėtų konstrukto sudedamųjų dalių reikšmingumą.

Konstrukto patikimumas, matuojamas Cronbach'o alpha koeficientu, visiems faktoriams yra aukštas, svyruojantis nuo 0.847 iki 0.956. Tai rodo, kad faktoriai pasižymi vidiniu nuoseklumu ir jų aprašyti teiginiai yra stabilūs ir tarpusavyje susiję. Pavyzdžiui, pirmasis faktorius „Atitiktis“ (Cronbach'o alpha = 0.847) apima teiginius, susijusius su organizacijos gebėjimu laikytis nustatytų reikalavimų. Šis faktorius pabrėžia, kad organizacijos atitikties lygis gali būti reikšmingas vertinant konstrukto tarpusavio ryšius.

Peržiūrint faktorių svorius, buvo eliminuoti keturi pavieniai teiginiai, kurių reikšmės buvo mažesnės už 0,4. Visų faktorinės analizės metu išskirtų faktorių svoriai buvo didesni už 0,4, išskyrus „Atitiktis“ faktorių. Kadangi šis faktorius yra susijęs su įstatymu nustatytų reikalavimų laikymusi, jis ir paliktas ir toliau įtrauktas į duomenų analizę. Iš viso į tolesnę duomenų analizę įtraukti faktorinės analizės metu išskirti keturi faktoriai kartu su juos sudarančiais 48 teiginiais.

2 lentelė. Faktorinės analizės rezultatai

Klausimai, faktoriai ir kintamieji	Bartleto sferiškumo kriterijus	KMO indeksas	Faktoriai ir jų svoriai				Cronbach'o alpha
			1	2	3	4	
Faktorius 1. Atitiktis							0.847
1.1. Mano organizacija vykdo įdiegtą korupcijos prevencijos politiką, atitinkančią galiojančius įstatymus.	7070.93	0.912	0.354	0.201	0.243	0.197	0.938
1.2. Mano organizacijos elgesio kodekse pateikiamos aiškios visiems darbuotojams priimtino elgesio gairės.			0.348	0.204	0.233	0.184	
1.3. Mano organizacijoje visa su korupcijos prevencijos įstatymų atitiktimi susijusi veikla yra prieinama auditui.			0.318	0.238	0.198	0.131	
Faktorius 2. Organizacinė atsakomybė							0.948
<i>Kint2 Atskaitingumas</i>							
1.7. Mano organizacijoje vykdomi vidaus audita, siekiant įvertinti korupcijos prevencijos politiką.	7419.14	0.922	0.163	0.595	0.313	0.249	0.930
1.9. Mano organizacijoje dažnai peržiūrima korupcijos prevencijos politika, kad ji atitiktų geriausią praktiką.			0.239	0.526	0.347	0.296	
2.2. Mano organizacijoje veikia įdiegti mechanizmai, užtikrinantys atsakomybę darbuotojų, nesilaikančių savo korupcijos prevencijos pareigų.			0.283	0.420	0.407	0.267	
2.3. Mano organizacijoje atliekami patikrinimai padeda užtikrinti sąžiningos veiklos priežiūros nešališkumą.			0.236	0.498	0.451	0.259	
2.5. Mano organizacijoje periodiškai vertinamas informavimo apie pažeidimus mechanizmų veiksmingumas.			0.150	0.598	0.391	0.289	
2.6. Mano organizacijoje informuojama apie kovos su korupcija politikos pažeidimų tyrimų eigą.			0.051	0.748	0.460	0.250	
2.7. Mano organizacijoje imamasi papildomų priemonių, kad būtų išvengta pakartotinių korupcinio pobūdžio nusižengimų, apie kuriuos buvo pranešta.			0.130	0.593	0.418	0.284	
2.8. Mano organizacijoje atsakaitingumo priemonės reguliariai peržiūrimos ir atnaujinamos, kad atspindėtų organizacinius korupcijos prevencijos pokyčius.			0.208	0.530	0.385	0.322	
<i>Kint3 Skaidrumas</i>							
1.5. Mano organizacijoje vykdomos specialios mokymo programų, skirtos darbuotojams, kurių darbas susijęs su didelės korupcijos rizika.	7419.14	0.922	0.231	0.431	0.248	0.304	0.930
1.8. Mano organizacijoje audito metu nustatyti faktai sistemingai pateikiami susipažinti suinteresuotiems			0.123	0.584	0.328	0.259	
3.1. Mano organizacijoje korupcijos prevencijos planai yra lengvai prieinami susipažinti visiems			0.263	0.492	0.288	0.235	
3.3. Mano organizacija informaciją apie vykdomą korupcijos politiką pateikia aiškia, netechnine kalba.			0.223	0.493	0.380	0.186	
3.4. Mano organizacijos ataskaitos apie vykdomas korupcijos prevencijos priemones yra išsamios.			0.150	0.597	0.381	0.302	
3.5. Mano organizacijos ataskaitos dėl korupcijos prevencijos priemonių pateikia informaciją apie išmatuojamus			0.115	0.658	0.368	0.316	
3.6. Mano organizacijoje korupcijos prevencijos politikos sprendimų ir jų pagrindimo įrašai yra viešai prieinami.			0.089	0.637	0.365	0.245	
3.7. Mano organizacijoje suinteresuotų šalių teikiamas grįžtamasis ryšys naudojamas skaidrumui didinti.	0.165	0.564	0.468	0.275			
Faktorius 3. Organizacinė dinamika							0.941
<i>Kint4 Kultūra</i>							
2.4. Mano organizacijoje yra reaguojama į pranešimus apie korupciją, kad būtų užtikrintas savalaikis veiksmingas	7419.14	0.922	0.298	0.382	0.413	0.211	0.916
4.1. Mano organizacijoje etikos normos ir sąžiningumas yra aiškiai pabrėžiami kaip pagrindinės organizacijos			0.307	0.289	0.509	0.203	
4.2. Mano organizacijoje darbuotojai dirba vadovaudamiesi sąžiningumo vertybėmis.			0.313	0.217	0.488	0.210	
4.3. Mano organizacijoje bendros vertybės ir etikos principai taikomi kasdieninėje veikloje.			0.300	0.246	0.545	0.212	
4.4. Mano organizacijoje darbuotojai vertinami už etišką sprendimų priėmimo praktiką.			0.140	0.344	0.741	0.192	
4.5. Mano organizacijoje veikia sukurtos motyvavimo sistemos, skirtos skatinti etišką elgesį.			-0.041	0.494	0.727	0.242	
4.6. Mano organizacijoje darbuotojai gali pranešti apie netinkamą elgesį, nebijodami neigiamų pasekmių.	0.217	0.338	0.725	0.233			
<i>Kint5 Lyderystė</i>							
1.6. Mano organizacijoje pranešimų apie korupcines apraiškas teikimo procese yra užtikrinamas konfidencialumas.	9888.94	0.939	0.314	0.362	0.437	0.219	0.963
5.1. Mano organizacijos vadovai savo veiksmais demonstruoja aiškų įsipareigojimą siekti kovos su korupcija tikslų.			0.140	0.245	0.822	0.207	
5.2. Mano organizacijoje lyderiai demonstruoja etišką skaidrų elgesį sprendimų priėmimo procesuose.			0.094	0.214	0.863	0.224	
5.3. Mano organizacijos lyderiai iš darbuotojų reikalauja korupcijos prevencijos standartų laikymosi.			0.188	0.179	0.558	0.252	
5.4. Mano organizacijos vadovybė operatyviai sprendžia neetiško elgesio atvejus.			0.132	0.315	0.737	0.247	
5.5. Mano organizacijoje skiriama pakankamai išteklių korupcijos prevencijos iniciatyvoms.			0.065	0.344	0.572	0.348	
5.6. Mano organizacijos vadovai aiškiai siekia integruoto grįžtamojo ryšio iš darbuotojų, kad sustiprintų korupcijos			0.046	0.375	0.783	0.314	
5.7. Mano organizacijos lyderių sprendimų priėmimas atitinka korupcijos prevencijos politiką.			0.137	0.242	0.738	0.327	
6.6. Mano organizacijoje yra veiksmingai įgyvendinamos korupcijos prevencinės priemonės.	0.138	0.366	0.509	0.499			
7.7. Mano organizacijoje drausminės priemonės už neetiško elgesį yra veiksmingos atgrasant nuo korupcinio pobūdžio pažeidimų ateičiai.	0.131	0.385	0.536	0.428			
Faktorius 4. Korupcijos prevencijos pajėgumai							0.956
<i>Kint7 Organizacijos atsparių sistemų brandumas</i>							
7.1. Mano organizacijoje suformuoti procesai (įskaitant ir viešųjų pirkimų) leidžia siekti sėkmingo kylančių korupcijos rizikų valdymo.	11430.94	0.945	0.244	0.240	0.433	0.510	0.965
7.2. Mano organizacijoje reguliariai vykdoma vidaus procesų peržiūra leidžia užtikrinti jų atsparumą korupcijai.			0.203	0.317	0.464	0.551	
7.3. Mano organizacijoje taikomos korupcijos prevencijos priemonės leidžia pasiekti užsibrėžtus korupcijos			0.193	0.253	0.475	0.535	
7.4. Korupcijai atspari praktika nuosekliai įgyvendinama svarbiausiuose mano organizacijos padalinuose ir			0.175	0.299	0.490	0.535	
7.5. Mano organizacijoje korupcijai atspari praktika yra integruota į sprendimų priėmimo procesus.			0.151	0.283	0.484	0.533	
7.6. Mano organizacijos vykdoma korupcijos prevencijos politika veiksmingai šalina nustatytas korupcijos rizikas.			0.135	0.335	0.504	0.525	
<i>Kint6 Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumas</i>							
6.1. Korupcijos rizikos sistemingai nustatomos svarbiausiose mano organizacijos veiklose.	10876.93	0.949	0.052	0.394	0.419	0.514	0.948
6.2. Mano organizacijoje vykdomi aiškūs galimų rizikų nustatymo kriterijų peržiūros procesai.			0.042	0.438	0.464	0.526	
6.4. Mano organizacijoje korupcijos rizikų vertinimai grindžiami patikimais duomenimis.			0.007	0.449	0.474	0.512	
6.5. Mano organizacijoje visoms nustatytoms korupcijos rizikoms valdyti yra parengiami veiksmų planai su aiškiai paskirstytomis atsakomybėmis.			0.014	0.456	0.437	0.529	
6.7. Mano organizacijoje vertinant rizikos valdymo priemones nustatyti trūkumai taisomi tobulinant taikomas			0.073	0.426	0.467	0.477	
6.8. Mano organizacijoje darbuotojai reguliariai mokomi nustatyti galimas korupcijos rizikas vykdam savo pareigas.			0.142	0.374	0.405	0.471	

Analizės metu buvo nustatyti keturi pagrindiniai faktoriai, kurie turi reikšmingą svarbą organizacijų atsparumui korupcijai. Pirmasis faktorius – „Atitiktis“ – atspindi, kaip gerai organizacijos laikosi nustatytų reikalavimų, tokių kaip korupcijos prevencijos politikos diegimas ir jos laikymasis. Antrasis faktorius, pavadintas „Organizacinė atsakomybė“, apima kintamuosius, susijusius su organizacijos skaidrumu ir atskaitingumu, pabrėžiant svarbą užtikrinti viešumą ir atsakomybę prieš suinteresuotąsias šalis. Trečiasis faktorius, „Organizacinė dinamika“, akcentuoja organizacijos etinės kultūros ir stiprios lyderystės svarbą, kuriančią palankią aplinką antikorpucinių priemonių įgyvendinimui. Ketvirtasis faktorius – „Korupcijos prevencijos

pajėgumai“ – apima organizacijos gebėjimą valdyti korupcijos rizikas ir užtikrinti organizacijos brandą.

Šių faktorių identifikavimas leidžia suprasti, kad organizacijos korupcijos rizikų valdymo veiksmingumas priklauso ne tik nuo techninių priemonių, bet ir nuo organizacinės kultūros, lyderystės bei prevencijos pajėgumų. Kiekvienas iš šių faktorių atlieka skirtingą, tačiau vertės kūrimo prasme svarbų vaidmenį formuojant organizacijos gebėjimą efektyviai kovoti su korupcija.

Toliau buvo atlikta priežastinių ryšių analizė naudojant DAG ir DirectLiNGAM metodus (žr. 3 ir 4 lenteles). Ši analizė atskleidė, kad tarp kintamųjų egzistuoja tiek tiesioginiai, tiek netiesioginiai ryšiai, kuriuos stipriai veikia medijuojantys veiksniai. Vienas iš reikšmingiausių tarpininkų yra „Organizacijos atsparių sistemų brandumas“, kuris veikia kaip tiltas tarp kitų konstrukto kintamųjų ir galutinio rezultato – „Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumo“. Pavyzdžiui, „Lyderystė“ ir „Kultūra“ daro tiesioginį poveikį „Organizacijos atsparių sistemų brandumui“, kuri savo ruožtu padidina organizacijos „Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumą“.

3 lentelė. Priežastingumo tyrimo rezultatai pagal DAG ir DirectLiNGAM metodus⁷⁰

Priežastis	Poveikis	Mediatorius	Poveikis	Pasekmė	Priežastinio ryšio pobūdis
Lyderystė	-> 0.8914	Organizacijos atsparių sistemų brandumas	-> 0.8841	Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumas	Netiesioginis
Kultūra	-> 0.8256				
Atskaitingumas	-> 0.8288				
Skaidrumas	-> 0.8061				
Atitiktis	-> 0.7029	Atskaitingumas	-> 0.8776	Skaidrumas	Netiesioginis
Atitiktis	-> 0.7029	Atskaitingumas	-> 0.8153	Kultūra	Netiesioginis
Atitiktis	-> 0.7029	Atskaitingumas	-> 0.8455	Lyderystė	Netiesioginis
Atitiktis	-> 0.699	Skaidrumas	-> 0.7828	Kultūra	Netiesioginis
Atitiktis	-> 0.699	Skaidrumas	-> 0.8154	Lyderystė	Netiesioginis
Kultūra	-> 0.6206	Atskaitingumas	-> 0.8455	Lyderystė	Netiesioginis
Lyderystė	-> ->	->	-> 0.6049	Kultūra	Tiesioginis

4 lentelė. Moderatorių tyrimo rezultatai⁷¹

Priežastis	Moderatoriai	Poveikis	Pasekmė	Priežastinio ryšio pobūdis
Gebėjimas valdyti korupcines	Atskaitingumas	0.0179	Atsparumas korupcijai	Netiesioginis
	Skaidrumas	0.0164		
	Lyderystė	0.0152		

Identifikuoti priežastiniai ryšiai taip pat atskleidžia, kaip tiesioginiai ir netiesioginiai procesai įtvirtina konstrukto validumą. Pavyzdžiui, Lyderystė buvo identifikuota kaip pagrindinis kintamasis, kuris tiesiogiai veikia Organizacijos atsparių sistemų brandumą ir per ją netiesiogiai

⁷⁰ Vadovaujantis priežastingumo tyrimo rezultatais "Atsparumas korupcijai" ir "Gebėjimas valdyti korupcines rizikas" buvo pervadinti atitinkamai į "Organizacijos atsparių sistemų brandumą" ir "Korupcinių rizikų valdymo veiksmingumą"

⁷¹ *Ibidem*

sustiprina Korupcinių rizikų valdymo veiksmingumą. Stipri lyderystė padeda ne tik diegti antikorupcines priemones, bet ir kurti pasitikėjimo kultūrą, kuri sumažina darbuotojų pasiryžimą dalyvauti korupcinėje veikloje. Tuo tarpu „Kultūra“, veikiama per skaidrumo ir atsakomybės mechanizmus, prisideda prie darbuotojų sąmoningumo ir organizacijos gebėjimo efektyviai reaguoti į korupcijos iššūkius.

Tyrimas taip pat atskleidė, kad Organizacijos atsparių sistemų brandumas yra kritinis elementas, tarpininkaujantis tarp tokių pagrindinių dimensijų kaip Skaidrumas, Atsakomybė ir Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumas. Jis sujungia skirtingas tiriamo reiškinio / konstrukto dalis į vientisą sistemą, kurioje stiprinamas atsparumas korupcijai. Netiesioginiai ryšiai, einantys per Organizacijos atsparių sistemų brandumą, parodo, kaip sudėtingos sąveikos tarp kintamųjų gali prisidėti prie ilgalaikio organizacijos stiprinimo kovos su korupcija srityje.

Organizacinės vidinės dinamikos elementų Lyderystės ir kultūros tarpusavio poveikis ypač reikšmingas organizacijų atsparių sistemų brandumui. Lyderystė padeda kurti etišką aplinką ir užtikrina, kad antikorupcinės priemonės būtų efektyviai įgyvendintos. Tuo tarpu kultūra stiprina darbuotojų sąmoningumą apie korupcijos žalą ir skatina laikytis etikos standartų. Abu šie kintamieji ne tik tiesiogiai veikia korupcijos rizikos valdymą, bet ir kartu sustiprina organizacijos struktūrą, kuri palaiko ilgalaikį skaidrumą ir atskaitomybę. Šie du aspektai – lyderystė ir kultūra – tampa kertiniais elementais, užtikrinančiais, kad Organizacinės dinamikos konstrukto validumas būtų patvirtintas ne tik teoriniame, bet ir praktiniame lygmenyje.

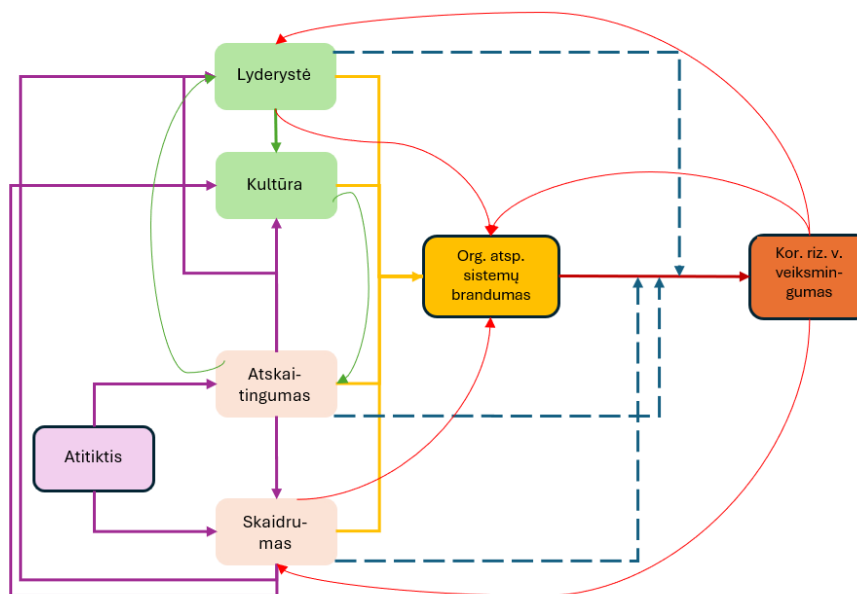
Įvertinus kintamųjų priežastingumo ryšius buvo sudaryta priežastinių ryšių schema (žr. 18 paveikslą), kuri parodo pirmiausia atitikties KPĮ nuostatoms poveikį, kuris pasireiškia tiesiogiai veikdamas organizacijų atskaitingumą ir skaidrumą, per kuriuos (kaip mediatorius) netiesiogiai veikia organizacijų kultūrą (korupcinį sąmoningumą) ir lyderystę.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad nors atitiktis svarbi organizacijų skaidrumui ir atskaitomybei, bei per juos veikia lyderystė ir kultūrą (antikorupcinį sąmoningumą), atitikties poveikis tuo ir apsiriboja – atitiktis neveikia korupcijos prevencijos pajėgumų: Organizacijų sistemų brandumo ir Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumo.

Atskaitingumas yra svarbus stiprinant kultūrą (korupcinį sąmoningumą) ir skaidrumą, veikia kaip mediatorius kultūrai veikiant lyderystę.

Čia svarbu pastebėti, kad lyderystė tiesiogiai įtakoja organizacijų kultūrą, atlieka esminį moderatoriaus vaidmenį, stiprindama ar silpnindama ryšį tarp Organizacijos atsparių sistemų brandumo ir Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumo. Pavyzdžiui, vadovų elgesys, demonstruojantis etiškumo standartus ir pabrėžiantis skaidrumo svarbą, siunčia signalą visai organizacijai, kad tokie principai yra neatsiejama organizacinės kultūros dalis. Tai daro tiesioginį poveikį darbuotojų suvokimui ir elgesiui, skatindama jų įsipareigojimą laikytis skaidrumo principų.

Be lyderystės Organizacijų atsparių sistemų brandumą taip pat veikia atskaitingumas ir skaidrumas. Šie trys konstruktai taip pat veikia ir kaip moderatoriai, stiprinantys ryšį tarp Organizacijų atsparių sistemų brandumo ir Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumo. Kultūra neveikia kaip moderatorius, tačiau pasižymi poveikiu Organizacijų atsparių sistemų brandumui.

17 paveikslas. Kintamųjų priežastiniai ryšiai ir tarpusavio sąveikos

Įdomu pastebėti, kad Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumas savo ruožtu stiprina Organizacijų atsparių sistemų brandumą tiek tiesiogiai, tiek ir netiesiogiai: stiprindamas lyderystę ir skaidrumą. Egzistuoja ciklinis veiksmių-pasekmių-veiksmių ryšių ir įtakų ratas.

Kitas pastebėjimas: tiesioginės ir mediacinės įtakos modelyje yra svariausios - 0,60-0,89. Moderatorių poveikis yra santykinai nedidelis - 0,015-0,018.

Metodologiniu požiūriu, DirectLiNGAM metodas buvo pasirinktas kaip pagrindinė priemonė nustatant priežastinius ryšius tarp konstrukto komponentų. Šio metodo privalumas yra galimybė aptikti priežastinius ryšius net ir sudėtingose sistemose, kuriose egzistuoja tiek tiesioginiai, tiek netiesioginiai poveikiai. DirectLiNGAM leidžia identifikuoti tikslus ryšius tarp kintamųjų, eliminavus galimą triukšmą ir netiesioginių veiksmių įtaką.

DirectLiNGAM tinkamumas šiam tyrimui buvo pagrįstas duomenų pobūdžiu. Konstrukto analizė reikalavo priemonės, kuri galėtų tvarkytis su daugiamačiais duomenimis ir nustatyti priežastinius ryšius be išankstinio prielaidų apie kintamųjų struktūrą. Tai metodas, galintis veiksmingai išskirti tiesioginius ir netiesioginius ryšius, taip leidžiantis patikimai interpretuoti konstrukto sąveikas. Be to, jo gebėjimas identifikuoti asimetriją tarp kintamųjų suteikė galimybę nustatyti, kaip vienas veiksnys, pavyzdžiui, lyderystė, daro didesnę įtaką kitam, pavyzdžiui, kultūrai, o ne atvirkščiai. Ši savybė padėjo užtikrinti konstrukto validumą ir išvengti klaidingų prielaidų apie tarpusavio ryšių kryptį.

Diskusijoje apie metodo validumą svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad DirectLiNGAM yra ypač efektyvus tada, kai duomenų rinkinyje egzistuoja aiškūs priežastiniai ryšiai, tačiau jis taip pat reikalauja, kad duomenys būtų tinkamai paruošti ir kad būtų atsižvelgiama į galimus trikdančius veiksnius. Šiame tyrime buvo užtikrinta, kad duomenys atitiktų šiuos kriterijus, kas leido tiksliai identifikuoti konstrukto dimensijas ir jų sąveikas.

3.6. PRIEDAS. Anketinės apklausos duomenų analizė

Anketinės duomenų analizę pradedame nuo konstruktyvų ryšių kiekybinio įvertinimo. Tyrimo tikslas – išanalizuoti, kaip skirtingi veiksniai lemia korupcijos prevencijos pajėgumus įvairiose organizacijų grupėse. Šis tyrimas siekia nustatyti, kurie veiksniai labiausiai prisideda prie organizacijų pajėgumo užtikrinti korupcijos prevenciją, taip pat kaip šių veiksnių įtaka skiriasi tarp organizacijų, turinčių skirtingus pajėgumų lygius.

Šio tyrimo metodologijoje buvo taikoma kvantilinė regresija, kuri suteikia unikalią galimybę įvertinti nepriklausomų kintamųjų poveikį priklausomajam kintamajam skirtingose kvantilėse. Kvantilinė regresija ne tik leidžia analizuoti vidutinį veiksnių poveikį, kaip tradicinė regresija, bet ir atskleidžia, kaip šis poveikis keičiasi esant mažesniems ar didesniems priklausomojo kintamojo rezultatams. Toks požiūris yra ypač vertingas analizuojant nevienalyčius duomenis, kuriuose kintamųjų poveikis gali skirtis tarp mažesnių pajėgumų organizacijų grupės ir aukščiausią pajėgumų lygį pasiekusių organizacijų.

Tyrimo buvo naudotas duomenų rinkinys, sudarytas iš 1386 stebėjimų, siekiant įvertinti veiksnių poveikį korupcijos prevencijos pajėgumams (KPP). Priklausomas kintamasis šiame tyrime – korupcijos prevencijos pajėgumai, kurie apibrėžia organizacijų gebėjimą kurti ir palaikyti veiksmingas korupcijos prevencijos strategijas.

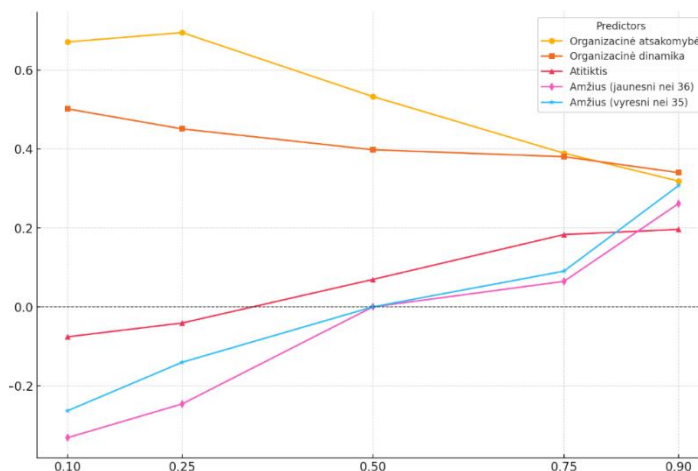
Nepriklausomi kintamieji buvo suskirstyti į dvi pagrindines grupes. Pirmoji grupė – instrumentiniai kintamieji, apimantys tokius veiksnius kaip amžius, lytis, išsilavinimas, darbo patirtis, atlyginimas, vadovo pozicija ir organizacijos dydis. Šie kintamieji buvo naudojami siekiant įvertinti individualių ir struktūrinių veiksnių poveikį korupcijos prevencijos pajėgumams. Antroji grupė – naujai įtraukti organizaciniai veiksniai, tokie kaip Atitiktis, Organizacinė atsakomybė (OA) ir Organizacinė dinamika (OD), kurie leidžia įvertinti vidinę organizacijos politiką, kultūrą ir jos dinamiškumą kaip galimus poveikio šaltinius.

$$KPP = \beta_0 + \beta_1 \text{Atitiktis} + \beta_2 \text{OA} + \beta_3 \text{OD} + \delta Z + \varepsilon \quad (2)$$

Analizė buvo vykdoma naudojant kvantilinę regresiją, kuri leido įvertinti, kaip nepriklausomi kintamieji veikia priklausomą kintamąjį skirtinguose kvantiliuose: 0.1, 0.25, 0.5, 0.75 ir 0.9. Tokia metodologija suteikė galimybę išanalizuoti ne tik vidutinį veiksnių poveikį, bet ir jų įtaką skirtingoms organizacijų grupėms – nuo mažiausių pajėgumų lygį turinčių iki aukščiausius pajėgumus pasiekusių organizacijų.

Tyrimo rezultatai, pateikiami 19 paveiksle, atskleidė, kad organizaciniai veiksniai – Organizacinė atsakomybė ir Organizacinė dinamika – yra pagrindiniai veiksniai, darantys teigiamą poveikį korupcijos prevencijos pajėgumams visose kvantilių grupėse. Organizacinė atsakomybė buvo stipriausiai paveikianti žemesniuose kvantiliuose, kur jos poveikis siekė koeficientą 0.6710 ties 0.1 kvantiliu, tačiau silpnėjo aukštesniuose kvantiliuose, sumažėdamas iki 0.3186 ties 0.9 kvantiliu. Organizacinė dinamika taip pat rodė nuoseklų teigiamą poveikį, kuris svyravo nuo 0.5015 ties 0.1 kvantiliu iki 0.3400 ties 0.9 kvantiliu. Atitiktis, kaip veiksnys, buvo reikšminga tik aukštesniuose kvantiliuose, ypač 0.75 kvantilyje, kur jos koeficientas siekė 0.1831.

Instrumentinių kintamųjų analizė parodė, kad amžiaus grupės (jaunesni nei 36 ir vyresni nei 35) yra pesimistiškesni žemesniuose kvantiliuose, bet gerokai optimistiškesni aukštesniuose kvantiliuose.

18 paveikslas. Regresijos koeficientų reikšmės konstruktyvų sąveikų tyrime

Modelio aiškinamoji galia, matuojama pseudo R-squared vertėmis, buvo stipriausia žemesniuose kvantiliuose, pvz., ties 0.1 kvantiliu, kur ji siekė 0.6365. Tačiau ši galia mažėjo aukštesniuose kvantiliuose, ties 0.9 kvantiliu sumažėdama iki 0.3602. Šie rezultatai rodo, kad modelis geriausiai paaiškina korupcijos prevencijos pajėgumų skirtumus tarp organizacijų, turinčių mažesnius pajėgumus, tačiau yra mažiau efektyvus analizuojant aukščiausio pajėgumo organizacijas.

Toliau buvo vykdomas konstruktyvų kintamųjų ryšių įvertinimas taikant tą pačią kvantilinę regresiją pagal šias lygtis:

$$OASB = \beta_1 \text{Lyderystė} + \beta_2 \text{Kultūra} + \beta_3 \text{Atskaitingumas} + \beta_4 \text{Skaidrumas} + \delta Z + \varepsilon \quad (3)$$

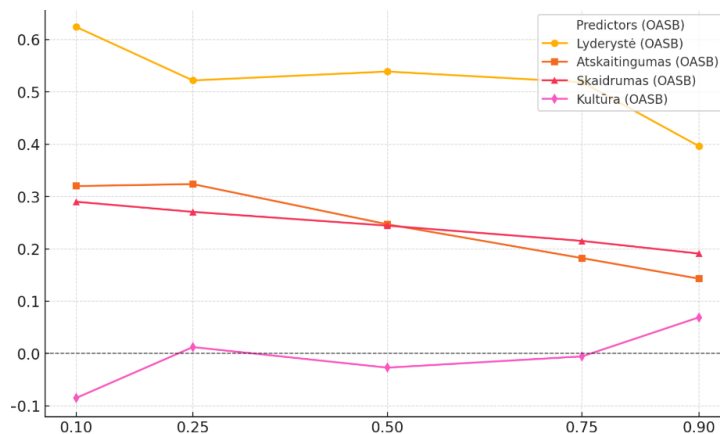
$$KRVV = \beta_5 OASB + (\beta_6 \text{Lyderystė } OASB) + (\beta_7 \text{Atskaitingumas } OASB) + (\beta_8 \text{Skaidrumas } OASB) + \delta Z + \varepsilon \quad (4)$$

$$KPP = \beta_0 + \beta_1 \text{Atitiktis} + \beta_2 OA + \beta_3 OD + \delta Z + \varepsilon \quad (5)$$

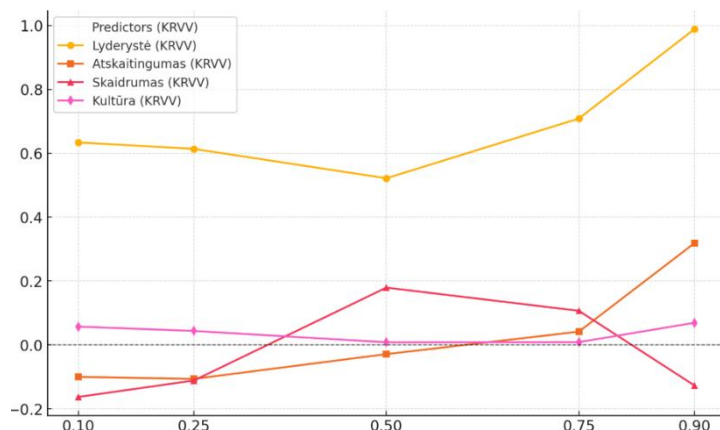
Trečia lygtis skirta įvertinti Organizacijos atsparių sistemų brandumą (OASB), naudojant kvantilinę regresiją. Ši lygtis apibrėžia, kaip nepriklausomi kintamieji – Lyderystė, Kultūra, Atskaitingumas ir Skaidrumas – daro įtaką OASB. Kvantilinė regresija leidžia analizuoti šiuos poveikius ne tik vidutiniame lygmenyje, bet ir skirtinguose kvantiliuose, taip atskleidžiant, kaip nepriklausomųjų kintamųjų įtaka kinta priklausomai nuo OASB vertės. Pavyzdžiui, ši metodologija gali parodyti, kad Lyderystė stipriau veikia žemesniuose kvantiliuose, kur organizacijos atsparumas yra mažesnis, o Skaidrumas gali būti svarbesnis aukštesniuose kvantiliuose, kur atsparumo lygis yra didesnis. Šis požiūris suteikia išsamią informaciją apie kiekvieno veiksnio indėlį į organizacijos atsparumo formavimą.

Ketvirtoji lygtis nagrinėja Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumą (KRVV) ir įtraukia mediatoriaus (OASB) poveikį priklausomam kintamajam. Šioje lygties dalyje ne tik vertinamas tiesioginis OASB poveikis KRVV, bet ir moderatorių, tokių kaip Lyderystė, Atskaitingumas ir Skaidrumas, interakcijos su OASB poveikis. Kvantilinė regresija leidžia analizuoti, kaip šie poveikiai skiriasi tarp organizacijų grupių su skirtingu korupcijos rizikų valdymo veiksmingumu. Pavyzdžiui, interakcijos efektai gali būti reikšmingesni žemesniuose kvantiliuose, kur organizacijos veiksmingumas yra ribotas, tuo tarpu aukštesniuose kvantiliuose tiesioginis OASB poveikis gali dominuoti.

Kvantilinių regresijų rezultatai pateikiami šiuose paveiksluose:

19 paveikslas. Regresijos koeficientų reikšmės Organizacijos atsparių sistemų brandos (OASB) veiksnių tyrime

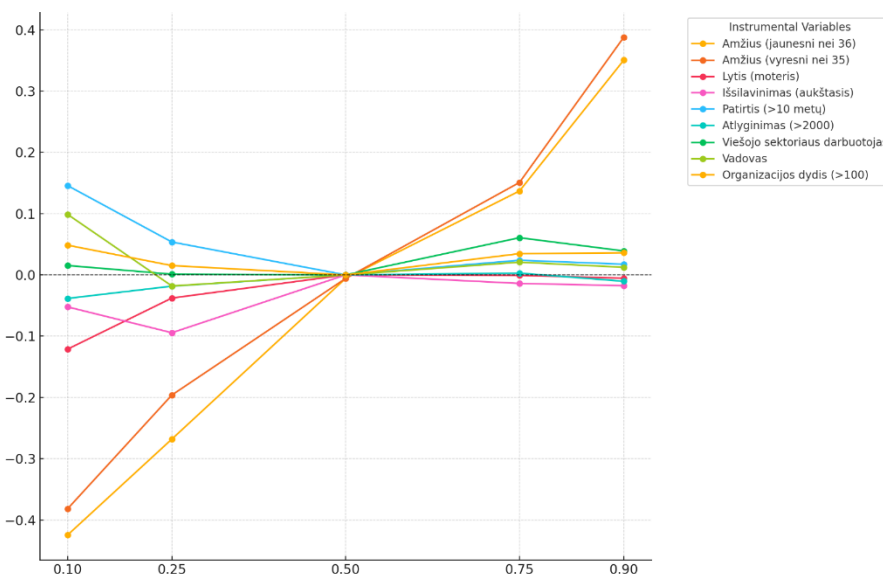
20 paveikslas. Regresijos koeficientų reikšmės Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumo (KRVV) veiksnių tyrime

Pirmojoje vizualizacijoje pateikiami pagrindinių nepriklausomų kintamųjų – Lyderystės, Atskaitingumo, Skaidrumo ir Kultūros – poveikiai Organizacijos atsparių sistemų brandumui (OASB) įvairiuose kvantiliuose. Rezultatai rodo, kad Lyderystė yra svarbiausias veiksnys, darantis nuoseklų ir reikšmingą teigiamą poveikį OASB, tačiau šis poveikis mažėja aukštesniuose kvantiliuose (pvz., nuo maždaug 0.6 ties 0.1 kvantiliu iki 0.4 ties 0.9 kvantiliu). Atskaitingumas ir Skaidrumas taip pat daro reikšmingą teigiamą poveikį, tačiau jų įtaka yra mažesnė nei Lyderystės ir taip pat mažėja aukštesniuose kvantiliuose. Tuo tarpu Kultūra nėra

reikšmingas veiksnys daugelyje kvantilių, nors jos poveikis yra teigiamas aukštesniuose kvantiliuose, o žemesniuose kvantiliuose poveikis yra silpnai neigiamas.

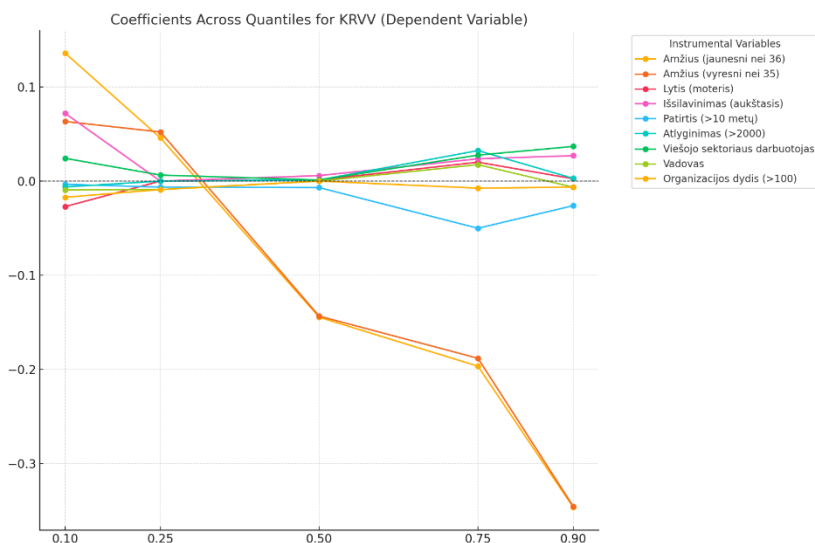
Antroje vizualizacijoje pateikiami pagrindinių nepriklausomų kintamųjų poveikiai Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumui (KRVV) įvairiuose kvantiliuose. Rezultatai parodo, kad Lyderystė yra pagrindinis veiksnys, turintis stipriausią teigiamą poveikį visiems kvantiliams, kuris dar labiau sustiprėja aukštesniuose kvantiliuose (pvz., nuo 0.6 ties 0.1 kvantiliu iki beveik 1.0 ties 0.9 kvantiliu). Skaidrumo ir Atskaitingumo poveikis yra mišrus: kai kuriuose kvantiliuose šie veiksniai daro teigiamą poveikį (pvz., Skaidrumas stiprėja ties 0.5 kvantiliu), o kitur jų poveikis yra neigiamas arba nereikšmingas. Kultūros įtaka KRVV yra minimali ir daugeliu atvejų nereikšminga, nors tam tikruose kvantiliuose ji pasirodo su nedideliu teigiamu arba neigiamu poveikiu.

Apibendrinant galima teigti, kad Lyderystė yra dominuojantis veiksnys tiek OASB, tiek KRVV lygtims, nepriklausomai nuo kvantilio. Tačiau Atskaitingumas ir Skaidrumas taip pat daro reikšmingą įtaką, ypač vidutiniuose kvantiliuose. Kultūros poveikis yra nevienareikšmis ir daugeliu atvejų mažai reikšmingas. Šie rezultatai parodo, kaip skirtingų kintamųjų svarba kinta tarp organizacijų su skirtingais atsparumo ir veiksmingumo lygiais, pabrėždami Lyderystės svarbą kuriant ir palaikant organizacijų veiklos efektyvumą.

21 paveikslas. Instrumentinių kintamųjų reikšmė Organizacijos atsparių sistemų brandos (OASB) veiksnių tyrime

Jaunesni nei 36 ir vyresni nei 35 pradžioje turi stipriai neigiamą nuomonę žemesniuose kvantiliuose (pvz., 0.1 kvantilyje), tačiau jie tampa optimistiškesni aukštesniuose kvantiliuose, ypač ties 0.75 ir 0.9 kvantiliais. Patirties (daugiau, nei 10 metų) reikšmė teigiama, tačiau mažėja aukštesniuose kvantiliuose.

22 paveikslas. Instrumentinių kintamųjų reikšmė Korupcijos rizikų valdymo veiksmingumo (KRVV) veiksnių tyrime

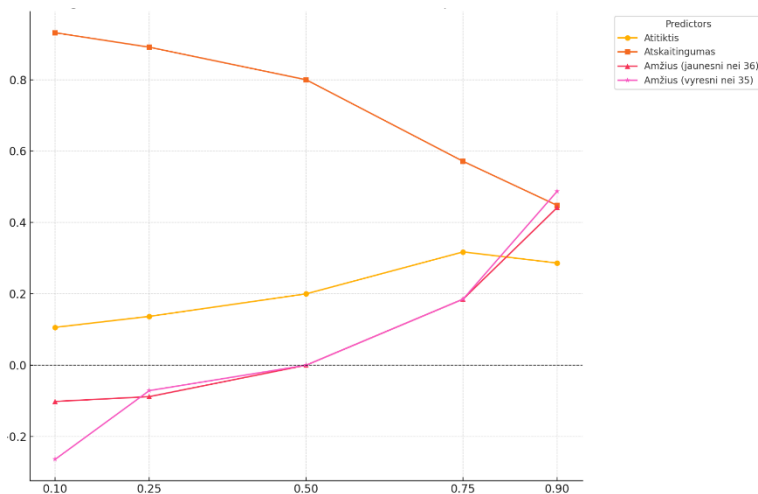
Jaunesni nei 36 ir vyresni nei 35 amžiaus grupės rodo teigiamą nuomonę žemesniuose kvantiliuose (pvz., 0.1 kvantilyje), tačiau ji tampa stipriai neigiama aukštesniuose kvantiliuose (pvz., 0.9 kvantilyje).

Šalia atliktų regresijų taip pat buvo įvertintas ir atitikties poveikis skaidrumui:

$$\text{Skaidrumas} = \beta_1 \text{Atitiktis} + \beta_2 \text{Atskaitingumas} + \delta Z + \varepsilon \quad (6)$$

Gauti rezultatai pateikiami 24 paveiksle. Kvantilinės regresijos rezultatai, kur priklausomasis kintamasis yra Skaidrumas, parodė, kad Atskaitingumas yra svarbiausias veiksnys, darantis reikšmingą teigiamą poveikį visose kvantilėse. Atskaitingumo poveikis buvo stipriausias žemesniuose kvantiliuose (0.1 kvantilyje koeficientas siekė 0.9318, $p < 0.001$), tačiau aukštesniuose kvantiliuose poveikis sumažėjo (pvz., 0.9 kvantilyje koeficientas nukrito iki 0.4478, $p < 0.001$). Šis rezultatas rodo, kad organizacijose, kuriose Skaidrumo lygis yra žemesnis, Atskaitingumas turi kritinę reikšmę gerinant Skaidrumą, tačiau organizacijoms su aukštesniu Skaidrumu Atskaitingumo poveikis tampa mažiau reikšmingas.

Atitiktis taip pat daro reikšmingą teigiamą poveikį Skaidrumui, tačiau šis poveikis didėja aukštesniuose kvantiliuose. Žemesniuose kvantiliuose Atitiktis turėjo vidutinišką teigiamą poveikį (pvz., 0.1 kvantilyje koeficientas buvo 0.1061, $p < 0.05$), tačiau aukštesniuose kvantiliuose šis poveikis sustiprėjo (pvz., 0.9 kvantilyje koeficientas išaugo iki 0.2863, $p < 0.001$). Tai leidžia teigti, kad Atitiktis yra svarbesnė labiau skaidrioms organizacijoms, kur ji gali veikti kaip tolesnio Skaidrumo didinimo priemonė.

23 paveikslas. Kintamųjų reikšmė Skaidrumo veiksnių tyrime

Instrumentiniai kintamieji, tokie kaip Amžiaus grupės (jaunesni nei 36 ir vyresni nei 35), turėjo mišrų poveikį. Žemesniuose kvantiliuose šie kintamieji darė neigiamą poveikį Skaidrumui (pvz., 0.1 kvantilyje koeficientai buvo -0.1017 ir -0.2638, iš kurių pastarasis buvo statistiškai reikšmingas, $p < 0.01$). Tačiau aukštesniuose kvantiliuose Amžiaus grupių poveikis tapo teigiamas (pvz., 0.9 kvantilyje koeficientai buvo 0.4420 ir 0.4876, abu $p < 0.001$). Tai rodo, kad vyresnių ar jaunesnių darbuotojų poveikis Skaidrumui priklauso nuo organizacijos Skaidrumo lygio – labiau skaidrios organizacijos labiau pasinaudoja tam tikrų amžiaus grupių indėliu.

Kiti instrumentiniai kintamieji, tokie kaip Išsilavinimas (aukštasis), Vadovas ir Atlyginimas (>2000), didžiojoje kvantilių dalyje nedarė reikšmingo poveikio Skaidrumui.

Modelio aiškinamoji galia, matuojama pseudo R-squared rodikliu, parodė, kad modelis yra stipriausias žemesniuose kvantiliuose (pvz., 0.1 kvantilyje pseudo $R^2 = 0.5889$), tačiau jo aiškinamoji galia mažėja aukštesniuose kvantiliuose (pvz., 0.9 kvantilyje pseudo R^2 sumažėjo iki 0.3384). Šie rodikliai rodo, kad modelis geriau paaiškina Skaidrumo lygio skirtumus organizacijose su žemesniu Skaidrumu nei aukščiausio Skaidrumo organizacijose.

3.7. PRIEDAS. Sąnaudų – naudos analizė

3.7.1. Bendras KPJ poveikio sąnaudų – naudos analizės (SNA) apibūdinimas

Šiame priede pateikiama išsami Lietuvos antikorupcinių priemonių kaštų ir naudos analizė (SNA), kuria siekiama įvertinti kovos su korupcija strategijų įgyvendinimo ekonominį ir visuomeninį poveikį. Analizėje įvertinamos finansinės investicijos, reikalingos administracinėms ir operatyvinėms pastangoms, atsižvelgiant į išmatuojamą naudą, kurią teikia sumažėjusi korupcija, padidėjusios tiesioginės užsienio investicijos ir padidintas viešojo sektoriaus efektyvumas.

Korupcija išlieka didele problema visame pasaulyje ir Lietuvoje, darančia įtaką valdymui, ekonominiam stabilumui ir visuomenės pasitikėjimui. Nors kovos su korupcija priemonės dažnai laikomos būtinu moraliniu ir etiniu imperatyvu, jos taip pat duoda apčiuopiamos finansinės ir veiklos naudos. Šiame sąnaudų ir naudos analizėje kiekybiškai įvertinamas šis poveikis, suteikiant politikos formuotojams aiškų vaizdą apie investicijų į kovos su korupcija iniciatyvas grąžą. Naudojama metodika apima tarptautinių lyginamųjų indeksų duomenis, palyginamus atvejų tyrimus ir specifinį Lietuvos valdymo bei ekonominį kontekstą.

Pagrindiniai šios analizės skyriai apima detalų išlaidų suskirstymą, išsamiai aprašant administracines išlaidas, susijusias su visuomenės informavimo kampanijomis, stebėsenos sistemomis ir mokymo programomis, taip pat tyrimų ir vykdymo užtikrinimo veiklos išlaidas. Nauda kiekybiškai įvertinama atsižvelgiant į tiesioginį finansinį atsigavimą, tiesioginių užsienio investicijų augimą dėl didesnio skaidrumo ir didesnį viešojo administravimo veiksmingumą.

Dokumente taip pat pateikiamas išsamus visų prielaidų pagrindimas, užtikrinant, kad įverčiai būtų realistiški, pagrįsti įrodymais ir pritaikyti prie unikalių Lietuvos aplinkybių. Šiems skaičiavimams pagrįsti pateikiamos nuorodos iš patikimų šaltinių, įskaitant Europos Audito Rūmus, EBPO ir „Transparency International“. Pridedami priedai, kuriuose pateikiami papildomi duomenys, išsamūs skaičiavimai ir analizei naudotos mastelio keitimo metodikos.

Šis sąnaudų ir naudos analizė yra labai svarbus šaltinis politikos formuotojams, tyrėjams ir suinteresuotiesiems subjektams, parodantis didelę grynąją investicijų į kovos su korupcija priemonės naudą. Pateikiant išsamų sąnaudų ir naudos vertinimą, šiame dokumente pabrėžiami ekonominiai ir valdymo privalumai, susiję su skaidrumo, sąžiningumo ir atskaitomybės didinimu Lietuvoje.

3.7.2. SNA metodika

Šiame dokumente pateikiama išsami Lietuvos antikorupcinių priemonių kaštų ir naudos analizė (SNA), kuria siekiama įvertinti tvirtų kovos su korupcija strategijų įgyvendinimo ekonominį ir visuomeninį poveikį. Analizėje įvertinamos finansinės investicijos, reikalingos administracinėms ir operatyvinėms pastangoms, atsižvelgiant į išmatuojamą naudą, kurią teikia sumažėjusi korupcija, padidėjusios tiesioginės užsienio investicijos ir padidintas viešojo sektoriaus efektyvumas.

Lietuvos antikorupcinių priemonių kaštų ir naudos analizėje (ENA) naudojama metodika apima duomenų rinkimą, lyginamąją analizę ir išsamius vertinimo procesus. Ji užtikrina, kad visi įverčiai,

skaičiavimai ir prielaidos būtų pagrįsti empiriniais įrodymais ir pritaikyti prie specifinio Lietuvos valdymo ir ekonominio konteksto.

Duomenų rinkimas ir lyginamoji analizė

Siekiant nustatyti tikroviškus lyginamuosius standartus, Estija ir Latvija buvo pasirinktos kaip atskaitos taškai dėl jų panašių ekonominių ir valdymo struktūrų. Šios Baltijos šalys su Lietuva dalijasi panašiomis istorijomis, institucinėmis struktūromis ir viešojo sektoriaus iššūkiais. Be to, didesnės ES šalys, pavyzdžiui, Lenkija, buvo peržiūrėtos siekiant patvirtinti proporcingą mastelio keitimą ir užtikrinti, kad lyginamieji standartai atspindėtų platesnes Europos tendencijas.

Pradinės nuorodos

1. Viešųjų pirkimų neefektyvumas: Europos Audito Rūmai (EAR) apskaičiavo, kad 5–10 proc. ES šalių viešųjų pirkimų biudžetų prarandama dėl neefektyvumo, įskaitant korupciją.
2. TUI augimo koreliacijos su skaidrumu: Pasaulio banko ir „Transparency International“ tyrimai suteikė įžvalgų apie geresnio valdymo ir didesnių tiesioginių užsienio investicijų (TUI) ryšį. Šie tyrimai vadovavosi 3–10% TUI augimo įverčių diapazonu.
3. Viešojo sektoriaus operacijų efektyvumo didinimas: EBPO ataskaitose pabrėžiamas galimas efektyvumo padidėjimas nuo 5 iki 15% dėl sumažėjusios korupcijos. Šios išvados padėjo apskaičiuoti valstybės tarnybos pagerėjimą Lietuvoje.

Prielaidos ir koregavimai

Išlaidų koregavimas

1. Gyventojų skaičiaus didinimas: Lietuvos gyventojų skaičius ($\approx 2,8M$) yra didesnis nei Estijos ($\approx 1,3M$) ir Latvijos ($\approx 1,8M$), todėl reikia proporcingai didinti administracines ir veiklos išlaidas. Koreguojant atsižvelgiama į platesnę Lietuvoje reikalingų iniciatyvų aprėptį ir sudėtingumą.
2. Valdymo apimtis: Didesnė Lietuvos viešojo administravimo sistema apima didesnę institucijų ir darbuotojų skaičių, didina mokymo programų, stebėsenos sistemų ir atitikties auditų apimtį ir mastą.

Naudų koregavimas

1. Susigrąžinimo normos ($\geq 1\%$): analizėje naudojama konservatyvi prielaida, kad viešųjų pirkimų nuostoliai bus padengti 1 %, palyginti su 5–10 % ES lyginamaisiais standartais. Tai rodo pasiekiamą naudą ankstyvaisiais kovos su korupcija etapais.
2. TUI augimas (5 %): daroma prielaida, kad TUI augs nuosaikiai 5 %, atsižvelgiant į pradinį skaidrumo padidėjimą. Kaimyninės Estijos aukštesni skaidrumo balai ir susijusios TUI įplaukos patvirtina šią prielaidą.
3. Didesnis efektyvumas (5 %): analizėje daroma prielaida, kad viešojo sektoriaus operacijų efektyvumas padidės 5 %, atsižvelgiant į žemesnius EBPO lyginamuosius standartus. Priemonėms bręstant, galima pasiekti didesnę efektyvumą.

Validavimas. Nuorodos į pagrindinius šaltinius:

1. Europos Audito Rūmų ataskaitos: pateikti svarbūs duomenys apie viešųjų pirkimų neefektyvumą ir galimą lėšų susigrąžinimą.
2. Pasaulio banko tyrimai: nustatytos koreliacijos tarp korupcijos mažinimo ir TUI augimo.
3. EBPO ataskaitos: siūlomi efektyvumo didinimo ir kovos su korupcija strategijų viešojo administravimo srityje lyginamieji standartai.

Mastelio keitimas atsižvelgiant į Lietuvos kontekstą

Metodika apima Lietuvos ekonominį dydį, valdymo struktūrą ir esamą antikorupcinę infrastruktūrą. Taip užtikrinama, kad įverčiai būtų pritaikyti prie konkrečių šalies aplinkybių ir pajėgumų.

Lietuvos antikorupcinių priemonių kaštų ir naudos analizėje (ENA) naudojama metodika apima duomenų rinkimą, lyginamąją analizę ir išsamius vertinimo procesus. Ji užtikrina, kad visi įverčiai, skaičiavimai ir prielaidos būtų pagrįsti empiriniais įrodymais ir pritaikyti prie specifinio Lietuvos valdymo ir ekonominio konteksto.

3.7.3. Išsami sąnaudų analizė

Metinės administracinės išlaidos ir visuomenės informavimo kampanijos. Administracinės išlaidos, susijusios su Lietuvos kovos su korupcija priemonėmis, kasmet siekia 5 mln. Šios išlaidos apima visuomenės informavimo kampanijas, stebėsenos sistemas, IT infrastruktūrą ir mokymo programas. Kiekvienas komponentas buvo kruopščiai išanalizuotas ir palygintas su palyginamomis išlaidomis panašiose ES šalyse, siekiant užtikrinti šių prognozių tikslumą ir realizmą.

Visuomenės informavimo kampanijų tikslas – šviesti piliečius ir įmones apie korupcijos pavojus, jos poveikį visuomenei ir mechanizmus, kuriais galima pranešti apie korupcinę veiklą. Šios kampanijos paprastai apima televizijos, radijo ir socialinės žiniasklaidos reklamas, taip pat regioninius seminarus, kad būtų galima veiksmingai pasiekti įvairius demografinius rodiklius.

Latvija ir Estija, šalys, turinčios panašias ekonomikos ir valdymo struktūras, tokioms iniciatyvoms kasmet skiria 1–2 mln. Lietuvai skirta 1,5–2 milijono eurų suma atspindi poreikį plėsti kampanijas didesniai gyventojų skaičiui (≈2,8 mln., palyginti su Estijos 1,3 mln., Latvijos 1,8 mln.), išlaikant išlaidų efektyvumą. „Transparency International“ ataskaitose apie Baltijos šalių visuomenės informavimo iniciatyvas pabrėžiamas tokių investicijų veiksmingumas puoselėjant sąžiningumo ir atskaitomybės kultūrą.

Stebėjimo sistemos ir IT infrastruktūra; mokymų programos

Esminis Lietuvos antikorupcinės strategijos komponentas yra stebėsenos sistemų ir IT infrastruktūros kūrimas ir priežiūra. Šios sistemos palengvina viešųjų pirkimų veiklos stebėjimą, turto deklaracijų stebėseną ir korupcijos ataskaitų teikimo mechanizmų automatizavimą. Išnaudodama esamą skaitmeninę infrastruktūrą, Lietuva gali sumažinti išlaidas, palyginti su šalimis, kurios pradeda nuo nulio.

Europos Komisijos gairėse dėl e. viešųjų pirkimų sistemų teigiama, kad ES šalys į panašias skaitmenines platformas paprastai kasmet investuoja 2–3 mln. Lietuvos asignavimai patenka į šį

intervalą, užtikrinant pakankamą finansavimą patikimoms sistemoms, didinančioms viešojo administravimo skaidrumą ir atskaitomybę.

Mokymo programos yra būtinos siekiant suteikti valstybės pareigūnams žinių ir įgūdžių laikytis kovos su korupcija įstatymų ir etikos praktikos. Šios programos apima asmeninius seminarus, internetinius mokymo modulius ir specializuotas sesijas didelės rizikos sektoriams.

Apskaičiuotos 1 milijono eurų išlaidos atitinka EBPO viešojo administravimo mokymo panašaus dydžio ir sudėtingumo šalyse lyginamuosius standartus. EBPO visuomenės sąžiningumo vadove pabrėžiama tęstinio mokymo svarba puoselėjant atskaitomybės kultūrą valdžios institucijose. Lietuvos investicijos atspindi įsipareigojimą stiprinti institucinius gebėjimus ir užtikrinti ilgalaikę antikorupcinių iniciatyvų sėkmę.

Išsami metinių veiklos išlaidų analizė

Metinės operacinės veiklos išlaidos: 10 mln.

Skaičiuojama, kad Lietuvos antikorupcinių priemonių veiklos sąnaudos kasmet siekia 10 mln. Šios išlaidos apima tyrimų ir vykdymo užtikrinimo, pranešėjų apsaugos programų ir teisinės bei atitikties stebėsenos finansavimą. Kiekvienas komponentas buvo kruopščiai įvertintas, siekiant užtikrinti suderinamumą su tarptautiniais standartais ir specifiniais Lietuvos poreikiais užtikrinti tvirtą kovos su korupcija vykdymą.

Tyrimai ir vykdymo užtikrinimas (7–10 mln.)

Didelė veiklos išlaidų dalis skirta Specialiųjų tyrimų tarnybos (STT), pagrindinės Lietuvos kovos su korupcija institucijos, finansavimui. Šiuo asignavimu remiami darbuotojų atlyginimai, pažangios tyrimo įrangos įsigijimas ir veiklos išlaidos, reikalingos išsamiam ir veiksmingam kovos su korupcija įstatymų vykdymui užtikrinti.

7–10 milijonų eurų sąmata pagrįsta panašių agentūrų, pavyzdžiui, Estijos vidaus saugumo tarnybos (KAPO), veiklos biudžetais. KAPO veikia su metiniu biudžetu šiame diapazone, o didesnis Lietuvos gyventojų skaičius ir viešojo administravimo sudėtingumas pateisina aukštesnio spektro ribojimą. Didesnis finansavimas užtikrina, kad STT būtų pasirengusi suvaldyti padidėjusį darbo krūvį dėl išplėstų antikorupcinių iniciatyvų.

Nuoroda: Estijos vidaus saugumo tarnybos (kapo.ee) metinės ataskaitos.

Pranešėjų apsaugos programos (2 mln.)

Pranešėjų apsauga yra labai svarbi bet kokios kovos su korupcija strategijos sudedamoji dalis, skatinanti atskaitomybės kultūrą, suteikiant asmenims galimybę saugiai ir anonimiškai pranešti apie korupciją. 2 milijonų eurų asignavimais remiamas saugių pranešimų teikimo kanalų palaikymas ir skiriama išteklių teisinei ir fizinei pranešėjų apsaugai.

Šis įvertis atitinka Europos Komisijos rekomendacijas, kuriose pabrėžiama patikimų informatorių sistemų svarba atgrasant nuo korupcijos. Užtikrinamos konfidencialumą ir apsaugodamos pranešėjus nuo atsakomųjų veiksmų, šios programos stiprina visuomenės pasitikėjimą ir skatina pranešti apie korupciją.

Nuoroda: Europos Komisijos pranešėjų apsaugos priemonių rinkinys (eca.europa.eu).

Teisinė ir atitikties stebėseną (1–3 mln.)

Norint veiksmingai kovoti su korupcija, reikia atlikti išsamius viešųjų pirkimų procesų auditus ir reguliarias atitikties peržiūras visose valdžios institucijose. Iš 1–3 milijonų eurų asignavimų finansuojama ši veikla, kuri apima rizikų nustatymą, skaidrumo taisyklių laikymosi užtikrinimą ir tobulinimo rekomendacijų teikimą.

Europos Audito Rūmai (EAR) nurodo, kad ES valstybės narės paprastai viešųjų pirkimų auditams kasmet išleidžia 1–3 milijonus eurų. Lietuvai skyrus lėšas šiame intervale, užtikrinami pakankami ištekliai griežtai stebėsenai ir atitikties patikrai, taip mažinant korupcijos rizikas viešajame administravime.

Nuoroda: Europos Audito Rūmų viešųjų pirkimų ataskaitos (eca.europa.eu).

Bendros metinės veiklos išlaidos: 10 mln.

Bendras asignavimas tyrimams ir vykdymo užtikrinimui, pranešėjų apsaugai ir atitikties stebėsenai kasmet sudaro 10 mln. Šis skaičius atspindi visapusiškas investicijas į veiklos komponentus, būtinus tvirtai kovos su korupcija sistemai. Perimdamas geriausią tarptautinę praktiką ir pritaikydamas asignavimus konkrečioms Lietuvos poreikiams, šis biudžetas užtikrina, kad veiklos pastangos būtų veiksmingos, tvarios ir paveikios.

3.7.4. Išsami naudų analizė

Metinė nauda: 535 mln. Antikorupcinių priemonių įgyvendinimo Lietuvoje nauda yra didelė, apimanti tiesioginį finansinį susigrąžinimą, didesnes tiesiogines užsienio investicijas (TUI), didesnę viešųjų paslaugų efektyvumą. Ši nauda kiekybiškai įvertinama ir pagrindžiama empiriniais tyrimais, tarptautiniais lyginamaisiais standartais ir Lietuvos ekonominiu kontekstu.

Tiesioginis lėšų susigrąžinimas (20 milijonų eurų per metus).

Korupcija viešųjų pirkimų srityje dažnai sukelia didelių finansinių nuostolių. Pasak Europos Audito Rūmų (EAR), neefektyvumas ir korupcija gali sudaryti 5–10 proc. viešųjų pirkimų biudžetų. Lietuvos viešųjų pirkimų biudžetas kasmet sudaro apie 2 milijardus eurų, o tai yra nemažas pagrindas galimam susigrąžinimui.

Remiantis konservatyviu 1% prarastų lėšų susigrąžinimo įverčiu, Lietuva galėtų pasiekti, kad kasmet būtų susigrąžinama 20 mln. Eurų.

Nuoroda: Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 28/2023 dėl viešųjų pirkimų nuostolių (eca.europa.eu).

Tiesioginių užsienio investicijų (TUI) augimas (500 mln. eurų per metus)

Skaidrumas yra pagrindinė užsienio investicijų varomoji jėga. Tyrimai, įskaitant Pasaulio banko tyrimus, pabrėžia tiesioginį ryšį tarp geresnio valdymo ir padidėjusių tiesioginių užsienio investicijų srautų. Skaidrumą didinančios šalys paprastai patiria 3–10 % TUI augimą per metus.

Dabartinės TUI Lietuvoje siekia apie 10 mlrd. Taikant konservatyvų 5 proc. augimo tempą dėl patobulintų kovos su korupcija priemonių, atliekame koregavimus.

Šį įvertį patvirtina palyginimai su kaimynine Estija, kuri dėl savo tvirtų skaidrumo ir valdymo sistemų pritraukia didesnes TUI, išreikštas BVP procentine dalimi. Lietuvos skaidrumo didinimas gali pozicionuoti ją kaip patrauklią vietą užsienio investuotojams.

Nuoroda: Pasaulio banko korupcijos ir TUI tyrimas (worldbank.org).

Viešųjų paslaugų efektyvumo didinimas (15 mln. eurų per metus)

Korupcijos mažinimas žymiai padidina viešojo sektoriaus efektyvumą, nes sumažina netinkamą išteklių paskirstymą ir supaprastina administracinius procesus. EBPO vertinimu, viešojo sektoriaus veiklos efektyvumo padidėjimas dėl kovos su korupcija priemonių gali svyruoti nuo 5 iki 15 proc.

Lietuvos metinis veiklos biudžetas viešosioms paslaugoms – apie 300 mln. Taikant konservatyvų 5% efektyvumo padidėjimą, atliekame koregavimus.

Šis skaičiavimas atitinka efektyvumo padidėjimą, pastebėtą tokiose šalyse kaip Estija, kuri įgyvendino sėkmingas e. valdžios ir skaidrumo iniciatyvas. Šie laimėjimai ne tik sumažina išlaidas, bet ir pagerina paslaugų teikimą bei visuomenės pasitenkinimą.

Nuoroda: EBPO vyriausybė glaustai, 2019 m. (oecd-ilibrary.org).

Bendra metinė naudų suma: 535 mln.

Bendra tiesioginių susigrąžinimų, padidėjusių TUI ir padidėjusio viešųjų paslaugų efektyvumo nauda kasmet sudaro įspūdingus 535 milijonus eurų. Šie skaičiai rodo, kad įgyvendinant kovos su korupcija priemones investicijų grąža yra didelė, o nauda gerokai viršija susijusias išlaidas.

3.7.5. SNA rezultatai

Grynoji dabartinė vertė (*angl. Net Present Value (NPV)*): 194,83 mln. Apskaičiuojant NPV įvertinama kovos su korupcija priemonių grynoji finansinė nauda per penkerių metų laikotarpį, taikant 5% diskonto normą. Jame atsižvelgiama į pinigų laiko vertę, kad būtų galima realiai įvertinti ilgalaikį pelną.

Skaičiavimai:

1. Diskonto norma (r): 5%.
2. Terminas: 5 metai.
3. Bendra diskontuotų išmokų suma: 259,77 mln.
4. Bendra diskontuotų išlaidų suma: 64,94 mln.
5. Diskontuotos gryniosios išmokos: 194,83 mln.

Apskaičiuojant NPV įvertinama kovos su korupcija priemonių grynoji finansinė nauda per penkerių metų laikotarpį, taikant 5% diskonto normą. Jame atsižvelgiama į pinigų laiko vertę, kad būtų galima realiai įvertinti ilgalaikį pelną.

Sąnaudų ir naudos santykis (JRR): 4,0

Sąnaudų ir naudos santykis palygina bendrą diskontuotą naudą su visomis diskontuotomis išlaidomis:

Už kiekvieną 1 eurą, išleistą kovos su korupcija priemonėms, realizuojama 4 eurai išmokų.

3.7.6. Išvados SNA rezultatų pagrindu

Lietuvos antikorupcinių priemonių kaštų ir naudos analizė (SNA) rodo tvirtą ekonominį ir visuomeninį šių iniciatyvų įgyvendinimo ir plėtros pagrindimą. Išsamiai išnagrinėjus sąnaudas, naudą ir metodiką, išvadose pabrėžiama didelė grynoji nauda, gaunama teikiant pirmenybę skaidrumui, atskaitomybei ir sąžiningumui valdymo srityje.

Poveikis ekonomikai ir valdymui

Korupcija tebėra nuolatinė problema, mažinanti visuomenės pasitikėjimą, iškreipianti rinkas ir eikvojanti viešuosius išteklius. Sąnaudų ir naudos analizė vienareikšmiškai rodo, kad investicijos į kovos su korupcija priemones duoda didelę grąžą tiek finansiniu, tiek socialiniu požiūriu. Kadangi metinė nauda yra 535 milijonai eurų, palyginti su 15 milijonų eurų sąnaudomis, priemonių sąnaudų ir naudos santykis (CBR) yra 4,0, o tai reiškia, kad kiekvienas investuotas euras duoda keturis eurus naudos.

Šiomis priemonėmis ne tik susigražinamos neteisėtai pasisavintos lėšos, bet ir skatinama investicijoms palanki aplinka ir didinamas viešojo sektoriaus veiksmingumas, galiausiai prisidedant prie tvaraus ekonomikos augimo ir geresnio valdymo.

Finansinis pagrindimas

Grynoji dabartinė vertė (GDV): 194,83 mln.

Penkerių metų analizė atskleidė, kad bendra diskontuota nauda yra 259,77 milijono eurų, palyginti su bendra diskontuota 64,94 milijono eurų kaina. 194,83 milijono eurų GDV pabrėžia tvirtą šių priemonių finansinį pagrindimą. Ši vertė atspindi ilgalaikę naudą, gaunamą mažinant su korupcija susijusį neefektyvumą, didinant investuotojų pasitikėjimą ir gerinant valstybės paslaugų teikimą.

Naudos.

Tiesioginis lėšų susigražinimas (20 mln.):

1. Konservatyviais skaičiavimais, ne mažiau kaip 1 proc. Lietuvos viešųjų pirkimų biudžeto (2 mlrd. eurų) galima susigražinti per antikorupcines iniciatyvas.
2. Didesnės susigražinimo normos pasiekiamos, kai priemonės tampa brandžios ir suderintos su ES lyginamaisiais standartais.

Tiesioginių užsienio investicijų (TUI) augimas (500 mln.)

1. Didesnis skaidrumas skatina investuotojų pasitikėjimą, todėl Lietuvos 10 milijardų eurų TUI kasmet padidėja.
2. Palyginimai su Estija patvirtina šią prognozę, nes didesnis skaidrumas koreliuoja su didesnėmis TUI įplaukomis.

Padidėjęs viešojo sektoriaus efektyvumas (15 mln.)

1. Konservatyvus 5 proc. efektyvumo padidinimas Lietuvos 300 milijonų eurų valstybės veiklos biudžete mažina švaistymą ir gerina paslaugų teikimą.
2. EBPO lyginamieji standartai ir Estijos e. valdymo sėkmė patvirtina šių laimėjimų įgyvendinamumą.

Platesnė nauda visuomenei

Kovos su korupcija priemonės apima ne tik finansinę naudą, bet ir teikia esminę socialinę ir valdymo naudą:

1. Didesnis visuomenės pasitikėjimas: skaidrumas ir atskaitomybė atkuria piliečių pasitikėjimą valdžios institucijomis.
2. Sąžiningos rinkos sąlygos: sumažėjęs korupcijos lygis užtikrina vienodas sąlygas įmonėms, skatina inovacijas ir konkurenciją.
3. Tarptautinė reputacija: sustiprintas valdymas stiprina Lietuvos pozicijas pasauliniuose indeksuose, gerina kredito reitingus ir tarptautines partnerystes.

Šis SNA patvirtina, kad antikorpūcinės priemonės yra ne tik moralinė ir etinė būtinybė, bet ir ekonomiškai pagrįsta Lietuvos strategija. Investuodama į skaidrumą ir sąžiningumą, vyriausybė gali gauti didelės finansinės naudos, paskatinti ekonomikos augimą ir sustiprinti visuomenės pasitikėjimą. 194,83 milijono eurų NPV ir 4,0 ROI rodo, kad siūlomos iniciatyvos sukurs didelį ir ilgalaikį teigiamą poveikį Lietuvos valdymui ir ekonomikai.

Šių priemonių įgyvendinimas griežtai ir nuosekliai užtikrina, kad Lietuva ne tik sumažins korupciją, bet ir sustiprins savo, kaip skaidrios, teisingos ir klestinčios valstybės, autoritetą.

3.7.7. Literatūra

1. European Court of Auditors. (2023). Special Report 28/2023: Procurement inefficiencies and corruption risks in EU member states. Retrieved from <https://www.eca.europa.eu>
2. Organisation for Economic Co-operation and Development. (n.d.). Report on public procurement: Insights into corruption risks and oversight needs. Retrieved from <https://www.oecd.org>
3. World Bank. (n.d.). Corruption and foreign direct investment: An analysis of governance and economic impacts. Retrieved from <https://www.worldbank.org>
4. Transparency International. (2023). Corruption Perceptions Index 2023. Retrieved from <https://www.transparency.org>
5. Organisation for Economic Co-operation and Development. (2019). Government at a glance 2019: Efficiency improvements through anti-corruption measures. Retrieved from <https://www.oecd-ilibrary.org>
6. Estonian e-Governance Academy. (n.d.). Case study: Efficiency gains through e-governance in Estonia. Retrieved from <https://e-estonia.com>
7. Estonian Internal Security Service (KAPO). (n.d.). Annual reports: Budget allocations and operational analysis. Retrieved from <https://kapo.ee>
8. European Commission. (n.d.). eProcurement strategy: Investment requirements and best practices. Retrieved from <https://ec.europa.eu>

9. Organisation for Economic Co-operation and Development. (n.d.). The OECD public integrity handbook. Retrieved from <https://www.oecd-ilibrary.org>.

3.7.8. SNA priedai

5 lentelė. SNA skaičiavimai

Rodiklis	Vertė	Paiškinimas
Diskonto norma (r)	5%	Norma, naudojama diskontuojant būsimas išlaidas ir naudą iki dabartinės vertės.
Laikotarpis (n)	5 metai	Analizės laikotarpis, per kurį vertinamas finansinis poveikis.
Diskontuotos išlaidos	64,94 mln. €	Visos išlaidos, diskontuotos per 5 metų laikotarpį.
Diskontuota nauda	259,77 mln. €	Visos naudos, diskontuotos per 5 metų laikotarpį.
Diskontuota grynoji nauda	194,83 mln. €	Visos diskontuotos naudos minus diskontuotos išlaidos.
Naudą-išlaidos santykis (CBR)	4,0	Už kiekvieną išleistą eurą sugeneruojama 4 eurai naudos.

Grynoji dabartinė vertė (NPV) apskaičiuota siekiant įvertinti ilgalaikį finansinį antikorupcinių priemonių gyvybingumą Lietuvoje. Naudota formulė:

Taikant 5% diskonto normą 5 metų laikotarpiui, visos diskontuotos naudos siekė 259,77 mln. €, o visos diskontuotos išlaidos – 64,94 mln. €. Rezultatas – teigiama NPV, siekianti 194,83 mln. €, pabrėžiantis ekonominį šių priemonių pagrįstumą.

Nauda-išlaidos santykis (CBR), siekiantis 4,0, rodo, kad kiekvienas investuotas euras sugeneruoja keturis eurus naudos, pabrėžiant priemonių efektyvumą ir poveikį.

6 lentelė. Kainų ir naudos mastelio keitimas

Mastelio faktorius	Aprašymas	Koregavimo metodologija
Gyventojų skaičiaus korekcija	Lietuva (≈2,8 mln.) vs Estija (≈1,3 mln.) ir Latvija (≈1,8 mln.).	Išlaidos proporcingai padidintos atsižvelgiant į didesnį gyventojų skaičių.
Valdymo sudėtingumas	Didesnė viešojo sektoriaus ir administravimo apimtis Lietuvoje.	Daugiau lėšų mokymams, stebėsenai ir atitikties veikloms.
Susigrąžinimo rodikliai	Konservatyvus 1% susigrąžinimas iš 2 mlrd. € viešųjų pirkimų biudžeto.	Ankstyvo įgyvendinimo etapo rodiklis; brandesnėse sistemose rodikliai didesni.
TUI augimo rodikliai	5% metinis augimas, atspindintis skaidrumo pagerinimą.	Atitinka kaimyninių šalių, tokių kaip Estija, rezultatus.
Efektyvumo padidėjimas	5% veiklos efektyvumo padidėjimas viešojo sektoriaus biudžete (300 mln. €).	Pritaikyta prie OECD žemesnių rodiklių; galimas iki 10% padidėjimas.

Mastelio metodologija atsižvelgia į didesnį gyventojų skaičių ir valdymo reikalavimus Lietuvoje, palyginti su Baltijos kaimynėmis. Proporcingos korekcijos taikytos išlaidoms, atspindint platesnę priemonių aprėptį. Naudoms buvo pritaikytos konservatyvios prielaidos (pvz., 1% susigrąžinimo rodiklis, 5% TUI augimas ir 5% efektyvumo padidėjimas), užtikrinant realistiškas prognozes.

7 lentelė. Projektų prielaidos

Kategorija	Pagrindinės prielaidos	Pagrindų įrodymai
Administracinės išlaidos	Panašios į ES antikorporacinių programų biudžetus.	Koreguotos atsižvelgiant į Lietuvos infrastruktūros poreikius.
Operacinės išlaidos	Lyginamos su Estijos KAPO ir Latvijos Korupcijos prevencijos biuru.	Apima investicijas į informatorių apsaugos sistemas ir teisinius auditus.
Naudos skaičiavimai	Skaidrumo patobulinimai susiję su ekonomine nauda.	Empiriniai tyrimai ir ES valstybių narių duomenys.

Administracinės išlaidos buvo nustatytos pagal ES gaires, atsižvelgiant į Lietuvos infrastruktūros situaciją ir numatomas poreikių aprėptis. Operacinės išlaidos pagrįstos analogiškų kovos su korupcija agentūrų, tokių kaip Estijos KAPO ir Latvijos Korupcijos prevencijos biuras, biudžetais. Naudos skaičiavimai remiasi pasauliniais tyrimais ir empiriniais duomenimis apie ekonominę naudą, susijusią su skaidrumo gerinimu.